

eul_wid: woy-an

Φώτιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως · Photius of Constantinople

Lexicon, Part 2 (Epsilon–Omega)

Λεξικόν (Ε–Ω)

Period: Βυζαντινή [Byzantine](#)
Domain: Γραμματική [Grammar](#)
Format: Συναγωγή [Collection](#)

epsilon 10 ⁶²⁰ Ἐπώνυμοι : διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι· οἱ μὲν δέκα ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ ἕτεροι δὲ δύο· καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος· ἀπὸ ιη' ἔτους μέχρι ξ'. Ἐπώνυμοι : οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες, ἀστοὶ καὶ ξένοι, χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ

epsilon 11 ταῖς φυλαῖς ἐτέθη ὀνόματα· φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς φυλάς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια γραψάμενον κληρῶσαι παρὰ οὓν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἔντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν. Ἐπωπτευκότων : οἱ μνηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυχῇ ἐποπτεύειν λέγονται. Ἐπώχετο : ἐπεπορεύετο. Ἐραῖ : ἐπιθυμεῖ. Ἐρανεμπόλοις : τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἐρανέμπολοι : ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες. Ἐργάτης : φιλεργός. Ἐργασεῖν : ἐργαστικῶς ἔχειν. Ἐρανα : δῶρα. Ἐρανον : ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. Ἐρανος : ἐντολὴ· εἰσφορά· ἢ συλλογὴ· ἢ σπουδαιότερον ****. Ἐρανίσας : Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων· καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων.

epsilon 12 Ἐρανιστάς : ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Ὀλκάσιν· πρῶην ἐρανιστάς ἐστιῶν ἡψης' ἔτνος. Ἐρανίσαι : τὸ λαβεῖν ἔρανον καὶ συλλέξαι παρὰ τινος. Ἐρανίων : ἐρανισθησόμενος. Ἐραστριάδης καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν. Ἐρατειχεύειν : στρατεύεσθαι. Ἐργάνη : ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας. Ἐργαστίτερον λέγουσιν. Ἐργα νέων : παροιμία τίς ἐστίν· οὕτως προσαγορευομένη· Ἐργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. Ἐργίσκη· τῆς Θράκης ἐστὶν ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀβας νύμφης. Ἐργοκλῆς καὶ Ἐργόφιλος : στρατηγοὶ Ἀθηναίων. Ἐργον εἶπεῖν : χαλεπὸν εἶπεῖν. Ἐργολαβῆσαι λέγουσιν. Ἐργον : ὁ μισθός· καὶ λαβεῖν ἔργον· τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν. Ἐργολάβοι : οἱ προϊστάμενοι τινῶν. Ἐρεβίνθινος Διόνυσος : ἀντὶ τοῦ ζωμός· παροιμία· τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμᾶς τῶν εἴτε χρηστῶν, εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων.

epsilon 13 Ἐρεβίνθος : αἰδοῖον. Ἐρεῖδεν : τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως· Ταγηνισταῖς· Ἐρείδετον, κάγῳ κατόπιν σφῶν ἔψομαι. Ἐρεσθαι : ἐρωτῆσαι· πυθέσθαι. Ἐρέσσειν : συντόνως ἐσθίειν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἐρεσχηλεῖν : πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρὰ Ἴωσιν· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς λέσχης. Ἐρεσχηλοῦντα : σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα. Ἐρετρικὸς κατάλογος : ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν ψήφισμα

τοὺς ὁμήρους καταλέξει ἐξ Ἑρετριατῶν πλουσιωτάτων. Ἑρεφθεῖς : ἐπιστεγάσας. Ἑρήμη δίκη : ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαιτηθῇ. Ἑρήμην ἀλῶναι : Ἑρημον ἐμβλέπειν : ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἶον ὅτ' ἂν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν· Ἀριστοφάνης Πολυίδω. Ἑριθος : ἡ μισθοῦ ἔρια ἐργαζομένη. Ἑρεῖκη : εἶδος φυτοῦ. Ἑρικτῶν : τῶν διχεικτῶν πυρῶν καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀληλεσμένων· ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἑνὸς γεγονέναι· τοῦτο λέγουσιν ἐρικτόν.

epsilon 14 Ἑρινάζειν : ὁλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν καὶ ἀγρίων συκῶν· ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι ψῆνες μετεισέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρπὸν καὶ κρατύνουσιν αὐτόν· ὥστε μὴ ἀπορρυῆναι τῶν δένδρων. Ἑριούνιον πάρον : τὸν χθόνιον. Ἑρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι. Ἑρικνωμένον : Ἑρίωι στέφαντες : ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες Πλάτων Πολιτείας ἴ. Ἑρκάνη : φραγμός. Ἑρκεσι : δικτύους. Ἑρκη : πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν. Ἑρκειος : γενναῖος· λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς. Ἑρρεῖν : ἰέναι. Ἑρκείου Διός : ἔρκον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν· τὸν οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἑρκειον Δία καλοῦσιν. Ἑρκειος Ζεὺς : ωἷ βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἰδρυνται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον· μετὴν δὲ τῆς πολιτείας οἷς εἴη Ζεὺς Ἑρκειος. Ἑρκόπεζα· τὰ περιτεθειμένα ἀκανθώδη ξύλα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.

epsilon 15 Ἑρμάν : ὕφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης. Ἑρμαῖ : Μενεκλῆς ἡ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι· ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰπάρχειοι Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἰπάρχου τοῦ Πεισιστράτου. Ἑρμαιον : τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν· ἃς οἱ ὁδοιποροὶ κατεσθίουσιν. Ἑρμαφρόδιτος : ἡ τὸν ἀμφοτέρα ἔχοντα τὰ μόρια, ἀρρένων καὶ θηλειῶν, φασίν· ἡ τὸν αἰσchrῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. Ἑρμῆς τρικέφαλος : Ἑρμῆς στροφεύς : ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ τοῦ στροφέως τῆς θύρας. Ἑρμῆς τετρακέφαλος : ἐν Κεραμεικῇ Τελεσαρχίδου ἔργον. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι : Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα. Ἑρμείας : ὄνομα κύριον· ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος· οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

epsilon 16 Ἑρμῆς : πόσεως εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτῆρος. Ἑρμιοι καὶ ἐξ Ἑρμοῦ : τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἑρμιόνη : χωρίον ἄσυλον· ἡ πόλις ἡ ἐν Πελοποννήσῳ ἔχουσα ἱερὰ Δήμητρος καὶ Περσεφόνης ἄσυλα. Ἑρμοκοπίδαι : οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ αἰδοῖα ἀποκόψαντες· φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην συμπράττοντα Κορινθίοις τοῦτο πρᾶξαι. Ἑρμοκοπίδαι : οὕτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἑρμῶν (αἴτιοι)· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἑρμοῦ κλῆρος : ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος· εἰώθεσαν γὰρ κατὰ τιμὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας καὶ πρῶτον ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τοῦτον. Ἑρμος : δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος. Ἑρμώνιος χάρις : ἡ κατὰ ἀνάγκην διδομένη. Ἑρόμενος : ἐρωτῶν. Ἑροιάδαι : οἱ Ἑροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς. Ἑρπει : τῇ κοιλία βαδίζει. Ἑρπήνη : πάθος ἐστὶ χαλεπὸν, ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἥτοι ὑπονέμεσθαι. Ἑρπύζων : ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων.

epsilon 17 Ἑρρε : φθείρου· ἀπαλλάττου. Ἑρρει : κατέπιπτεν. Ἑρρεῖν : φθεῖρεσθαι. Ἑρρέτω : οἰμωζέτω· φευγέτω. Ἑρρηκε : φθείρεται. Ἑρρήσετε : φθερεῖσθε· καὶ ἐρρήσας, φθαρεῖς. Ἑρρηνοβοσκός : ὁ προβατοβοσκός ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην. Ἑρρήσεις : μετὰ βίας εἰσελεύσει. Ἑρρήσαντο : ἐψηφίσαντο. Ἑρριον : εἰς φθοράν· Εὐριπίδης. Ἑρριον : τάχιον. Ἑρριπίζετο : ηὔξετο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται. Ἑρρόντων : φθειρέσθωσαν. Ἑρρώγασιν : ἐσχίσθησαν. Ἑρρωγότες : διεσπασμένοι. Ἑρρων : μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ πορευόμενος. Ἑρρωπίζομεν : σύμμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν· ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος

καὶ λεπτὸς φόρτος. Ἐρρώσαντο : ἐπωρώθησαν. Ἐρρώσθαι φράσας : οἰμώζειν εἰπών·
κατεγνωνκώς. Ἐρσήεις : πρόσφατος· ἐνυγρὸς τε καὶ ἀμόλυντος. Ἐρσήεντα : δροσώδη καὶ
ἀπαλόν· νεαρόν. Ἐρυγγάνειν : ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι.

epsilon 18 Ἐρυθαίνει : πυρρὸν ποιεῖ· ὅθεν καὶ ἐρύθημα, ἡ ρίζα ἢ λεγομένη ἐρυθρόδανον. Ἐρυθραῖοι : οἱ
ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίαι Ἐρυθρᾷ καλουμένης. Ἐρυμα : φύλαγμα καὶ τεῖχος. Ἐρυμνήν :
ἡσφαλισμένην. Ἐρυσίβη : θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον· ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν· τινὲς
νόσον ἐπιγινόμενην τοῖς σπέρμασιν· ἢ ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου. Ἐρυσμον : λάχανον οὗ
τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσιν αἱ κύουσαι γυναῖκες. Ἐρυσος : σπυρίς. Ἐρύσταζεν : εἴλκεν.
Ἐρύσιμον : ἐλκύσιμον. Ἐρυφον : οὐκ ἐρρόφησα. Ἐρχθέντα : ὕδατι ἀποπνιγέντα. Ἐρχιάδαι :
Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἐρωδιός : ὀρνέου εἶδος. Ἐρώμεθα : ἐρωτήσωμεν. Ἐρωμαί σε :
ἐρωτήσω σε. Ἐρῶν : ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν. Ἐσάλευε καὶ ἀπεσάλευε : τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται
καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων· ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα
τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ

epsilon 19 μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παίδων
ἀπεσάλευε· σημαίνει δὲ (ἡ λέξις τὸ, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτῳ εἶχεν.) Ἐσβη : ἐσβέσθη· ἐπαύσατο.
Ἐσδραμύλιζον : εἴσδραμε. Ἐσέφθην : τὸ ἐσεβάσθη· Σοφοκλῆς. Ἐσθήματα : ἱμάτια. Ἐσθλά :
ἀγαθά. Ἐσθοντες : ἐσθίοντες. Ἐσθος : ἱμάτιον. Ἐσθ' ὅτε : ἔστιν ὅτε. Ἐσίνοντο : ἐβλάπτοντο.
Ἐσκαλεν : ἐσκάλευεν· ἐσάλευεν· ἡρεύνα. Ἐσκήνησαν : ἀντὶ τοῦ ὠϊκησαν. Ἐσκληκότα :
προσλιπαροῦντα· προσεσκληκότα· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσζηραιομένων. Ἐσκοπεῖτο :
ἀνεσκόπει. Ἐσκοπίαζε : περιέβλεπεν. Ἐσκοροδισμένος : παρωξυμμένος· ἀπὸ τῶν σκορόδων·
μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρονίων τῶν διὰ τὴν νόσον χριομένων σκόροδα. Ἐς κόρακας : εἰς
τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον. Ἐς κόρακας : Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες
ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν

epsilon 20 Παγασιτικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκάκων γυψωθέντας κόρακας ἰδόντες περιπετομένους· τοῦ
Ἀπόλλωνος ὠϊκησαν χωρίον κόρακας· ὕστερον δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτοὺς, τοὺς
φυγαδευομένους εἰς αὐτὸ ἔπεμπον· οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυνατικοῦ τῶν ἀνθρώπων
ὄντος· Ἀριστοτέλης δὲ φησι· λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς
ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας, ἔαν ζῶντας καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῶι,
φευγ' ἐς κόρακας· ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς· κολοῖον μέγαν νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι,
πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι· ἡττηθέντα δὲ, πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ
ἀγανακτήσαντας, παίειν αὐτὸν λέγοντας· φευγ' ἐς κόρακας· Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν
τραχέσι τόποις καὶ κρημνωδέσι νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς φευγ' ἐς κόρακας. Ἔσμα :
Ἀριστοτέλης· ὅπερ Θεόφραστος μίσχον· ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων. Ἔσμός :
πληθὺς· ὄχλος· κυρίως τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ ἄμα πετομένας ἵεσθαι. Ἔσμυρνισμένον : σμύρνην
ἐπεστυμμένον· μύρον γὰρ παρὰ τὸ τῇ μοίρᾳ συνέψεσθαι. Ἐς ὀλβίαν : ὡς εἰς μακαρίαν· τὸ εἰς
Αἴδου. Ἐς ὀψιγόνους : τοὺς μετὰ ταῦτα. Ἐσπάριζεν : οὐκ ἐσκάριζεν. Ἐσπάθα : σπάθη ὕφαινεν ἢ
διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

epsilon 21 Ἐσπαθημένος : πεπυκνωμένος· ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην. Ἐσπαθᾶτο :
Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο· παρὰ τὴν σπάθην· ἢ τὸ ἐρρίπτετο· ἢ
διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὕφαντῶν σπάθης, ἣτις συντίθησι τὰ
ὕφαινόμενα. Ἐσπέραν λέγουσι τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν· καὶ ἄφ' ἐσπέρας οὐκ ἄφ' ἐσπέρου.
Ἔσπερον κέλευθον : ἐσπέριον· ἐπὶ δυσμᾶς ὁδόν. Ἐσπεται : εἰπεῖν ποιήσαντες. Ἔσταλκεν :
ἐμείωσεν. Ἔσταθευμένον : τὸ κεχλιασμένον τῷ πυρί· καὶ σταθεῦσαι διὰ τοῦ θ· οὐχὶ στατεῦσαι.
Ἔστ' ἄν : ἕως ἄν. Ἐστηλιτευμένον : ἀναγεγραμμένον. Ἐστηῆξι : τὸ μέλλον λέγουσι· καὶ ἔστηξε
καὶ τὰ ὅμοια οὕτως. Ἐστιᾶν : τρέφειν· καὶ ἐστιᾶσθαι· τρέφεσθαι· εὐωχεῖσθαι. Ἐστία : δίαίτα·

οἴκησις· βωμός· χυτρόπους· ἐσχάρα. Ἑστιατόρια : ἐστίασις. Ἑστιάτωρ : ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν· δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστηταί. Ἑστία θύομεν : ἄφ' ὧν οὐκ ἔξεστι μεταδοῦναι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν· ἢ ἐφ' ὧν οὐκ ἐκφέρεται ἀπὸ τῆς θυσίας. Ἐς τί ἔτι : μέχρι τίνος. Ἔστιν : ἡ πρώτη ὁξεῖα ἐπειδ' ἂν ἀποφαινόμεθα αὐτοῖ

epsilon 22 περὶ τοῦ ὑπάρχειν τί· Ἔστι πόλις Ἐφύρη· ὅτ' ἂν δὲ πρὸς ἐρώτησιν ἀποκρινώμεθα, τὴν ὑστέραν ὀξυτονητέον. Ἑστιῶν : ἀριστοποιῶν. Ἑστόμφασεν : ἡλαζονεύσατο· ἢ σπάθη καθύφηναν· ἀντὶ τοῦ διεφθειραν τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἐς τὸν λιμένα : ὅτ' ἂν γὰρ ὀρῶνται ἀπὸ τῆς πόλεως σφοδρότερον ἐρέσσουσιν· ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ ἐλλιπές· Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα· λείπει γὰρ ἰσχυρός. Ἑστρωμνημένος : ὁ ἐν τῇ στρωμνῇ μένων. Ἑστορέσθη : ἐστρώθη· ὠμαλίσθη. Ἑσφάλιζεν : ἡσφάλισεν· ἔσφηλεν· ἔδησεν· οὕτω καὶ τὸ πέδαις δῆσαι, πεδῆσαι. Ἑσφηκωμένον : ἐσφιγμένον· ἀπὸ τῶν σφηκῶν· οἱ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι· ἔνθεν καὶ ὁ σφήν· Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σαρκώσει· Τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασι Σφηκοὶ κελαινόρινες· Ὀμηρος· — χρυσῶί τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Ἔσφηλε : κατέβαλε. Ἐς φοινικίδας καταξάναι· αἱματόρρυτον ποιῆσαι· οἱ δὲ ὅτι εἰς φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ ὅτ' οἱ Λάκωνες ἐν φοινικίσι παρετάττοντο.

epsilon 23 Ἐς Φρεάτου : Φρεάτος τόπος τῆς Ἀττικῆς· ἐν ᾧ ἐδίκαζον περὶ φόνου. Ἐσχάρα : ἡ ἐπὶ γῆς ἐστία στρογγυλοειδής· ἄφ' ἧς ἐσχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφερῆ ἔλκη· ὁ δὲ βωμός, τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα. Ἐσχάρα : ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην· ἢ κοίλην· παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν. Ἐσχάραι πυρός : ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιάι. Ἐσχάρας : τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα. Ἐσχάριον : θυμιατήριον κοῖλον. Ἐσχαρίτην : ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχάτη ἀδικία : ἄκρα τὲ καὶ τελεία. Ἐσχατιά : τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιάς ἔλεγον· οἷς γειτνιά, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. Ἐσχατίαν : ἔσχατον τόπον γῆς ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ' περὶ τῆς Πολιτείας. Ἐσχατος Μυσῶν : Ἑλλήσι λοιμῶι κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν· αὐθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον· ἔνιοι τὴν παροιμίαν ἔκ τινος χρησιμοῦ λέγουσι Τηλέφῳ μαν-

epsilon 24 τευομένῳ γεγονέναι περὶ γονέων, ἐπὶ τινὰς τόπους ἐλθὼν, εὖροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία Μυσοῦς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῇ ἐπιτασσομένων. Ἔσχε : κατέπαυσε. Ἐσχεδιάζον : ἡτοίμαζον. Ἐσχάτως : ἄκρως· Μένανδρος· — φοβοῦμαι ζ' ἐσχάτως. Ἔσχεν : ἐπέσχε· Μένανδρος. Ἔσχετο : ἐπεσχέθη. Ἐτεοβουτάδαι : γένος πολὺ, λαμπρόν· ἀπὸ Βούτου· ἄφ' οὗ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθηνήσιν. Ἐτεοβουτίδαι : γένος Ἀθηναίοις· οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου γεγονότες· ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεῖα τῆς Πολιάδος· καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ γένος καὶ γνήσιον· τὸ γὰρ ἔτεδον τὸ ἀληθές δηλοῖ. Ἐτερομόλιος δίκη : εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἤλθον. Ἐτεῖρε : κατεπόνησε. Ἐτεόν : ἀληθῶς. Ἐτια : Ἐταίρας Ἀφροδίτης ἱερὸν Ἀθηνήσιν· ἀπὸ τοῦ συνάγειν ἐταίρους καὶ ἐταίρας. Ἐταίρα : φίλη· πόρνη. Ἐταιρικός : ὁ εἰς ἐταίρας καταφερέης.

epsilon 25 Ἐταιρίστριαι : γυναῖκες φιλίας κτώμεναι. Ἐταιριζομένη : ἐρεθιζομένη· προσκνωμένη. Ἐταιρισάμενος : συνεργήσας. Ἐταιρία : ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τούνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης. Ἐταιρήσας : πορνεύσας. Ἐταιρίστριαι : αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ἐταιρῶν ἀνθίνων : νόμος Ἀθηνήσιν τὰς ἐταίρας ἄνθινα φορεῖν. Ἐταις : ἐταίροις. Ἐταιρεῖν : καὶ ἐπὶ τοῦ φιλονεικεῖν. Ἐτερότοχα : ἀσύμφωνα. Ἐτέλει : ἐτέτακτο. Ἐτελέσθησαν : ἐμιάνθησαν· μετέσχον τῆς μιαιῶς συνουσίας. Ἐτέλεσε : κατήνυσε· Θουκυδίδης ἐς Φάρσαλον ἐτέλεσεν. Ἐτεραλκέα : ἑτεροκλινῆ. Ἐτεροιοῦμενοι : ἀλλοιοῦμενοι. Ἐτεροῖον : ἀλλοῖον. Ἐτερος : Φερεκράτης ἐπὶ πολλῶν. Ἐτερος :

ἐπὶ δυνεῖν λέγουσιν. Ἑτερόγναθος : ἀπειθής· ἢ ὁ ἄπληστος καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.
Ἑτερομάσχαλος : χιτῶν δουλικός, ἦν ἐξωμίδα λέγουσιν.

epsilon 26 Ἑτερόφθαλμος : ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἑτέρωθι : ἐν
ἐτέρῳ τόπῳ. Ἑτέρωσέ ποι : ἐφ' ἕτερον τόπον. Ἑτερόπλουν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλουν.
Ἑτερόφθαλμος : οὕτως λέγουσιν, οὐ μονόφθαλμος. Ἑτέρωσε : ἀλλαχόσε. Ἔτειον : ἐνιαύσιον·
ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον. Ἔτλης : ὑπέμεινας. Ἔτνος : εἶδος
ὀσπρίου. Ἔτνα : τῶν ὀσπρίων τὸν χυλόν. Ἔτνος : ἔψημα. Ἐτνήρυσιν : λέγουσι δὲ καὶ
ζωμήρυσιν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· ὦ μητερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν. Ἐτησῖαι : οἱ ἀπὸ
Βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι. Ἐτήσιοι : πρόσκαιροι· Ἐτήσιοι γὰρ πρόσσιτ' ἀεὶ πρὸς τὴν
τέχνην· Κρατῖνος Δηλιάσιν. Ἐτιθήνευσεν : οὐκ ἐτρόφησεν. Ἔτος : μάτην. Ἐτόπασεν :
ὑπενόησεν· ἐνόμισεν. Ἐτραγώδουν : ἐχόρευον. Ἐτρύχωσεν : ἐξέτριψεν. Ἐτύγχανεν : ἔτυχεν.
Ἐττημένα : σεσησμένα· Φερεκράτης.

epsilon 27 Εὐαγές : ἀγνόν· εὐσεβές· ὅσιον· θεϊότατον. Εὐάγωγον : εὐχερές. Εὐάγωγον : εὐθήρατον·
εὐλήπτων. Εὐαγωγία : εὐπαιδευσία. Εὐαγγέλειν ὑφ' ἐν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν. Εὐαγής :
μεταφορικῶς κύκλος. Εὐάγκαλον : εὐβάστακτον. Εὐαγόρας : ὄνομα κύριον. Εὐαίων : ὄνομα
κύριον. Εὐανδρία : Δείναρχος· εὐανδρίας ἀγὼν ἦγετο. Εὐάνθης γλῶσσα : Εὐαλδεῖ : εὐεξεῖ.
Εὐάντητος : εὐαπάντητος. Εὐάντητος : εὐικέτευτος· ἄντεσθαι γὰρ τὸ ἰκετεῦσαι. Εὐάντυγα :
εὐάζονα. Εὐαφές : εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον. Εὐ βεβηκότα : εὐσταθῇ. Εὐβοιεῖς : οὐκ Εὐβοεῖς.
Εὐβοτον : καλὰ βοσκήματα ἔχον. Εὐβουλος : δημαγωγός ἦν ἐπιφανέστατος· ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ
κωμικός, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης. Εὐγε : καλῶς· ὁσίως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις.
Εὐγενέστερος Κόδρου : τοῦ υἱοῦ Μελάνθου τοῦ Μεσσηνίου· πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νείλεω·
οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις·

epsilon 28 ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο· ἐν οἷς καὶ Μέλανθον· χρησιμοῦ δὲ αὐτοῖς
δοθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως νοήσας τὸν
χρησμόν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἓνα ἐξ αὐτῶν
ἀνεῖλε· διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνείλον· ὡς Δήμων. Εὐγηρότατος :
καλὸς γέρων· ἀξιοτίμος. Εὐγματοδείων : εὐχῆς ἀξίων. Εὐγνώμων : τὸν εὐγνωστον λέγουσι καὶ
τὸν μὴ γινωσκόμενον ἀγνώμονα. Εὐγνωμοσύνη : εὖνοια· γνησιότης. Εὐδείπνους : τὰς τοῖς
τεθνεῶσιν ἐπιφερομένας χοάς. Εὐδιάλογος : ὁ εὐδόμιλος. Εὐδαιμονία : εὐτυχία· εὐπραγία.
Εὐδίκος : εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης.
Εὐδίαιος : χειμάρρους· καὶ τὸ τρῆμα τῆς νεῶς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ. Εὐδαιμονέστατος : εὐτυχής·
πλουσιώτατος· μακαριστότατος. Εὐδμητον : καλῶς οἰκοδομημένον. Εὐδοκιμοῖ : καὶ εὐδοκιμοίη·
τὸ εὐκτικὸν ῥῆμα· καὶ ποιοῖ καὶ ποιοίη· καὶ τᾶλλα τὰ ὅμοια σὺν τῷ η καὶ ἄνευ τούτου. Εὐδοντι
δ' αἰρεῖ κύρτος : παροιμία· καθεύδουσι γὰρ

epsilon 29 καθέντες τοὺς κύρτους· παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· Εὐδοντι δ' αἰρεῖ πρωκτός.
Εὐδον : ἐκάθευδον. Εὐδρανής : Εὐ δρῶσι : καλῶς ποιοῦσιν. Εὐ εἰδότες : καλῶς γινώσκοντες.
Εὐεν : ἔβρεχεν. Εὐέδρως : βεβαίως. Εὐειρον : εὐέριον. Εὐεικτον : εὐπειθές· καλῶς εἶκον. Εὐ
ἔχειν στόμα : τὸ εὐφημεῖν· οὕτως Εὐπολις. Εὐεκτικῶς : σχετικῶς. Εὐεξία : εὐρωστία σώματος.
Εὐεπής : Εὐερμία : εὐτυχία· ὡς δυσερμίαν ἀτυχίαν· ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματα
κοινὸν Ἑρμῆν ἔλεγον. Εὐερνής : εὐθαλῆς βλαστός. Εὐερκής : εὐ τετελιχισμένη. Εὐερνῶ : εὐτυχῶ.
Εὐετηρία : εὐθηνία· εὐνομία· εἰρήνη· τὸ καλῶς διακεῖσθαι. Εὐζωΐτου : καλῆς ζωῆς. Εὐζωνοι :
ἔνοπλοι· ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Εὐζωνος : ἡ εὐτοκος· καλή. Εὐζωρον : εὐκέραστον. Εὐηθείας :
μωρίας· ἀνοίας.

epsilon 30

Εὐήθης : βλάξ· ἀνόητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἥθος· ἢ μωρὸς εὐφήμως. Εὐήθες : ἐπὶ τοῦ βελτίονος· καὶ
Θουκυδίδης καὶ ὁ φιλόσοφος. Εὐήλατον : τὸ καλῶς ἐληλασμένον. Εὐείλος : εὐήλιος·
Ἀριστοφάνης. Εὐερκίας : εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως. Εὐέστω : εὐθένεια· παρὰ τὸ
ἐστάναι. Εὐζωρότερον : ἀκρατότερον. Εὐήθης : οὐ μόνον ὁ μωρὸς καὶ ἄνους· ἀλλ' ἐσθ' ὅπη καὶ ὁ
χρηστὸς, ἀπὸ τοῦ εὖ ἔχειν τὸ ἥθος. Εὐήθης : ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐν τωῖ κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ.
Εὐημερίαν : τὴν εὐδαιμονίαν· καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς καὶ Φερεκράτης. Εὐημερία : ὡς
ἐν τῇ συνηθείᾳ· Ἄλεξις Ὀλυνθία· Εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι· καὶ εὐημερήσαντος
Ὑπερίδης. Εὐηνέμους : εὐδιεινούς· καλοὺς· ἀχειμάστους. Εὐηνιώτατα : εὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ
μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. Εὐήνιον : εὐπειθές· καλῶς
ἡνιοχούμενον· ἡνία γὰρ τὰ λῶρα. Εὐήνιος : πρᾶος· ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενος· ἢ εὐπειθής· ἀπὸ τῶν
ἵππων μεταγόντες.

epsilon 31 Εὐήνορα : τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ τοῦ οἴνου· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ, τὸν εὖ (τὸν ἄνδρα τιθέντα.)
Εὐήνος : δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητὰς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. Εὐήρεια :
εὐπλοια· εὐχέρεια. Εὐήρες : ἐπιεικές· πρᾶον. Εὐήροτον : καλῶς ἡροτριασμένον. Εὐήτριον :
ἱμάτιον εὐυφές· ἢ τὸ ὁμαλὸν ὕφασμα. Εὐήρες : εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐθέ : λέγουσι καὶ
εὐθέως· τὸ δὲ εὐθὺ, χωρὶς τοῦ ς, ἐπὶ τόπου τιθέασιν. Εὐθέος : φανεροῦ· εὐθοῦς. Εὐθενεῖν : ἐν τῷ
ε λεκτέον· οὐχὶ εὐθηνεῖν. Εὖ θέσθαι : καλῶς διοικῆσαι. Εὐθετῆσαι : κοσμησαι· συνθεῖναι.
Εὐθημονεῖσθαι : εὖ τίθεσθαι· ἢ συγκεῖσθαι. Εὐθίας : τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἢ ὁ
Εὐθίας. Εὐθικτον : εὐαφές· εὐψηλάφητον. Εὐθινος : ἀρχὴ ἣν τίς· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἓνα
κληροῦσι· τούτῳ δὲ δύο παρέδρους. Εὐθρυπτα : ψωμοὶ οἴνω βεβρεγμένοι· οἷς ἐπιχεῖται καὶ
φακή. Εὐθύ : κατευθύ· καὶ κατεναντίον· ἐπ' εὐθείας. Εὐθυβόλωι : ἐξ εὐθείας βάλλοντι.

epsilon 32 Εὐθυγενής : ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. Εὐθυγνομίας : ὁ μάρτυς ὡς τὴν οἰκείαν γνώμην
εὐθείαν διὰ λόγου παριστῶν. Εὐθυμοσύνη : τάξις. Εὐθύδημον : ἀπλοῦν δημότην. Εὐθυεπίας :
ὀρθολογίαις. Εὐθυδικία : ὅτ' ἂν εἰσάγηται τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο
δικαστηρίου· τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τίς φησὶ, περὶ τούτων
παραγράφεσθαι ἐφεῖται. Εὐθὺ Λυκείου : τὸ εἰς Λύκειον· ὅθεν Ἑρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο
ὑποπτεύει τοὺς Μεταλλεῖς· καὶ Εὐριπίδης οὐκ ὀρθῶς· τὴν εὐθὺς Ἄργους καὶ Ἐπιδουρίας ὁδόν.
Εὐθύναι : οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρξάντων· καὶ εὐθυνοὶ οἱ τούτους ἀνακρίνοντες· Νόμων ιβ'· εἰ δὲ
μὴ τούτους κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα· καὶ μετ' ὀλίγα· διὸ δὴ δεῖ πάντως τοὺς
εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι· ἡμεῖς τούτους λογιστὰς λέγομεν. Εὐθύναι : κυρίως
ἦν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως· ἢ πρεσβεῦσαι
κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι· κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς
δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν. Εὐθύναι : ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις· δέκα δὲ τὸν
ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσ-

epsilon 33 βεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνas. Εὐθύναι : ἐξετάσαι
ὀρθῶς. Εὐθύνοντας : ὁρμῶντας. Εὐθυνος : εὐθυντής. Εὐθύνas : δίκas· τιμωρίας. Εὐθύνουσιν :
ἐρωτῶσι· δίκas εἰσπράττουσιν. Εὐθύωρον : ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείαν· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ
Ξενοφῶν. Εὐθύορον : τόπος ἐστὶν ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὅρον. Εὐθυτενίζουσα : ὀρθῶς
βαδίζουσα· ἐπιτατικῶς τρέχουσα· ὀρθῶς φρονοῦσα· ἀπταιστώως ψηφιζομένη· τὸ εὐθὺ σκοποῦσα·
καὶ εὐθυτενίζων, ὁ μάρτυς ὁ τὰ εὐθὴ ἀπαρέγκλητα διατηρῶν· καὶ εὐρυθμον τὴν οἰκείαν
γνώμην διὰ τῆς εὐθυλογίας παριστῶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐπιτεταμένης νευρᾶς. Εὐθυρήμων :
έτοιμολόγος. Εὐθὺς καὶ εὐθέως : ἀμφοτέρα Ἑλληνικά· τὸ δὲ εὐθὺ διαφέρει τούτων· οὐ γὰρ τὸ
παραχρήμα σημαίνει· ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς· οἶον, εὐθὺ σκοποῦ· ἀκριβὲς κατ' εὐθείαν. Εὐθύ :
σύνεγγυς σημαίνει. Εὐθυωρίαν : τὴν εὐθύτητα. Εὐιλατεύειν : εὐμενῇ εἶναι. Εὖ ἴσθι : καλῶς
γνώθι. Εὐκατάπιστος : εὐκατάκαυστος.

- epsilon 34 Εὐκερματεῖν : Εὐβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι. Εὐκηλον : εὐκαυστον· εὐσχιστον· Ἴων ἐν Ὀμφάλῃν Ἐξανθρακώσας πυθμέν· εὐκηλον δρυός. Εὐκλευές : Εὐκληρος : εὐεπίτευκτος. Εὐκλεία : καὶ τὰ ὅμοια· μακρὰ ἢ τελευταία καὶ παροξύνεται· ὥσπερ καὶ Ἑρατοσθένης ἐν ιβ' περὶ (κωμωιδίας.) Εὐκληρία : εὐτυχία. Εὐκολος : ῥάδιος καὶ οὐ συχνός· ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. Εὐκόμιστος : ἐπιμελείας εὖ τετευχώς· κοιμὶδὴ γὰρ ἢ ἐπιμέλεια· —ἐπεὶ οὐ κοιμὶδὴ κατὰ νῆα. Εὐκρας : εὐκρατος· Εὐριπ. Βροτοῖσιν εὐκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως· ἐν Ἀντιόπῃ. Εὐκρινής : συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιάνας λέγεται, διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι· οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τιθέασιν κατὰ ἀντίφρασιν. Εὐκρινές : εὐχερές. Εὐκτάζου : εὐχου. Εὐκταῖον : εὐχῆς ἄξιον πολῦτιμον· ὑγίης. Εὐκυκλος : εὐχορος. Εὐλάβησον : καὶ εὐλαβῆσαι λέγουσιν.
- epsilon 35 Εὐλαβοῦ : φυλάσσου. Εὐλαχα : τὸ ἄροτρον παρὰ Θουκυδίδῃ· Δώριος δὲ ἡ λέξις. Εὐληματεῖ : εὖ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας. Εὐλόγηκεν : ἐβλασφήμησεν. Εὐλογιστίας : εὐλογίας· εὐβουλίας. Εὐμάρειαι : εὐχέρειαι. Εὐμαρής : εὐκολος· εὐχερής. Εὐμάρειαν : ῥαστώνην· εὐχέρειαν· οἱ δὲ Ἴωνες τὸ περὶ τινα τῶν ἀναγκαίων τοῦ σώματος ἐκκρίσεων ἀσχοληθῆναι· οἷον οὐρῆσαι· ἀποπατῆσαι. Εὐμαρίδες : ὑποδημάτων γένος. Εὐμενίδες : Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐπράυνε τὰς Ἑρινύας· ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην· Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· Ἀληκτῶ· Μέγαιρα· Τισιφόνη. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου : κόθορνος ὑπόδημα ἀρμόζον δεξιῷ τὲ καὶ εὐωνύμῳ ποδὶ· ὅθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία κεῖται. Εὐμοίρια : εὐκληρία. Εὐμολπία : πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἢ εὐφρονίαι· ἢ εὐμενείαι. Εὐμολπίδαι : πατρία Ἀθήνησιν ἀπὸ Εὐμόλπου· ἐγέ-
- epsilon 36 νοντο δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ προσποιοῦνται οἱ Εὐμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Δηϊόπης. Εὐμολπίδαι : γένος ἀπὸ τοῦ Θρακός, ὃς καὶ τὴν μῆσιν εὗρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτου. Εὐνάς : κοίτας· ἢ ἀγκύρας. Εὐνάς : ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπίγεια· τὸ ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτώ· τὸ δὲ ἥμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ. Εὐναῖος : ἐγκεκρυμμένος· Σοφοκλῆς Δόλοψιν· Εὐναῖος εἶη δραπετὶν στέγην ἔχων. Εὖ νένηται : εὖ πεπλήρωται. Εὐνηθέντες : κατακοιτασθέντες. Εὐνεῖδαι : γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνέω τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης. Εὐνεῖδαι : γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον· ἦσαν δὲ κιθαρωδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν. Εὐνοί : οἱ εὐνοοῦντες. Εὐνοίας : φιλίας. Εὐνομουμένη : εἰρηνεύουσα· εὐθηνουμένη· καλῶς διακειμένη. Εὐνούστατα : φιλίως. Εὐνοῦχος : οὐ σπάδων ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται.
- epsilon 37 Εὐογκον : οὐ τὸ μέγα· ἀλλὰ τὸ μέτριον τῷ ὄγκῳ. Εὐνοστος : θεὸς ἐπιμύλιος· ἢ δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. Εὐοί· σαβοί : μυστικά μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα· φασι δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος. Εὐοί· σαβοί : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος Βακχικόν τι ἐπιφθεγμὰ ἐστίν. Εὐορνιθίαν : Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν. Εὐόφθαλμον : τὸ εὖοπτον. Εὐοφθάλμω : Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς. Εὐξεινον : ὄνομα πελάγους. Εὐξοον : καλῶς ἐξεσμένον. Εὐόργητος : πρᾶος. Εὐόχοον : πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆκται. Εὖ παρασχόν· ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· δῆλον δὲ τοῦ δαίμονος· ὃ ἐστὶ δωρησαμένου τὴν νίκην. Εὐπάρεδρον : καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς. Εὐπάθεια : διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφή. Εὐπατρίδαι : οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες. Εὐπάριστον : εὐπαράγωγον. Εὐπάρυφα : εὐκατέργαστα ἢ πλούσια. Εὐπάρυφος : ὁ πλατεῖαν παρυφὴν, τουτέστι πορφύραν, ἔχων. Εὐπατρίδαι : εὐγενεῖς. Εὐπερίστατον : μωρόν· ταχέως περιτρεπόμενον.
- epsilon 38 Εὐπετής : εὐχερής. Εὐπετῶς : ῥαδίως· εὐχερῶς· εὐκόλως καὶ εὐσταλῶς. Εὐπινές : τὸ ἀφελές καὶ μὴ λίαν τετημελημένον· ἀλλὰ μέτριον πίνον ἔχον. Εὐπλοκαμίδες : καλλιπλόκαμοι. Εὐπονος :

εὐποτος. Εὐπότμως : εὐτυχῶς. Εὐπραξίαν : οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ· Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ γ· Εὐπρωρον : εὐπρόσωπον. Εὐπρηστον : εὐφύσητον. Εὐπτορθον : εὐκλαδον. Εὐράχαντες : ἦκοντες· ραχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους. Εὐρασθαι : ἐκποιήσασθαι· περιποιήσασθαι. Εὐρέσθαι : ἐκπορίσασθαι. Εὐρήματα : βουλεύματα. Εὐρήματα : οὐχὶ εὐρέματα. Εὐρησιεπής : καινολόγος. Εὐρεσιέπεια : εὐρεσιλογία. Εὐρεσιλόγος : φλύαρος· ἐτοιμολόγος. Εὐρήσεται : ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται. Εὐρίζον : πλατὺ ὄν· ἢ καλὰς ρίζας χαροποιοὺς ἔχον. Εὕωνον : εὐτελής.

epsilon 39 Εὐώνυμον : λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ πλεῖστον. Εὐωρεῖ : παίζει· μετεωρίζεται. Εὐωρία : ὀλιγωρία· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων. Εὐωρία : ψιλῶς τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν· ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν. Εὐωριάζειν : ἀφροντιστεῖν κατὰ ἀντίφρασιν· ὥρα γὰρ ἢ φροντίς. Ἔφα : εἶπεν. Ἐφάλια : παραθαλάσσια. Ἐφάμιλλον : ὅμοιον· ἴσον. Ἐφάπαξ λέγουσιν. Ἐφαύλιζον : εὐτέλιζον. Ἐφάψασθαι : ἄρξασθαι· ψηλαφησαι. Ἐφάψαι : ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν λελυμένον ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ἐφεδρεύει : ἐπικάθεται. Ἐφεδριάζειν : παιδιὰ τίς. Ἐφ' ἑαυτῆς : δι' αὐτῆς. Ἐφεδρον : δίφρον· τραπεζοειδές. Ἐφεδρος : ταυλιστῆς τρίτος· καὶ ἐνεδρεύων. Ἐφεῖτο : συνεχωρεῖτο. Ἐφεῖτο : ἐνετείλατο. Ἐφεκτοὺς τόκους : οἱ ἔγγραφοι τόκοι· οἷον ἐπεχόμενον

epsilon 40 καὶ ὠρισμένοι· μὴ μέντοι προϊόντες μήτε συλλεγόμενοι. Ἐφεκτος τόκος : ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου. Ἐφελκυστής : βοηθός. Ἐφέζεται : ἐπικάθεται. Ἐφέξει : σταθῇ· ἐφελκύσει. Ἐφέσια γράμματα : ἐπωδαί· τινες δυσπαρακολούθητοι· ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεῖν· καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφesiου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα τὸ ἐξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. Ἐφέσια : δυσπαρακολούθητα· ὡς Ἐφesiῶν τινῶν οὐσῶν ἐπαοιδῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προεῖρηται. Ἐφέσια γράμματα : καὶ Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα· ὀνόματα ἄττα καὶ φωναὶ ἀντιπάθειαν τινὰ φυσικὴν ἔχουσαι. Ἐφεις : ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη· ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι πάλιν· ἐγένετο δὲ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων· ἐφεῖσθαι γὰρ αὐθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν ἔάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανηέσαν εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπεψηφίσθησαν δήμους.

epsilon 41 Ἔφες : ἔπεμπον. Ἐφέσεις : ὁρμάς. Ἔφεις : ἐπιθυμία· ὁρμή· ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου· καὶ μεταγωγή. Ἔφεις : ἢ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται· καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ. Ἐφέστιοι : αὐτόχθονες· σύνοικοι. Ἐφεστιασάμενος : εὐώχηθείς. Ἐφестρίς : χλανίς. Ἐφестρίδες : ἐπιβολαί. Ἐφέται : ἄνδρες οἵτινες περιιόντες ἐδίκαζον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἥτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν· ἢ ὅτι ἔφεις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι· τουτέστιν ἔκκλητος. Ἐφέται : ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες· καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον· ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια, Ἐφετῶν. Ἐφέται : οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις· ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῖ· ἐφέται καλοῦνται. Ἐφετικός : ἐπιθυμητικός. Ἐφετίνδα : παιδιὰ τίς· ὅτ' ἂν ἄλλω προδείξαντες τὴν σφαῖραν, ἄλλῳ ἀφῶσιν. Ἐφεψιώμενοι : ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτοντες.

epsilon 42 Ἐφηβεία : νεότης. Ἐφηβος : παῖς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ· ὅθεν ἐφηβεύων. Ἐφηβον : καὶ τὴν παρθένον ἐνίστε λέγουσιν. Ἐφήδοιτο : τέρποιτο. Ἐφήκα : ἔπεμψα. Ἐφηκε : ἐπάνελθε· ἢ πρώτη ὀξεῖα. Ἐφηλος : ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. Ἐφηλον : καλοῦσιν ὡς ἡμεῖς. Ἐφήγησις : ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅτ' ἂν τῶν δημοσίων τί κατέχειν δοκῇ τις κρύφα. Ἐφημερία : ἡ πατρία· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. Ἐφήμερος : πρόσκαιρος.

Ἔφηνεν : ἔδειξεν. Ἐφῆπτο : ἐπεκρέματο· ἐπέκειτο. Ἐφησθεῖεν : ἐπιχαρεῖεν. Ἐφήσθη : ἐχάρη. Ἐφθαλέου : ἐφθοῦ· καὶ ἐφθοῦν· τὸ ὀπτοῦν. Ἐφθάρатаι : φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχатаι πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχαῖκά. Ἐφιάλας : ἐπιβαλλόμενος.

epsilon 43 Ἐφιεῖς : ἐπιτέμπων· ἐπιβάλλων. Ἐφίεμενοι : ἐπιθυμοῦντες. Ἐφιερόν : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος ἱερόν ἐστὶ τῶν ἰβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ. Ἐφίεται : ἐπιθυμεῖ. Ἐφίετω : ἀνείτω. Ἐφιζάνει : ἐπικάθηται. Ἐφίζεται : ἐπικαθέζεται. Ἐφίησιν : ἐπιτρέπει. Ἐφικέσθαι : καταλαβέσθαι. Ἐφικνούμενος : καταλαμβάνόμενος. Ἐφίκοντο : ἐφήψαντο. Ἐφικτόν : δυνατόν καταληφθῆναι. Ἐφίππιον : ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων. Ἐφιππον : Εὐπολις Αἰξίν. Ἐφλα : ἔθλα· ἐμάλασεν. Ἐφλιπεν : ἔθλιπεν. Ἐφοδευσάτωσαν : κατασκοπησάτωσαν. Ἐφόδια : τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. Ἐφοδος : ὁρμή. Ἐφόλκια : τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημοῦσι σκευή. Ἐφόλκια : καράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων· καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὦνια ἐπισκοπούμενοι. Ἐφολκὰ λέγοντες : ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγὰ.

epsilon 44 Ἐφ' ὁρμήν : ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν. Ἐφορία : ἀγορὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη. Ἐφ' ὁρμήν : ἐν τῷ ἐφεδρεύειν· οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἐφορεία : ἡ ἐπὶ τῶν ὄρων γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἐφορεία : ἐπισκοπή. Ἐφορος : ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. Ἐφορεύειν : ἐποπτεύειν. Ἐφοροι : ἐν Λακεδαίμονι ἄρχοντες εἰσὶ, κληθέντες ἀπὸ τοῦ πάντα ἐφορᾶν. Ἐφ' ὅτῳ : ἐφ' ᾧ τινί. Ἐφρασεν : ἐμήνυσεν. Ἐφυ : ἐγένετο. Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον : νόμος Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῇ παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῖνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέον, τοῦτο λέγειν· αἰνιστόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. Ἐφ' ὕδωρ : ἐπιμελητὴς κλεψύδρων ἐν δίκαις. Ἐφ' ὕδωρ : ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου. Ἐφυδρος : ὕδωρ ἐπάγων. Ἐφύμνιον : τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ἄσμα. Ἐφυντο : ἐνέφυσαν σφόδρα· ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι.

epsilon 45 Ἐφύπερθεν : ὑπὲρ ἄνω. Ἐφυρον : ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον. Ἐφώδευσαν : ἐπέτρεχον. Ἐχέγγυον : πιστόν· καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον. Ἐχέγγυος : ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. Ἐχε δὴ : ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ· ἢ ὅρα δὴ· πρόσσεχε· ἢ τί τοιοῦτο. Ἐχεεν : ἔχωσεν. Ἐχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας : ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. Ἐχεμυθία : σιωπὴ· μυστήρια. Ἐχεμυθεῖ : ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἐχέμυθον : μυστήριον κρύπτων ἢ φρόνιμον. Ἐχέτλη : τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα. Ἐχελιδών : τόπος ἔχων ἵπποδρομον· ἀπὸ Ἐχέλου ὀνομασθεῖς. Ἐχθεζινόν : τὸ ἐχθεσινόν. Ἐχθές : καὶ μονοσυλλάβως χθές· ἄμφω Ἑλληνικά· καὶ χθιζινόν, καὶ ἐχθεζινόν. Ἐχθημα : μίσσημα. Ἐχθιζόμεθα : κακυνόμεθα· ἐχθραίνόμεθα· ἢ ἐχθροὺς παρασκευάζομεν. Ἐχέφρων : συνετός. Ἐχρηώθησαν : ἀνδρῶν ἐστερήθησαν· ἐχρήρευσαν. Ἐχθραίνει : μισεῖ. Ἐχθιστος : ἐχθρότατος.

epsilon 46 Ἐχθοδοπὸν : ἐχθροποιόν. Ἐχθόμενος : ἐχθρὸς ἢ μισούμενος. Ἐχθος : ἔχθρα· μῖσος. Ἐχῖνος : ἄγγος τί εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ καὶ πόλις ἦν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ε' Φιλιππικῶν· ἔστι δέ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄστρεον. Ἐχῖνος : καδίσκος τίς ἐστὶ χαλκοῦς· εἰς ὃν αἱ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα. Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλη : λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἴθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ. Ἐχῖνοι : οἱ μὲν χαλκοῖ· οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς καθιάσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ τινὲς ἐμαρτύρησαν· καὶ κατασημνηάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθεῖ ἢ δίαίτα τοῖς δικασταῖς, ἐπεδίδων. Ἐχόμενος : ἐγγύς· ἢ κατέχων. Ἐχοντες : οἰκοῦντες. Ἐχυρῶς : ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς.

epsilon 47 Ἐχύρωσεν : ἰσχυροποίησεν. Ἐψειν : βάπτειν τὰς τρίχας. Ἐψεται : ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ. Ἐψημυθιῶσθαι : τὸ προστετρίφθαι τὸ πρόσωπον τρίματι λευκῷ. Ἐψητοί : πληθυντικῶς τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀφυῖαι καὶ μεμβράδες· Εὐπολις Αἰξίν· Καὶ τῆς λοπάδος· ἔνεισι δ' ἔψητοὶ τινές. Ἐψιᾶσθαι : παίζειν. Ἐψιοῦσα : τροφὰς διδοῦσα χόνδρου· καὶ τὰ ἐψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὐξισμον ἐψιοῦσα· Ἰππώναξ. Ἐψυχαγώγησεν : ἐπήλπισε· παρεμυθήσατο· ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν. Ἐωθινὰς δίκας : τὰς κρινούσας ἐντὸς ν' δραχμῶν. Ἐωθῶς : χωρὶς τοῦ ι Ἄρχιππος καὶ Ἀραρῶς ἔωθας· καὶ Θουκυδίδης ἡ' ἐώθεσαν. Ἐώκει : ὁμοία ἦν. Ἐώνη : λέγουσι τὸ ἀφείην. Ἐώθουν : τὸ ὥθουν οὕτως λέγουσιν. Ἐωλοκρασία : τὸ χθιζὸν βρῶμα κυρίως. Ἐωλοκρασία : Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος, ἐωλο-

epsilon 48 κρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας. Ἐωλοκρασία : ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐώλων δειπνῶν τοὺς ζωμούς, πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους· ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἔστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας, κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης. Ἐωλον : ἐχθесινόν· ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελές· ἀνίσχυρον. Ἐωλον : τὸ μὴ πρόσφατον· αἰεὶ δασέως τὴν πρώτην συλλαβὴν· καὶ γὰρ διὰ τοῦ θ συναλείφεται. Ἐωνημένοι : ἀγοράσαντες ἢ ἡγορασμένοι. Ἐῶρα : ὕψωσις, ἢ μέταρσις. Ἐωρηθήτω : κρεμασθήτω. Ἐωράκη : τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεπόνθη· καὶ ἐπεποιήκη· καὶ ἡῖδη τὸ ἡῖδεν· Πλάτων τοῖς τοιούτοις χρῆται σχηματισμοῖς. Ἐώρησις : κρέμασις. Ἐωροκοπίαίς : ὑψηλοφροσύναις. Ἐώρων : οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι· τὸ δὲ ἀνάλογον ὥρων· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ο ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστώτα χρόνον, ἐπὶ τοῦ παρελθυθότος ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ο πάλιν ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ω· λέγουσι

epsilon 49 δὲ ὅμως καὶ ὥρων ἄνευ τοῦ ε οἱ νεώτεροι· Θουκυδίδης δὲ μόνος ἐώρων. Ἐώς : ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. Ἐώς : οὐχὶ ἡώς τὸ Ἀττικόν· ἐστι· Ξενοφῶν δὲ ἡώς λέγει ποιητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ἦν τε πρὸς ἡῶ, ἦν τε πρὸς ἐσπέραν. Ἐώνυχον : ἡμερονύκτιον. Ἐῶσε : καὶ ἐώσατο λέγουσι· τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν. Ἐωσφόρος : ἀνατολικὸς ἀστήρ· πρωϊνός· καλούμενος φωσφόρος. Περὶ τῶν ἔνδεκα. Ἐνδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότες, κλήρωι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάβανον· ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν ἐν δεσμοτηρίῳ· κλέπτας δὲ καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστάς, εἰ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ λάβοιεν, ἐκόλαζον θανάτῳ· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς κρίσιν καθίστων. Τέλος σὺν Θεωῖ τοῦ ε στοιχείου.

zeta 49 (20) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ζ. Ζαβρόν : πολυφάγον. Ζάγρα : λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος. Ζαγρεύς : ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ

zeta 50 Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος. Ζάειρα : ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον. Ζαές : μέγα· πολύ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν. Ζαὴν ἄνεμον : τὸν σφοδρῶς πνέοντα. Ζάκορος : νεωκόρος· Μένανδρος Δις ἐξαπατῶντι· — οὐ Μεγάβυζος ἦν, Ὅστις γένοιτο ζάκορος· καὶ ὁ ὑπηρέτης· Λευκαδία· Ἐπίθεος τὸ πῦρ ἢ ζάκορος οὕτως· καλῶς ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. Ζάκοτον : ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἡ ὀργή. Ζάλη : μεγάλη ἄελλα· ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι· καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος· Πολιτεῖαι· οἷον ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑποτείχιον ὑποστάς· καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φερομένη καταληφθεῖη· συστροφὴν γὰρ καὶ συρμόν· βούλεται δηλοῦν· τινὲς ἄνεμος λάβρος· πνεῦμα θορυβῶδες· Κλήμης· δύναται ζάλη τίς εἶναι μεγάλη συστροφή ἀνέμου· τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. Ζαμβύκη : μουσικὸν ὄργανον. Ζάμολξις : Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ'· Σκύθης· ὃς ἐπανέλθων ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχὴν· Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν

zeta 51 Κρόνον οὕτω τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν· Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν, ὅτι Ἑλληνικὸς τε γεγονὼς τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκῃ καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὗτ'

ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὐθ' οἱ μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθὰ· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠκοδόμει οἶκημα κατάγειον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ Θρακῶν, ἐν τούτῳ διηιτᾶτο· οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν· τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θραῖκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν· λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρῃ Μνησάρχῳ Σαμίῳ· καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο· ἀλλὰ πολὺ πρότερός μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι· ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τερέτιζοι καὶ Κρόβυζοι καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι· ἤξειν δὲ αὐθις· καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν· θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὐθις ἤξοντος τοῦ ἀποθανόντος. Ζάπλουτος : μεγαλόπλουτος. Ζατώσαι : ὑποπτεῦσαι. Ζέα : λιμὴν Ἀθήνησιν. Ζεῖλα : τὸν οἶνον οἱ Θραῖκες. Ζεῖδωρον : τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. Ζειρά : ἥτοι σειρὰ, ὡς τινες ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας. Ζειρά : ζώνης ἐστὶν εἶδος.

zeta 52 Ζειραί : χιτῶνες ἀνακεκολαμμένοι ἢ ἀνάκωλοι· Ξενοφῶν· καὶ ζειράς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ζειρος : ἐνδύματος εἶδος. Ζέσας θυμῷ : ἔξαφθὴς τῇ ψυχῇ. Ζέτνα : Φρύγιος ἢ Λέξις· σημαίνει δὲ τὴν πύλιν. Ζευγήσιον : ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης· τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνησιν ἦσαν· πεντακοσιομέδιμνοι· ἱππεῖς, οἱ ἱππάδα τελοῦντες· καὶ τὸ θητικόν· οἱ μὲν πλουσιώτατοι πεντακοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο. Ζεύγλη : τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ· καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα. Ζεύγλη : ζυγός. Ζεῦγμα : οὐ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδιά, ἐν ποταμῷ ἢ θαλάττῃ· καὶ Θουκυδίδης ζ' τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος. Ζεῦγος : τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλείονων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπεν· καὶ Αἰσχύλος· Ζεῦγος τεθρίππων· ὥστε καὶ ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν. Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἢ ἐστὶν ὁμοία διέδρωι, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἐστίας ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἱκανῆς· κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη· ἐκατέρου δὲ τε ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ

zeta 53 συγγενὴς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, καὶ πεζοὶ μετίωσι τινὲς κόρην, ὁ τρίτος συμπαρὼν πάροχος λέγεται. Ζεῦξις : Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφον. Ζευξίλεως : ὡς ὑπεξευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζεὺς κτήσιος : ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο ὡς πλουτοδότην. Ζέφυρος : Λιψ ἄνεμος. Ζῆ : ἀντὶ τοῦ ζῆθι· Εὐριπίδης. Ζηλοτυπία : ζῆλος ἐξ ὑπονοίας· τοῦ ἄρρενος κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Ζηλοτυποῦν : Αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν· ζηλοτυπεῖν δὲ, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλοῦ : μιμοῦ. Ζηλῶ : μακαρίζω. Ζηλωτός : μακαριστός· ἐπαινετός. Ζητητής : ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν ἢ κατὰ καιροὺς καθισταμένη, εἵποτε τοὺς ἀδικοῦντας τι δημοσία δέοι ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ζημίαν λαβεῖν : ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι· οὕτως Σοφοκλῆς. Ζήσει : ἀντὶ τοῦ ζήσεται. Ζητηταί : ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθ-

zeta 54 ισταμένη· πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. Ζητεῖν : ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· μὴ δὲ σὺ ζήτηι τι πυθέσθαι. Ζητήσεται : ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζητρεῖον : τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· Εὐπολις. Ζητόρων : ζητητῶν. Ζιβύνη : ὀλοσίδηρον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη. Ζιγγοῦν : τὸ ὑποπίνειν Κίλικες· οὕτως Νικόστρατος. Ζόφον : δύσιν. Ζυγάδην : συνεξευγμένως. Ζύγαστρον : κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι· οὕτως Εὐριπίδης· παρὰ Δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. Ζύγιοι : ἐρέται τινὲς οὕτω καλοῦνται. Ζυγόν : οὐδετέρως τὸ τῶν ὑποζυγίων. Ζυγόν : ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν τριῶν· ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων. Ζυγός : τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους. Ζυγόδεσμος : ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγοῦ. Ζυγομαχεῖ : στασιάζει· ὡς οἱ βόες ἐξευγμένοι· μετῆκται ἢ Λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκεῖνοι γὰρ

πολλάκις ὅτ' ἂν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους· κέχρηται Ὑπερίδης.
Ζυγός : ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος ἐρετική καθέδρα· τὰ τοῖς
ξώοις ἐπι-

zeta 55 τιθέμενα· καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς· τὸ τὰς ἰσότητας διακρίνον
σκεῦος· καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου· καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη δὲ τὸ στάσιμον· καὶ ὁ
περικείμενος ἱμᾶς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. Ζυγοφορούμενα : ἐν ζυγῷ
σταθμιζόμενα. Ζυγώσω : καθέξω· δαμάσω. Ζῦθος : οἶνος ἀπὸ κριθῆς. Ζωαρκῆ : τὰ πρὸς ζωὴν
ἀρκοῦντα. Ζωάγρια : δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. Ζωγρεῖ : ζῶντας λαμβάνει. Ζωὴν : τὴν
κτῆσιν· τὴν οὐσίαν. Ζῶμα : ὁ θώραξ καὶ τὸ περίζωμα. Ζῶμα : χιτῶνος τί ζωστοῦ γένος οὔτω
Μένανδρος. Ζωμεύματα : ὑποζώματα. Ζωμίλη : ἄνηθον. Ζωμὸς μέλας : ἡ λεγομένη αἱματία.
Ζῶμα φαεινόν : τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι· ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα.
Ζώννυσθαι : καθοπλίζεσθαι. Ζῶον : καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γεγραμμένον λέγουσι. Ζωοδότειρα :
ζωὴν παρέχουσα. Ζώπυρα : τοῦ ζῆν ποιητικά. Ζώπυρα : φυσητῆρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ
φυσῶσι. Ζώπυρα : λείψανα.

zeta 56 Ζωπυρεῖ : ἀναζῆν ποιεῖ ἢ ἐκκαίει. Ζωπυρῆσαι : ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρὸς, ἐπὶ τοὺς ἐξ
ἄρρωστίας ἀναρρωννυμένους λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ζωπυρεῖα : φυσητήρια. Ζώπυρον :
πεπυρακτωμένον· ἔνθερμον. Ζωπύρου τάλαντα : Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰκισάμενος ἑαυτὸν,
Δαρείῳ Βαβυλῶνα εἴλεν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ'· πιστευθεὶς ἀποστάτης εἶναι. Ζωπύρου τάλαντα :
Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ τοῦτον φησὶ Θεόπομπος, ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρσῃν ὄντα
ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶσαι ἑαυτόν· καὶ τῆς ῥίνος καὶ τῶν ὠτων
ἀποστερήσαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν,
καταλαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγά· οἶονεῖ ἔργα καὶ πράξεις.
Ζωροπόται : ἀκρατοπόται. Ζωρότερον : ἀκρατότερον. Ζωστήρ : ἡ ἑπάνω τοῦ θώρακος χρώνται.
Ζῶστρα : ἐνδύματα τινὰ ἀνδρῶν· οἷον χιτῶνας βαθεῖς. Ζωφυτεῖσθαι : ζωογονεῖσθαι. Ζώννυται :
ἡ ζώνη. Τέλος ζ.

eta 57 (1t) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ η· Ἡ : ἀντὶ τοῦ ὦς, καθώς. Ἡ : βαρέως ἀντὶ τοῦ ἄρα. Ἡ : χωρὶς τοῦ ν ἢ
περισπωμένως, ἀντὶ τοῦ ἕα, ἡμην· καὶ παρῇ ἀντὶ τοῦ παρήμην· περὶ ψυχῆς· καὶ αὐτὸς οὐκ ἢ
μυθολόγος ἢ σὺν τωῖ ν. Ηῖα : δισυλλάβως τὸ ἐπορευόμεν, σὺν τωῖ ι γράφεται· οἱ γοῦν Ἴωνες
ἡῖα λέγουσι· καὶ ἡῖσαν, τὸ ἡῖσαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον· ὅτι ἀκμάζοντές τε
ἡῖσαν ἐς αὐτόν· οἱ δὲ Ἴωνες ἡῖσαν καὶ ἡῖσαν· Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἵπερ
ἡῖ· ἐπὶ ξύλα. Ἡβαῖ : ἀκμάζει· σφριγαῖ. Ἡβαιόν : μικρόν· ὀλίγον. Ἡβάσκει : ἀκμάζει. Ἡβη :
νεότης· ἀκμή. Ἡβηδόν : ἡβῶντας· ἢ τὰς στρατείας· ἢ ἀθρόον· ὅλα καθ' ἡλικίαν. Ἡβήσαντες :
ἀκμάσαντες. Ἡ βούλονται : καθὸ βούλονται. Ἡβρυνόμην : διεχεόμην. Ἡβυλλίαν : ἡβᾶν·
ἀκμάζειν.

eta 58 Ἡγαλλεν : ἐθεράπευεν· Δίων ἐν ις' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν· διὰ τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς
ἡγαλλε· κέχρηται οὖν τῇ λέξει ταῦτη ἄλλοι τὲ καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής. Ἡγάμην :
ἀπεδεξάμην. Ἡ γάρ : ἀντὶ τοῦ οὐχ' οὕτως. Ἡγάσαντο : ἐθαύμασαν. Ἡγάσθην : ἐθαύμασα.
Ἡγγύα : ὠμολόγει δώσειν. Ἡγγυᾶτο : ὁ λαμβάνων. Ἡγειρα : παρώξυνα. Ἡγεῖσθέ μοι : ἄγετέ
μοι. Ἡγεμονεύω : διοικῶ. Ἡγεμονία δικαστηρίου : Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος· ἀλλὰ
καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι· τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν
αὐτῶν ἐκάστη νόμον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον· ἡγουμένη καὶ προεστῶσα· οἷον πρὸς μὲν τὸν
ἄρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων· πρὸς δὲ τὸν βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας· πρὸς δὲ
πολέμαρχον ἀπροστασίου τὲ καὶ ἀπρονοησίου· πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τὲ καὶ
δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδογραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ
ἄλλων. Ἡγεμῶν συμμορίας : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησι-

φῶντος· ὁ προέχων πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτον τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος.
 Ἑγουμένου : Πολιτείας θ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἑρωτος πάσαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου· ἀντὶ τοῦ
 πασῶν προηγουμένου τοῦ Ἑρωτος. Ἡγηγόρειν καὶ ἐγηγόρειν : φησὶ Μένανδρος. Ἡγεμονία
 δικαστηρίου : τοῖς ἄρχουσιν οὐ πάσας πᾶσιν ἐφέιτο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς
 τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἀποκληρῶν ἐπιδικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς
 κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας· τῷ μὲν τοι γε βασιλεῖ τὰς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας· καὶ ἄν
 τις ἱερωσύνης ἡμφισβήτει· πρότερον δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις·
 προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἶργεσθαι τοὺς ἐναντία· τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίου
 γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκους διηίτει· οἱ
 θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως· τοῖς ἑνδεκα ὅσαι
 ληστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι· τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας καὶ
 ἀντιδόσεως· οὕτως οὖν δαιτοῦντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ γὰρ ὁ
 βασιλεὺς καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προΐσταται· ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

Ἡγεμονικόν : ὁ νοῦς. Ἡγῆμων : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς ἦν τῶν
 Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκία διαβεβλημένων. Ἡγεν : ἐν Τιμαίῳ· ἡγεῖτο. Ἡγέτης :
 ἡγεμῶν. Ἡγημα : βουλή· γνώμη. Ἡγημαι : λελόγισμαι· ἔσχον. Ἡγμένος : τεθηρευμένος καὶ
 παντὶ πειθαρχῶν. Ἡγήσιππος : οὗτός ἐστιν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος· οὗ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ Ζ'
 Φιλιππικός, Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. Ἡγήσοιτο : προηγῆσοιτο. Ἡγητηρία : παλάθη ἦν
 σύκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσιν· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης ταύτης
 ἡγήσαντο. Ἡγήτορες : ἡγεμόνες. Ἡγλαΐσμένη : χαίρουσα· λαμπρυνομένη. Ἡ δέ : ἀντὶ τοῦ ἡ
 αὐτῇ δέ. Ἡδαξήσατο : ἐκνήσατο. Ἡ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν : τῆς χελώνης ὀλίγα
 κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν Δήμων·

ἔτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στραγγευσασμένων δέ· φασὶ δὲ ταύτην Τερψίωνος
 εἶναι. Ἡ δὲ αἶξ τὴν μάχαιραν : ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακόν· ἀπὸ Κορινθιακῆς
 παροιμίας· ἡ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται· Κορινθίων γὰρ Ἦραι Ἀκραία θυόντων,
 ἦν λέγεται ἰδρῦσθαι Μήδειαν, οἱ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῇ κρύψαντες τὴν μάχαιραν,
 ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι· ἡ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν. Ἡδει : τέρπει καὶ ἤδη· ἀντὶ
 τοῦ νῦν. Ἡδη : ἀντὶ τοῦ πάλαι. Ἡδη : ἀντὶ τοῦ ἡΐδιν· Εὐθύδημος καὶ τῶν δὴ περὶ ψυχῆς· ἀλλὰ
 σχεδὸν μὲν τι ἤδη ὁ Κρίτων. Ἡδη : πρὸ τούτου· λοιπόν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου· μέρος
 δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος· ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἤδη τὲ γὰρ βαδιεῖσθαι φαμέν· καὶ τὸ
 συνάπτον τὸ νῦν· ἤδη τὲ βεβαδικέναι· οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον. Ἡδιστα :
 ἡδέως. Ἡδίω : ἡδύτερος. Ἡδόμενος : ἀρεσκόμενος. Ἡ δ' ὅς : οἱ μὲν περὶ Ἑρατοσθένην ἀντὶ τοῦ
 ἔφη δὲ ὅς· διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς· καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ἔφη·
 ἀλλὰ περιμενοῦμεν, ἡ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγώ· ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ· παρὸ δὴ καὶ
 Ἑρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς

γοναῖς ἡσὶν ἀντὶ τοῦ φησίν· Ὁ Ζεὺς, δίδωμι Παλλὰς, ἡσὶ, τούνομα· Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἡ δ' ὅς,
 ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· τὸ δὲ ἦν δ' ἐγώ, ἔφην δ' ἐγώ· τὸ δὲ ἡ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξειδίω·
 Ὅμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι αὐτῷ· οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· τὸ ἀνάλογον μὲν, ὥς ὅτ'
 ἂν λόγου τελευτὴν σημαίνει· Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι· καί· Ἡ καὶ ἐπ' Ἀντινόω· τοὺς δὲ μεθ'
 Ὅμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν. Ἡ δ' ὅς : ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ οὗτος καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη· τάττεται δὲ
 καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφασαν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε· τοῦτο Χάρης μὲν φησι
 καὶ Κριτόλαος σημαίνει· διελέγχεται δὲ ὑπὸ πλειόνων. Ἡδος : ἡδονή· ὄφελος. Ἡδρασεν :
 ἐστήριξεν. Ἡδυεπής : ἡδυλόγος. Ἡδύλειον : ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἡδύλειον. Ἡδυλισμός :
 εἶδος τι κολακείας· καὶ Μένανδρος ἐν Ἀλιεῖ κέχρηται τῷ ἡδυλίζειν. Ἡδυπαθής : φιλήδονος·

πάθει χαίρων. Ἑδύς : εὐήθης· ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομώρους. Ἑδύσματα : βρώματα· ἢ εὐοσμία. Ἑδυντῆρες : ἄλλες· τινὲς δὲ λέγουσιν ἡδυντῆτες. Ἑδύνθαι : ἡρτύσθαι.

eta 63 Ἑδύχρους : τὸ ἐν γάλατι ὑπάρχον ἀρνίον· καὶ μήπω γεγευμένον πόας· ὃ καὶ ἡδύπνουν λέγουσιν. Ἑέ : βαρυτόνως διαζευκτικὸς σύνδεσμος· Ἑὲ διατμηξαι κοῖλον δόρυ· περισπωμένως δὲ ἀπορηματικόν· —περιπταίη μαχεούμενον ἢ καὶ οὐχί. Ἥει : πορεύεται. Ἡῖσαν : ἐπορεύοντο. Ἥ ἐν ὁδῷ καθελὼν : ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἐλὼν· τουτέστιν ἐν τινὶ ἐνέδρᾳ καταβαλὼν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἡετιωνεία : οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιῶς ἄκρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος. Ἡεμεν : ἡδεῖμεν. Ἡεροφοῖτις : ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὸν ἀέρα. Ἡθάδων : συνήθων. Ἡ θέμις : ὡς νόμος· ὡς προσῆκον. Ἡθεῖος : παρὰ ἴωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προσαγόρευσις. Ἡθεος : ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας. Ἡθη : συνηθείας· —μετά τ' ἥθεα καὶ νόμον ἵππων· γράφεται καὶ ἔθη. Ἡθημένος : διυλισμένος· οὕτως Ἐπίλυκος. Ἡθμωδεῖν : ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας. Ἡθνευμαί : ἡκολάστηκα.

eta 64 Ἡθεσι : τοῖς συνήθεσι τόποις· ταῖς ἐξ ἔθους διατριβαῖς. Ἡθολόγος : θεατριστής. Ἡῖα : τὴν τῶν ὀσπρίων καλάμην· οὕτως Ἑρατοσθένης· ὃ δὲ ποιητὴς ἀπλῶς ἔοικε βρώματα· Θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥῖα πέλονται· καὶ τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισιτισμὸν ὁμοίως. Ἡίθεος : ὃ ὦραν γάμου ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμηκῶς ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος. Ἡῖα : βρώματα· καὶ τὸ ἐπορευόμενον. Ἡῖκειν : ὅμοιος ἦν. Ἡῖσμεν : ἐπιστάμεθα. Ἡῖόντι : καλὸν, αἰγιαλὸν ἔχοντι. Ἡῖόνα : αἰγιαλόν· ὄχθον. Ἡκεῖν : ἀντὶ τοῦ ἦκων. Ἡκεῖν : τὸ ἐώκειν ἐπὶ γ' προσώπου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἡκαιρεῖσθε : ἐκωλύεσθε· καιρὸν οὐκ εἶχετε. Ἡκεν : ἐφῆκεν. Ἡκέσατο : ἰάσατο· ἐθεράπευσεν. Ἡκιδωμένος : ἀκίδας ἔχων. Ἡκισμένους : ἡφανισμένους. Ἡκιστα : οὐδαμῶς· οὐχ ἦττον· καὶ Λιβάνιος φησὶν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον ὃν ἦκιστα ὥφθη μετελθὼν· ἐν τῷ ο ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ πάνυ. Ἡ ἰκονήσατο : ἀντὶ τοῦ ἡ ἰκόνησεν.

eta 65 Ἡῖς : ὑπάρχεις. Ἡῖσαν : ἐπίσταντο. Ἡκόντων : ἀντὶ τοῦ ἡκέτωσαν. Ἡκρωτηριασμένος : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἡκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἑκαστοὶ πατρίδας· ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισὶν εἰώθασιν περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα· τὸ μέντοι ἡκρωτηριασμένοι ἀντὶ τοῦ ἡκρωτηριακοτές. Ἡκται : εἴλκυσται. Ἡκον δέ : ἐλληλύθειν. Ἡκω : ἦλθον. Ἡ κυὼν ἐπὶ τῆς φάτνης : παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων. Ἡλακάται : καλάμων ῥαβδία· ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα τῶν σταχύων. Ἡλακάτη : ἐργαλεῖον γυναικός. Ἡλασεν : ἔσκαψεν· ἔπληξεν. Ἡλαστρημένον : τὸν περιεφθαρμένον καὶ περιπεπλανημένον. Ἡλεᾶτο : ἔθαλπεν. Ἡλέκτραι : τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα. Ἡλεκτρον : ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθία. Ἡλέκτρων : τῶν ἐν ταῖς κλίμαις ποικιλλομένων.

eta 66 Ἡλέκτωρ : ὁ ἥλιος. Ἡλιόμην : ἡλισμένος ἡμην. Ἡλεγchon : ἐφανεροποιοῦν· ἢ ἀνέκρινον ὡς Ξενοφῶν. Ἡλεις : ἦλθες. Ἡλιαῖα : τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ὃν συνάγεται δύο δικαστήρια, ὅτ' ἂν χίλιοι δικάζωσιν· ὧν προέστηκεν εἷς γραμματεὺς. Ἡλιαῖα : καὶ ἡλιάζεσθαι· ἡλιαῖα μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων· συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων· οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν. Ἡλίβατον : ὑψηλόν· ἄβατον· ἢ ἐστὶν ἀλεῖν βαίνοντα· ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτον βάλλει· ἀλλ' ἢ βεβηκυῖαν· Στησίχορος δὲ Τάρταρον ἡλίβατον βαθὺν λέγει· ἔνιοι ἡλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλίω φαινόμενον. Ἡλίβατος : ὑψηλή· ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ὕψος ὁ ἥλιος βαίνει. Ἡλίθιος : ἄφρων· ἢ σκληρός· ἢ ἀναίσθητος. Ἡλίκον : μέγα· πηλίκον. Ἡλικία τῆς πόλεως : ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ οἱ νέοι· οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἡλινδημένον : ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον· Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου· ὅπη Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

eta 67

ἥλιος : ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός. ἥλισγημένος : μεμιασμένος· μεμολυσμένος· ἡρτυμένος.
 ἡλίσκον : τὸν μικρὸν ἥλον· Ἀριστοφάνης. ἡλίσκοντο : ἐπορθοῦντο· ἡλέγχοντο. ἡλίσμην :
 ἡλισμένος ἦμην. ἡλιτόμηνον : τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν. ἡλιωμένος : ἐπικεκαυμένος. ἡλύγη :
 σκιά· σκέπη· καὶ ἐπηλυγησάμενος παρὰ Πλάτωνι τὸ προβαλόμενος καὶ ἐπισκιασάμενος. ἡ
 λύκου δεκάς : Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἥρως· μορφὴν ἔχων θηρίου· δεκάς δὲ τὸ
 δεκάζεσθαι· πρὸς ὃ ἡ παροιμία· καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἥρωϊ ἐκλήθησαν.
 ἡλύσιον : ἱερὸν περίοδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ περὶ Λέσβον· οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον
 χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ καὶ Ἐνηλύσια· Πολέμων δὲ Ἀθηναίους
 φησὶ τὸ κατασκαφὴν χωρίον καλεῖν. ἡλυσις : πορεία. ἡλω τὸν ἥλον ἐκκρούεις : ἀντὶ τοῦ
 ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα σπεύδεις ἐξελάσαι. ἡλω : ἐλήφθη· ἐφανερώθη· ἐπορθήθη. ἡλωσαν :
 ἐνίκηθησαν· ἐλήφθησαν. ἡμαθόεντος : ἀμμώδους.

eta 68 ἡμαρ : ἡμέρα. ἡματα : ἡμέρας ἢ ἱμάτια. ἡμάλαπτεν : ἔκρυπτεν· ἡφάνιζεν. ἡμέδιμνον : τὸ
 ἡμιμέδιμνον. ἡμεδαπῶν : ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ
 ποδαπός, ἀντὶ τοῦ ποῖον λαμβάνεται ἢ ποίας χώρας ἢ τῶν πατρίδων. ἡμείβετο :
 ἀνταπεκρίνετο. ἡμείφθη : ἡλλάγη. ἡμειψα : ἡλλάξα. ἡμένη πελειάς : παροιμία ἐπὶ τῶν
 ἀπλουστέρων καὶ ἀκακοήθων ταττομένη· κατ' ἀντεξέτασιν τῶν παλευτριῶν αἱ ἐξιπτάμεναι
 ἄλλας προσάγουσιν. ἡ μὲν κλέος, ἡ δὲ καὶ ἥσθα : παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τηῖ περὶ αὐτῶν
 φήμη. ἡμερίδα : τὴν ἄμπελον· οὕτως Ἀριστοφάνης. ἡμεροδρόμος : ὁ ἥλιος· λέγονται δὲ καὶ οἱ
 ἐν ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονοῦμενοι. ἡμεροκαλλές : ἄνθος σπειρόμενον ὁ
 Δίδυμος· οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον, ὡς χρῶνται πρὸς τὰς
 ἱεουργίας Ἀθήνησιν· ὡς Θεόδωρος ὁ παναγῆς προσαγορευόμενος ἐν τῷ α' περὶ τοῦ Κηρύκων
 γένους· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος ἀποδιδούς· γράφει δὲ καλεῖται ἡμεροκαλλές διὰ τὸ
 πεπλῦσθαι καὶ βεβάφθαι καὶ εἰργάσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

eta 69 ἡμερόλεγδον : τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν. ἡμερῶα : ἡμεροφυλάκια. ἡμερωεῖν :
 ἡμεροφυλακεῖν. ἡ μὴν : ὄντως δὴ· καὶ ἄλλ' οὖν· καὶ ἄλλ' ὅμως. ἡμιδιπλοῖδιον : γυναικεῖον
 βραχὺ περίβλημα· ὃ ἔνδον φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρόν. ἡμιδαῆς : ἡμίκαιστος. ἡμιδαπῆς :
 ἡμιτελής. ἡμῖεκτον : τὸ ἔκτον μέρος τοῦ μεδίμνου. ἡμιθνήτα : τὸν ἡμιθάνατον. ἡμῖεκτον καὶ
 ἡμιμέδιμνον : τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μῆ', τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι κδ' εἶχεν· ἡμῖεκτον
 δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας· τὸ γὰρ ἔκτον χοίνικες ἦ'. ἡμιλλᾶτο : ἡπείγετο. ἡμιμάλλονες :
 μαινάδες· Νύμφαι ἢ Βάκχαι. ἡμιμέδιμνον : μέτρον χωροῦν ἡμισυ μεδίμνου· τουτέστι χοίνικας
 κδ'. ἡμῖν : ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς. ἡμιολία : ληστρικὸν πλοῖον· οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν ἐρετῶν
 ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι· τριημιολία δὲ, οὗ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ τριήρης. ἡμιολία :
 τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου. ἡμιολίας : ἡμίσεας. ἡμιολασμός : Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια
 δοῦναι.

eta 70 ἡμιόλιος δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ. ἡμίοποι : κυρίως
 ἡμιτέλειοι αὐλοῖ. ἡμιπέλεκα : αἱ μονόστομοι ἀξίνοι. ἡμιτύβιον : δίκροσσον· Ἀριστοφάνης
 Πλούτῳ· Ἐπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών. ἡμιφόριον : ἡμισυ ἱματίου. ἡμμένοι :
 συνημμένοι. ἡμοιρηκώς : μὴ μετέχων. ἡμπέσχετο : περιεβάλλετο. ἡμορος : ἄμοιρος.
 ἡμόριξεν : ἄμοιρον ἐποίησεν. ἡμων : ἐθέριζον. ἡμύναθον : ἡμυνα. ἡμπείχετο : περιεβέβλητο.
 ἡμπλάκομεν : ἡμάρτομεν. ἡμφιέσθαι : τὸ περιβεβληθῆναι. ἦν : ἦμην. ἦν : ἀντὶ τοῦ ἦσαν. ἦν :
 ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἦν : ἀντὶ τοῦ ἦμην· τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἦμην (ἦ) κατὰ συναλιφὴν, οἷον
 ἦα καὶ ἦα. ἦν : ἀντὶ τοῦ ἦ τοῦ ὑποτακτικοῦ. ἦν : δασέως ὅτ' ἂν ἠθικῶς λέγεται· οἱ δὲ παλαιοὶ
 ἐν Μενάνδρῳ Αὐτὸν τιμωρουμένῳ· τὸ δὲ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ· Ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι. ἦνδανεν :
 ἦρεσκεν.

eta 71

Ἦνδρώθησαν : ἀνδράσιν ὠμίλησαν· οὕτως Δίων πολλάκις ἐχρήσατο. Ἦναυε πῦρ : λέγουσι τὸ ἦπτε πῦρ. Ἦνας : κόψας. Ἦν δ' ἐγώ : ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ· τάττεται καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἦνδρωμένη : παρθένος ἢ γεγαμημένη. Ἦνεμόεσσαν : ὑψηλήν. Ἦνεγκα καὶ ἦνεγκον : ἄμφω λέγουσι· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκαι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεγκεῖν. Ἦνέγκατο : ἀντὶ τοῦ ἦνεγκεν. Ἦνείχετο : καὶ ἠνώχλει· καὶ ἠκηκόει καὶ ἠντιβόλει· κοινὸν τῶν Ἀττικῶν ἰδίωμα. Ἦνίκα ἀνταποδίδοται τῷ τηνικαῦτα καὶ τηνικάδε· σημαίνει δὲ τὸ μὲν ἠνίκα, καθ' ἣν ὥραν· τὸ δὲ τηνικαῦτα, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὅτε δηλοῖ καὶ τότε· τὸ δὲ ὀπηνίκα, καθ' ὁποῖαν ὥραν. Ἦνίαι : λῶροι χαλινῶν. Ἦνίοχοι : οἱ εὐπορώτατοι Ἀθήνησι κατελέγοντο· ἀρματοτροφῆσοντες ὥσπερ οἱ ἵππεῖς. Ἦνίοχους : τοὺς ἀκροκέρους κάλους· οὓς νῦν ἐκφόρους λέγουσιν. Ἦνυστρον : ἡ πρώτη κοιλία τῶν μαρυκουμένων ζώων. Ἦνυστρον : τὸ παχυμερὲς τῆς κοιλίας ἔντερον· ὡς εἰς

eta 72

τρία τέτμηται ἡ γαστήρ· ἦνυστρον· ἐχῖνον· κεκρύφαλον. Ἦόνησας : κατήντησας ἔλουσας· τάχα καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἠΐονας φασι, παρὰ τὸ ἐπικλύζεσθαι. Ἦοῦς : ὄρθρου· ἡμέρας· ἀνατολῆς. Ἦπάτησεν : ἐπλάνησεν. Ἦπήτην : οὐδεὶς εἶρηκε τῶν Ἑλλήνων· οὐδὲ ἠπήτριαν· ἀλλὰ ἀκέστριαν. Ἦπειρον : τῷ Ἰσοκράτει σύνηθές ἐστι τὴν ὑπὸ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν. Ἦπειρος : χέρσος γῆ· οἷον ἄπειρός τις οὔσα· ἡπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης· Ἦπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα. Ἦπιάλος : ὁ ῥιγοπύρετος. Ἦπιάλης : ἐπιάλης ὁ πνιγαλίων ὑπὸ τινων. Ἦπιόδωρος : ἡπία καὶ προσηνῇ δωρουμένη χρηστή. Ἦπιος : πρᾶος ἢ λιπαρός. Ἦ Περγαῖα Ἄρτεμις : τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πλανητῶν· παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἐν αὐτῇ. Ἦ ποθεν : ἀμόθεν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἦ που : ἄρα γε. Ἦπου : ἴσως· σχεδόν. Ἦπου γε : πολλῶι πλέον. Ἦράκλεις : ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· τὸ δὲ Ἦρακλες κλητικὴ πτῶσις· ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ Δήμητερ διαφέρει· ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τοὺς Ἦρακλεί-

eta 73

δας ὁμοίως· Μένανδρος· Ἄλλ' Ἦρακλεῖδαι καὶ θεοί. Ἦράκλεια : πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἦρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἦτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει· ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Ἦρακλείαν λίθον : τινὲς τὴν μαγνήτιν ἀπέδωσαν· διὰ τὴν Ἦρακλείαν τῆς Μαγνησίας· ἔνιοι δὲ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, Ἦρακλεῶτις· ἡ δὲ μαγνήτις ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ [ὁμοία ἐστὶν] ὡς Εὐρ. Οἶν. — τὰς βροτῶν Γνώμας σκοπῶν, ὥστε μαγνήτις λίθος, τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν ἄλλιν· οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνήτιδος λίθου τὸν σίδηρον· ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι πλανωμένην ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ. Ἦράκλεια λουτρά : τὴν Ἀθηναῖν ἐν Θερμοπύλαις κατιόντι Ἦρακλεῖ ἀνεῖναι· οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμφας· οἱ δὲ αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι. Ἦρακλεώτης λίθος : ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον· Ἦρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία. Ἦρακλείδην : τὸν Ἦρακλέα οὕτως ἔλεγον. Ἦραρεν : ἤρμοσεν. Ἦρασάμην : ἠράσθην.

eta 74

Ἦρας δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος : Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἠφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὃ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἦρακλεῖ· Κλήμεντος ἡ ἱστορία· καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἠφαίστῳ. Ἦραον τεῖχος : χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίων δὲ ὠκίσθη. Ἦρᾶτο : εὗξατο. Ἦρδαλωμένος : λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. Ἦρδεν : ἀντὶ τοῦ ὕγραινεν, διέβρεχε. Ἦρέμα : ἀτρέμα· πρᾶως ἡσυχῇ· ἡ γὰρ ἡρεμία ἡσυχία. Ἦρετο : ἠρώτησεν. Ἦρεφεν : ἐστέγαζεν. Ἦρειδε : σφοδρῶς κατηγορεῖ· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἦρία : οἱ τάφοι· φασὶ δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαιρέτον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους· ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Ἠρίηκότες : πεπορηκότες. Ἠρημένον : ἐπικριθέν· ἐκλελεγμένον. Ἠρήρειστο : ἤρμοστο.

eta 75

Ἦρθη : ἠύξθη· ὑψώθη. Ἦρι : ὄρθρου· ἔωθεν· ἢ ἔαρι. Ἦριγένειαν : τὸν ὄρθρον. Ἦριδανός : ποταμός ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς τῶν Διοχάρους πυλῶν. Ἦρικνωμένον : ἔρρυτιδωμένον· παλαιόν. Ἦρινοῦ τόκου : ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο. Ἦρειπεν : εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν. Ἦριστάναι : Ἑρμιππος· ὡς καὶ δεδειπνάναι φασίν. Ἦркеσεν : ἐβοήθησεν. Ἦρματισμένον : ἡσφαλισμένον. Ἦρμόττετο : οὐχ ἡρμόζετο. Ἦροάνθια : ἑορτὴ γυναικεῖα ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθεῖ. Ἦροῦτο : ἡροτριᾶτο. Ἦρρησεν : ἐφθάρη· ἤλθεν· ὅθεν καὶ τὸ εἰσήρρησεν. Ἦρτηται : κρέματα. Ἦρτα : ἐκρεμάννυνεν. Ἦρτικροτοῦντο : συνεφώνουν. Ἦρτίαζον : ἀστραγάλοις ἔπαιζον. Ἦρτυκῶς : κατηρτυκῶς. Ἦρτύνετο : παρεσκευάζετο. Ἦρυγεν : ἡρεύξατο· ἤντλει. Ἦρύγγη : λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες κάρφος. Ἦρως ἰατρός : οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. Ἦρως ποικίλος : τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων·

eta 76 ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἤρως καλεῖσθαι. Ἦρως : ἡμίθεος δυνατός· γενναῖος. Ἦρῶσσαι : αἱ ἡρωίδες. Ἦρῶναι : ὁμοίως ἡρωίδες. Ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων. Ἦσας : χάριν ἐποίησας· ἔδοξας. Ἦσας : ἡδύνας. Ἦσθα : ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Ἦσθην : ἐχάρην. Ἦσσητο : ἤττητο. Ἦσσον ἐτοίμως κατέχειν : ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως. Ἦσεις : ἀντὶ τοῦ ἀφήσεις. Ἦσὶ δέ : ἀντὶ τοῦ φησὶ δέ. Ἦσκάριζεν : ἀντὶ τοῦ ἡσπαιρεν. Ἦσμεν : ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχομεν· ἀπὸ τοῦ ἐσμέν. Ἦστην : ἐκαθίζοντο δυϊκῶς. Ἦσυνθέτηκας : ἢ συνέθου καὶ ὠμολόγησας. Ἦσχάτισεν : ὑστέρησεν. Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τάν : ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην· ἐκείνην. Ἦττήσομαι : ἤττηθήσομαι. Ἦττον : οὐδαμῶς. Ἦταίρηκεν : ἠτάκτησεν.

eta 77 Ἦτημένην : ἀντὶ τοῦ κεχημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι. Ἦτίμησεν : ἠτίμασεν· ὕβρισεν. Ἦτορ : ψυχή. Ἦτριαῖον ἢ ἤτριον : ἐφ' ὕψους τάττεται ἢ φωνή. Ἦτριον : ἔνδυμα ὑμενῶδες. Ἦ τρὶς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι : τὸ γὰρ παλαιὸν τρισὶν ἐχρῶντο κύβοις πρὸς τὴν παιδίαν· διχῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ ἀναρριπτούμενος καὶ ἰδίως ὁ κενός. Ἦτρον : τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. Ἦῦδα : ἔλεγεν· εἶπεν. Ἦσχάτισεν : ἐταπείνωσε· καὶ ἡσχατίσμαι· τεταπείνωμαι· ἐσχατίζω γὰρ τὸ θέμα. Ἦυλήσαντο : ἐταράχθησαν· ἐστράφησαν· πεφύσηνται. Ἦῦχεν : ἀντὶ τοῦ ἡλπιζεν. Ἦ Φανοῦ θύρα : τὸν Φανὸν φησὶ Δήμων ὀβολοστάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἣν οὐκ ἂν τις ἦνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας· ἐνίους δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, τὴν αὔλειον θύραν εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν, τὴν Φανοῦ θύραν εἶναι λέγειν. Ἦ φάρυξ : λέγεται θηλυκῶς. Ἦφαιστος : ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.

eta 78 Ἦφαιστία : δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου· Μύρρινά τε καὶ Ἦφαιστία. Ἦφειδηκότες : καταπαύσαντες· μὴ φεισάμενοι. Ἦφείθη : ἐάθη· συνεχωρήθη. Ἦχαρίστηκα : τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν. Ἦχῆν : ἤχον· ἢ φήμην. Ἦχθαι : τεθηρεῦσθαι. Ἦχθησμένην : καταβεβαρημένην. Ἦχλυσε : συνεσκότασεν. Ἦχῶ πετραῖα : ἢ Αἰγίνα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμια. Ἦψιμάχουν : συνῆπτον μάχην. Ἦών : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία. Ἦώς : ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου. Ἦώς : πρωτὶ ἡμέρα· ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς Ἦώς δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· —ἦδε (δὲ) μοι νῦν Ἦώς ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἔκτης ὥρας· Ἔσσεται ἢ ἡώς, ἢ δεῖλη, ἢ μέσον ἡμαρ. Τέλος η .

theta 78 (21t) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ θ . Θαλαμαῖαι : καταδύσεις θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων. Θαιρούς : τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

theta 79 Θᾶκοι : θρόνοι· καθέδραι. Θαλαμηπόλος : ἢ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα. Θάλαμος : οἶκος ἢ κοιτῶν. Θαλαμίδιοι κῶπαι : αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. Θαλαττοκοπεῖς : ματαιολογεῖς. Θαλλός : λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας. Θαλλοφόροι : οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίοις ἐλέγοντο. Θάλασσα κοίλη : τὸ θέατρον. Θάλεια : εὐωχία· ἀπὸ τοῦ θάλλειν. Θαλεροί :

δίυγροι· νέοι· ἀκμαῖοι· ἢ ταχεῖς. Θαλίαις : ἑορταῖς. Θαλλός : κλάδος ἐλαίας· ἢ πᾶν τὸ θάλλον. Θαμᾶ : συνεχῶς πυκνῶς διηνεκῶς. Θαμάκις : πυκνῶς. Θαμίζεις : πυκνάζεις· συχνάζεις. Θαμινὰ καὶ θαμινῶς : συνεχῶς πυκνῶς. Θάμνος : ἔστι μὲν τὸ χαμαίζηλον φυτόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. Θανατήσιον : οὐ θανάσιμον λέγουσιν. Θανατῶν : θανάτου ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτένων. Θαρρηλία : ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ μὴν Θαρρηλίων· ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἐψέματος· ἤψουν δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφηνότων καρπῶν· ὀνομαζόμενον ἀπὸ

theta 80 τοῦ θέρειν τὴν γῆν τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ Ἠλίῳ· ἴσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγῶν Θαρρηλία. Θαρρηλία : Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θετταλῶν λ' ἔτη Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου δεθέντος ὑπ' αὐτῆς. Θαρρήλια : ἑορτὴ τὰ Θαρρηλία· ἄγεται δὲ Θαρρηλιῶνι μηνί, ὃς ἔστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος. Θαρρηλίων : μὴν Ἀθήνησιν ια' ὠνομάσθη δὲ ἐπεὶ ὁ ἥλιος τότε πυρώδης· τὸ δὲ θερμὸν θαρρήλιον ὠνόμαζον· τὰ δὲ ἄνθη τότε ἐξηραίνετο. Θάρνυται : θαρσύνεται. Θάρνυσθαι : συγγίνεσθαι. Θαρραλέον : θάρσος. Θάρσυνος : τεθαρρηκώς. Θασίαν : καὶ ῥάφανον καὶ ἄλμην λέγουσιν. Θάσιος πάϊς Ἀγλαοφῶντος : Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος οὕτως ἐπεγέγραπτο. Θάτερα καὶ θάτερον : λέγεται τό, τε ἐνικὸν καὶ τὸ πληθυντικόν· τὸ δὲ ἄρρενικὸν ἄτερος λέγεται· τὰ δὲ θηλυκὰ οὕτω συναλείφεται· ἡτέρα καὶ θητέρα. Θάτερον : ἕτερον μέρος. Θᾶττον : τάχιον. Θᾶττον ἢ Βούτης : οἷον κατεσκευάσθη· Νίκων γὰρ ὁ ζωγράφος ὀφθαλμὸν ποιήσας καὶ κράνος περιφαινόμενον, ἐπέγραψε Βούτης.

theta 81 Θᾶττον ἢ βάδην : λέγουσι συνήθως τάχιον ἢ βραχέως. Θαύματα : ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται. Θαυματίζομαι : ἐκπλήσσομαι. Θαυμαστήν ὄσσην : τουτέστιν, λίαν πολλήν, ὥστε θαυμάσαι. Θαυμαστικά : ἀντὶ τοῦ θαυμαστά. Θαυμάζω : ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ. Θαυμαστότερον : οὕτως Πλάτων. Θάψινον χρῶμα : ἀντὶ τοῦ ξανθόν. Θάψος : ξύλον ὡς ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας· ὁ Σαπφῶ Σκυθικὸν ξύλον λέγει. Θέαν : τὴν ὄψιν καὶ τὴν θεωρίαν. Θεατήρ : ὁ τὸ θέατρον ὀρῶν· ἢ ὁ τὸ θέατρον συνιστῶν. Θέαν παρ' αἴγειρον : τὴν πόρρωθεν λέγουσιν· αἴγειρος γὰρ ἦν τῶν ἱκρίων πλησίον. Θεαιδέστατον : θεοῦ ἰδέαν ἔχον· εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς οὕτως ἄνθρωπος ὃς φησὶ πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι. Θεατροκορασία : ὄχλοκορασία. Θεάμονας : θεατάς. Θεηγόροι : θεολόγοι. Θεήλατος : ὑπὸ θεοῦ πεμφθεὶς.

theta 82 Θεηπολεῖν : θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν ἀργύριον εἰσπρασσόμενον. Θέειν καὶ θεῖν : τρέχειν. Θεῖα : εὐθεια· καὶ ὀρθά· καὶ θαυμαστά. Θειαζόντων : μαινομένων. Θειάσαντες : θεόληπτοι γεγονότες. Θιάσω μαινόληι : χορῶ μανικῶι. Θιασῶται : χορευταί· οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες. Θιασώτης : ὁ τῶν θυσιῶν κοινωνός· ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀργεῶνες· ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅσπερ ἔστιν ἢ ἀπὸ τοῦ πίνειν συναγωγή. Θεῖεν : ποιήσιν. Θεῖναι : ποιῆσαι. Θεῖον : ἀντὶ τοῦ θεός. Θέλγει : ἀγαπᾷ· ἢ κακοῖ· ἢ ἀπατᾷ· ἢ θάλλει. Θέλγητρον : τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θέλειν : ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. Θέλημος : ἀντὶ τοῦ ἡσυχος. Θελητή : εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη. Θελκτώ : κολακευτική. Θέμεθλα : τὰ ἐσώτερα μέρη· τὰ ἐν βάθει. Θέμενος τὰ ὅπλα : ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος· Δημοσθένης καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης. Θέμιν : δικαιοσύνην. Θέμις : τὸ δίκαιον. Θεμισσέτω : αἰκίζέτω.

theta 83 Θεμιστεύειν : ἀντὶ τοῦ χρησμιδεῖν· Λυσίας· γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Θεμίσων : τυράννου ὄνομα· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Θεμιτῶς : νομίμως. Θεμιστός : δίκαιος. Θέμιστα : νόμον ἢ δίκην. Θεμιστεύσαντος : ἄρξαντος· δικάσαντος. Θέναρ : τὸ κοῖλον τῆς χειρός· λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἐλλύχνιον. Θεογενεσίαν : Θεόδητος : ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεσκευασμένος. Θεοδορῶν : κατὰ θεὸν πορευόμενος. Θεοειδής : θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοεἰκελος : θεῷ ὅμοιος. Θεόθυτα : ἱερόθυτα. Θεογεῖτων : Δημοσθένης καὶ Δείναρχος καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν. Θεόγνις :

εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυράννων· ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θεόγνης· οὗτος δ' ἦν Μεγαρεύς.
Θεοίνιον : τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγοντο· ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθουν· τὸν γὰρ
Διώνυσον Θεοῖνον ἔλεγον. Θεοίνιον : ἱερὸν Διονύσου, ἀφ' οὗ καὶ γένος.

theta 84 Θεοὶ Μολοττικοί : οἱ χθόνιοι· ἐπεὶ ψυχοπομπεῖον ἦν ἐν Μολοττοῖς. Θεοκλυτήσαντες : θεοῦ
ἀκούσαντες· θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. Θεοκλυτοῦμαι : θεόθεν μυοῦμαι· θεοφοροῦμαι· θεόθεν
δοξάζομαι. Θειοτελὴς φύσις : οἱ ἄγγελοι οἱ τὰ θεῖα τελοῦντες· λέγεται καὶ θεοτελὴς φύσις.
Θεοκρίνης : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἦν δὲ συκοφάντης. Θεόκλυτος : θεότιμος.
Θεόληπτος : Θεομητί· θεόφρονι· θεοβούλῳ. Θεομάντις : οἱ ἐνθουσιῶντες. Θεοπροπία :
ἀμαρτία· καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. Θεοπολεῖν : τὸ περὶ θεοὺς
ἀναστρέφεσθαι. Θεοπρόπος : μάντις ἢ θεοῦ προφήτης. Θεορημοσύνη : τὴν θεῖαν διδασκαλίαν·
τὴν κατήχησιν. Θεόρρυτον : ἐκ θεοῦ προῖον ἢ προχεόμενον. Θεοσέπτωρ : θεοσεβής. Θεοστυγής :
θεομίσητος. Θεὸς ἡ Ἀναΐδεια : λέγεται ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυντίαν

theta 85 ὠφελουμένων· ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἡ Ἀναΐδεια· καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ιδ'·
Θεσσαλὸν σόφισμα : ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουργούντων.
Θεοφορία : θεοφόρησις. Θεραπὶς : ἡ θεραπεύτρια. Θεράπναι : τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι· οὗ
μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος. Θεράποντες : δοῦλοι· ὑπηρέται. Θέρεται : καίεται.
Θεριστον καὶ θέριστρον : θερινὸν ἱμάτιον. Θερίζειν : τὸ ἀμᾶσθαι τὸν καρπὸν. Θεριῶ καὶ κομιῶ
καὶ ποριῶ καὶ ὀριῶ καὶ πάντα τὰ εἰς ζῶ βαρύτερα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνόμενον τὸ ι
ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ ς ἐκφέρουσιν Ἀττικοί· τὰ γοῦν ὀριστικά καὶ ἀπαρέμφατα· τὰ
δὲ ὑποτακτικά οὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ ἐὰν θεριῶ καὶ ἐὰν κομιῶ· ἐφ' ὧν δὲ τὸ ι
ἐκτείνεται, καὶ σὺν τῷ ς ὁ μέλλων λέγεται χρόνος, καὶ ἐκτεινομένης τῆς παρεσχάτης συλλαβῆς·
οἷον δανείζω, δανείσω· οὐκέτι δὲ τὸ δανειῶ· βάρβαρον οὕτως· ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν
ἄθρόως εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδόχων· ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθειστήκεσαν
χρημάτων· ἔπειτά τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχνεῖτο ἀργύριον, οὕτω πως λέγων, ὅτι ἐγὼ
ὕμῃν δανειῶ· θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος διὰ τὸν

theta 86 βαρβαρισμόν· καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν· ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ
ὑποβαλόντος αὐτῷ τινὸς, ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δὲ ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν·
διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶ ἀμφοτέρω δόκιμα· ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεστηκὸς ἐκατέρως λέγεται,
καὶ ἐκτεινομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ι· οὐκέτι δὲ ἀγορῶ, οὐδὲ κολῶ·
οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ι παραλήγει. Θέρμα : ἡ πύρωσις· Θέρμη δὲ ἡ πόλις, ἀφ' ἧς ὁ κόλπος καλεῖται.
Θερμάν : Θράκιον πόλισμα. Θερμαυστρίς : ἡ σύντονος καὶ διάπυρος ὄρχησις. Θερμοπύλαι : ἔνιοι
μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλέας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ
Ἀθηναῖα θερμὰ λουτρὰ Ἡρακλεῖ ἐποίησε. Θερμός : θρασύς. Θέρος : ὁ θερισμός. Θέσθαι :
ὑποθέσθαι. Θέσις : πρᾶξις. Θέσμιον : νόμιμον. Θέρσανδρος : οὗτος εἰς παιδερασίαν δεινῶς
διεβάλλετο. Θέσθαι : ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερίδης· ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι καὶ
κυρῶσαι νόμον Δημο-

theta 87 σθένους ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν· ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν, ἑαυτῷ νόμους θέμενον, ἀντὶ
τοῦ θέντα. Θεσμοθέτης : νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ. Θεσμοθέται : ἀρχὴ Ἀθήνησιν ἀνδρῶν ἑξ· οἱ
τὴν τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο· καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγγελλον εἰς τὸν δῆμον· καὶ τὰς
χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας καὶ γραφὰς παρανόμων· καὶ ἦσαν διορθωταὶ τῶν νόμων.
Θεσμοθέται : ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἑξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ'
ἀρχόντων· καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι
διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Θεσμός :
ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα·
Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν. Θεσμοφόρια : ὄνομα ἑορτῆς. Θεσμοφορίων

ἡμέραι δ' : δεκάτη Θεσμοφορία· ένδεκάτη κάθοδος· δωδεκάτη νηστεία· τρισκαιδεκάτη Καλλιγένεια. Θεσμοφόρος : ό τούς νόμους έπιφερόμενος. Θεσπέσιος : θεϊός· θαυμαστός· πρᾶος. Θεσπίζει : νομοθετεῖ.

theta 88

Θεσπίσματα : θεϊά δόγματα. Θεσσαλόν νόμισμα : παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον έπὶ ἀπάτης. Θέτης : ό είσποιησάμενος θετούς τινάς· μήποτε δέ θέτης ό είς ύποθήκην λαβών ότιοῦν. Θετταλικά πτερά : τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας πτέρυγες δέ καλοῦνται αἱ έκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εὐοικέναι πτέρυξιν. Θετταλικοὶ δίφροι : διάφοροι. Θετταλική ἔνθεσις : ό μέγας ψωμός. Θετταλὶς : ύπόδημα ποιόν. Θετόν : είσποιητόν· οὐ γνήσιον. Θετταλός : εἷς τῶν Κίμωνος παίδων οὕτως έκαλεῖτο. Θετταλῶν σόφισμα : καὶ έπὶ μάχης καὶ έπὶ σχήματος καὶ έπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάσσουσιν· ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης· Ἀρατίω γάρ κατιόντι ό θεός ἔφη φυλάξασθαι, μή λάθωσιν αὐτόν οἱ έξ ἑναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρα κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι· ό δέ έκατόμβην ἀνδρῶν εὗξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορθώσας δέ ἃ έβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ιεροπρεπῆ εἶναι ἀνεβάλλετο. Θεωδουσία : χωρίον κείμενον έγγὺς Σκυθῶν· ό πολιορκῶν Σάτυρος έτελεύτησεν. Θεωρικόν καὶ θεωρική : Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ, ἃ θεωρικὰ έκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις

theta 89

είς διανομήν· προήχθη δέ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου έν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θεάς προκαταλαμβάνοντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδόασιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θεάς· ό τοίνυν έπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων έλέγετο τῶν θεωρικῶν· ἦν δέ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, ἃ διενέμετο έν ταῖς έορταῖς ἢ πόλιν. Θεωρικά : έν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις, ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινε τινὰς τῶν πολιτῶν είς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι· ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν· έκμισθοῦν δέ ταῖς θέαις τοὺς τόπους πλεονεκτουμένων δέ τῶν πενήτων, διὰ τὸ ραδίως τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, έψηφίσαντο έπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα· θεωρικόν αὐτῇ θέντες ὄνομα· καὶ τὸν έπὶ τούτῳ έφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν· ἀπὸ τούτου δέ καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα Ἀθηναῖοι έλάμβανον, θεωρικὰ εἴρηται. Θεωρικά : χρήματα τινὰ ἦν έν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα· ἃ πρότερον μὲν είς τὰς τοῦ πολέμου χρείας έφυλάττετο καὶ έκαλεῖτο στρατηγικά· ὕστερον δέ κατετίθετο εἷς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν· ἦν δέ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῇ τῆς θεάς, ὅθεν καὶ θεωρικὰ έκλήθη· Φιλῖνος δέ φησιν, ὅτι

theta 90

διὰ τοῦτο έκλήθη θεωρικὰ, διότι τῶν Διονυσίων ύπογύων ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος είς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες έορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ένδειάν ἀναλωμάτων· ἄλλοτε δέ ἄλλως ὠρίζετο τὸ διδόμενον· εἷς τε τὰς θεάς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς έορτάς· οὐκ ἔξην δέ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικόν λαμβάνειν· ἦν δέ καὶ ἀρχὴ τίς έπὶ τοῦ θεωρικοῦ· ὡς Αἰσχίνης έν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ. Θεωρίς : Δημοσθένης έν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος μάντις ἦν ἢ Θεωρίς καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν. Θεωροί : οἱ είς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων· θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ είς θεὸν πεμπόμενοι· καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον· ὥρην γάρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Θεῶν ἀγορά : έπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν έν τοῖς ὑπερέχουσι. Θήγοντες : ἀκονῶντες. Θηλάζειν : τὸ τρέφειν τῷ γάλακτι οἱ ἀρχαῖοι πάντες· οὕτως μάλιστα οἱ Ἴωνες. Θηλάστριαν : ἦν θηλάσεται τις ἰδίως· οὕτως Κρατῖνος. Θηλή : μαστὸς ό γαλουχῶν. Θηλυδρίας : τεθλυμμένος. Θήλυνοι : ἥσυχοι.

theta 91

Θημακεὺς : δῆμος έστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος ό Θημακός. Θημαχός : δῆμος Ἐρεχθίδος. Θημῶνες : οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. Θηραστεύεσθαι : ἀναβάλλεσθαι. Θηραμένης : οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου έπὶ τῶν λ'. Θηράτορας : κυνηγούς. Θηραιον : ποικίλον

ίμάτιον. Θηρικλέους τέκνον : κύλιξ, ἦν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς. Θηρίκλειον : ποτήριον ὑέλινον. Θηρῶντες : ἐπιτηροῦντες. Θῆσαν : μισθωτικὴν ἢ εὐτελεῖ (θῆσαν τράπεζαν) δουρικὴν τροφήν. Θῆσα : ἡ πενιχρά· ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ ἐπιδικαζομένη γάμου τῶν ἀγχιστείων. Θησεῖον : τὸ Θησέως ἡρώον, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυχον ἦν· ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα. Θησεῖον : τέμενος ἐστὶν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ. Θήσομαι : ὀρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω. Θητεία : παραμονὴ ἢ δουλεία. Θῆτες : οἱ ἔνεκα τροφῆς δουλεύοντες.

theta 92 Θητεὺς καὶ θητικόν : εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θητεῖς ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τελεῖν· οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾷ μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδὲ ἐστρατεύοντο· καὶ θῆσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς διδόναι. Θητεύειν : μισθῷ ἐργάζεσθαι. Θιάσος : τὸ ἀθροίζομενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοῦνομα· θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος. Θίβη : κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες. Θιβρώνιον νόμισμα : ἐδόκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαράξαντος εἰρῆσθαι. Θίγειν : ψαῦσαι· ἐγγίσει. Θιγγάνει : ἄπτεται. Θίμβρων : Λακεδαιμόνιος· οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Θῖνα : αἰγιαλόν· σωρόν. Θλαδίας : εὐνοῦχος. Θλίβει : ἐκπιέζει. Θοάς : ταχείας ὁρμάς. Θοηρός : τεταραγμένος. Θοιμάτιον : τὸ ἱμάτιον. Θοινᾶται : εὐωχεῖται.

theta 93 Θοίνη : τροφή· εὐωχία· κατάβρωμα. Θόλος : οἶκος περιφερῆς ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις εἰσιτῶντο· πρυτάνειον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πύρων ἦν ταμιεῖον. Θόλος : τόπος ἐν τοῖς ἀρχείοις θολοειδῆς· ὀροφὴν ἔχων ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ ξυλίνην· ἢ διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ θόλος. Θολερὸς προσβαίνει : μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων· ἀλλὰ ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προΐων. Θοραί : δῆμος Ἀντιοχίδος. Θόρικος : δῆμος Ἀκαμαντίδος. Θοῦ : κατάθου. Θορός : τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. Θορών : πηδῆσας. Θοῦρον : πηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον. Θουριομάνεις : τοὺς περὶ Λάμπωνα· τὴν γὰρ εἰς Σύβαριν ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέασιν· οἱ δὲ Ξενοκρίτω· οἱ δὲ τῷ Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ· οἱ δὲ καθάριοι τῷ Λάκωνι· οἱ δὲ Πλησίππῳ Ἀθηναίῳ. Θραῆκες ὄρκια οὐκ ἐπιστάνται : ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν αὐτῇ τηῖ

theta 94 γηῖ ὁ πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο· καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνιγμα ἐγένετο· Θραῆκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται. Θράνος : ὑποπόδιον· καὶ θρανίδιον λέγουσιν. Θρανίου : δίφρου. Θράττειν : ταρασσεῖν· ἐνοχλεῖν· νύσσειν· δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι. Θρανεύομαι : συντριβομαι· συγκόπτομαι. Θρανιτρίδες : κῶπαι θρανιτῶν. Θραύεται : κλᾶται. Θραύματα : νευροσπάσματα. Θραῦσις : φθορά· ἥττα ἐν πολέμῳ θάνατος· ἀρρωστία· συντριβή· πληγή. Θρεῖα : δῆμος Οἰνηίδος. Θρεκτός : δρόμος. Θρέμματα : πρόβατα. Θρέπτρα : τροφεῖα. Θρέψας : πῆξας. Θρησκεύει : θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. Θρησκος : ἐτερόδοξος. Θρῖα : τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Θρίαι : αἱ μαντικάι ψῆφοι. Θριαμβεύσας : δημοσιεύσας. Θριάμβους : τοὺς ἰάμβους ἔνιοι ἔλεγον. Θριάμβος : ἐπίδειξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σεμνύνεσθαι.

theta 95 Θριάσαι· πύλαι οὕτως καλοῦνται. Θριάσιον : πεδῖον. Θριγκός : τὸ περίφραγμα· στεφάνη· μικρὸν τειχίον· περίβολον. Θριδακίνας : εἶδος μάξης. Θρίναξ : ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν. Θριπηδέστατα : τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θριπῶν διαβεβρωμένα, οἷς ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο· θριψ γὰρ ζῶον ἐστὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. Θριπηδεστόν : Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην· ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Θρόνιον : πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Θροῦς : ἥχος· φωνὴ ἄσημος· λαλιά· θόρυβος. Θρυαλλίς : ἐσχάρα· λύχνος· ἀκτίς· καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Θρυαλλίς : ἄνθος λυχνίδος ἢ λύχνου· τὸ περικαιόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. Θρυλεῖ : λαλεῖ· κυκᾷ. Θρύλος : ψιθυρισμός· ὁμιλία μὴ

φανερῶς γινομένη. Θρυμματίς : σκεύασμα διὰ στέατος καὶ σεμιδάλεως καὶ συκαλλίδων.

Θρύπτεται : μαλακίζεται ἢ βλακεύεται· χαυνοῦται ἢ ἀνακλᾶται. Θρωίσκει : πηδᾷ.

theta 96 Θρωσμός : βουνοειδὴς τόπος· ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντα θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι. Θυγατριδῆ : ἐγγόνῃ· τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. Θυγατρίζουσα : θυγατέρα καλοῦσα. Θύειν : τὸ ὀρμαῖν· καὶ τὸ θυμῖαν. Θύελλα : συστροφή ἀνέμου. Θυηλαί : αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι. Θυηπόλος : ὁ θύων ἱερεύς. Θυηπολοῦσι : περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται. Θυηπολοῦσι : περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι. Θυηχοί : οἱ ἱερεῖς οἱ ὑπὲρ τῶν ἄλλων θύοντες τοῖς θεοῖς. Θυηκετάδαι : δῆμος Ἰπποθοωντίδος. Θύλακος : ὁ ῥαπτὸς φάσκωλος. Θυλακοφόροι : οἱ μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφόρουν. Θυλήματα : πέμματα· ἀπαρχάς· ἄλφιστα ἃ ἔμισγον οἶνω καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θυμαλγέα : λυπηρά. Θυμάλωψ : δαίμων τις οὕτως καλεῖται καὶ θυμάλωπες, οἱ κεκαυμένοι ἄνθρακες, ἢ ἡμίκαυτα ξύλα, ἢ σπινθῆρες. Θύματα : θυμιάματα. Θυμβροφάγον : δριμύ. Θύμελον : τὸν βωμόν.

theta 97 Θυμηδία : τέρψις· τρυφή· εὐφρασία. Θυμηρέστερον : ἡδύτερον. Θυμῆρες : καταθύμιον. Θυμικόν : ὀργίλον. Θυμαιτάδαι : δῆμος Ἰπποθοωντίδος· ἀπὸ θυμαίτου τοῦ ἥρωος. Θυμοβόρος : ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα. Θυμολέων : θυμώδης τὴν ψυχὴν. Θυμόμαντις : ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων τὸ μέλλον. Θυμός : ἡ ψυχὴ. Θυμόσοφος : εὐμαθὴς· φυσικός· εὐφυής. Θυμοφθόρα : τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θύνων : ὀρμῶν. Θυννάζοντες : ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριόδους ἐλάμβανον. Θυοσκόπος : ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος. Θυοσκόποι : καὶ ἱεουργοὶ, καὶ ἱεροσκόποι· καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον. Θύραζε καὶ θύραθεν καὶ θύρασιν : τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός· τὸ δὲ ἔξωθεν· τὸ δὲ ἔξω. Θύραζε Κᾶρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἦ : οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαι φασίν· ὥς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων· τῆς οὖν ἐορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς· Θύραζε Κᾶρες·

theta 98 οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἦ· τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· Θύραζε κῆρες· οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια· ὥς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. Θυρέαν : τὴν τοῦ μεσοτοίχου διακοπήν. Θυραῖα : τὸ ἀνοιγμα τῆς θύρας· Μένανδρος. Θυραυλεῖν : πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν· ἢ παρὰ ταῖς θύραις αὐλίζεσθαι· ὅπερ ἐστὶ καθέζεσθαι καὶ προσεδρεύειν. Θυργωνίδαι : δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς. Θύρετρα : θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα. Θυρσός : βακχικὴ ῥάβδος, ἢ λαμπὰς ἦν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. Θυρσοί : θύματα. Θυρσόν : τὸ ὄπλον· Φιλήμων. Θυσάνοις : κροσσοῖς. Θύστιον : πόλις τῆς Αἰτωλίας· τινὲς δὲ Θύτιον, ἄνευ τοῦ ς. Θύσθλα : ῥάβδοι· νάρθηκες. Θυτεῖον : ὁ τόπος ὅπου ἔθουν. Θυτηρίοις : θυμιατηρίοις. Θύψαι : καπνίσαι. Θύψαντα : πῦρ καύσαντα. Θυμάτων : θυμάτων· μύρων· ἄρωμάτων· θυμιαμάτων. Θωή : κόλασις. Θώμιγξ : λεπτὸν σχοινίον.

theta 99 Θωμοί : οἱ τῶν σπερμάτων σωροί. Θωμίζει : τῷ κέντρῳ ἐρεθίζει· καὶ τὸ μαστίζει. Θωπευτικός : κολακευτικός. Θωπεία : κολακεία. Θῶπες : οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακεία. Θωρακείοις : προμαχώσιν ἢ δρυφάκτοις· λουρικόις· διὰ διφθόγγου· οὕτως αὐτὸ Ἡρωιδιανός. Θώραξ : πύργος· χιτῶν· στῆθος· σῶμα· καὶ τὸ ὄπλον. Θωραχθεῖς : ὀπλισθεῖς. Θωρήσσετο : καθωπλίζετο. Θωρόντες : ὀρμήσαντες. Θωχθεῖς : θωραχθεῖς. Θῶψαι : τὸ θωπεῦσαι. Θῶων : θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. Τέλος τοῦ θ στοιχείου.

iota 99 (17) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ι . Ἰαίνει : εὐφραίνει. Ἰαλεμῶ : θρηνῶ· Ἰάλεμος γὰρ θρηνοῦ εἶδος· λέγεται δὲ καὶ Ἰάλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλός·

iota 100 καὶ ὁ ὀρφανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ Ἰαλεμῶδη, τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια. Ἰακχος : Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῶ· καὶ ἥρως τίς, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ὠδή· καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανήγυρις· ἔνιοι δὲ θόρυβος. Ἰαμβίζειν : τὸ χλευάζειν. Ἰαμβύκη : ὄργανον μουσικόν·

εἴρηται δὲ ἐν ἑτέροις καὶ ὠνομάσθη, ὡς φασίν, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους ἦδον· ἡ δὲ σαμβύκη νεώτερον· καὶ ὁψὲ ὑπὸ Σάμβυκός τινος εὐρέθη. Ἰαμβύκαι : ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἦιδον· οἱ δὲ σαμβύκαι. Ἰάνθη : ἥσθη· ἐχάρη· διεχύθη. Ἰάπυξ : ἄνεμος ἐλαφρός. Ἰατήρ : ἱατρός. Ἰαχή : βοή· ἦχος ἢ θρήνος. Ἰβις : ὄρνειον ὀφιοφάγον. Ἰβύ μέγα : ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα· οὕτως Τηλεκλῆς. Ἰγνύη : ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὀπίσω τοῦ γόνυτος. Ἰδάλιμος : εὐειδής. Ἰδαρναῖοι : μάντις ἀπὸ τινος Ἰδαρνοῦ μάντεως· οἱ δὲ ἀπὸ πόλεως Καρικῆς· Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτομίας. Ἰδέας : μορφάς· ἐν Ἀλκιβιάδῃ ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι. Ἰδέρω : ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἔρων. Ἰδαίαις δαπάναις : ταῖς ἰδιωτικαῖς.

iota 101 Ἰδιάσαι : τὸ ἰδιολογήσασθαι. Ἰδιάν : ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν· Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος καὶ Ἰδιον, τὸ ἰδιωτικόν. Ἰδη : πᾶν σύμφυτον ὅρος. Ἰδίειν : ἰδροῦν· καὶ ἀνιδιτὶ, τὸ ἀνιδρωτὶ. Ἰδιαίτερον : ἰδικώτερον. Ἰδιόξενος : ἴδιος φίλος. Ἰδιόξενος : ὁ ἰδία καθ' αὐτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ ὅλης πόλεως ξένος· παρ' ὧ καὶ οἱ πρέσβεις κατάγονται· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον· καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διαπράττει ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα ἧς προξενεῖ· δορυξένος δὲ ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγωνὺς τινί· ἀστόξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος οἶον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδία. Ἰδιοπραγεῖ : τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει. Ἰδιώσασθαι : ἰδιοποιήσασθαι. Ἰδιῶν : ἰδιωτικῶν. Ἰδιώτας : τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης. Ἰδνωθεῖς : καμφοθεῖς. Ἰδριεύς : δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία· υἱὸς Ἑκατόμνου· ἀδελφὸς δὲ Μανσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας. Ἰδρις : ἔμπειρος. Ἰδρυμένος : τεθεμελιωμένος. Ἰδρύσαντο : ἐκάθισαν· ἴδρυσαν.

iota 102 Ἰδρυσις : ἐδραῖα· ἀσφάλεια. Ἰδύους : τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων. Ἰεῖ : πέμπει· ἀμφιβάλλει. Ἰέμενοι : ἐπιθυμοῦντες. Ἰέναι : πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι. Ἰενται : ὁρμῶσιν. Ἰέντες : ἀφιέντες. Ἰεῤῥσθαι : ἱεουργεῖν. Ἰέραξ : εἷς ἦν τῶν Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβεων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν. Ἰερά συκῇ : οὕτω λέγεται ἡ παρὰ τὴν Ἐλευσίνα ὁδός. Ἰερά ὁδός : ἦν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπὶ Ἐλευσίνα. Ἰερά τριήρης : λέγοιτ' ἂν ἡ παράλος. Ἰεράτω : κατὰ νόμον ὀργιαζέτω· καὶ θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται. Ἰερεῖον : θῦμα· πᾶν τὸ θυόμενον. Ἰερείας ἐνύπνιον : ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι· Ἱμεραῖα δὲ γραῦς τίς, ὡς φασίν, ὁρᾶν ἑαυτὴν ἐδόκει εἰς οὐρανὸν ἀναγομένην, καὶ δῆτα ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασιλεῖον θρόνον· πυθομένην δὲ τίς εἶη, ὁ ἀλάστωρ, ἀκοῦσαι, τῆς Σικελίας· τὸ μὲν ἐνύπνιον

iota 103 ἐν τούτῳ ὕστερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τό, τε ὄναρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγελλεν· ἦν ὀργισθεῖς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος. Ἰέρευσεν : ἔθυσεν. Ἰερή : θαυμαστή. Ἱερομηνία : αἱ ἐορτώδεις ἡμέραι Ἱερομηνία καλοῦνται· Δημοσθένους κατὰ Τιμοκράτους. Ἱερομηνία : ἱερά ἐορτή· ἢ καταμήνια. Ἱερομνήμονες : οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ἱερομνήμονες : οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν· ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν· ἱερά δὲ τὰ Ἀμφικτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον. Ἱερομύστης : ἱερά μυστήρια εἰσηγούμενος ἅγιος. Ἱερὸν γάμον : Ἀθηναῖοι ἐορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἡρας, ἱερὸν γάμον καλοῦντες. Ἱερὸν τί νεωκορήσας : ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας. Ἱεροποιοί : κληρωτοὶ ἄρχοντες, δέκα τὸν ἀριθμόν· οἱ τὰ τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι· κᾶν τις καλλιερήσῃ, συγκαλλιεροῦσι τοῖς μαντεύμασι· καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι· καὶ τὰς πενταετηρίδας

iota 104 ἀπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, οἱ τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν ἀόριστοι. Ἱερώνυμος : στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἕτερος δὲ ἐστὶν Ἱερώνυμος

Μεγαλοπολίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Αἰσχίνου. Ἰερώσυνα : τὰ εἰωθότα διδόσθαι ἱερὰ ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερωσύνης. Ἰεροφάντιδες : αἱ τὰ ἱερὰ φαίνουσαι τοῖς μυουμένοις. Ἰεροφάντης : μυσταγωγός ἱερεύς. Ἰεροφάντης : οὕτως ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην· τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπιόντα τὰ ἱερὰ. Ἰεροφωνῶν : μεγαλοφωνῶν. Ἰερωῖ : θεῖω ἥτοι μεγάλωι. Ἰερωσθαι : φησὶ Θουκυδίδης νομίσαντες κατὰ δὴ τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαρὸς ὄντας ἱερωσθαι· σημαίνει γὰρ τὸ ἱερὸς νενομίσθαι καὶ οἶον καθιερωσθαι. Ἰέσθην : ἐπροθυμοῦντο ἐπορεύοντο. Ἴεται : προθυμεῖται πορεύεται. Ἴζει : καθίζει ἢ κάθηται. Ἴησιν : ἀφίησιν. Ἰθαγενής : αὐτόχθων· γνήσιος. Ἰθέως : ὀρθῶς. Ἴθι : ἔρχου ἢ πορεύου. Ἴθματα : ἵχνη· βήματα· δικαιώματα· ὁρμάς.

iota 105 Ἴθορος : παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν παρακελευομένων. Ἴθὺ καὶ ἰθύς : ἐπ' εὐθείας. Ἴθυμβος : ὠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκαιος. Ἰθύνει : διοικεῖ· κατευθύνει ὀρθοῖ. Ἰθυντήρ : ὁδηγός κυβερνήτης χαλινός πηδάλιον. Ἴθυσεν : ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν. Ἰθυτενές : εἰς εὐθείαν τεταμένον. Ἰθύφαλλοι : οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες λέγεται δὲ φαλλὸς ὅτε μὲν καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι ἃ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ἄδεται. Ἰθύφαλλοι : οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι ποιήματα δὲ τινα οὕτω λέγεται, τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενα· ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. Ἰκάνειν : παρεγένετο. Ἰκαριεύς : δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγιήδος καὶ Ἰκάριοι οἱ αὐτοί. Ἴκελος : ὅμοιος. Ἰκέσθην : παρεγένοντο. Ἰκέτω : παραγενέσθω. Ἰκετηρία : Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία· ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματι ἐστεμμένος. Ἰκνοῦμαι : εὐχομαι· ἰκετεύω. Ἰκνούμενος : παρακαλῶν.

iota 106 Ἴκοντο : παρεγένοντο. Ἴκρια : ὀρθὰ ξύλα· ἢ σανιδώματα τῆς νεώς. Ἴκρια : τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διονύσου θέατρον. Ἴκταρ : ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι οὕτως Πλάτων. Ἴκτερος : λέγουσιν εἶναι πόνον ὡχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὡχρὸς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καλεῖται. Ἰλαδόν : ἐν ἀθροίσει· κατὰ Ἰλας· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ. Ἰλαπινάζω : εὐωχοῦμαι. Ἰλαπίνας : θυσίας· ἐορτάς· εὐωχίας. Ἰλας : ἀγέλας ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχας ταξιάρχας. Ἰλασμός : εὐμενής· πραότατος· συγχώρησις. Ἰλαστήριον : θυσιαστήριον. Ἰλεός : κατάδυσις θηρίου. Ἰλεω : ἰλασμόν. Ἰλεως : ἰλαρὸς καὶ εὐθυμος. Ἰλεωτήριον : ἰλαστήριον. Ἰλιάς κακῶν : ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. Ἰλιγγιᾶ : ὅτ' ἂν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν Ἰλιγγον.

iota 107 Ἴλιον : τὸ ἐφήβαιον. Ἰλισσός : ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἰλλειν : συνέχειν. Ἰλλόν : στρεβλόν· στραβόν. Ἰλλώπτειν : ἐμβλέπειν ἐπιμύουσι καὶ ἐγκεκλασμένοις ὀφθαλμοῖς. Ἰλλωτρύει : στραβίζει. Ἰλύς : βόρβορος. Ἰλυσπῶντες : συνειλούμενοι ἢ τὴν ἰλὺν σπῶμενοι. Ἰμᾶν καὶ ἱμῆν : ἀντλεῖν· ἀνέλκειν· ἀνασπᾶν. Ἰμᾶν : τὸ ἀνασπᾶν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἱμάντας ἐνδησάμενοι, ἀνίμων ἢ καθίμων. Ἰμάντας : τοὺς τῶν ἰστίων· Ἀρισταγόρας. Ἰμάντες : λῶροι· δεσμοί. Ἰμάντωσις : δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν. Ἰμασιδός : ἡ ἐπιμύλιος ὠδή· ἱμαλιὰ γὰρ ἡ τροφή· καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων. Ἰμασεν : ἐμάστιξεν. Ἰμάσω : πλήξω· πατάξω. Ἰμαῖος : ἡ ἐπιμύλιος ὠδή. Ἰμβριοι : οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκέπτοντο ἐν Ἰμβρῳ εἶναι. Ἰμείρω : ἐπιθυμῶ.

iota 108 Ἰμερόντα : λάμποντα. Ἰμερος : ἐπιθυμία. Ἰμερτός : καλός· ἐπέραστος· ποθεινός. Ἰμονιά : τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον. Ἰνα : ὅπου· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας· ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Ἰνᾶσθαι : καθαίρεσθαι· ἐκκενοῦσθαι· καὶ ὑπέρινος· ὁ ὑπερκεκαθαρμένος. Ἰνδάλλεται : καταφαίνεται· ὁμοιοῦται. Ἰνδάλματα : φαντάσματα· ὀνείρατα· ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τίς ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα. Ἴνες : νεῦρα. Ἴννος : ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας ἵππου· πεντήκοντα ἔτη

ζῆ ἡμίονος· ὁ δὲ γ' ἴννος ἐξ ἀμφοτέρων ἵππων, ἐν τῇ κῆσει νοσησάσης τῆς ἵππου· οἶον νάννος.
Ἰνύκιος οἶνος : ἡδύς· Ἰνυκος δὲ πολισμάτιον Σικελικὸν ἐν ᾧ γίνεται οἶνος κάλλιστος. Ἰξάλη :
ἡ αἰγεῖα· ἐπεὶ ἰξαλοὶ οἱ αἶγες καὶ ἰξαλος πηδητικός. Ἰξία : ὁ παρ' ἐνίοις λεγόμενος κισσός· ἔστι
δὲ αἶμα νενοσηκός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῶν δρυῶν, ἐν αἷς συστροφαί εἰσιν, ὅθεν ὁ ἰξὸς ἀπορρεῖ.
Ἰξύν : τὴν ὁσφύν. Ἰοδόχη : βελοθήκη. Ἴον : τὸ βέλος. Ἴόνιον πέλαγος : ὁ νῦν Ἀδρίας· καὶ Ἴόνιος
κόλπος· τὸν γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ὠνόμαζον.

iota 109 Ἴόντες : πορευόμενοι. Ἴοντο : προεθυμοῦντο· προηροῦντο. Ἰού : σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ
τοῦ οἴμοι. Ἰοῦλος : ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ· πολὺ πουν δέ τι ζῶον· καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ
τῶν γενείων· καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος· καὶ ὠδῆς τί γένος ἰοῦλος καὶ ὁ προσφιλεῖς τῇ
Ἀρτέμιδι· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρεῖαις γιγνόμενον πολὺ ποδα καὶ συστρεφόμενον ἰοῦλον
καλοῦσιν. Ἰοῦλος : τὸ δασὺ ἐπισεῖον τῶν γενείων· καὶ ὠδὴ εἰς Δήμητρα· τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν
δραγμάτων δεσμοὺς ἰοῦλους καλοῦσι. Ἰοῦλος : χνοὺς τριχῶν· ἥτοι ἡ πρώτη τῶν γενείων
βλάστη. Ἰουλίζων : ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος. Ἰοῦσαν : πορευομένην. Ἰπορος : πικρὸς περὶ
τὰς τιμωρίας. Ἰππαγρέται : τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ. Ἰππάκη : Σκυθικὸν
βρῶμα· διὰ γάλακτος ἵππου σκευαζόμενον. Ἰππαλεκτρῶν : γρύψ· διὰ τὸ τετράσκελον εἶναι· καὶ
πτέρυγας καὶ ῥύγχος ἔχειν ἐπικαμπές· ἔνιοι τὸν μέγαν ἀλεκτρυόνα· ἔνιοι παράσημον.
Ἰππαρχοὶ : δύο ἦσαν· οἱ τῶν ἱππέων ἡγοῦντο, διελόμενοι τὰς φυλὰς ἑκάτερος ἀνὰ πέντε·
ἐπιμεληταὶ δὲ εἰσὶ τῶν ἱππέων καθάπερ οἱ ταξίαρχοι δέκα ὄντες εἰς ἑφ' ἑκάστης φυλῆς τῶν
ὀπλιτῶν.

iota 110 Ἰππαρχος : ὁ τῶν ἵππων ἄρχων. Ἰππᾶς : Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας, εἰς πέντε τέλη
τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε καὶ τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων· καὶ τὸ πρῶτον ὠνόμασε
πεντακοσιομεδίμνων· τὸ δεύτερον ἱππέων· τὸ τρίτον ζευγῶν· τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπτον
ἱππᾶς ἑκάλειτο. Ἰππᾶς : Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Σόλων εἰς τέσσαρα
διεῖλε τέλη τὸ [δὲ] πλῆθος τῶν Ἀθηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμνους· εἰς ἱππέας, ζευγίτας καὶ
θητάς· τῶν οὖν ἱππέων οἱ ἱππάδες. Ἰππαρχος : τύραννος Ἐρετρίας· ἕτερος δὲ Ἰππαρχος ὁ
Πεισιστράτου· ἄλλος δὲ Ἰππαρχος ὁ Χάρμου· ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ
πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμόν διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν Πεισιστράτου· ὅτι δημαγωγὸς ὦν καὶ
στρατηγὸς ἐτυράννησεν· ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἰππαρχος ὑποκριτὴς οὗ μνημονεύει Δημοσθένης·
λέγεται δὲ Ἰππαρχος παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι. Ἰππέας εἰς
πεδῖον προκαλεῖ· δηλονότι ἔνθα ἂν εὐήμερῇ τίς· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ· Πλάτων εἰς
τὸν Θεαίτητον ἐχρήσατο. Ἴπες : θηρίδια λυμαντικά τῶν ζύλων καὶ τῶν καρπῶν. Ἴπνος : ὁ
φοῦρνος· ἢ κάμινος· ἢ ὁ φανός.

iota 111 Ἴπνος : μέρος τί τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον· λέγεται δὲ κυρίως ἵπνος ἢ
κάμινος. Ἰππέρων : τὸν ἐφ' ἵπποις ἔρωτα. Ἰππεῖς : ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος. Ἰππήλατον :
εὐρύχωρον· πλατὺ· λεῖον· ἐψιλωμένον. Ἰππικαί : αἱ ἐξ ἵππων· ἱππικαὶ νευραί. Ἰπποδαμῆ : δῆμος
Οἰνήϊδος. Ἰππόβοτος : μεγάλην γῆν ἔχων· δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἰπποδάμοι : ἐφ' ἵππους
ἀναστρεφόμενοι. Ἰπποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιεῖ· ἦν δὲ Ἰππόδαμος Εὐρυκόοντος Μιλήσιος· ἢ
Θούριος μετεωρολόγος· οὗτος διένειμεν Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἰπποδάμεια : ἀγορᾶς τόπος
καλούμενος οὕτως ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ Ἰπποδάμου τοῦ Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ τὸν Πειραιᾶ
κατασκευάσαντος καὶ τὰς τῆς πόλεως ὁδοὺς. Ἰπποδασείης : ἐξ ἱππέων τριχῶν λόφον ἐχούσης·
ὃ δὴ δασὺ ἐστίν. Ἰππόθορος : ἵππους βιβάζων· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα· ἔστι δὲ καὶ αὐλήμα.
Ἰπποθοώντειον : τὸ ἡρώων· ἀπὸ τοῦ Ἀλόπης καὶ Ποσειδῶνος· ἄφ' οὗ καὶ ἡ φυλή. Ἰπποκλείδην :
τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· παρὰ τὸ ἱππεύειν.

iota 112 Ἰπόλυτος : σωφροσύνης παράδειγμα. Ἴπομανές : ὡς χρῶνται πρὸς φίλτρον Ἰπόστρατος
οφθορα ζῶα· γαλεώτης καταπίνων τὸ γῆρας· φάρμακον ὃν ἐπιλήπτων· καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν

κέρας ἐνορύττων· ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμον· καὶ ἵππος τῶν πῶλων τὸ ἵππομανές· χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον. Ἰππία Ἀθηνᾶ· ταύτην Ποσειδῶνος εἶναι φασὶ θυγατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὠκεανοῦ· ἄρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο Ἰππίαν κληθῆναι. Ἱπποδαμεία· ἀγορὰ ἐν Πειραιεὶ οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἱππότης· ἵππεύς· ἔφιππος. Ἱππότροχος· τὸ τρυσίππιον· διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας ἐκτρυχωθεῖσιν ἵπποις ἐκτυποῦσθαι τροχὸν ἀπολεγόντων αὐτοὺς τῶν στρατηγῶν. Ἱππόπορνε· ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε· σπανίως. Ἱππούμενος· πιεζόμενος· ἀναγκαζόμενος. Ἱππουριν· τὴν ἐξ ἵππειων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν. Ἱππόφορβος· ἵππότροφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. Ἱπταται· πέτεται.

iota 113 Ἱρις· νέφος· ὑγρότης κατ' ἔμπρωσιν ἡλίου πεποικιλμένον οἶον τόξον. Ἱρος· ὁ πτωχός. Ἴς· δύναμις· νεῦρα. Ἰσάζει· ἴσα ἦ. Ἰσαία· ἡ μερίς. Ἰσα λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ παροῦ· ἔστι δὲ σχῆμα λόγου. Ἰσαι ψῆφοι· τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχη ψήφων. Ἰσαι ψῆφοι· ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων· ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων· καὶ ἴσαι γεννῶνται ψῆφοι· ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Ἰσαι ψῆφοι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκεν, πρῶην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν. Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος· καὶ Μένανδρος· Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνους· ἐταῖρα πολυτελής.

iota 114 Ἰσαῖος· εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων· μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους· διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησιν αὐτὸν εἶναι. Ἰσακίωι· ἀνδρείωι. Ἰσαν· ἐπορεύθησαν. Ἰσσα· ἐπιφθέγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων· ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίαι Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθι. Ἰσηγορεῖ· ἐπίσης λέγει· ἰσολογεῖ. Ἰσθι· γίνωσκε. Ἰσθμια· περιστόμια· περιτραχήλια. Ἰσθμιον· τὸ τοῦ φρέατος περιστόμιον. Ἰσθμιάζει· καταπίνεται· ἰσθμὸς γὰρ ὁ τράχηλος. Ἰσθμός· θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμὸς γὰρ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. Ἰσκειν· λέγειν· παλαιὸν τὸ λεξειδίον. Ἰσμεν· οἶδαμεν. Ἰσμηνίας· εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής. Ἰσοβόλων· ἰσοστασίων. Ἰσοκλῆς· ἰσόδοξος. Ἰσόκτητον· ἴσην ἔχουσαν τὴν κατασκευήν.

iota 115 Ἰσοπαλῆ· ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. Ἰσόρροπον· ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον. Ἰσοσθενής· ἰσοδύναμος. Ἰσοστάσιον· ἰσόσταθμον. Ἰσοτελεῖς· ἴσα τελοῦντες· ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὃ ἐστὶ τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες. Ἰσοτελής· ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων· μετοίκιον δὲ οὐ φέρων. Ἰσοτελής καὶ ἰσοτέλεια· πολλάκις τιμὴ τίς ἐδίδοδο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων· καθ' ἣν τοῦ μετοικίου ἄφεςις αὐτῶν ἐγίγνετο· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεςιν εἶχον ἰσοτελεῖς, Θεόφραστος λέγει· καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι· ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις· ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου. Ἰσοδαίτης· ξενικός· τις δαίμων ὡς τὰ δημῶδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Ἰσουργός· ἴσα ἐργαζόμενος. Ἰσοφαρίζειν· ἐξισοῦσθαι. Ἰσοφυᾶ· ἴσα. Ἰστε· γινώσκετε. Ἰστεα· δῆμος Αἰγιήδης. Ἰστη· ἰσάναι· προστακτικῶς. Ἰστιατόρια· δειπνητόρια.

iota 116 Ἰστιατόρια· τὰ ἐν οἷς εἰσιτῶντο χωρία· ἃ νῦν καλεῖται ἀγυτήρια εὐ· Ἰστίον· ἄρμενον. Ἰστιοφόρος· ἄρμενοφόρος. Ἰστοπέδη· ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος ὡς προσδέδεται ὁ ἰστός. Ἰστορῆσαι· θεάσασθαι. Ἰστορι· μάρτυρι ἢ κριτῇ. Ἰστωρ· ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ῥυμῳι ἐμπεπηγμένος πάτταλος. Ἰστός καὶ κεραία· ὁ μὲν ἰστός, τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω τεταμένον· κεραία δὲ, τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι γράμμα τὸ ταυ· διετείνετο δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ ἐπόμπευσεν. Ἰσχάνει· κωλύει. Ἰσχανδρος· τραγικός ὑποκριτής. Ἰσχε· κατέσχε. Ἰσχεσθαι· παύσασθαι. Ἰσχίον· τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.

Ἰσχιάζειν : τὸ ἐν τωῖ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρωσε ἑαυτὸν μεταφέρειν. Ἰσχυομυθίας : λεπτολογίας. Ἰσοευρὴς αὐλός : ἴσον εὖρος κεκτημένος ὥσπερ τεῖχος,

iota 117

εὐτειχῆς καὶ σθένης, ἰσοσθένης· οὕτως εὖρος, ἰσοευρής. Ἰσοπαχής : ἴσον πάχος κεκτημένος. Ἰσομήκης : ὁμοίως τὰ γὰρ παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα βαρύνεται· εὐμήκης· ὀλιγομήκης· ἰσομήκης. Ἰσχυομυθοῦντες : ἀκριβολογοῦντες. Ἰσχνός : σχοιζός· ἰσχροὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἰσχυρικοί : ἰσχυροί. Ἰσχυρίσκος : ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός· οὕτως Ἄλεξις. Ἰσωνία : ἰσοτιμία. Ἰταβύριον : ὄρος οὕτω καλούμενον. Ἰταλιάζειν : ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν. Ἰταλιώδης : ὁ ἀλαζών ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τὴν Σύβαριν ὁ λάγνος. Ἰταλιώτης : Πυθαγόρειος· ἐκεῖ γὰρ διέτριβον. Ἰταμός : ἀναιδής· σκληρός· ὠμός· παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς. Ἰτέον : πορευτέον. Ἰτέας : τὰς ἀσπίδας. Ἰτεαῖος : δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ἰτεα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος. Ἰτην : ἐπορεύθησαν.

iota 118

Ἰτης : ὁ ἰταμός· οὕτως Ἀριστοφάνης· Θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, Ἰτης. Ἰτηλον : τὸν οὐκ ἐξίτηλον· ἀλλ' ἀνεξάλειπτον· οὕτως Αἰσχύλος. Ἰτρία : καπυρώδη πλάσματα. Ἰτυξ : ὄρνειον. Ἰτυς : περιφέρεια ὅπλου. Ἰτω : ἰέτω· ἐρχέσθω. Ἰυγαί : γυναικῶν οἰμωγαί· ὀλοφύρσεις. Ἰυγες : λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ τέρψεις. Ἰυγξ : Ἥχοῦς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ ἱερὰ Νίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοῖ ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἡρας· καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναιδίον· ἔστι δὲ καὶ ὄργανόν τι Ἰυγξ καλούμενον ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὥς κατακαλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους· ἔστι δὲ καὶ ὄρνειον τι ὡς πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις. Ἰυγξ : τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. Ἰφθιμος : ἰσχυρός. Ἰφι : ἰσχυρῶς. Ἰφικρατίδες : αἱ Ἐπικρατίδες· ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος. Ἰφυον : λάχανόν τι ἄγριον.

iota 119

Ἰχθυόκεντρον : τὴν τρίαιναν· χρῶνται γὰρ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων. Ἰχθυουλκός καὶ ἰχθυοβολεύς : ὁ ἀλιεύς. Ἰχθυοπτὸς ἐσχάρα : αὕτη ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων. Ἰχνευταί : οἱ ἰχνεύμονες. Ἰχνηλατῆσαι : κατ' ἰχνος ἀναζητῆσαι. Ἰχνος : ὁδόν· πορείαν· βῆμα. Ἰωκάς : ὀρμᾶς· διώξεις. Ἰων : βελῶν ἢ πορευθεῖς. Ἰων : τραγωδίας ποιητής, Χῖος τὸ γένος. Ἰωνες : Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι. Ἰωνιά : ὁ λειμὼν τῶν Ἰων. Ἰωνία : πόρνης ὄνομα. Ἰωνίδαι : δῆμος Αἰγιῆδος φυλῆς. Ἰωρός : θυρωρός· φύλαξ. Ἰωνόκυσος : κατεαγός· οὕτως Κρατῖνος. Τέλος τοῦ ἰστοιχείου.

kappa 119

Ἄρχῃ σὺν Θεωῷ τῆς κ Κάβαξ : πανοῦργος. Κάβαισος : ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

kappa 120

Κάβειροι : δαίμονες ἐκ Λήμνου διὰ τὸ τόλμημα τῶν γυναικῶν μετενεχθέντες· εἰσὶ δὲ ἤτοι Ἥφαιστοι ἢ Τιτᾶνες. Κάβησις : ὄρνειον τι. Καβύλη : χωρίον τῆς Θρακικῆς ἰδρυμένον πρὸς τωῖ Τάξωι ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. Κάγκανον : ξηρόν. Καγχάζει : ἀθρόως γελαῖ. Καδίσκος : οὗ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται. Καδίσκος : ἀγγεῖον τί, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί, οὕτως ἐκαλεῖτο· Φρύνιχος Μούσαις· Ἰδοὺ δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι· Ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδὶ. Καδμεία : ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις. Καδμεία νίκη : παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικῶντων· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἵνιγμα λύσας ἔπαθλον τὴν μητέρα ἐγήμεν· τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν· ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα· θητεύσας Ἄρει ἡ ἔτη. Καθαγιάζεται : ἀφιεροῦται. Καθάπαξ : παντελῶς. Καθαίρωμεν : ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν· Πολιτείας γ'.

kappa 121

Καθαίρων : στάμνος ἐν ᾧ ὁ καταδικάζων τὰς δύο ψήφους ἔπεμπε. Καθάπτω : καθιερώσω· συντελέσω. Καθαρῶς : ἀκριβῶς. Καθάρσιον : χοιρίδιον ἦν ὁπτὸν ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι· περιστάρχοι δὲ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν. Καθάρσιον : ἔθος ἦν Ἀθήνησιν

καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα· καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια· τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ λεγόμενοι περιστῖαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστῆχειν ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας. Καθαίρησονται : καταλήφονται. Καθαίρησете : οὐ καθελεῖτε· Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. Καθεδοῦνται : καθεσθῆσονται. Καθέδρα : ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη. Καθέδρα : τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ προσήκοντες συνελθόντες ἐδείπνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα· ὅτι καθεζόμενοι ἐδείπνουν καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν. Καθεῖναι : ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Καθέντες : καταγαγόντες.

kappa 122 Καθελών : Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτοι ἀποκτείνας· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς. Καθέξει : κρατήσῃ. Κάθες : χάλασον. Καθεστηκώς : καθεσταμένος. Κάθετον : ἔστι μὲν γραμμὴ τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις· σημαίνει δὲ καὶ βοῦν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίᾳ τῷ Ποσειδῶνι. Καθηγεῖσθαι : τὸ ὑψηγεῖσθαι· οὕτως Φερεκράτης. Καθῆκαν : κατέβαλον. Κάθετος : ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἁμνός· οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων. Καθηκόντως : δεόντως· πρεπόντως. Καθήκοντα : Δημοσθένης ἐν ἰα' Φιλιππικῷ φησὶν· ὅστις οὐκ ἡξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν· ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα. Καθῆστο : ἐκαθέζετο. Καθιγμένος : καθελών· φθάσας. Καθιγνῦσαι· νεκροῖς θῦσαι. Κάθιδρος : κεκμηκώς. Καθιεροῖ : θεωῖ ἀνατίθησιν. Καθίζεσθε : καταπήξετε. Καθίκετο : καθήψατο. Καθικνεῖται : ἄπτεται. Καθίμηνεν : κατήντησεν. Καθιμῶσιν : χαλῶσι· καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον ἢ τί τοιοῦτον.

kappa 123 Καθόδοις : ἀγωγαῖς· περιόδοις. Κάθοιμον : κάθοδον. Καθόρμια : περιθέματα. Καθοσίωσις : δικαίωσις. Καθύπερθεν : ὑπεράνωθεν. Καθυπέρτερον : μεῖζον. Καθυφῆκεν : ἐκδέδωκεν· ὑπεκατέβη. Καθωσιωμένος : ἀνακείμενος· ἐγγεγραμμένος. Καὶ ἀπόδος· καὶ κατάστησον καὶ σπεῖρον. Καὶ δὴ : ὥς δὴ. Καικίας : ἄνεμος ἀπὸ Καΐκου τοῦ ἐν Μυσίᾳ ποταμοῦ. Καὶ μάλα : καὶ πάνυ μὲν οὖν. Καινοτομεῖν : καινὴν λατομίαν τέμνειν κυρίως. Καιρός : σειρὰ τις ἐν ἰστωῖ δι' ἧς οἱ στήμονες διείρονται. Καιρός : καίριος τόπος καὶ συνήθως. Καὶ τέως : καὶ πρότερον. Καὶ τὸ ἤδη : ἀντὶ τοῦ ἡδεῖν· καὶ τὸ πεπόνθει ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. Καὶ τὸ τοῦ λύκου : φασὶ λυκὸν ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν πρόβατον ἐσθίοντα, εἰ-

kappa 124 πεῖν· ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποιοῦν, πόση κραυγὴ ἐγίνετο. Καὶ μήν : ἀλλὰ μήν. Καινοτάφια : τινὰ εἰσὶν ἐλίσσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. Καὶ δὴ : ἤδη. Καινοτομεῖ : καινουργεῖ. Καινός : Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοις νεωτέροις ἀρμόττει πράγμασιν· οὕτω δὲ καὶ Ἐφορος. Καινόφιλον : λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεὶ. Καίριον : φθοροποιόν· θανατωδές. Καίριον : εὐκαιρον. Καιριώτατα : ἐπικινδυνότατα· θανάσιμα. Καιροφυλακῆσαι : καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. Καιροφυλάκιον : ***** Καὶ τάχα ἴμεν : καὶ ταχέως πορευόμεθα. Καὶ χερσί : καὶ ἔργοις. Κακὰ κακῶν : Διοκλῆς Βάκχῃ· Πλύνει τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς. Κακεργέτησιν : κακοἔργοις. Κάκη : κακία· οὕτω Πλάτων. Κακὴ μὲν ὄψις : κόμμα· παροιμία· Κακὴ μὲν ὄψις· ἐν δὲ δειλαΐᾳ φρένες· Μένανδρος Σικυωνίωι. Κακιζόμενοι : ταπεινούμενοι. Κακκάβην δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβον· σημαίνει δὲ τὴν χύτραν.

kappa 125 Κακκάβη : ὃν ἡμεῖς κάκκαβον· ἔστι δὲ λοπαδῶδες, ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας. Κακκάζειν : μίμησις τικτουςῶν ὀρνίθων φωνῆς. Κάκαλον : τεῖχος. Κάκη : δειλία καὶ κακία· ἐν ᾧ τὸ μετὰ κακίας περιποιεῖσθαι τὸ ζῆν, ῥιπτοῦντα τὰ ὅπλα· διαβέβληκεν Νόμων ἡ'. Κάκκη : ἡ δειλία· παρὰ τὸ ἀποπατεῖν· τὸν γὰρ ἀπόπατον κάκκην καλοῦσιν. Κάκη : βαρέως ἡ κακία· ἐν Νόμοις Πλάτων· μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας. Κακοδαίμων : ὁ θεωῖ ἐπαχθής· καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῇ. Κακοήθης : κακότροπος. Κακοεπία : βλασφημία. Κακοπαθεῖν : στραγγεύεσθαι. Κακορραφαί : κακοσυνθέσεις. Κακοττείαν : κακοφημίαν· βλασφημίαν. Κακοτεχνιών : δίκης ὄνομα· εἰσήεσαν δὲ ταύτην οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τῶν παρασχομένων αὐτούς. Κακοτεχνιών : δίκης ὄνομα· ἣν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ

παρασχομένου ἐδίδοσαν. Κακόχαρτον : κακοῖς χαίροντα. Κακῶς εἰδότες : ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες Ἴσοκράτης ἐν τωῖ περὶ εἰρήνης.

kappa 126 Κακώσεως : δίκης ὄνομά ἐστιν ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων· καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι· καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν· οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης. Κακώσεως : δίκης ὄνομά ἐστιν κατὰ τριῶν ταττόμενον· ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξίν· ἢ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐξιοῦσιν· ὧν ἡ μὲν ἐλέγετο κακώσεως· ἡ δὲ παίδων κακώσεως. Καλὰ δὴ παταγεῖς : ἀντὶ τοῦ λέγεις. Κάλλαια : τὰ τῶν ἀλεκτρυόνων γένεια. Καλλαβίδες : τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνως καὶ διέλκειν τὰ ἰσχία ταῖς χερσίν. Καλαμίνθα : ὕλη ὁμοία ἡδυόσμῳ. Καλαμαῖσθαι : τὰ λείψανα τῶν τετρυγημένων συνάγειν. Καλαμώμενος : σταχυολογῶν. Καλάσειρις : χιτῶν πλατύς· δῆμος πολεμικός· οὕτως Αἰγύπτιοι. Καλαύρωψ : βουκολικὴ δίκη. Καλαύρεια : νῆσος πλησίον Τροιζήνης· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη. Κάλλειον : δικαστήριον Ἀθήνησιν ἀπὸ Καλλείου τοῦ πεποικηκότος ἐπώνυμον.

kappa 127 Καλιά : νοσσία· ἡ οἶκος ξύλινος κυρίως· κάλα γὰρ τὰ ξύλα. Καλινδούμενοι : κυλιόμενοι. Καλήβορον : ἀπεσκολυμμένον. Καλλιέρημα : θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλίδιον : μικρὸν οἶκημα. Καλῖος : ξύλινον δεσμωτήριον. Καλλιγένειαν : Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικός τροφόν. Καλλικύριοι : οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακόσαις γενόμενοι πολλοὶ τινες τὸ πλῆθος· δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων ὡς Τιμαῖος ἐν ζ'· ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακοσσίῳ πολιτεία, ὅμοιοι τοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωσι, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις, καὶ παρὰ Κρησὶ Κλαρώταις. Καλλιρόην : κρήνην. Καλλίροον : καλῶς ῥέοντα. Καλλιώνυμος : τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον. Καλλύνειν : κοσμεῖν· λέγουσι δὲ καὶ σαροῦν. Καλλυντήρια καὶ πλυντήρια : ἐορτῶν ὀνόματα· γίνονται μὲν αὗται Θαρρηλιῶνος μηνός, ἐννάτη μὲν ἐπὶ δέκα καλλυντήρια· δευτέρα δὲ φθίνοντος τὰ πλυν-

kappa 128 τήρια· τὰ μὲν πλυντήρια φησὶ διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀγραύλου ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μὴ πλυθῆναι ἐσθῆτας εἶθ' οὕτω πλυθείσας τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν ταύτην· τὰ δὲ καλλυντήρια, ὅτι πρώτη δοκεῖ ἡ Ἀγραυλος γενομένη ἱερεία τοὺς θεοὺς κοσμηῆσαι· διὸ καὶ καλλυντήρια αὐτῇ ἀπέδειξαν· καὶ γὰρ τὸ κοσμεῖν καὶ λαμπρύνειν ἐστίν. Καλλωπίζεσθαι : οἶον καλοκαγαθίαν ἐνδείκνυσθαι ἢ σεμνύνεσθαι· οὕτω Πλάτων. Καλοκαγαθία : ἀγαθότης. Κάλος : σχοινίον. Καλὸς κ' ἀγαθός : λέγεται κατὰ συναλιφὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. Καλοῦμεν : ἀντὶ τοῦ καλέσομεν. Καλύμματα : ἅ τινες φατνώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κάλη : ὕδρια. Κάλυκας : σύριγγας. Κάλυντρα : κόσμητρα. Κάλυξ : ἄνθος ῥόδου μεμυκός. Καλῶδιον : σχοινίον. Καλχαίνει : ἐκ βάθους ταρασσεται. Καλῶς : τιθέασι κατὰ τὸν ἐπιδέξιν· διωτῶν καλῶς ταύτη μετὰ παιγνίας ἐπὶ τοῦ ἀνανεῦειν τιθέασι· καὶ ὅτε καλούμενοι ἐπὶ δεῖπνον ἀρνοῖντο.

kappa 129 Καμάριον : κοιτῶν καμάραν ἔχων. Καμάριον : δωμάτιον καμαρωτόν· καὶ ὅλως ἡ καμάρα Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα. Κάμπτεις : ἀντὶ τοῦ θραύεις. Κάμαξ : χάραξ· ὀρθὸν ξύλον. Καμπυλιάζειν : κάμπτειν καὶ στρέφειν. Κάμπιος δρόμος : δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Κάναστρον : τρυβλίον. Κάνδυσ : ἔφαγμα χειριδωτόν, τοῖς ναυτικοῖς στεγάστροις ἐοικός. Κάνδυσ : χιτῶν Περσικός. Κανδύτανες : ἱμάτιοφορίδες· οἱ δὲ εἶδος ἰχθύος· ἔστι δ' ὅτε τὸ αἰδοῖον. Κάνδυτος : σκευασία ὀψοποικική· μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος· ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κανηφόροι : παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηναίᾳ ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ· αὗται δὲ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν. Κανηφόροι : Φιλόχορος φησὶν ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ ἔφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ

kappa 130

πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς. Κάνθαρος : ποτηρίου εἶδος. Κανθάρου μελάντερος : παροιμία· Μένανδρος Θησαυρωῖ. Κανθήλιοι : τοὺς βραδεῖς καὶ νωθεῖς οὕτως λέγουσιν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων. Κανθήλιοι : ὄνοι· καὶ τὰ ἐπὶ τῇ πρύμνῃ σκηνώματα τῶν στρατηγῶν. Κανθήλιος : βραδὺς νοῆσαι ἢ ἀφυγῆς. Κάνθων : ὄνος. Κάναβις : φυτὸν λινωῖ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθῆτες γίνονται· ἥς τὸ σπέρμα θυμιώμενον ἰδρὺν ποιεῖ πάντας. Κάνιτρον : λυχνίσκιον· κανίσκιον. Κάνναι : πλεκτὰ τινὰ ἐκ καλάμων. Καντήρια : καταβατήρια. Κανοῦν : κανίσκιον. Καπανοί : ἀλφίτων εἶδος. Κάπηλος : μεταβολεὺς, πραγματευτής. Καπηλίας : ἐμπορείας. Καπηλεύειν : μεταπωλεῖν. Κάπειτα : καὶ ἔπειτα. Καπνίας οἶνος : κεκαπνισμένος. Καπνίας : Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μὴ δ' ἐν λαμπρὸν γράφειν.

kappa 131 Κάπνοι : ἄλφιστα· οὕτω Φερεκράτης. Καπρῶντας : ὀρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Καραδοκεῖ : προσδοκεῖ· κατασκοπεῖ. Καρανούσθω : τελειούσθω. Καρατομεῖται : ἀποκεφαλίζεται. Καραντες : καταφέρεις. Καρβατίνη : ἀγροικικὸν ὑπόδημα. Καρβανίζει : βαρβαρίζει. Κάρδακες : οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίαι· λέγονται δὲ καὶ οἱ φύλακες κάρδακες. Καρδαμάλη : μάζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη· βρῶμα γινόμενον Περσικόν· οἱ δὲ παρδαμάλη λέγουσιν. Καρδάμη : ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βοὸς λέγεται. Καρδιαλγία : λύπαι καρδίας. Καρδιουλκία : τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων. Καρδιώττειν : τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιώται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν· Ἀπολλόδωρος ἐν ζ' περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶν τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν· ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσιν. Καρδοπεῖον : καρδόπου πῶμα· ὧ καὶ παυσικάπη χρῶνται.

kappa 132 Καρδοπίων τὴν μητέρα : μύθου ἀρχή. Κάρδοπος : ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. Καρηβαρῶν : τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου. Καρηβοᾶν : ὑπὸ ἥχων τὴν κεφαλὴν ἰλιγγιᾶν· ὑπὸ βοῆς ἐσκοτῶσθαι. Κάρηνα : ἀκρόπολις. Κάριος Ζεὺς : ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Βοιωτίᾳ. Καρκίνοι : ὑποδημάτων εἶδος. Καρκίνος : πυράγρα. Καρκίνος : Λυσίας· ἐλυμαίνοντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες· καὶ ὅτ' ἂν ὁ σῖτος ρίζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί· Φερεκράτης· Ὅποταν σχολάζης, νῖψον, ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ· λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται· εὐρίσκεται δὲ πολλάκις· καὶ κύριον ὄνομα. Καρκίνου ποιήματα : Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· αἰνιγματώδη· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὁρέστην, ὑπὸ Ἥλιου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον. Κάρκαρον : τὸ δεσμωτήριον· οὕτως Σώφρων. Καρκαδόνα : τοῦτο λέγεται Χάροντος δανεῖον, συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς

kappa 133 τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομα φασὶν εἶναι. Καρικῇ μούσῃ : τῇ θρηνῶδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνωδοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθρῷ θρηνεῖν· τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. Καρπαῖα : εἶδος ὀρχήσεως· οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει· λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης. Καρποῦ δίκη : οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἴτα ἐλόντες, λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας· τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. Καρποῦ δίκη : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς· εἰ γὰρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μεираκίῳ καὶ τῶν σῶν τί ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται. Καρπασινοί : κορτῖναι. Καρπίζουσιν : ποτίζουν· εὐκαρπα ποιοῦσιν. Κάρπωμα : θυσία· προσφορά. Κάρτα : λίαν ἢ μεγάλως. Καρτερώνυχας : ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Καρυάνδα : πόλις Καρίας. Καρυάτεια : ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας, Ἀρκάδων οὔσας, ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι.

kappa 134 Καρυβοᾶν : ὑπὸ βοῆς κεκαρῶσθαι. Καρυκῶν : ἀρτύων· ἡδύνων. Καρυκεία : ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Καρύκη : ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Κάρυννος : βόλων ὀνόματα. Καρυστεία : γένος καρυῶν. Καρφαλέον : ξηρόν· καὶ καρχαλέον· κατάξηρον. Καρχαρίας : ἰχθὺς ποιός· καὶ

κήτους εἶδος θαλαττίου. Καρχαρόδους : τραχεῖς ὀδόντας ἔχων· καὶ κάρχαρον τὸ τραχύ. Καρχήσιον : τὸ ἄκρον τοῦ ἴστοῦ. Καρωθεῖς : βαρηθεῖς τῇ κεφαλῇ. Κασθανέα : πόλις ἐν Μακεδονία, ἐκ τῶν περιπεφυκότων δένδρων, ἡ ἀπὸ τῆς νύμφης. Κασαύριον : οἶκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρναι. Κασίγνητος : γνήσιος ἀδελφός. Κάσις : ἀδελφός. Κάσιν : τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἔκφυσιν, ἡ καὶ ἀμφίκουστις ἐλέγετο. Κατάβα : ἀντὶ τοῦ κατὰβηθι. Κατάβαλε : οἶον ῥίψον· ἄφες καὶ κατὰθου. Καταβολή : περιοδικὴ λήψις πυρετοῦ. Καταβολή : τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον. Κατά : κυρίως, ἔξ· ἐπὶ· ἐκ· ἀπὸ· ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα. Καταβραβεύετω : καταλογιζέσθω· κατακρινέτω· καταγωνιζέσθω. Καταβολή : Δημοσθένης Φιλιππικῶι ὥσπερ περίοδος

kappa 135 ἢ καταβολὴ πυρετοῦ· ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προΐέναι χρόνῳ· καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Καταγευσθεῖς : τῇ γεύσει νικηθεῖς. Καταγιγαρτίσαι : συνουσιάσαι. Καταπελτάσσονται : καταδραμοῦνται. Καταγλωττίσματα : περίεργα φιλήματα. Καταγλωττίζειν : τὸ βλασφημεῖν ὥς ἐν Ἀχαρνέσιν· —ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου. Κάταγμα : κατάσπασμα ἢ μήρυμα. Καταγοητεύων : ἀπατῶν. Κατάγραπτος : ποικίλος. Καταγώγιον : τὸ κατάλυμα· καὶ καταγωγὴ, ἡ κατάλυσις· καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλύειν· οὕτως φασὶν Ἀττικοί. Καταγωνίζεσθαι : νικᾶν. Καταδαρθάνειν : κατακοιμᾶσθαι· καθυπνοῦν. Καταδεδέσθαι : ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. Καταδείσας : φοβηθεῖς. Καταδεῖται : φοβεῖται. Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγεν : ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν. Κατὰ δῆμους δικασταί : οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ'.

kappa 136 καὶ κατὰ δῆμους περιόντες ἐδίκαζον· ὕστερον δὲ γεγόνασιν μ'. Καταδηοῦν : κατακόπτειν· καταπραιδεύειν. Καταδιιστᾶσι : καταχωρίζουσι. Καταδικασάμενος : ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. Κατάγειν τὰ πλοῖα : Δημοσθένης ἐν ἡ' Φιλιππικῶι ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλέοντας ὅπου βούλονται πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσιν κατάγειν. Κατάδουπος : καταράκτης ἢ ψόφος. Καταδύεται : καταβυθίζεται· κρύπτεται. Καταδύνοντα : κρύπτοντα. Καταδύσεις : φωλεούς· ὑπονόμους σπήλαια. Καταθεῖναι τιμὴν : καταβαλεῖν. Καταθέειν : κατατρέχειν. Καταθεῶτο : βλέποιτο. Καταθλήσαντες : καταγωνισάμενοι. Καταθρήσομεν : κατασκοπήσομεν. Καταθύμιον : κατὰ ψυχὴν εὐάρεστον. Καταθῶμαι : ἀπερείσωμαι· καταπαύσωμαι. Καταιγίς : ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ· λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη. Καταιγίσας : κατασχίσας· οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τί τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν ἵνα μὴ τις ἄρη.

kappa 137 Καταιδεῖ : καταισχύνει. Καταινέσαι : συγκαταθέσθαι καὶ συνεπινεῦσαι. Καταίροντες : καταπλέοντες. Κατ' αἶσαν : κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ προσήκον. Καταῖτυξ : εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον· κατωφερής. Καταιονῶσι : βρέχουσιν· ἀντλοῦσιν· ἀλείφουσιν. Κατακᾶ : κατακάυσει. Κατὰ κάθετον : τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. Κατακάνειν : ἀνελεῖν. Κατακαχρύσω : καταφρύξω· καὶ συντρίψω· ἀπὸ τῶν καχρύων μετενήνεκται. Κατακεγχροῦται : τραχύνεται· καὶ ἐντεῦθεν καὶ κέγχρος. Κατακεκερματίσθαι : εἰς πολλὰ μέρη διηρῆσθαι. Κατακεχρίσθαι : τὸ λιπαρῶς ἀληλείφθαι. Κατακερτομεῖν : καταχλευάζειν. Κατακηλοῦσαν : θέλγουσιν· πρᾶτνουςαν. Κατάκλιτα : κλίνας· θρόνους εἰς ἀνάκλινιν ἐπιτηδεύους. Κατακορῆς ξυνουσία : ἐπιπλεονάζουσα. Κατακαχρύσαι : ῥῆξαι· ψοφῆσαι· ποιῆσαι ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

kappa 138 Κατακρήσαι : καταχέαι. Κατακορμίσαι : κατακόψαι ξύλον. Κατακριδεῦσαι : καταλαλῆσαι· καταναστῆσαι· λάλοι γὰρ αἱ ἀκρίδες. Κατακροτεῖ : ἄγαν ἐπαινεῖ. Κατακωκῦσαι : θρηνῆσαι. Κατὰ κῶλον : κατὰ λέξεις. Καταλαβεῖς : πάσσαλοι. Καταλαμβάνειν : τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν. Καταλεγέσθω : καταταττέσθω. Καταλελάβηκεν : τὸ κατείληφεν Ἡρόδοτος. Καταλεύσιμον : τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι λίθοις· εἶπεν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. Καταλείβει :

κατασπάσει. Καταληΐζεται : διαρπάζει. Καταλιναι : καταλιψαι. Κατάλληλον : ἀρμόδιον. Καταλλήλως : ἀκολουθῶς· ἀρμοζόντως. Καταλογάδην : τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογεύς : Ἀθήνησι τινὲς ἦσαν κατάλογον διδόντες ὀνομάτων τῶν τὰ κοινὰ διοικεῖν δυναμένων πράγματα· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφεῖς ἐκαλοῦντο· ὅτι ἐνέγραφον τινὰς ὡς χρῆ μετέχειν τῆς πολιτείας. Καταλογιεῖται : καταριθμήσει. Κατάλογος : ἡ ἀπογραφή τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι· καὶ ἡ ἐξαριθμῆσις. Καταλοφάδεια : κατὰ τοῦ τραχήλου.

kappa 139 Καταλῦσαι : τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν. Καταλύσας : καταστρέψας· ἀφανίσας· ἢ εὐωχηθεῖς· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι. Καταμεμυγμένα : τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα. Καταμηλῶν : μηλῶσαι· καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην καθεῖναι· πού· ἦν δὲ καὶ παροιμία τίς ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων· λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια ὅτ' ἂν πιέζηται κινούμενα. Καταμόνας : κατιδίαν. Καταμνίων : κατεσθίων. Καταμυκτηρίζειν : τὸ καταγελᾶν. Κάναβος : τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν πλαστῶν· περὶ δὲ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουσιν. Καταμύουσιν : κλείονται. Κατὰ ναῦν : κατὰ τάξιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας· κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα. Κατανδρίζεσθαι : καταπαλαίειν. Κατανεανιέεται : κατισχύει ἢ καυχᾶται. Κατάντικρυ : κατ' ἐναντίον. Καταντικρὺ καὶ κατευθύ : τηῖ τὰ οἰκεῖα συναγωγή ἀποτυπώματα. Κάταντες : καταφερές. Κατάνυται : συντελεῖται. Κατανυγείς : λυπηθεῖς· μεταγνούς. Κατανωτίσασθαι : ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν.

kappa 140 Κατάξαι : συντρίψαι. Καταξανεῖ : κατατρίψει. Κατάξεται : καταλύσει. Κατὰ ξυμφοράν : κατὰ συντυχίαν. Καταπέρπερος : **** Καταπέλτης : εἶδος κολαστηρίου. Καταπημήνειν : καταβλάψειν. Καταπινεύς : τὸ ἐπιόρκῆσαι. Καταπεπλησμένον : κατάπλεων. Καταπίονα : λιπαρά. Καταπλαστόν : τὸ περιπεπτόν· προσποιητόν. Καταπλῆσαι : μολύναι. Καταπλήττεσθαι : κατανίστασθαι. Κατὰ πόδα : παραυτά· κατὰ τάξιν. Καταποντοῦν : καταποντίζειν. Καταπόσον : πλεονάκις. Καταπρέσβην : κατὰ πρεσβυτερίαν. Καταπροῖζεται : καταφρονήσει· καταπροδώσει· οἷον προῖκα ἐκφύγοι. Κατὰ πρόσκλισιν : καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν. Καταπρωτείας : πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ Λάκωσι.

kappa 141 Καταπύγους : κιναίδους. Καταπύγων : ὁ μέσος δάκτυλος. Καταπύγων : κατασελγαίνων. Καταπύγων : ὁ λάγνης· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφηστῶν οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ' οὐράν· ἡ γενικὴ δὲ καταπυγόνος καὶ καταπυγόνος ἢ αἰτιατικὴ καὶ αἰ ἄλλαι πτώσεις εὗρηται· εὗρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπυγών· καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγούση. Καταπυγίζειν : τὸ τὴν πυγὴν ἐπιπολὺ μεταφέρειν ἐν τῷ βαδίζειν. Κατὰ ράβδον ἔφρασεν : κατερραψώδησεν ἢ κατὰ στίχον διήλθεν. Κατάρψωδήσει : φλυαρήσει. Κατάρξασθαι τῶν τριχῶν : ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερείου. Κατάρουν : κατὰ τρόπον· κατ' εὐθείαν. Κατάρρους : τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥεῦμα καταρρέον διὰ μυκτῆρων· οἱ δὲ τὴν διάρροϊαν οὕτω καλοῦσιν. Κατάρρησις : κατάγνωσις. Καταρρυῆναι : καταπεσεῖν. Κατασεῖει : καταράττει· καταβάλλει. Κατασεσεῖκας : καταβεβλήκαςιν. Κατασίνεσθαι : καταβλάπτεσθαι.

kappa 142 Κατασκελετούμενα : λελεπτυσμένα· ἐξησθενηκότα. Κατασκήψαντος : ἐμπεσόντος. Κατασκεδάζειν : ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅτ' ἂν πίωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθύς συνέπιεν καὶ συγκατεσκεδάσατο αὐτοῦ τὸ κέρας. Καταскиδναμένη : σκορπιζομένη. Κατὰ σκοπόν : κατὰ τὸ προκείμενον δέον. Κατασοβεῖται : καταδιώκεται. Κατασοβήσονται : καταδιωχθήσονται. Κατασοφισθεῖσα : χλευασθεῖσα. Κατασοφισόμεθα : τεχνασόμεθα· μηχανῇ τινὶ κακώσομεν. Κατασπέρχων : σπουδάζων. Κατάστασις : ἔοικεν ἢ κατάστασις ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ

κατασταθέντες ἰππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· οὕτω Λυσίας· ἀλλὰ καὶ Εὐπολὶς φησὶν· Οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν Τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν· ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἵππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

kappa 143

Καταστολή : ἡ στολή. Κατὰ στόμα : κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς. Καταστοχάζεται : κατὰ σκοποῦ βλέπει· κατὰ σκοποῦ βάλλει. Καταστρέψαντες : τελευτήσαντες. Καταστροφή : τέλος. Κατὰ σφέας : καθ' ἑαυτοῦς. Κατὰ σχολήν : πράως καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κατατεθήπεσαν : κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησαν. Κατατείνας : συντείνας. Κατατείνας ἐρῶ : ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι· Πολιτείας β'· διὸ κατατείνας ἐρῶ. Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἄψευδεῖν : ἔοικεν νόμος περὶ ὧνίων κεῖσθαι, ὃς κελεύει ἄψευδεῖν ἐν τῇ ἀγοραὶ Θεόφραστος γ' οὖν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶν· δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἄψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους. Κατατικόν : χιτωνίσκου γένος· οὕτως Μένανδρος. Κάτα τί : εἴτα τί. Κατατομήν : οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν· οἱ δὲ μέρος τι τοῦ θεάτρου. Κατατομή : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους·

kappa 144

καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ· καὶ Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομήν τῆς πέτρας. Καταπλήξ : ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Θεόπομπος· Ἄλλ' ἢ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει Ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὓσα καταπλήξ τὴν τέχνην. Καταῦσαι : καταντλήσαι. Καταφαγεῖν : ἀντὶ τοῦ φαγεῖν. Καταφάναι : κατεῖπειν. Κατάφασις : πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως. Καταφάσκει : προλέγει· ἐπινεύει. Καταφερέης : οὐχ ὁ ἄσωτος, ἀλλ' ὁ κάτω φερόμενος. Καταφιλοσοφῶν : διὰ τῆς σιγῆς νικῶν. Καταφορικῶς : σφοδρῶς. Καταφυέν : γεννηθέν. Κατάφωρος : φανερός. Κατὰ χειρας : εὐκόλως. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδὲ ἐπὶ χειρας, οὐδὲ ἄλλως πως· καὶ τὸ ραῖστον πάντων καὶ εὐχερέστατον κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν· οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρῶν. Καταχειροτονίας· ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καταχειροτονεῖν τὸν ἄρχοντα· μάλιστα δὲ στρατηγὸν, εἰ δόξειεν ἀδικεῖν. Καταχήνη : κατάγελως.

kappa 145

Καταχήνη : καταχάσμησις. Κατάχυσμα : ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ὄψων ὑπότριμμα· καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς· τὰ παρὰ τὴν ἐστίαν κατασκεδαννύμενα τῶν γαμούντων καὶ τῶν πρωτοθεωρῶν· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἰσχάδες καὶ πανσπερμία. Καταχύσματα : τῶν νεωνήτων οἱ δεσπότης τραγῆματα κατέχεον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων· κατεχεῖτο δὲ καὶ τῶν νυμφίων, φασὶν, ὡς Θεόπομπος. Καταχύσματα : ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πλήθος καταχεῖν αὐτοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν· φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβεούντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποιοῦν. Κατάχυτλον : σκευὸς τι. Καταψαίρουσι : κινοῦνται. Καταψευδομαρτυρησάμενος : ἀντὶ τοῦ παρασχῶν τοὺς τὰ ψευδῇ μαρτυρήσαντας· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Καταψηφίζεται : κατακρίνει. Καταψήχεται : ἀντὶ τοῦ καταψύχεται τῆς γλισχρότητος χωριζομένης· ἢ καταψᾶται· οὕτως Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.

kappa 146

Κατεβαυκάλισεν : κατεκοίμησεν. Κατεαγότα : κεκλασμένα. Κατεβρόχθισεν : κατέπιεν. Κατεγγυᾶν : παραδιδόναι. Κατεγγυῶ : ἀνεγγυῶ. Κατεγλώττιζεν : κατεφλυᾶρει· κατηγόρει· ἐλοιδόρει. Κατεγνυπωμένως : νωθρῶς· ἀνάνδρως· οὕτω Μένανδρος. Κατεδηδοκῶς : καταβεβρωκῶς. Κατεδάρθη : κατεκοιμήθη. Κατεδιήτησεν : κατεδίκασεν. Κατέδραθεν : κατεκοιμήθη. Κατέδων : κατεσθίων. Κατέθεμεν : τὸ κατεθήκαμεν. Κατέθορεν : κατεπήδησεν. Κατειργάσατο : κατηγωνίσασατο. Κατείρηκεν : κατεῖπεν· λάθρα. Κατειλλώπτειν : καταβλεφαρίζεσθαι. Κατειρωνεύεται : μεγαλοφρονεῖ· ὑποκρίνεται· δολιεύεται. Κατειρωνευσάμενοι : καταρραθυμήσαντες· καὶ στραγγευσάμενοι· ὅθεν καὶ εἴρων· τὸν ἄργον

λέγουσι. Κατεκλήλησαν : κατεπράυναν. Κατεκίκλασκε : κατέκλα. Κατέλεκτο : κατεκοιμήθη. Κατέλευσαν : ἐλίθασαν.

kappa 147 Κατέληξεν : κατέπαυσεν. Κατεντευκτὴν : κατεντυγχάνουσαν· καὶ κατεντευκτῆς· κατήγορος. Κατεντευχθέντα : κατεντυχηθέντα. Κατεπερπερεύετο : ἐχαριεντίζετο. Κατεπτήχασιν : συνεστάλησαν. Κατέρεψεν : ἐστέγασεν ἢ ἐστεφάνωσεν. Κατεργάσασθαι : ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι· Θουκυδίδης. Κατερικτά· τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ σχιζόμενα. Κατερρινημένοις : εὐτελέσιν. Κατερρύηκεν : ἐσάπη· ἠφάνισται. Κατέσβη : ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. Κατέσειε· λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρπούς κατασειόντων. Κατεσκιρωμένη : πεπαλαιωμένη. Κατεσκλητευμένος : ἐξίτηλος· τεταλαιπωρημένος. Κατέσκηψεν : κατέσχευεν. Κατεσκληκῶς : κατεξηραμμένος. Κατεστιγμένον : πεποικιλμένον. Κατεστόρεσεν : κατέστρωσεν. Κατεστρατοπέδευσεν : κατέδραμεν πολεμικῶς. Κατεστυγημένος : μεμισημένος.

kappa 148 Κάτευγμα : κατάρα. Κατευθικτήσας : ἐπιτυχών. Κατευμαρίζων : κατευχειρίζων. Κατευμεγεθεῖν : καταδυναστεύειν. Κατευνάζεται : κατακοιμίζεται. Κατεύχεσθαι : τὸ καταρᾶσθαι· οὕτως Πλάτων. Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εὐχεσθαι· οὕτως Σοφοκλῆς. Κατεφοίνιξας : κατέβαψας. Κατεφύοντο : κατέτρεχον. Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ· ὅτω Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἴτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον [γίνεται] καταχειροτονία· (ἀποχειροτονία δὲ) ἐγένετο οὕτως· ὅτω μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινον τινὲς, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία· λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ ποῖαι πλείους εἰσὶν· ποτέρων τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὐρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. Κατέχεσθαι : θεωφορεῖσθαι. Κατεώρυκτο : κατορωρυγμένον ἦν.

kappa 149 Κατηβολή : περιοδικὴ νόσος. Κατηβολή : περιβάλλει. Κατηγορευκότα : κατειπόντα. Κατηγορίας ἔχω : ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου. Κατήδεσαν : κατήσχυναν. Κατήλιψ : μεσόδμη. Κατηλοίωσεν : οὐχ ἀπλῶς ἀπέκτεινεν· ἀλλὰ ξύλοις παίων· ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Κατεχορδεύθη : καθεδύνθη· κατεβομβήθη· ὅλος τῇ χορδῇ γέγονεν. Κατήλιψ : μεσοδμή. Κατημαξευμένος : τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος. Κατημελής : κατήκοος. Κατηρεφέα : κατεστεγασμένα. Κατηρεφον : κατεστεγασμένον ἢ κατώτερον ἐστεγασμένον. Κατῆρεν : κατέπλευσεν. Κατηφόνες : στυγνοὶ, ἢ ἀναίσχυντοι. Κατηχθήμενος : καταβεβαρημένος. Κατιαλίζειν : καταδύνειν. Κάτιμεν : κατερχόμεθα. Κατισχνοῦν : καταλεπτύνειν. Κατ' ὄναρ, οὐ χρὴ λέγειν : βάρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ· καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους· καὶ ἐνύπνιον. Κατοκωχή : ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή.

kappa 150 Κατόπιν : μετὰ ταῦτα· ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἵεναι. Κατόπιν : ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ μεταξύ. Κατοιόμενος : ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερήφανος. Κατοιχομένου : νεκροῦ· τεθνεώτος. Κατ' ὀρφναίαν : κατὰ τὴν σκοτεινὴν. Κατοργᾶν : ὑπερακμάζειν. Κατορώρυκται : κατακέχωσται. Κατουλάδα : Σοφοκλῆς Ναυπλίωι· Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι· τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείργουσαν· καὶ ἐξούλης δίκη, ἢ ἐξείρξεως· οἱ δὲ τῇ πανωλέθρῳ ἐσομένῃ τοῖς Ἑλλήσιν· οὐλον γὰρ τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ κατα πρόθεσις αὐξήσιν ἔχει· ἢ ζοφώδη, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς· μελάντεραι γάρ· καταιγίδας ἔχουσιν καὶ συστροφὰς ἀνέμων· εἴλλειν γὰρ τὸ συστρέφειν· Ὅμηρος. Κατ' οὐράν : κατόπισθεν· ἐκ τῶν ὀπίσω. Καττύεσθαι : Ὑπερίδης τὸ ὑποδεδέσθαι· ἀπὸ τῶν καττυμάτων. Καττύεις : μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ῥαπτόντων τὰ δέρματα. Καττύει : συρράπτει· [καττύει]. Καττύμα : ἀπάτη· δόλος.

kappa 151

Καττύν : ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στελλείαν ὅταν μὴ σφίγγῃ.
Κατωθούμενος : ἀνατρεπόμενος. Κάτω κάρα : κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα. Κατωκοδόμησεν :
Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα καὶ ἀπέκτεινεν. Κατώλισθον : κατέπεσον. Κατωμαδόν :
κατὰ τῶν ὤμων. Καθωραΐζεται : σεμνύνεται. Κατωρχήσαντο : κατεχάρησαν· ἔπαιξαν. Καυλός :
τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. Καυνός : σκληρός. Καύνακας : ἔνδυμα ποιόν. Καυρός : κακός· οὕτως
Σοφοκλῆς. Καυσία : εἶδος πύλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς τιάρα. Καυστόν : καρπωτόν· ὃ
ἐναγίζεται τοῖς τετελευτηκόσιν. Καχλάζει : ταραττεται· φλεγμαίνει· βράττει. Κάχρυς : κριθαὶ
πεφρυγμέναι. Καχυπότοπος : καχύποπτος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι. Κάψα : κίστη ἢ θήκη.
Κέβρινα : πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος. Κεδνός : συνετός· σώφρων ἢ φρόνιμος. Κεγχρεών :
τόπος Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ ἡ ἀργυρῖτις ἐκαθαίρετο κέγχρος· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων ἀναφερομένη
ἄμμος.

kappa 152 Κεγχρεών : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· κᾶπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς
ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον· ὅπου τὴν ἐκ τῶν
μετάλλων κέγχρον διέψυχον. Κέδρον : οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα. Κεδρίδες : κέδρου
καρπός· λέγονται δὲ καὶ ἀρκευθίδες. Κέδροπα : ὄσπρια· καὶ οἶον χέδροπα. Κειμήλια· κτήματα· ἢ
ἀποκείμενα χρήματα. Κεῖρει : ἐσθίει· κατεσθίει. Κειριάδα : δῆμος Ἰπποθοωντίδος. Κεῖρυλοι : οἱ
ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων· οἵτινες γηράσαντες ὑπὸ τῶν θηλείων βαστάζονται. Κεκάληκας : καλὸς
γέγονας. Κεκαρυκευμένα : συγκεκρυμμένα. Κεκασμένον : κεκοσμημένον. Κεκαυτηριασμένος :
μὴ ἔχων ὑγιὴ τὴν συνείδησιν. Κεκιβήλευται : διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀποδοδοκίμασται·
νενόθευται. Κεκλασμένους : ἰσχύοντας. Κεκλιμένος : περιεχόμενος. Κέκλοιο : ἀντὶ τοῦ λέγοις.
Κεκμηκώς : κάμνων. Κεκομφευμένος : σεμνός· ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος. Κεκοινωνημένοι :
κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν· ὡς φησὶν Λυσίας.

kappa 153 Κεκοτυλισμέναι : συνεσπειραμέναι. Κεκοῦρος : εἶδος πλοίου βραχείος. Κεκραγμόν : τὴν βοήν.
Κεκραιπαληκώς : εὐφραμμένος. Κεκρινότα : τρίζοντα. Κεκρόπη : Ἀθηνῇ. Κεκροπὶς : μία τῶν ἐν
Ἀθήνησιν δέκα φυλῶν. Κεκρύφαλον : κεκρύφαντον· σαββακάθιον· σουδάριον. Κεκτώμεθα :
κεκτημένοι ὦμεν. Κεκυτάκασιν : ἀσχολοῦνται. Κεκωδωνισμένος : ἐξητασμένος ἀπὸ τῶν τοὺς
φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων· καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι· Ἀριστοφάνης
Λυσιστράτη· Ὡς αἰσχροὺς ἀκωδώνιστον ἔαν. Κεκωφῶσθαι : κωφὸν γεγενῆσθαι. Κελάδησαν :
ἐβόησαν. Κελαδεινὴ : κυνηγός· θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. Κελαδοῦσιν : ἡχοῦσιν.
Κελέοντες : κυρίως κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰστόποδες· Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν
Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν. Κελέοντες : ἰστόποδες· καὶ πάντα τὰ
μακρὰ ξύλα.

kappa 154 Κελεός : οὗ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν ἐν Ἐλευσίνι. Κελαρύζειν : μετὰ ἡχοῦς ρεῖν.
Κελενδρύονα : κιχήσιππον· ἀπὸ τοῦ κελέοντος καὶ τῆς δρυὸς, ὡς μακρὸν καὶ δασύ. Κέλευθος :
ὁδός· ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὃ ἐστὶν εἰς τούμπροσθεν ἰέναι· ὅθεν καὶ ἐξω[κῆλης, τὸ ληστρικὸν πλοῖον
ἢ ἄστρωτος ἵππος] κεῖλεν ὃ ἐστὶν ἐξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. Κέλης : τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ
ἄστρωτος ἵππος. Κέλυφος : τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ. Κελύφανα : τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων.
Κελωρύειν : βοᾶν. Κεμάς : ἔλαφος· ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμὰς τίς ὢν. Κένανδρον :
κένον ἄνδρα. Κενέβρια· ἐν οἷς τὰ νεκρимаῖα καὶ τοὺς ἀπέργους ὄνους κατακόπτουσιν· καὶ τὰ
θνησιμαῖα. Κενεμβατεῖν : εἰς κενὰ βαίνειν· κενὰ ἐπιχειρεῖν. Κενεόν : μάταιον. Κενεών : ὁ περὶ
τὸν λαγόνά τόπος. Κένκω : πεινῶ. Κενταυρικῶς : ἀγροίκως. Κενοφωνίας : ματαιοφωνίας·
ἀσεβείας· ἡγοῦν αἰρετικὰς. Κενοφροσύνη : ἡ ματαιοφροσύνη.

kappa 155 Κένταυρον : τὸ μῦριον· ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οὕτω Θεόπομπος. Κεντριάδα : πατριὰ
κηρύκων. Κεντρότυπος : μοχθηρός. Κεντυρίων : ἐκατόνταρχος. Κενῶν φάους : τυφλῶν.
Κέοιτο : ὑπάρχοιτο. Κέφυρος : εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον. Κεφωθεῖς : ἐπαρθεῖς· ἐρεθισθεῖς· ὀξέως

ἐλαυνόμενος. Κεραμῖς : δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κεραμικαί : πλατεῖαι πληγαί· τοὺς γὰρ ῥαθύμως τρέχοντας τύπτουσιν. Κεραμικαί : ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρνοι. Κέραμος : οἱ μὲν τὰ κεράμια· ἄφ' οὗ καὶ κεραμεύς· οἱ δὲ τὰς ὀπτάς πλίνθους. Κεραννύουσι : κέρνουσιν· Ὑπερίδης. Κεραόν : τέλειον. Κέρας : τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τόξον. Κέρας · κέρως · κέρα : ἐπὶ τῆς παρατάξεως· Θουκυδίδης ἡ' τοῦ εὐωνύμου κέρως· ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα· καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως. Κεραμικὴ μᾶστιξ : ὀστρακισμός. Κεραΐζει : πορθεῖ· ἀναιρεῖ· διαρπάζει. Κεραμῖς : δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ

kappa 156

Κεραμῖς εἵληφε δὲ τούνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ. Κεραμικός : δύο ἦσαν Κεραμικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. Κερασβόλα : τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα· τῇ μὲν χροῖᾳ μέλανα· στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγη κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί. Κερασφόρος : κερατοφόρος. Κεραυνός : ἱμάτιον ποιόν. Κέραμον : λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων· αὗται δὲ εἰσιν αἱ λεκανίδες κεραμεαῖ παραπλησίαι τῇ κατασκευῇ κρατῆρι· ἃς νῦν ὀψοδόκας αἱ γυναῖκες καλοῦσιν· ἄρώματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας· κομίζουσι δὲ αὐτὰς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νυμφίων οἰκίας. Κερβέριοι : οἱ παρ' Ὀμήρῳ Κιμμέριοι· τὴν δὲ πόλιν οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν. Κερδίας : κερδοσύνης· φιλοκερδίας.

kappa 157

Κερδαλέος : ποικίλος· πανοῦργος· κερδαλὴ γὰρ ἢ ἀλώπηξ. Κερδαλεόφρων : δολιόφρων· σκολιὰ βουλευόμενος. Κέρδιον : κρεῖττον· ὠφελιμώτερον. Κέρδιστος : πανουργότατος. Κερδοσύνη : πανουργία. Κερκίδας : εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων. Κερκίς : φυτὸν αἰγείρῳ ὅμοιον. Κερκίται : ἔθνος Ἰνδικόν· ὃ χρῆται μακρῶι πηδαλίῳ ὃ καλεῖται κερκέτης. Κέρκος : ἡ οὐρά. Κέρκουρος : εἶδος πλοίου οὕτως καλοῦσιν. Κερκώπη : τέττιγι παρόμοιον, ἕνα φθόγγον προϊέμενον. Κέρκωπες : πανοῦργοι δόλιοι· ἀπατεῶνες· κόλακες· οἱ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνας ἀπαταῖ, τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κερκωπίζοντες : χλευάζοντες· μωκίζοντες ὥς οἱ πίθηκοι. Κέρκωψ : ἀπατεῶν· ἢ καὶ γένος πιθήκου. Κέρκωπες : ἐξαπατητῆρες· ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί· καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους

kappa 158

ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι· δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες· ὧν ὁ μὲν Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἀτλαντος ὀνομάζεται. Κερματίζει : εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. Κερουτιᾶν : γαυριᾶν. Κεροβάτας : ὁ Πάν· ὅτι κέρατα ἔχει ἢ κερατίνας βάσεις. Κερουτιασμός : ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν. Κερσοβλέπτης : παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος ὧν, βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θραίκης. Κερτόμιος : ἐρεθιστικός. Κερτομῶν : χλευάζων· ἐρεθίζων· σκώπτων. Κέρχανα : τὰ ἐντάφια. Κερχνοῖ : τραχύνει. Κερχνήϊς : ὄρνεον. Κέρχνος : τραχὺ τι ἐν τοῖς ἐνωτίοις. Κερχνῶ : πίνω. Κεστὸν ἱμάντα : ποικίλον ἱμάντα. Κεστός : ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. Κεστρεῖς νήστες ἐκάλουν κεχηνότας καὶ πεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες· καὶ ἡ παροιμία·

kappa 159

κεστρεὺς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, ἥττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται· νέμεται δὲ ἰλὺν, ὥς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζωίων· καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδύόμενος εἰς τὴν ἰλὺν καὶ ἥττον τι φέρεται. Κέσκος : ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα· δι' ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν. Κέστραν : τὴν μύραιναν. Κεστρίνους : τὰ τεμάχη τῶν ἰχθύων. Κεστόν : ποικίλον. Κεστρίνος : εἶδος ἰχθύος· σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως. Κέφαλος : ἔστιν καὶ ὄνομα

δημαγωγού. Κεύθειν : κρύπτειν. Κευθήμων : φωλεών· ἀποκρύφω τῶπων. Κευθμώνων : κρυπτῶν τῶπων· ἐνδοτάτων. Κεφάλαιον : παραλαμβάνεται ἐπὶ ἐπιγράμματος· καὶ λόγου· καὶ ἀργυρίου· οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. Κεφαλή : δῆμος Ἀκαμαντίδος· καὶ Κεφαλῆθεν· ἐκ τῆς αὐτῆς.

kappa 160 Κεφαλαίωσον : συντόμισον· συνάγαγε. Κεχαρισμένη : πεφιλημένη. Κεχαρισμένως : εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν. Κεχειρωμένοι : ἡττημένοι. Κεχήλυνται : καταπεπράδνται. Κεχήνη : κεχηνῶς ἤμην· ὡς τὸ ἥδη (ἥδεα) ἥδειν. Κεχηνότες : χαυνῶς ὀρῶντες. Κεχραμμαίνειν : πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας συγκρούειν. Κεχρησμοδημένων : μεμαντευμένων. Κηδεῖα : ταφή· ἐκφορά. Κηδεῖν : κακοῦν· λυπεῖν. Κηδεῖους : οἰκείους· προσφιλεῖς. Κηδεμονία : πρόνοια· καὶ κηδεμῶν, φροντιστής, προνοητής. Κηδεστής : ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος· ἢ πενθερός. Κηδεταί : φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται. Κηδεύειν : φροντίζειν· ἢ θάπτειν. Κηδίδης : διθυραμβοποιητῆς ἀρχαῖος. Κηδήσαντες : θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες. Κῆδος : ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους. Κηδωνίδης : οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστία ἀνυπερβλήτωι. Κήθια : ὀξύβαφα οἷς κυβεύουσιν.

kappa 161 Κήθιον : πλεκτόν τι σύστομον· εἰς ὃ ἐντιθέντες τοὺς ἀστραγάλους βάλλουσιν. Κηκάζειν : κακολογεῖν. Κηκίς : ἔστι μὲν καὶ καρπὸς τις περιφερέης· ἔστι δὲ καὶ βάμμα τί καὶ στύμμα· ἢ καὶ ὁπὸς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. Κηλῖδες : σπῖλοι. Κήλησις : πειθῶ μετὰ τέρψεως. Κηλῖς : ῥύπος· μῶμος· μορφή· ἔλκος· οὐλή. Κηλούμενος : φλεγόμενος· τερπόμενος· οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. Κημός : εἶδος χαλινοῦ· ἢ φιμός. Κημός : πλέγμα κωνοειδές· δι' οὗ καθιάσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον· καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἱ ἀνληκτικαὶ φορβειαί· καὶ κρίκου τι γένος· καὶ πόα τίς· καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραζίν. Κήνυγμα : σκιά καὶ εἶδωλον. Κῆπος : πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη. Κῆπος : κουρά τίς ἐπὶ καλλωπισμῷ διαβαλλομένη. Κῆπος : γυναικὸς αἰδοῖον. Κῆπος καὶ παράδεισος διαφόρως παρ' αὐτοῖς λέγεται. Κήπουρέυμα : τὸ ὕδωρ τοῦ κηπουροῦ, εἰς ἄρδουσιν πεποιημένον.

kappa 162 Κῆρ : ψυχὴ· θανατηφόρος μοῖρα· καὶ κῆρες, θανατηφόροι μοῖραι. Κήρυκες : γένος ἐν Ἀθήναις ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. Κηρίναι : μᾶστιγες γίνονται τινὲς οὕτως ὡς οἱ κηρίωνες· εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ· ἢ διπύξιναι. Κηρίω βῦσαι : αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπετίθεσαν τοῖς παιδίοις ἵνα μὴ βοᾷ. Κηρυκίδαι : γένος Ἀθηνησιν. Κηραίνει : τήκει· πρὸς φθορὰν ἄγει. Κημᾶν : φιμοῦν· χαλινοῦν. Κηρυκίνην : γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν. Κήτειον : λάχανον ἀνθερίκωι ὅμοιον. Κηττός : δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. Κήτταν : τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κυουσῶν γυναικῶν διάθεσιν· καὶ τὸ ὄρνεον ὁμοίως καλοῦσιν. Κηφισόδωρος : ἄλλος μὲν ὃς κεκωμώδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὑπαρχος ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν. Κηφισόδοτος : οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη· καὶ κριθεὶς ἐάλω· καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα. Κηφήν : ἀργός· ἀπρόκοπος· μετέωρος.

kappa 163 Κηφήνεσσι κοθούροισι : τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὔροι γὰρ οἱ φύλακες· καὶ θυρωροὶ, οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. Κηφισιεύς : δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. Κίαλον : χρῶμα ὑπόφαιον. Κιβάδες : ἡμέραι. Κιβδηλιᾶν : ὠχρίαν. Κιβδηλιῶντας : ὠχρίωντας. Κιβδῶνες : οἱ μετάλλιοι. Κιβδηλον : οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νόμισμα καὶ παρακοπέν· Νόμων ια' ὃ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν· κιβδηλον μὲν ἐστὶν ὅτ' ἂν ἔχη ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ἢ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. Κιβωτός : λάρναξ· κίστη. Κιγκκλίζει : σαλεύει· μοχλεύει· ἤχον ποιεῖ· κινεῖ. Κιγκλῖς : ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος· ἦτοι τοῦ ἱεροῦ οἴκου. Κιγκλίδες : αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. Κίγκλος : ὄρνεον τὴν ὁσφὺν πολλὰ κινεῖ· ὃ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν· σφόδρα λεπτὸν· καὶ

kappa 164

ἡ πτωχότερος κίγκλου παροιμία· ἡ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι. Κίδαρις : περίθεμα κεφαλῆς ἡ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἦτοι εἶδος καλαμαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖτε τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι· περικράνιον πῖλιον· ἢ στέφανον ἢ φακιόλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν· ἢ τὸ στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. Κιγκιόπραγοι : ἀντὶ τοῦ δασεῖς. Κιγχάνειν : τὸ ἐπεξιέναι οὕτως Σόλων. Κιδάφη : ἀλώπηξ. Κιδαφίων : πανοῦργος· δόλιος· κιδάφη γὰρ ἡ ἀλώπηξ· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κίων. **** Κίδνεται : σκορπίζεται. Κίθαρος : ἰχθὺς ποιὸς· λέγεται καὶ τὸ στήθος. Κιθαιρών : ὄρος ἐν Βοιωτίαι. Κικλήσκουσι : καλοῦσι. Κίκαβος : ὀνοματοπεποιήται τι νομισμάτων ἐν Αἴδου. Κίκασος : ὀβολοῦ ὄνομα. Κικκαβίζειν : τὴν τῶν γλαυκῶν φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης. Κιλίκων : ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρποπος, ἀπὸ

kappa 165 τροφοῦ Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον προῦδωκεν τοῖς Πριηνεῦσι· καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν· ἢ, παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίαι καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων· Φερεκράτης Ἀεὶ πόθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί. Κιλίκιος ὄλεθρος : **** Κιλικισμόν : Θεόπομος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρανομίας φόνον λέγει. Κιλικίους : τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν. Κιλλεῖα : πρὸς τῷ Ὑμηττῷ δασύ· οἱ δὲ κρήνην· Καλλίστρατος δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· Εὐφρόνιος δὲ τὰ ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων. Κιλλικύριοι : ἐν Συρακόσσαις τινὲς ἐκλήθησαν· οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων μέρος καταλαμβάνοντες τοῦ πολιτεύματος· οἷον Εἰλωτες καὶ Πενέσται τινες. Κίλικι λιμῶ : ἀντὶ τοῦ ὀλέθρου· καὶ Κιλικιστοῦς· τοὺς ἕκ τινος παρανομίας φόνους. Κιλλόν : χρῶμα παρὰ τὸ φαιόν. Κίμβικα : σφικία· ἢ μέλισσα· ἢ μικρολογία· ἢ διαστροφή. Κίμβικας· καὶ κικκάβους : τοὺς αἰσχροὺς. Κιμμερικόν : εἶδος χιτωνίσκου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

kappa 166 Κιμώνεια : ἐρείπια Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπεπάτουν καὶ ἐπεραίνοντο. Κιναβευμάτων : πονηρευμάτων. Κινάβρα : μικρολογία· οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα· οἱ δὲ τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην. Κιναβρεύεσθαι : τὸ σκευωρεῖσθαι. Κίναδος : θηρίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος· ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶ τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. Κίναϊδος : ἀσελγής· μαλακός. Κιναθισμόν : οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν. Κιμβάζειν : στραγγεῦσθαι. Κίνδαξ : κίνδυνος. Κίνδας : εὐκίνητος. Κινδαψός : ὄργανον ποιόν. Κίνδυνον ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων. Κινδυνεύει : ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. Κινεῖ : οἷον ἐρεθίζει· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριᾶν· καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτρίατον. Κινησίας : ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπὶ ἀσεβείαι καὶ παρανομίαι διεθρυλεῖτο· ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

kappa 167 Κινύρα : ὄργανον μουσικόν· ἢ κιθάρα. Κινυρὴ : οἰκτρά· θρηνητική. Κινύρεσθαι : ὀδύρεσθαι. Κίξας : τοὺς ἐν ὁδῷ ληστάς. Κίος : νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν. Κίρκον : ἰέρακα· ἢ οὐράν· ἢ κωπηλάτην. Κιρρόν : πυρρόν· ἢ αἷμα τὸ ἀπὸ ζῶντος. Κιρραῖον πεδῖον : Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν λ' σταδίους· ὅμοιον οὖν Αἰσχίνης Κίρραιον πεδῖον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. Κισσύβιον : ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. Κισθήνη : ὄρος τῆς Θρακίης. Κίστη καὶ κοίτης : ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτια τινα· ἡγοῦν κιβώτια. Κιστοφόρος : ὅμοιον δὲ τὰς κίστας ἱεράς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν θεᾶν. Κιττοφόρος : ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ ς γράφουσιν. Κιχλισμός : ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλως. Κιχόρεια : τὸ ἄγριον λάχανον· Ἀριστοφάνης. Κιχρᾶ : δανείζει.

kappa 168 Κίων : ἡ ἐν τῷ στόματι σταφυλή. Κλαῖν ἄμπελον : τὸ τέμνειν. Κλαγγή : ποιά τις φωνὴ ὀρνέου. Κλαγγηδόν : μετὰ κραυγῆς. Κλαιήσει : ὃ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν. Κλαρώται : μέτοικοι· ὥς Μαριανδωνοὶ ἐν Ἡρακλείαι· καὶ Εἰλωτες ἐν Λακεδαιμόνι· καὶ ἐν Θερραλίαι Πενέσται· καὶ Κιλλικύριοι ἐν Συρακόσσαις. Κλαστάσαι : κλάσαι· προϊέναι· ἢ παρατηρεῖν. Κλαυμυρίζεται καὶ κλαυμυριεῖται λέγουσιν· οὐ κλαίει καὶ κλαύσει. Κλέος : τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης. Κληῖσαι : οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν· οὐ κλεῖσαι· καὶ κληῖδα· οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης. Κλειτοριάζειν : τὸ ἀκόλαστος ἄπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Κλείθορις : κλειδώμασιν.

Κλεινός : ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους. Κλεμμάδιον : κλεψιμαῖον. Κλεπία : κλοπή. Κλεπτόμενοι : ἀπατώμενοι. Κλέπτος : φώριον. Κλεψούμενος : λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος. Κλεψύδρα : κρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται. Κλεψύδρα : ὄργανον ἀστρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ὥραι μετροῦνται.

kappa 169

Κλῆρος : οὐσία ἢ λαχμός λέγεται κλῆρος· καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία· κλῆρος καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. Κλῆρος Ἑρμοῦ : συνήθεια ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὕδριαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν· Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου. Κληδών : φήμη· μαντεία. Κληροῦχοι : οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον πεμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς κλήρους ἐκάστων· ἡ δὲ κληρουχία αὕτη διανομή τῆς χώρας ἦν. Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον· κλήρους ἐκάστοις διανέμοντας· οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμορίων κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἐτέραν χώραν, ἦντινα δῆποτε κατὰ κληρουχίαν· πῶς γάρ· οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησιν τριηραρχεῖν. Κλητεῦσαι : κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι· ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι·

kappa 170

καὶ ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφ' οἷς καλοῦνται· ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἀλόντων. Κλητῆρες καὶ κλητεύειν : καὶ κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισίν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως· κλητεῦσαι δὲ ἔστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίῳ. Κλητεύεις : μαρτυρεῖς. Κλητῆρες : οἱ μαρτυροῦντες τοῖς προσκαλουμένοις δίκην τινά· οὗτοι δὲ ἦσαν δύο. Κλιμακίζειν : σκελίζειν καὶ διαστρέφειν· ἔστιν γάρ τι καὶ βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον· ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει. Κλιμακίζειν : μέμνηται Δεῖναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους· ἔστι δὲ οἶον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος· ἥτις οὕσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Κλιμάζει : Δεῖναρχος· ὅτ' ἂν οὖν κλιμάζει καὶ

kappa 171

παράγει τοὺς νόμους· ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπει· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν καὶ βιάζεται. Κλιμακτῆρας : οὓς ἔνιοι βασμούς λέγουσι τῶν κλιμάκων. Κλίνη ἀμφικέφαλος : ἡ ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνάκλιντρον. Κλινίς : κλίνη βραχεῖα· οἶον ἡ τε παράβυστος καὶ ἡ ἐπὶ τῷ ζεύγει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης τιθεμένη. Κλιντήρ : εἶδος φορείου· ἔστιν δὲ καὶ κλινοκαθέδριον. Κλιντηρίδιον : κλινίδιον. Κλισιάδες : αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς· δι' ὧν ζεῦγος εἰσελαύνεται· καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ κεκλειῖσθαι κατὰ τὸ πλεῖστον. Κλινοπετῆ : τὸν κλινήρη λέγουσιν. Κλισιάδες : θύραι δίπτυχαι ἢ σκηναὶ, καὶ κλισία, ἡ σκηνή. Κλίσις : ἡ πρόσκλισις· παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω Δημοσθένης. Κλῖτος : μέρος. Κλοιός : περιτραχήλιος δεσμός. Κλόνος : θόρυβος· τάραχος· ἡ στρόφος.

kappa 172

Κλοπαί : παραλογισμοί. Κλυδώνιον : τὸν κλύδωνα λέγουσιν. Κλυδώνιον : κύμα καὶ κλύδωνα ἄμφω· Θουκυδίδης β'· καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. Κλύει : ἀκούει. Κλύθι : ἐπάκουσον. Κλύτος : δόξα. Κλῶζειν : ἐκβάλλειν τῇ γλώσσῃ· ἠχοῦντα· καὶ κλωγμὸν τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον, ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν. Κλώθει : κατασπαῖ· ἐπιμερίζει. Κλώϊος : ὁ δεσμός. Κλωπᾶσθαι : ἐπιθυμεῖν· καὶ τὸ λάθρα. Κλωπωμένη : ἐφιεμένη· ἐπιθυμοῦσα. Κλωστήρ : ἐκκεκλωσμένον. Κλῶψ : κλέπτῃς. Κνάπτοντες : καταξύνοντες· κατακεντοῦντες. Κνάφος : ἡ γναφικὴ ἄκανθα. Κνάφος : ὄργανόν τι

ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον· δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιον δέ ἐστι κναφικῶϊ κτενί.
Κνεόμενον : καταπονούμενον. Κνίψ : εἶδος μύρμηκος. Κνεφαῖος : σκοτεινός.

kappa 173 Κνέφαλον : τύλη. Κνέφας : σκότος· νύξ. Κνέψος : σκότος. Κνέωρον : φυτὸν θαμνῶδες ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν· ὧ καὶ ἰατροὶ χρῶνται· ὅτε δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κνημία : τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα· καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύλον, ὡς Ἀριστοφάνης. Κνίζων : λυπῶν ἢ τέμνων. Κνησιῶντα : ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κναῖσθαι. Κνηκίδας : ὡς ἡμεῖς, τὰς τὸν χειμῶνα σημαινούσας νεφέλας. Κνηστὰ λάχανα : συγκοπτά. Κνοιθιδεὺς : ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Κνοῦς : τὸ πρὸς τῷ ἄκρῳ ἄξονι τοῦ τροχοῦ. Κνύειν : ξύειν καὶ οἶονεῖ θεῖν· Μένανδρος. Κνώδων : ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους. Κνίσσαισιν : ἀναθυμιάσεσιν. Κνίσσης : λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως. Κνυζόμενον : στένοντα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων. Κνίψ : ζωύφιον· τὸ τοῦ κνιπός ἢ γενικῇ μετέστη εἰς εὐθεῖαν καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

kappa 174 Κνωδάλον : ζωῖον μικρὸν θηρίον· κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον. Κόγχη : ἡ κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα. Κόγχην : τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον· τὸ οὐδενὸς ἄξιον· καὶ κόγχην διελεῖν· ἐπὶ τῶν ραιδίων. Κόθορνος : ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. Κοῖλον : βαθύ. Κοῖλα : τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Κοινὰ τὰ φίλων : Τιμαῖος φησὶν ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτηῖσθαι· κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν : τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι. Κοίθουρον : κηφῆνα· εἴρηται δὲ, ὅτι κεύθει τὴν οὐράν· ἢ ὅτι ἄκεντρος. Κοινεῖον : πορνεῖον. Κοινολογία : κοινὴ διάλεκτος. Κοίρανος : βασιλεὺς ἄρχων. Κοινωνικόν : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοινωνικοὺς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λει-

kappa 175 τουργεῖν· οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινὸς ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. Κοῖτος : κοῖμημα. Κόγχη : χήμη· σπανίως λέγεται χήμη. Κοάλεμος : ἡλίθιος· φλύαρος. Κόβαλος : ἡ προσποίητος καὶ σὺν ἀπάτῃ παιδιὰ κοβαλεῖα ἐκαλεῖτο· καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. Κόβαλος : πανοῦργος ἀπατεῶν· ἢ τωθαστής. Κοβαλεῖα : οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιὰ· καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος· ἔοικεν δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος β' Ἀτθίδος· οὐ γὰρ, ὃ ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ζ' ζῶων ἱστορίας τὸν ὦτον φησὶν κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλίσκεσθαι. Κόβατρα : κοβαλεύματα. Κοδομή : ὄνομα θεραπαίνης.

kappa 176 Κόδρους : τοὺς ἀρχαίους. Κοδομεύτρια : αἱ φρύγουσαι καὶ ἐν ἵπνῳ ἀναστρεφόμεναι. Κοδράντης : τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Κόθορνος : ὑπόδημα ἀρχαῖον κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ταυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον. Κοθύλη : καὶ Κυθήριοι· καὶ Κυδαθηναῖ· δῆμος Πανδίωνος. Κοθωκίδαι : δῆμος Οἰνηΐδος. Κοικύλλειν : περιβλέπειν). **** Κρατηρίζων : οἶνον ἐν κρατῆρι κιρνῶν· ἢ ἀπὸ κρατήρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων. Κραυαλλίδαι ἢ Κραγαλλίδαι : ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα. Κραυγασμός· καὶ κραυγάζειν : κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐπαίνων· ἃς καὶ βοὰς καλοῦσιν. Κραυγή : νόσημα παιδίων. Κραυμιρίζεται : ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται. Κραυρόν : ψαφαρόν· καπυρόν· ξηρόν· καὶ κραυρότερον· εὐθραυστότερον, σκληρότερον· κραύρα δὲ καὶ

kappa 177 ἡ τῶν συῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὖσα· ὡς Ἀριστοτέλης. Κρέας : τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπανάρυμα· καὶ τὸ σῶμα· —τὴν περὶ τῶν κρεῶν· ὁ δὲ Ἰζίων γράφει τὴν περὶ τῶν νεκρῶν· τῶν ἐν

Ἀργινούσαις ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνηρέθησαν οἱ στρατηγοί. Κρείων : βασιλεὺς ἢ ἄρχων κρατῶν μεγάλως. Κρεῖττονες : οἱ ἥρωες δοκοῦσι δὲ κακωτικοὶ εἶναι· δι' ὃ καὶ οἱ τὰ ἥρῳα παριόντες σιωπῶσιν. Κρεμβαλιάζειν : ἐλεφαντίνοις τισὶ κροταλίζειν. Κρέξ : ἀντὶ τοῦ ἀλαζῶν· οὕτως Εὐπολὶς. Κρεόφυλος : Πολιτείας ἰ'· ὁ γὰρ Κρεόφυλος, ὃ Σώκρατες, ἴσως ὁ τοῦ Ὀμήρου ἐταῖρος τοῦτον τινὲς καὶ διδάσκαλον Ὀμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποίημα Οἰχαλίας ἄλωσης· ἀρχαῖος μὲν οὖν ἐστὶ· νεώτερος δὲ ἰκανῶς Ὀμήρου. Κρεῦσις : ἀντὶ τοῦ παραλογισμός. Κρήγυον : ἀληθές· ἀγαθόν. Κρήδεμνον : κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον. Κρημνοί : ἐξέχοντες τόποι. Κρημνοκοπεῖν : κυμπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι. Κρηνοφύλαξ : λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης· δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐφέρετο· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τῆς Ἀθήνησιν. Κρηπίς : θεμέλιος ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα. Κρηπίς : τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος. Κρησέρα : ὀθόνιον ἀραιόν· εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλευρα σήθουσιν· κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἔρεα·

kappa 178 καλεῖται δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων, ὃ θηρεύουσι τὰς ἀφύας. Κρήσαι : καταχέαι· καὶ ἐπικρησαμένη· καταχεαμένη. Κρησφύγετα : τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στεγνὰ καὶ ὀχυρώματα· οἱ δὲ φασὶν ὅτι Κρήτες τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνωι τωῖ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπήλαια τινά· ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα. Κρητήριον : ἐπίχυσις· ἐπικρῆσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ καταχέαι. Κρητίζειν : τὸ ψεύδεσθαι· Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπείς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. Κρητίδαι : μάντις ἀπὸ Κρήτης. Κρητικόν : μέλος τί καὶ ῥυθμός. Κρητικόν : βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὐπολὶς —οὐ πάνυ ταχὺ ῥίψας ἔμοι τοῦτ', ἀναβαλεῖ τὸ Κρητικόν. Κριάδδμεν : τὸ γελαῖν Βοιωτοί. Κρίβανον : οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἷον κριθῶν βαῦνον· τοῦτέστιν κάμινον. Κρίζει : τρίζει ἀπαχθὲς καὶ μιαρὸν. Κρινάμενος : ἐπιλεξάμενος.

kappa 179 Κριὸν ἀσελγοκέρων : τὸν Ἀθήνησι χαλκοῦν· κυρίττοντα· καὶ ὑβρίζοντα κέρασιν. Κριθώτη : πόλις τῶν ἐν Χερροννήσῳ κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν. Κριωεύς : δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα. Κριοῦ διακονία : παρὰ τὴν παροιμίαν· κριὸς τὰ τροφεῖα κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας. Κρίσσαμις : Κωῖος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτῳ φασὶν ἔγχελυν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν· καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενεῖ ἀπολέσθαι. Κρίσεως : δοκιμασίας· ἀκολουθίας. Κρίσις : ἐξέτασις· ψῆφος· βάσανος. Κριτός : ἐπίλεκτος. Κροαίνων : τοῖς ποσὶ κρούων ἢ ἐπιθυμῶν. Κρόκαι : ψῆφοι παραθαλάσσιοι. (Κρατίκλη·)

kappa 180 Κρόκην νήθην λέγουσιν : καὶ καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν· ὅθεν καὶ τὰ μηρύματα νήματα λέγουσιν, ὡς Ὅμηρος· Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· καὶ Εὐριπίδης. Κρόνια : ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν. Κρόκη : ῥοδάνη. Κροκοῦν : οἱ μύσται ὡς φασὶ κρόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται· καὶ λέγεται τοῦτο κροκοῦν· οἱ δὲ ὅτι ἐνίοτε κρόκῳ καθαίρονται. Κρόσσας : κλιμακίδας. Κροταλίζειν : οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων. Κρονικώτερα : ἀρχαιότερα· μωρότερα. Κροτήσατε : ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. Κρότωνος : τοῦτο δεῖ ἐπὶ τοῦ ζωίου δέχεσθαι· τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπὴν, ἀλλ' εἶναι ὁμαλός· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν· ὑγιέστερος κρότωνος. Κροτώνων : κυνεῖων φθειρῶν. Κρουπέζαι : ξύλινα ὑποδήματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπάτουν· οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπιψοφοῦσιν οἱ αὐληταί· τὸ βάταλον. Κρουστὰ γράμματα : τὰ ἀπὸ τοῦ παρακρούεσθαι καὶ μὴ εὐθέως λέγειν.

kappa 181 Κρουσιδημῶν : ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν. Κρουσιμετρεῖν : φαύλως μετρεῖν. Κροῦσις : ἀναλογισμός. Κρύβδην : λαθραίως. Κρυψίνους : δόλιος· πανοῦργος. Κρώβυλος : πλέγμα τριχῶν εἰς ὃν λῆγον· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ

παίδων· καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι. Κρώβυλος : κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην. Κρώβυλος : ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. Κρωβύλου ζεῦγος : ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβοσκοῦ δύο πόρνas ἔχοντας. Κρώζει : ὡς κόραξ ἢ κορώνη κρᾶζει. Κρωνεῖα : δῆμος Λεοντίδος. Κτηδόνες : τριόδοι ἰχθύες· καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ζύλων ἐκφύσεις. Κτηματίτην : τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυκοῦργος. Κτίλος : ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτησίου Διός : τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύοντο. Κτησιφῶν : εἷς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων· ἕτερος δ'

kappa 182 ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένης· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ. Κύαθος : ἀντλητήριον· μέτρον ὑγρὸν ὀγκιῶν δύο. Κυαμεῦσαι : κυάμῳ ψηφοφορῆσαι· ὧ ἔχρωντο οἱ βουλευταί. Κυαμοτρῶξ : ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου. Κυαμίτης : ἡρώως ἦν ὄνομα κύριον· ἴσως δὲ ἐξ ἐπωνυμίας τῶν κυάμων, δι' ὅτι παρ' αὐτῷ ἐκληροῦντο οἱ κυαμίται ἄρχοντες· ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπράσκετο παρ' αὐτῷ. Κυάμῳ λαχεῖν : νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἄρχοντας τινὰς κυάμῳ κληροῦν. Κυανέοι : μέλανες. Κυανοχαίτης : μελάνθριξ· πορφυρόθριξ· Ποσειδῶν. Κύβεθρον : θήκη μελισσῶν. Κυβεία : πανουργία. Κυβεία : ἐπὶ τῶν παραβόλων πραγμάτων ἔλεγον. Κυβηβᾶν : μαίνεσθαι· ἐνθουσιᾶν. Κύβηβος : ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· θεοφόρητος· Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι. Κυβευτήν : τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα.

kappa 183 Κύβηβον : Κρατῖνος Θράτταις τὸν θεοφόρητον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον· οὕτως Σιμωνίδης. Κυβηλίσαι : πελεκῆσαι· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. Κύβηλις : μάχαιρα ἢ τοὺς βοῦς τραχηλοκοπεῖ. Κύβηλις : ἀγγεῖον κεραμεοῦν ὡς πυξίς. Κύβηλος : τυρόκνηστις. Κυβήσινδα : ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ κατὰ νώτου. Κύβηττον : Ἴωνες· τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκῶνος· οὕτως Ἐπίχαρμος. Κύβοι : πλάσεις τινὲς ἄρτων· οὕτως Εὐπολῖς. Κύβος : πᾶν τετράγωνον. Κυδάζεσθαι : λοιδορεῖσθαι. Κυδαθηναῖός : δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. Κυδοιδοπαῖν : ταρασσεῖν. Κύδαροι : πλοιάρια ἄττα· παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα. Κυδαντίδαι : δῆμος τῆς Αἰγινήδος φυλῆς. Κυδάλιμον : ἔνδοξον· τίμιον· εὐπρεπές. Κυδοιμός : θόρυβος· τάραχος. Κύδιτος : ἔνδοξος.

kappa 184 Κύδος : λοιδορία ἀρσενικῶς· καὶ παροιμία· κύδου δίκην ὀφείλειν (ἐπὶ τῶν) συκοφαντησάντων. Κυῶδος : γαῦρος· δύναμις· δόξα· φήμη. Κύει : γεννᾷ. Κύειν : τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν. Κυζικηνοὶ στατήρες : οἱ καλοὶ μητέρα θεῶν ἔχοντες. Κυζηθμός : ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. Κυθήρεια : οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήριοις, ὡς Ἡσίοδος φησὶν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. Κυθήριος : Κυθηρὸν δῆμος τῆς Πανδιονίδος. Κύθνιοι : Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων. Κυκᾶ : ταραττεῖ. Κυκᾶν : ταραττεῖν τὰ ἄλφιστα. Κυκεῶν : πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιννῶμενον. Κυκήθρα : ταραχή· συμφορά· σκυθρωπότης. Κύκλα : τροχοί. Κυκλάμινος : ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλεῖστοι φαγόντες κεφαλαλοῦντες διατελοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ταῖς ῥαφανῖσι κυκλοειδές. Κυκλήσομεν : ἀναζεύξομεν. Κυκλόβορος : ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς.

kappa 185 Κύκλιον χορόν : ὃν Ἀρείων ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησεν. Κύκλοι : κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινές· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλω περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Κυκλοφορεῖται : κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται. Κύκλωπες : ἄγριοι ἄνθρωποι. Κύκνοι : τὸ μὲν ζῷον δῆλον· ἔστιν δὲ καὶ εἶδος πλοίου· ἴσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς νεῶς ἐκτετύπωτο ἐπισήμου ἔνεκα. Κυκώμενος : ταραττόμενος. Κύλα : τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· καὶ κυλοῖδια· ἐπειδὴ οἱδῇ ταῦτα. Κυλάρabis : γυμνάσιον ἐν Ἀργεῖ· ἀπὸ Κυλαράβεως τινός. Κυλινδεῖ : κυλίει· ἐπιφέρει. Κύλιξ : φιάλη· ποτήριον. Κυλιχνίδα : τὴν ἱατρικὴν πυξίδα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν λιβανώτιδα. Κυλλήστεις : τοὺς ὀξεῖς ἄρτους Αἰγύπτιοι. Κυλλοῦ πήραν : ἡ Πήρα

χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης· καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι· καὶ αἱ ἄγνοι γόνιμοι γίνονται· Κρατῖ-

kappa 186

νος δὲ ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτὴν φησίν· οἱ δὲ κολλοπήραν· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Κυλοιδιαῖν : τὸ τὰ κύλα οἶδεῖν ἐκ μέθης· κύλα δὲ λέγεται τὰ ὑποκάτω τοῦ κάτω βλεφάρου· ἃ ἡμεῖς ὑπόπια καλοῦμεν. Κῦμα : τὸ κυούμενον. Κυμαίνει : ταράσσει. Κυμάτια : αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. Κύμβαχος : ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας. Κύμβιον : εἶδος τί ἐκπόματος ἐπίμηκες καὶ στενόν· καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη. Κύμβηκα : τὸν κύαμον λέγουσιν. Κύμινον : ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. Κύνα : τονωπα δοκεῖ πρῶτος ὀνομάσαι Σωκράτης. Κυνᾶς : τὰς περικεφαλαίας ἦτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερμάτων γιγνομένας ἢ ἀπὸ Κυνὸς τινὸς κατασκευάσαντος πρώτου· μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. Κυνή : περικεφαλαία.

kappa 187

Κυναλώπεκα : τὸν Φιλόστρατον. Κυνὴ Βοιωτία : ἐπεὶ ἐκεῖ καλαὶ γίνονται αἱ κύνες. Κύνβη : πλοίου εἶδος Σοφοκλῆς. Κυνηδόν : ὡς κύων. Κυνηδόν : καὶ τὸ χαμαὶ συνουσιάζειν· καὶ τὸ μὴ ἀπολύεσθαι συμπλακέντας. Κύνειος : Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος· ὃν ἰδρύσατο Κύνης Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης· ὡς Σωκράτης ἐν ἰβ' θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἀρπασθῆναι τοῦ κνύζειν· τοὺς γὰρ αἰσθομένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρὶ ὀνομασθῆναι οὗν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν· Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει· τὸ δὲ Κυνήειον ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερὸν· Κυννείου τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θυννεῖον Ἀληῖσι· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη· ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηεῖῳ· Ἀλησίου Δημήτριος ὁ βασιλεύς. Κύννα : πόρνης ὄνομα. Κυννίδαι : γένος τι Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον. Κυνόσαργες : ἐν τί τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίῳ τὸ Κυνόσαργες. Κυνόσαργες : τόπος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην· Δίδυμος ὁ

kappa 188

Ἀθηναῖος ἔθυσεν ἐν τῇ ἐστία· εἴτα κύων λευκὸς παρὼν ἤρπασεν τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ὁ κύων, Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἰδρύσασθαι· ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες· ἐπειδὴ οὗν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτελοῦντο, οἱ μῆτε πρὸς πατρός μῆτε πρὸς μητρὸς πολῖται. Κυνοδέσμη : δερμάτιον ᾧ τὰς ἀκροποσθίας ἀποδοῦσιν οἱ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημονοῦντες. Κυνοκέφαλον : ἐν τοῖς δύο λλ λέγουσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κυνοραισταί : κρότῳ· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἶμα ἐκπιπίζοντες. Κυνόσουρα : φυλὴ Λακωνική· καὶ ἄκρα Μαραθῶνος. Κυνοφθαλμίζεται : ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Κυνοπίς : ἀναιδής. Κυνόπιδος : ἀναιδοῦς. Κυνούχος : βαλάντιον ἢ θύλακος. Κυντερῶτατα : καὶ κυντατῶτατα λέγουσιν· Εὐβουλος Παρμενίσκῳ· Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατῶτατα· Φερεκράτης Λήροις· —ἔπειτα (καὶ) ἔτερα Τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερῶτερα· καὶ Αἰσχύλος. Κύος : κῆμα.

kappa 189

Κύπασσις : ἔνδυμα γυναικεῖον. Κύπελλον : κισσύβιον· ποτήριον. Κύπερον : ὄμορον. Κυπρίζουσαι : ἀνθοῦσαι. Κυπρόθεμις : ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησεν Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὑπαρχον. Κυπτάζουσιν : στραγγεύονται· ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται. Κυρβασίαν : κεφαλὴν ἀλέκτορος. Κυρβασία : τιάρα· ἢ οἱ μὲν βασιλεῖς ὀρθῇ ἐχρῶντο· οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένη· καὶ περικεφαλαίας εἶδος καὶ πίλου. Κύρβεις : τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι (δὲ) λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην· Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν

τηῖ στοαῖ τηῖ βασιλίδι. Κύρβεις : τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος· ἢ κατ-

kappa 190

εσκειρῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Κύρβεις : τρίγωνοι πίνακες ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ οἱ πολιτικοί· καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι. Κυρσάνια : τοὺς μεираκίσκους Λάκωνες. Κυρεῖ : τυγχάνει. Κυρηβάσασθαι : διαμαχέσασθαι. Κυρηβάζεσθαι : λοιδορεῖσθαι. Κυρήβια : πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα. Κυρήβια : τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρείγματα· καὶ τὰ ἀπὸ σίτου καρφία· ἃ τινὲς καλοῦσι γόνατα. Κυρηβίων : Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Αἰσχίνου· ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ. Κύρημα : ἐπίτευγμα· συγκύρημα· ἔρμαιον. Κυρήνη : πόρνης ὄνομα. Κυρσίλος : ὄνομα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, δι' ὅτι ὑπακούειν Πέρσας προτρέπετο. Κυρία ἐκκλησία : οἱ Πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ἢ τὴν βουλὴν ὁσήμεραι, πλὴν ἑάν τις ἀφέσιμος ᾗ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτᾶ-

kappa 191

νείας ἐκάστης· ἐν δὲ τηῖ κυρίαῖ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν· καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τηῖ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο. Κυρία : ἢ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυρία, ἢ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. Κυρία ἐκκλησία : ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν· οἶον στρατηγοὺς, ἱπάρχους καὶ τοὺς τοιούτους· ἄλλοι δὲ φασὶν καθ' ἕκαστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἱ κύριαι πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλήτων. Κυριβάσασθαι : διαμαχέσασθαι· οὕτως Κρατίνος. Κύρειον : Κύρειον στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τωῖ πανηγυρικῇ φησὶν· ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κυρίσει : κέρατι τύπτει. Κυρίττοντες : κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, ὅτ' ἂν ἐνσεύωσιν ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν. Κυρίσαι : φιλῆσαι. Κυρκανᾶν : κυκᾶν· ταράσσειν. Κύρνος : ἐρώμενος Θεόγνιδος· Μακεδόνες δὲ τοὺς σκοτίους κύρνους καλοῦσιν. Κῦρος : ἐξουσία. Κυραννή : ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω Μένανδρος.

kappa 192

Κύρρη : στήλη τρίγωνος πυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ θεῶν. Κυρριβάζεσθαι : λοιδορεῖσθαι· διασύρεσθαι. Κυρσάνια : Λάκωνες τὰ μεираκία. Κυρωνίδα : γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων· τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι· Κυρωνίδας· Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας. Κυσινόχωλος καὶ ἐγκυσινόχωλος : ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός. Κυσολάκων : ὁ Κλεινίας ὁ τωῖ κυσῷ Λακωνίζων· τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι Λακωνίζειν λέγουσιν· Μελαίνῃ γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης. Κυσοχήνη : εὐρυπρωκτία. Κύστιν : οὐρήθραν· ἐφήβιον· ὑπογάστριον. Κύτος : ὄγκος· χώρημα· βάθος. Κύτταρος : ἢ τῆς βαλάνου πυελίς· ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ροιᾶς· ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς καὶ κατάτρησις.

kappa 193

Κύτταροι : σφηκίαι. Κύτταροι : βόστρυχοι, καὶ τὰ τῶν μελισσῶν ἄγγεῖα. Κύτταρος : οἱ μὲν ἀπέδωκαν ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκάθηνται· μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφηξίν· Ὡσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι· ἔοικεν δ' ἐπὶ τῶν ἀγγειῶδων τίθεσθαι· τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε· Θεόφραστος δὲ προάνθησιν τινὰ τῆς πεύκης καὶ τῆς πιτύος κύτταρον προσαγορεύει· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὥσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων· ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπέπτει. Κύτινος : τὰ ἄνθη τῶν ροιῶν. Κύφων : ὁ εὐτελής ἄνθρωπος. Κύφων : ἔστι μὲν δεσμός ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον καὶ τὰς χεῖρας διεύρουν· χρῶνται δὲ ἤδη τηῖ λέξει καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν. Κυφόν : κεκυμμένον. Κύφωνες : ἱμάτια γυναικεῖα· ἢ χιτῶνος εἶδος· οὕτως Ποσειδίππος. Κυφός : κεκυρτωμένος· καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἢ κατακεκαμμένη. Κύψαι : ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν. Κυψέλαι : φρονημάτων ἄγγεῖα· ἢ κενοὶ παντάπασιν. Κυψέλη : κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπή τοῦ ὠτός.

kappa 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίαι : ἐν Φαίδρωι· παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίαι ἐστάθη κολοσσός, ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν· Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα ὡς Ἀγάκλυτος ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας παλαιός, ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἠλείων· ἔνεστιν δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσειε, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερῶσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον, κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν· Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησὶ Περίανδρον· ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιρῶν β' λέγει οὕτως· ἔτεροι δὲ εἰς ἀνδρωδέστερα καταδαπανῶντες, οἷον στρατείας ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος· ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ὠῖετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδια τοῖς ἐπιβουλεύουσιν· εἰκόσκει δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσός, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν

kappa 195 αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν· φέρεται δὲ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ· Εἰμὶ ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατος εἰμὶ κολοσσός, Ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά· ὅπερ Ἀπελλάς ὁ Ποντικός οὕτω προφέρεται· Εἰμὶ ἐγὼ ναξὸς παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσός, Ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά. Κύων : τὸ αἰδοῖον. Κύων ἐπὶ φάτνην : παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἐόντων. Κύων παρ' ἐντέροις : παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα· καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα. Κωβήλη : συνουσιασμός. Κώδιον : προβάτειον δέρμα. Κωδύαι : μηκώνων κεφαλαί. Κώδυα : ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ. Κωδωνίσαι : ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰώθασι γὰρ οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον· τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες. Κώθων : εἶδος ποτηρίου. Κώθων : ποτήριον Λακωνικὸν στρατιωτικόν· καὶ κουρᾶς εἶδος. Κωθωνίσαι : μεθύσαι. Κωκύοντες : θρηνοῦντες.

kappa 196 Κωκυτός : ὄνομα ποταμοῦ· ἢ θρήνος· κοπετός· ὁδυρμός. Κωλακρέται : ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ· οἱ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλίσκόμενα παρεῖχον. Κωδωνοφορῶν : περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν οἱ φύλακες· οἱ γὰρ τὰς φυλακὰς ἐπισκοποῦντες κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόφουν· ἴν' οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται· οὕτως Νικοφῶν. Κωλέα : μέρος κρέατος. Κωλήβη : μήποτε ὁ λάσταυρος· κώληβοι γὰρ οἱ ταῦροι. Κωλὴν λεκτέον : οὐχὶ ἀκροκώλιον, οὐδὲ κωλεόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κωλῆν : κωλέαν. Κωλιάς : τόπος ἐν Ἀττικῇ ἐκκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης· ἦν δὲ καὶ ναυκληρία. Κώληπα : τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἢ κόξα. Κωλύμη : κώλυμα· κώλυσις· ἐμπόδιον· ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Κωλαγρέται : οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Κωλώτης : ἀσκαλαβώτης.

kappa 197 Κῶμα : κοίμημα. Κῶμαι : αἱ βραχεῖαι πόλεις. Κώμας : τὰ ἄμφοδα. Κωμάζει : κῶμον ἢ δρᾶμα ἄδει· ὑβρίζει. Κωμαστής : ὁ τρυφῶν μετ' ὠδῆς ἀσελγοῦς. Κώμην : οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν· καὶ τὴν οἶον γειτνιάσιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει· καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίραι τῆς πόλεως οἰκοῦντες· οὕτως Ἀριστοφάνης· εἴρηκεν δὲ καὶ Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῳ· κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα. Κωμήτης : γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα [ἐκ τῆς Κωπαΐδος λίμνης τῆς Βοιωτίας] ὅθεν καὶ τὸ ἐπικωμάσαι, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν. Κῶμοι : ὠδαί· ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Κῶμος : εἶδος ὀρχήσεως. Κωμωδεῖν : σκώπτειν. Κώμυθα : δέσμη χόρτου. Κωμωδαί : ὕβρεις· διασυρμοί· ἐμπαίγματα. Κωνῆσαι : περιενεγκεῖν· διακαῦσαι· ἀπὸ τῶν πισσούντων· ἐπεὶ περιδινοῦσιν ἐν κύκλῳ τὰ πισσούμενα· κῶνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκότως καὶ οἱ πιττοῦντες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιγωγῆς

kappa 198

γῆς κωνᾶν· καὶ τοῦ ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων περιαγωγῆς· οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως. Κωνειαζομέναις : θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. Κώνειον : θανάσιμον· δηλητήριο. Κωνοειδές : σχῆμα τοιοῦτον οἷον στροβιλοειδές. Κῶνοι : στρόβιλοι. Κῶος : ἐξείτης. Κωπαίδες : ἐγγέλυες (ἐκ τῆς Κωπαΐδος λίμνης τῆς Βοιωτίας). Κωπαῖοι : σφῆκες· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κώπην : μαχαίρας λαβὴν. Κωπήρες πλοῖον : ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'. Κωπητήρ : σκαλμός. Κωραλίσκον : τὸ μειράκιον Κρήτες. Κώρυκος : θυλάκιον. Κωρυκαῖος : θεὸν τινὰ παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός· Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριο, παρ' ᾧ πόλις Ἀτταλία· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις

kappa 199 λιμέσιν ὁρμούντας κατηκροῶντο· καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον· καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· Τοῦ δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι· Μένανδρος Ἐνχειριδίῳ· Διωξίππος Θησαυρωῖ—μὴ κατακούσειεν δέμας· Ὁ Κωρυκαῖος· ἀλλὰ μὴν κατακήκοα Σοῦ κατακολουθῶν ἔνδοθεν· ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ'· ὑπ' ἄκραι, φησὶν, οἴκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι, ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, συμμικτοὶ τινὲς κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυονήσῳ· τοῖς οὖν ὁρμῶσιν ἐμπόροις προσήεσαν ὡς ἔωνούμενοι σύμπλοοι· εἴτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυονησίοις ἀπήγγελλον· κακεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων. Κῶσος : ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενος. Κώτιλος : πανοῦργος· ἡ κόλαξ· ἀπατεών. Κωτίλλω : λαλῶ. Κωφεῖν : βλάπτειν· πηροῦν. Κωφόν : ἄχχον· ἀσθενές· ἀμβλύ. Κωφός : ὁ οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων.

kappa 200 Κωφότερος κίχλης : παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης. Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος· περὶ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τίς κωφὸς λιμὴν. Τέλος τοῦ κ στοιχείου.

lambda 200 Ἄρχῃ⁽⁶⁺⁾ σὺν Θεῷ λ στοιχείου. Λάμβδα : ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον· ὥσπερ οἱ Μεσσηνιοὶ μ· Εὐπολῖς—ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα· οὕτως καὶ Θεόπομπος. Λαβαῖς : ἐπαφαῖς· ἡ ἀφορμαῖς· ἡ μέμψεισιν. Λαβέ : ὄξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον παρὰ τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἔθος. Λαβὴν : ἡ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀφορμῆν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν διδόντων. Λαβεῖν τιμωρίαν : ἐκδικηθῆναι. Λαβοῦ : ὡς καλοῦ· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ λαβέ. Λάβρα : δημόσιος στενωπός· ἄμφοδος· ῥύμη δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. Λαβραγόρην : σφοδρῶς δημηγοροῦντα. Λαβρώνιον : εἶδος ποτηρίου πλατὺ τητὶ κατασκευητὶ καὶ μεγάλα ὦτα ἔχον· οὕτως Μένανδρος.

lambda 201 Λαβύρινθος : κοχλοειδὴς τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. Λαβεῖν τιμωρίαν : ἐκδικηθῆναι. Λαβών : κυρίως καὶ ἀγοράσας καὶ μισθωσάμενος. Λάγανα : (τὰ λαλάγγια) πλακουντάρια ὡς καπυρώδη. Λαγίσκα : ἑταῖρα τις ἥς Λυσίας μνημονεύει. Λαγαρίζομενος : σκαλεύοντες· τὰς λαγόνας τύπτοντες. Λάγεσις : θεὸς Σικελιακή. Λαγκρύζεσθαι : λοιδορεῖσθαι. Λάγνας : τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ Ἀφροδίσια. Λάγματα : ἱερὰ ἀπάργματα. Λάγνης : οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται· Τοιαῦτα μέντοι πολλὰ ἀναγκαίως ἔχει Πάσχειν, ὅτ' ἂν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς· ἡ δὲ ἀναλογία, οἶμαι, καὶ λάγνητα, ὡς κράτητα καὶ μάγνητα. Λάγνος : πόρνος· αἰσχροῦς· καταφερῆς πρὸς τὰ Ἀφροδίσια. Λαγῶα : τὰ λάγεια κρέα ὀνομάζουσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λαγῶδς καθεύδων : παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. Λαγῶδς περὶ τῶν κρεῶν : παροιμία· δειλὸν γὰρ τὸ

lambda 202 ζῶον ὁ λαγῶς· ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγῶς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῶδουν· παροιμία δὲ τις ἐστίν, λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων ταττομένη. Λαθύρους :

ἀράκους. Λαθών : ἀντὶ τοῦ λησόμενος. Λαία : ἀριστερά· ἢ κολόβιον. Λαιλαι : κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας. Λαίλαψ : μετὰ ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος. Λαῖμα : ἀπὸ τοῦ λαιμᾶν εἴρηται τὸ βρένθυμα. Λαιμαργία : ἡ σύντονος ἐπιθυμία. Λαιῶν : ἀριστερῶν. Λαῖφος : ἱμάτιον. Λαιψηρόν : ταχύ· ἐλαφρόν· κοῦφον· Λάκωνες τὸ ἡμίξηρον. Λακερύζεσθαι : λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. Λακεδαιμῶν : τὴν κλητικὴν περισπῶσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λακεδαίμονα καὶ Σπάρτην ὀρίζουσι τινές : Λακεδαίμονα μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν Λάκαιναν· Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν· οἱ δ' οὖν Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην, ἀλλὰ καὶ Λακεδαίμονα καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

lambda 203 Λακέρυζα κορώνη : ἡ μεγάλη κρίζουσα. Λακεῖν : ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι. Λακιάδαι : καὶ Λουσίαι· δῆμος Οἰνήϊδος. Λάκισμα : σχίσμα. Λακκατάρatoi : οἱ ἄγαν κατάρatoi· καὶ λακκαταπύγων, ὁ ἄγαν καταπύγων. Λάκκοι : σιροί· οἰκοδομήματα χριστά· οἴνου· ἐλαίου ὑποδοχεῖα. Λακκόπλουτον : Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φεύγειν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκότος δὲ τινὸς τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, βαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντος ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας· οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν. Λάκκος : ὄρυγμά τι κατασκευαζόμενον ἐν οἰκίᾳ ὄμβρους ὑποδέξασθαι· ἢ πρὸς ἄλλων τινῶν ἀπόθεσιν. Λάκκος : Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ὀρύγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντες εὐρυχωρὴ καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ κονιῶντες αὐτὰ, οἶνον

lambda 204 ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· ταῦτα καὶ λάκκους καλοῦσιν· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον ψευδομαρτυριῶν· τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβὼν καὶ τὰ ἀνδράποδα ἀπαγαγὼν καὶ τὰ λακκώματα ἀποσπᾶσας· καὶ μονονοῦ δὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας, Μεγάραδε ἐξωϊκίσθη. Λακωνικὸν τρόπον : περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνες. Λακωνίζειν : παιδικοῖς χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Λακωνικός : στερρός· ἀνδρεῖος. Λακόπεδον : τοὺς ὄρχεις· οὕτως Ἀνταγόρας. Λακκοσκαπέρδαν : ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπερδον· ὥς καὶ λακκαταράτους, τοὺς ἄγαν καταράτους. Λακκοσχέας : τοὺς καθειμένον ἔχοντας τὸν ὄσχεον· ὁ ἐστὶ τῶν διδύμων ἀγγεῖον. Λακκοσχέων : μαλακῶν. Λακπατεῖν : Φερεκράτης Πετάλη· Παίειν με, τύπτειν, λακπατεῖν, ὠθεῖν, δάκνειν.

lambda 205 Λακρατίδας : τὰ κατεψυγμένα· ἐπὶ γὰρ Λακρατίδα ἄρχοντος πολλὴ χιὼν ἐγένετο. Λάκωνες : κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Λακωνικάι : ὑπόδημα ἀνδρεῖον· σεμνόν. Λαλίστατον : τὸ κατὰ λόγον σοφόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐγλωττος καὶ ὁ εὐφωνος. Λαλίστερον : ἀδολεσχέστερον. Λάμια : θηρίον. Λάμια : ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δουρὶς ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὅφ' Ἦρας ζηλοτυπουμένην ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι· καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσιν διαφθεῖρειν· ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ παρατάξεως ποθὲν τὰς ἐν Λαμίαι πάσας. Λάμια : γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σκύταλον ἔχουσα καὶ ἐπιψοφοῦσα· ἔστι δὲ καὶ θηρίον. Λαμπάδιον : ὁ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν· οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων. Λαμπάδος : τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος· Παναθηναίους· Ἡφαιστεῖους· καὶ Προμηθεῖ-

lambda 206 οἰς· Ἰστρος δὲ φησὶν λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους, Ἡφαίστῳ θύοντας· ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Λαμπάδιον : Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐρία οἰσυπηρά· οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, ὡς καταδεῖται τὰ κατάγματα· οἱ δὲ δεσμοῦ τί γένος· οἱ δὲ τὴν χοίνικα εἰς ἣν καθιᾶσιν τὴν κνήμην οἱ ἀφηρημένοι

τὸν πόδα· οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καλάμους, οἷς δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην κατάξαντας. Λαμπάς : ἄγων Ἀθήνησι Πανὶ καὶ Προμηθεΐ ἀγόμενος. Λαμπή : παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου. Λαμπήνη : εἶδος ἄρματος ἀμάξης· οὕτω Μένανδρος. Λαμπιστίνη : ἄμαξα βασιλική· ἥρδιον περιφανές, ὃ ἐστίν, ἄρμα σκεπαστόν. Λαμπουρίς : ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαρὰν. Λαμπραΐ : δῆμος Ἐρεχθίδος. Λάμιος : ἐκαλεῖτο τίς Ἀθήνησιν· οὕτω καὶ Μνησίθεος. Λαμπριεῖς : δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς. Λαμπροείμων : λαμπροφορῶν. Λαμπρός : ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ οἴνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς.

lambda 207 Λαμπρόψυχος : ἀντὶ τοῦ μεγάλόψυχος. Λαμπρῶς : τὸ φανερώς, οὐ τὸ ἐνδόξως καὶ παρὰ Θουκυδίδην· καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. Λαμπτήρ : ὁ νῦν φανός· φανὸς δὲ ἡ ἐκ κλημάτων δέσμη. Λαμπτεῖς : Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· δύο δὲ εἰσι Λαμπτραί· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Λάμπων : κυβιστικὸς βόλος· οὕτως Εὐβουλος. Λαμύνθιος : ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν. Λαμυρόν : εὐύαλον· εὐτράπελον· καταπληκτικόν· τερπνόν. Λάξ ἐντείνων : λακτίσματι τύπτων· λάξ δὲ ἐστίν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος. Λάξ ποδὶ κινήσας : τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαξευτήριον : ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος. Λαοξόος : ὁ λιθοκόπος. Λαοσσός : ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. Λαπαδες : τὰ ὄστρεα· καὶ λαπάδες τὰ ἀγγεῖα. Λάπαθον : ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρός· ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι· κενῶσαι· Ὅμηρος — νέων ἀλάπαξε φάλαγγας ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

lambda 208 Λαπάττων : παλάσσω καὶ λαρον ποιῶν. Λαπήττειν : τὸ ψεύδεσθαι· καὶ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ λαπήκτης, ὁ ψεύστης διὰ τοῦ κ· ὡς σαλπίγκτης· συρίγκτης· οἱ δὲ Δωριεῖς διὰ τοῦ ς· λαμπιστὴν καὶ λαμπίζειν. Λαπιεῖς : λαπίξεις. Λαπιστής : ψεύστης προπετής. Λαπίστρια : μετεωριζομένη· ῥεμβομένη· θέλουσα εὐωχεῖσθαι. Λαπτῶμενος : ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται· ὁ αἰσχρολοῖχος. Λαρινοὶ βόες : οἱ ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος· ὅτε τὰς Γηρυόνοιο βοῦς ἤλανε· Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Δωδωναίῳ Διὶ· Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρίνους· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Λαρινοί : οἱ πίονες σιτιστοί· λιπαροί. Λάρκος : φορμός· ἐστίν εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλον· κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. Λάρκος : ἄνθρακικὸν σκεῦος. Λαρὸν : χλιαρόν· προσηγές· ἡδύ.

lambda 209 Λάρναξ : σορὸς ἢ κιβωτός. Λάρος ἐν Νεμέσει : παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων. Λάρυγγα : ἄρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὐπόλις. Λαρυγγίζειν : τὸ πλατύνειν τὴν φωνήν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι· ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Λάσανα : χυτρώποδες κυρίως· ἥδη δὲ καὶ τὸ παραπλήσιον ἐφ' ὧν ἂν τις ἵπνον ἐπιστήσειεν ἢ τί τῶν τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων· ἐφ' ὧν ἔψεται τι καὶ φρύγεται· καὶ ἐφ' ὧν ἀπεπάτουν ἔλεγον· οὕτω Φερεκράτης. Λάσια : δασέα. Λάσιοι : πολύτριχοι ἢ συνετοί. Λάσιον : λινοῦν περιζῶμα. Λασιόκωφος : ὁ λίαν κωφός· οἶον, λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν. Λάσθαι : συμφοραί. Λάσκε : λέγε. Λάσταυροι : λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα. Λάταγες : οἱ κότταβοι· εἰώθασιν γὰρ παρὰ τὰς μέθας, χαλκίον στρογγύλον ἐμπερὲς κρανίῳ τιθέντες ἐν μέσῳ καὶ τούτου στοχαζόμενοι, τοὺς κοττάβους βάλλειν περὶ τινῶν ἄθλων καθάπερ οἱ κυβεύ-

lambda 210 οντες· ἐκρίνετο δὲ νικᾶν ὁ τοῦ χαλκίου τυχὼν καὶ μέγιστον ποιήσας ψόφον· ἐτίθετο δὲ ἔπαθλα ὡὰ καὶ τραγήματα· ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια. Λάτρις : θεράπεινα· δούλη· προσαίτις. Λατύπη : λιθουργική· ἢ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου. Λαύρα : ῥύμη· δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται. Λαυκανία : τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος. Λαυρεῖον : τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρεα ἦν μέταλλα. Λαυροστάται : μέσοι τοῦ χοροῦ· οἰοῖται γὰρ ἐν στενωπῷ εἰσί· φαυλότεροι δὲ οὗτοι· οὕτω Κρατῖνος. Λάφυρα : τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν

σκῦλα λέγεται. Λαφύζας : διασπαράζας· ἀφειδῶς θοινησάμενος. Λαφύττειν : ἀναλίσκειν ἄθρόως καὶ ἀσώτως· καὶ λαφυγμὸς ἡ τοιαύτη δαπάνη· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λαχανίζεσθαι : ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλίζεσθαι καὶ φρυγανίζεσθαι. Λαχεῖν δίκης : τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οἱ ἐβούλοντο εἰς δικαστήριον εἰσέναι, ἢ οἱ ἄρχοντες ἵνα κατὰ τάξιν εἰσιώσιν, κλήρω λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης διέταττον· ἢ λαχεῖν δίκης ἐστίν, ὡς ἔνιοι, οἷον τὸ τυχεῖν· ὥπερ ὕπνου λαχεῖν καὶ τροφῆς καὶ τῶν τοιούτων.

lambda 211 Λαχεῖν δίκην : δικάσασθαι. Λάχνη : τρίχωσης· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς κεφαλῆς ἀφρός. Λαχνήεντα : δασέα· τετριχωμένα. Λάχνος : δασύς. Λάχος : μέρος· κληῖρος. Λάψαι : τηῖ γλώττῃ πιεῖν. Λάων : δεδορκώς· διὸ καὶ κατὰ ἀπόφασιν ἀλαδὸς ὁ τυφλός· ἔνιοι δὲ ἀπέδωκαν φθεγγόμενος· μαχόμενος ἄμφω. Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος : σχῆμα ἀκολάστων· Ἀριστοφάνης. Λεβαδεῖα : πόλις Βοιωτίας, ἐν ἣῇ Διὸς μαντεῖον, Τροφωνίου κατασκευάσαντος. Λεβερὶς : τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφας. Λεβηρίς : ὄρνεόν τι δυσσιώνιστον. Λέγει : τοὺς χρόνους ἐναλλάσσουσιν· ὡς καὶ τὸ γαμεῖ ἀντὶ τοῦ ἔγνημεν. Λέγειν : ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν. Λεγνῶδες : ποικίλον. Λεγωνῆσαι : ἀντὶ τοῦ παῖσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ληλασία : αἰχμαλωσία. Ληλατεύειν : ληστεύειν· ἀρπάζειν. Λεῖα : ἡ ἐν πολέμῳ ὠφέλεια· καὶ λεῖα, ἀροῦραι. Λεῖας : πραΐδας ἀπὸ πολεμίων.

lambda 212 Λεῖβει : βάλλει· στάζει. Λεῖβηθρον : ὁχετὸς ὑδραγωγικός. Λειόβατος : ἰχθύος εἶδος· ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκηι. Λειπομαρτύριον : ἀδικήματος εἶδος· ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν, εἴ τις ἐκλείποι μαρτυρίαν· ἔοικεν δὲ πῶς τῷ ἐκκλητεύειν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν ἐξεκκλητεύετο· ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν, ἐκλιπὼν δὲ, λειπομαρτυρίου ἐκρίνετο· ὥπερ καὶ ὁ μὲν μὴ δ' ὅλως στρατευσάμενος ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενος μὲν, λιπὼν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας. Λειπομαρτυρίου δίκη : τοῖς ἐπισταμένοις τί τῶν πεπραγμένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ· εἴτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· κὰν μὲν ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμὴν. [Λειμῶι Μηλίῳ : παροιμία· ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῶι· ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε'.] Λειμών : ἀνθηρὸς τόπος. Λεῖρια : ἄνθη· ἢ κρίνα. Λειριόεντα : ἀπαλὰ παρὰ τὴν λειότητα· λείριον γὰρ τὸ ἄνθος· προσηνῆ· τερπνά· ἡδέα. Λειτά : τὰ δημόσια· λειτὰ δὲ ὡς εἰ τὰ ἱμάτια παρ' Ὀμήρῳ. Λειτόν : τὸν πένητα ὡς ἡμεῖς· οὕτω Μένανδρος.

lambda 213 Λειτουργίας : ὑπηρεσίας. Λειτουργική : κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική. Λειφαιμεῖ : λείπεται αἵματος. Λειώσας : διακόψας. Λεκανεῖς : ἐν τοῖς ἐπαυλίοις οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν ταῖς κοίτισι χρυσία· ἐν δὲ ταῖς λεκανίσιν παρθενικὰ παίγνια. Λεκανεῖς : κεραμέα λοπάς· καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία. Λεκάνη : παρώνυμος ποῦ λέκους· οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακος· λάλαικος δὲ πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ ἀναπεπταμένον ἀγγεῖον· ἀλλ' οἱ παλαιοὶ, ὃ ἡμεῖς λεκάνην, ποδονιπτῆρα ἐκάλουν· λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὧτα ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὄψων καὶ τοιούτων τινῶν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λεκάρια : λεκανίδια. Λεκαρύταινα : εὐρεῖα. [Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος : σχῆμα ἀκόλαστον.] Λέκρανα : οἱ ἀγκῶνες. Λέκτροις : κοίταις. Λέκτρον : κοίτη. Λελάβηκεν : Ἡρόδοτος καὶ καταλελάβηκεν. Λελάφασιν : οἷον πεπώκασιν. Λελιουργημένα : κεκαλλωπισμένα. Λέλογας : ἀντὶ τοῦ εἴρηκας λέγουσι. Λέλογχεν : ἔτυχεν· ἀπῆλαυσεν.

lambda 214 Λέκος καὶ λεκίσκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέταλα τρυβλία· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λελεπασμένον : πεπεμμένον· οὕτως Στράτις. Λελυθρωμένον : ὅλον ἐξ αἵματος πλυνόμενον· αἱματωμένον. Λέμβον : μικρὸν πλοῖον. Λέμβος : εἶδος νεώς. Λέμβος : ἐφόλκιον· καὶ λέμβαρχοι, οἱ τοῖς ἐφολκίοις πλέοντες. Λέμμα : λέπισμα. Λέμμα : κυρίως μὲν ὁ φλοιός· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἀνθρωπείου· ἐν Τιμαίῳ. Λέμφας : πέπωκας. Λέμφοι : τὰ θνησεΐδια τῶν θρεμμάτων καὶ ξηρὰ ὑπὸ νόσου. Λέμφος : ἀνόητος· μυζώδης. Λέμφους : τὰς πεπηγυῖας μύξας. Λέζεται : λεχθήσεται. Λέοντα ξυρᾶς : παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα

ἐπιχειρούντων. Λεοντή : ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. Λεοντίς : φυλὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Λεὼ τοῦ Ὀρφέως. Λεωφόρος : δημοσία ὁδός. Λεπαδευόμενος : λεπάδας συλλέγων. Λέπαδνα : οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. Λέπαργοι : οἱ τὰς λαπάρας λευκὰς ἔχοντες.

lambda 215 Λεπάσται : κύλικες τινὲς οὕτως ἐκαλοῦντο· Κρατῖνος. Λέπατνα : οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες. Λέπραι : λεπίδας ἔχοντα ταρίχη· καὶ λεβίαι καλοῦνται. Λέπρεον : τῆς Τριφυλίας πόλις· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσωι χρήσασθαι λέπραι. Λεπτὰ πλοῖα : τὰ μικρά· ἡ Θουκυδίδης. Λέπτει : κατεσθίει· οὕτως Εὐπολις. Λεπτήκεις : λέπτας. Λεπτὴν πλέκειν : λεγόμενον τί ἐπὶ τῶν πενήτων· οἷον ἀκριβῆ· στενήν· ἀσθενή. Λεπτογέα : κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ· λυπρά. Λεπτολογίαν : Ἑρμιππος Δημόταις. Λεπτόμιτον φάρος : τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λέρνη θεατῶν : ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον· Κρατῖνος· οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο· καὶ, ὡς εἰκὸς, ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσεν τὰ δεισαία ἐκεῖ ρίπτειν. Λεσβίων ἀξία : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Λέσβιον ὠδόν : τὸν Φρύνιχον· οἱ δὲ Εὐαίνετον.

lambda 216 Λεσβίσαι : μολῦναι τὸ στόμα· Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο. Λέσχαι : οἱ τόποι εἰς οὓς συνιόντες ἐλέσχαινον. Λέσχαι : λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος· Οὐκ ἐθέλεις εὐδεῖν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθῶν, Ἥε που ἐς λέσχην· Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις λέσχην ὄρειον ἐπικαλεῖσθαι. Λέσχη : πολλὴ ὁμιλία· φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν φιλοσοφεῖν ἄθροιζόμενοι, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν α' φιλοσοφουμένων. Λεσχηνεύειν : φλυαρεῖν. Λευγαλέα : διάβροχος· οὕτω Σοφοκλῆς. Λευκάς : νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἡπείρου κειμένη. Λευκαὶ φρένες : μαινόμεναι· καὶ ἀγαθαί, ἡ ἡμεροί. Λευκάτης : σκόπελος τῆς ἡπείρου· ἀφ' οὗ ρίπτουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς· Σαπφῶ δὲ πρῶτην ἐπὶ Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν ἐταίραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἐταίρα. Λεύκη : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον· τὴν δὲ λεύκην πε-

lambda 217 φυκέναι φασὶν πρὸς τῷ Ἀχέροντι· ὅθεν καὶ Ἀχερωῖδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρῳ. Λευκὴ ἄκτῃ : πλειόνων ὄντων λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν Προποντίδι μνημονεύει. Λευκὴ ἡμέρα : ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ· Εὐπολις Κόλαξι. Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι : παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων. Λευκὴ στάθμη : ἐπὶ τῶν ἀδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. Λευκόνιον : δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνιοι. Λευκοί : οἱ δειλοὶ καὶ λευκόφυγοι. Λευκοπύγους : δειλοὺς· ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους. Λευκόσυροι : οἱ Καππάδοκες· καὶ οὓς οἱ Ἴωνες Σύρους. Λευκορύτους : δειλοὺς. Λευκώλενος : λευκοβραχίων. Λεύκωμα : τοῖχος ἐστὶ γύψῳ ἀηλιμμένος, πρὸς γραφὴν τινῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειος. Λεύκτρα : χωρίον Βοιωτίῳ περὶ Θεσπίας. Λευχείμων : λευκοφόρος. Λέχαιον : ἐπίνειον Κορινθίων.

lambda 218 Λέχος : συνουσία· κοίτη· μίξις. Λεχώ : ἡ ἀρτίτοκος. Λεωκόρητος : ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον· καὶ λεουργὸς ἀπὸ τούτου, ὁ μεγαλουργός. Λεωκόριον : ἱερὸν Ἀθήνησι· τοῦ δὲ Λεὼ θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς· Φρασιθέα· Θεόπη· Εὐβούλη· αἱ παρθένοι ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐσφαγιάσθησαν κατὰ χρησμὸν, ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος· ὁ δὲ Λεὼ υἱὸς ἦν Ὀρφέως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντίς φυλὴ. Λεωκόριον : ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ ἡρώϊον· Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένας ἐτίμησαν

Ἀθηναῖοι τωῖ ἡρώωι. Λεοπετρία : λεῖος λίθος. Λεωργόν : ἐν τωῖ ω , καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες καὶ Ξενοφῶν θερμουργότατον καὶ λεωργότατον· Δωριεῖς δὲ διὰ τοῦ ου , λεουργόν. Λεώς : ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς. Λῆγε : παύου. Ληθεδών : λήθη. Λήθην κυνῶν : λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων. Ληΐδιον : ἱμάτιον· τριβώνιον· ληΐδίωι δὲ τριβωνώδης ἡ χλαμύς.

lambda 219 Λήϊον : ὁ χλωρὸς σῖτος. Ληϊσθεῖς : ληστευθεῖς. Ληϊστάς : καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ. Λήϊα : σιτοφόρα πεδία· χωράφια. Ληϊσταί : ἀντὶ τοῦ πειραταί. Ληϊτόν : δημόσιον. Ληϊσατο : ἐμερίσατο ἢ ἐλαφυραγώγησεν. Ληΐζεται : αἰχμαλωτίζει· διαρπάζει· πορθεῖ· ἔρημοι· ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῶι σημαينوμένωι λέγεται. (Ληστικὸν καὶ ληστρικὸν διαφέρει : τὸ μὲν γὰρ ἐκτὸς τοῦ ρ , σημαίνει τὸ σύστημα τῶν ληστῶν· τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ , τὸ κτῆμα τῶν ληιστῶν· Θουκυδίδης α' τό, τε ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάττης.) Ληκᾶσθαι : περαίνεσθαι. Ληκῆσαι : παῖσαι· καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται· οὕτως Φερεκράτης. Ληκούμεσθ' ὅλην τὴν νύκτα : τουτέστι διαπαιζόμεθα· οὕτως Φερεκράτης. Λήκυθον : τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστον εἶπεν Ἡρόδοτος. Λήκυθος : εἰώθεσαν ἐν ληκύθοις νομισμάτων ἔχειν νέων τινές· ὅθεν καὶ τοὺς ἐκδημοῦντας αὐτοληκύθους ἔλεγον. Ληκυθιστής : ὁ μικρόφωνος· οὕτως Σοφοκλῆς.

lambda 220 Ληκῶ : τὸ μόριον λέγουσι τὸ ἀνδρεῖον. Ληλάντου πεδῖον : τῆς Εὐβοίας ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως. Λῆμαι : κανθοί· ὄμματα. Λημᾶν χύτραις καὶ λημᾶν κολοκύνταις : ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωττόντων. Λημᾶν καὶ γλαμᾶν : τὸ λήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχειν. Λημάτια : τὰ βουλεύματα. Λῆμμα : φρόνημα· κέρδος. Λήμματα : προφητεῖαι· λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα. Λήμματα λέγουσι : λήψομαι δὲ οὐκέτι· οἱ μέντοι Δωριεῖς φυλάσσουσι τὴν ἀναλογίαν τοῦ λήψομαι. Ληματίας : φρονηματίας· γεννάδας. Λήμη : λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. Λημνία δίκη : ἡ κακίστη. Λήμνιον πῦρ : ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπὴ τίς. Λήμνιον κακὸν βλέπων : πυρῶδες καὶ παροιμία·

lambda 221 Λήμνιον κακόν· ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπὶ δὲ Θόαντος αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἅμα ταῖς τῶν Θραικῶν γυναιξίν· ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ ἦν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ τῇ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας· ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται. Λῆνος : τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι. Ληναῖον : περίβολος μέγας Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἤγον, πρὸ τοῦ τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι, ὀνομάζοντες ἐπὶ Ληναίῳ· ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου. Ληνός : γεωργικὸν σκεῦος· ἢ ἄγρος ξύλινον οἴνου δεκτικόν. Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον : εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῴα οἰκονομεῖν· παρὸ καὶ τούνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι· λῆξις τὸ ἔγκλημα· καθ' οἷον λόγον φαμέν καὶ λαχεῖν δίκην. Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον : Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα προστιθεμένων τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

lambda 222 Λήξεις θεῶν : λάχοι· κληροὶ· τεμένη· ἀρχῆς δὲ λῆξιν, ἀντὶ τοῦ διακλήρωσιν. Λῆξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην : τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασίν· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν· τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. Λῆξις : παῦσις· ἡ μερίς· κληρονομία. Λῆροι : κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. Λῆρος : φλύαρος· ματαιόφημος. Λήσομαι : ἐπιλάθωμαι. Ληστικήν : ἀφαιρετικήν. Ληστοσαλπίγκτας : τοὺς Τυρρηνούς· ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὐρόντος. Λιάζειν : λίαν ἐσπουδακέναι. Λιαινούσης : πρᾶυνούσης. Λίαν ἐντός : σφόδρα πόρρω. Λιβάδια : πόλις τῆς Βοιωτίας. Λιβάδα : σταγόνα· κρήνην· ἐνυδρον τόπον. Λιβάζεις : ἀπορρνεῖς ἢ ἀποφθαρεῖς. Λιβάζω : φθερῶ. Λίβανον : τὸ δένδρον θηλυκῶς Πίνδαρος. Λίβερνα : καράβια. Λίβηθρα : τὰ

ἔφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρύσεις τῶν ὑδάτων· οὕτως Εὐπολις. Λιβρόν : τὸ σκοτεινὸν καὶ ἄορατον· οἱ τραγικοί.

lambda 223 Λιγαίνειν : τὸ τύπτειν· ὥσπερ λέγειν εἰώθαμεν τὸ ξαίνειν. Λιγαίνειν : ὀξέως ὀρμᾶν. Λιγαίνων : κηρύσσων. Λίγδην : οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας. Λίγδος : χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῇ τέσσαρα παραπλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἠθεῖται. Λιγνύς : ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. Λιγύς : ἡδύς· ὀξύς. Λιγύφωνος : ἡδύφωνος. Λιθολόγοι : οἰκοδόμοι. Λιθόλευστος : λιθοβόλητος. Λίθων ποτίμων : μήποτε τῶν πῶρων λέγει· οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων. Λίθων χοαί : ἄργυρος καὶ χρυσός· καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί· Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα. Λιθῶντας : τρισυλλάβως, οὐ λιθιῶντας· Πλάτων ἰα' Νόμων· καὶ βραγχᾶν λέγουσιν, οὐ βραγχιᾶν· καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Λίθον ἔψεις : παροιμία· ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς. Λίθος : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες· εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν.

lambda 224 Λιθουργός : λιθογλύπτης. Λιθουλκῆσαι : τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λικμήσονται : λείξουσιν. Λιμοδωριεῖς : Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον. Λικμῶ : κοσκινεύω· διασκορπίζω. Λιμῶι Μηλίῳ : παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λίμῳ· ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. Λικνευτής : ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν ἧ τὰ παιδία κοιμᾶται. Λίκνον : κόσκινον ἥτοι πτύον. Λικνοφόρος : ὁ φέρων τὸν λίκνον· καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. Λικνοφόρος : τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν. Λίμνην : τὴν θάλασσαν κυρίως. Λιμόν : ἄρρενικῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμόν. Λινεύς : κεστρεύς. Λινὸν λινῶι συνάπτεις : ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων· Στράτις Ποταμοῖς· καὶ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ καὶ Πλάτων. Λινόν : κοινῶς μὲν ἄνθος· Θεόφραστος δὲ νάρκισσον· Μυρσίλος δὲ Λεσβιακοῖς εἶδος ἄνθους.

lambda 225 Λινόν : Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ λινοῖς ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος ἤδη χορδὰς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ· ἐγένοντο δὲ τρεῖς ἥρωες Λίνοι· Καλλιόπης· ὁ δὲ Ἀλκιόπης καὶ Ἀπόλλωνος· τρίτος δὲ Ψαμάθης τῆς Κροτίου καὶ Ἀπόλλωνος. Λινόπται : οἱ ἀποσκοπούμενοι τὰ ἐμπίπτοντα τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις θηρία· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον. Λινόπληγος : φρενόπληγος. Λίξαι : ἐκτεταμένως· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν. Λίπα ἀλείψασθαι : τὸ ἐλαίῳ ἀλείψασθαι λέγουσιν. Λιπάρα : μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων· περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα. Λιπαρέετε μένοντες : προσεδρεῦετε μένοντες ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Λιπαρεῖ : παρακαλεῖ. Λιπαρεῖν : τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι καὶ ἀξιοῦν. Λιπαρές : συνεχές. Λιπαρής : καρτερικός· λίαν ἐγκείμενος. Λιπερνοῦντας : πενιχρούς. Λιπέρνητες : ἥτοι λιποπόλεις ἢ πένητες· τὸ δὲ ὄνομα καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτ' ἂν παρωδῶσι τοὺς Ἴωνας. Λιπομαρτύριον : Λυσίας· καὶ λειποτάξιον Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι.

lambda 226 Λιπογνώμων : ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας· γνῶμα γὰρ καὶ γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὁδούς· ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας αὐτῶν διαγινώσκωμεν. Λιποτάκτης : φυγᾶς τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. Λιποτακτής : καταλείψας· φυγών. Λιπῶσι : λιπαρῶσι. Λίριον : κοινῶς τὸ ἄνθος· καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν Ἀττικοί. Λισσάνιε : ἀγαθὴ ἢ φίλε· Λάκωνες. Λίσσομαι : ἰκετεύω. Λίσπας : ἐκωμωδοῦντο λίσπαι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως· ἐπεὶ Ἡρακλῆς δοκεῖ ἀρπάσαι ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Θησέα ὁ τὴν ἐν Αἴδου ὡς μείαν τὴν πρὸς τὴν πέτραν τῶν ἰσχύων. Λίσπαι : οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετριμμένοι· καὶ λίσπη γλῶσσα, ἡ ἐπιτετριμμένη· λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικούς ὄντας ἔνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλύτους εἶναι· ἐν ᾧ διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς Αἴδου

καὶ πρὸς τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ· Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν

lambda 227 ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι. Λίστριον : στρογγύλον· πρυπτυν· ὃ ἡμεῖς τηγανόστροφον. Λισχρός : φειδωλός. Λιτάζομαι : παρακαλῶ· δέομαι. Λιτανεύει : εὐχεται. Λιταργίζειν : τρέχειν. Λιταργίαι : κνίσαι. Λιταργιοῦμεν : ὀξυνοῦμεν. Λιτή : τῆς Μακεδονίας· ἥς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει. Λιτή : παράκλησις. Λιτοῖς : ψιλοῖς· εὐτελέσιν. Λίτρα : ἥν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος τε καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο· Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ τοῦ νομίσματος. Λίτρα : τὴν νομισμοδόκην καλοῦσι· τὴν δὲ αὐτὴν καὶ λιτροδόκην καλοῦσιν. Λίτρον : οὐ νίτρον Ἀττικοί· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λιτυέρσαν : ὠδὴν τινὰ ἣν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημον τινὰ γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτυέρσαν ἀνακαλοῦμενοι· ἥν δ' οὗτος Μίδα υἱὸς νόθος, οἰκῶν

lambda 228 δὲ ἐν Κελαιναις τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας ἠνάγκαζεν σὺν αὐτῷ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τῷ δρεπάνῳ, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐνείλων ἡῖδεν· ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· ἡ δὲ ὠδὴ βάρβαρος· Φρύγες γὰρ αὐτὴν ἡδον. Λιτυέρσης : εἶδος ωίδης· Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· Αἶδοντα Λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως· οἱ δὲ αὐλήσεως γένος· Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός· κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναις, τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν· ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. Λιφαιμεῖ : αἰμορροεῖ· λείπει τῷ αἵματι. Λιχνεύουσα : λίνως ζητοῦσα. Λιχνεῖα : πύκνωσις. Λίχνος : προαπτόμενος τῶν ὄψων· κατεπιθυμῶν· λιμβός· λαίμαργος. Λιψύδριον : χωρίον τῆς Ἀττικῆς. Λοβός : τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου. Λογγάσω : στραγγεῦσομαι· ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν, τὰ λογγάσια.

lambda 229 Λογάδην : ἐπίλεκτος. Λογία : ἐκλογαί· καρποφορία. Λογισμόν : ἡ λογιστικὴ τέχνη· ὡς Ἴσοκράτης Βουσίριδι. Λογισμός : ὅτε μὲν συνήθως· ὅτε δὲ ἐπὶ ψήφου ἔλεγον. Λογισταί : οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι. Λογισταί· καὶ λογιστήρια· ἀρχὴ τίς παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί· εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διωικημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα· ὅτ' ἂν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες· λογιστήρια δὲ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δεῖναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν. Λογιστής : κριτής· δοκιμαστής· ἐξεταστής. Λογογράφος : ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων. Λόγον ἔχειν : ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Θεόπομπος Φιλιππικῶν πρῶτωι. Λογοποιός : ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἴσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. Λογοποιῶν : πλάττων λόγους ψευδεῖς. Λόγου τυχεῖν : ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Λόγου χάριν : φησὶν Ὑπερίδης. Λογάρια : Φαίδων Σωκρατικὸς Ζωπύρῳ. Λοιβή : σπονδὴ· θυσία. Λοιγόν : φθοράν· ὄλεθρον.

lambda 230 Λοιδίας : ποταμὸς Μακεδονίας· οὗ Αἰσχίνης μέμνηται. Λοιδορούμενος : ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. Λοιδορησμός : λέγουσιν ἀντὶ **** Λοιμεύεται : φθοροποιεῖ· βλάπτει. Λοιπὰ ἄττα : λοιπὰ τινά. Λοίσθω : ἐσχάτωι. Λοκρῶν ξυνθήματα : παροιμία· τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λολλοῦν : τὰ παιδιά τὸν θεόν· οὕτως Ἑρμιππος. Λοξίας : εἰώθασιν τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἰδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ Ἀγνιᾶ. Λοξά : σκολιά· καμπύλα· οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. Λοπασίν : κλέπταις. Λοπάς : σορός. Λοπάδα : τὴν θεὸν Θεόπομπος. Λοπίζειν : οὐ λεπίζειν. Λόπισμα : καὶ λέμμα. Λοπος : ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπὶς καὶ πᾶν λέπος· φλοιός· δέρμα· λεπτόν· ξηρόν. Λορδόν : τὸ ὑπόκυρτον· καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λορδός : ἀπεξυλόμενος· συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

- lambda 231 Λοῦσθαι λέγουσιν, οὐχὶ λούεσθαι· καὶ λούμενος, οὐχὶ λουόμενος· οὕτως Ἀριστοφάνης.
 Λουσιεύς : δῆμος τῆς Οἰνηΐδος Λουσία· ἄφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. Λουτρά : ἔθος ἐστὶ κομίζειν ἐπὶ ζεῦγος ταῖς γαμουμέναις καὶ τοῖς γαμοῦσιν· ἔφερον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆς Ἑννεακρουνου λεγομένης κρήνης ὕδωρ· νῦν πάντοθεν λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους ἔπεμπον· καὶ λουτροφόρον ἐπετίθεσαν τοῖς ἀγάμοις ἐπὶ τῶν τάφων. Λουτρίδες : δύο κόραι περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς· ἐκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λούτριον : ἀπόλουμα καὶ ἀπόνιμμα. Λουτροφόρον : τὸ ἀγγεῖον, οἶον ἢ ὕδρῖα· καὶ λουτροφόρος, ὁ φέρων ἢ ἡ φέρουσα τὸ λουτρόν. Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν : ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρά μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτῳ γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν· ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὕδριαν ἔχων· τὰ δὲ λουτρά ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἑννεακρουνου καλουμένης κρήνης· πρότερον δὲ Καλλιρόης.
- lambda 232 Λοφαδία : κατὰ τοῦ αὐχένος. Λοφία : ὁ τράχηλος. Λοφαῖν : λόφου ἐπιθυμεῖν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λόφος : γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία. Λοφοπωλεῖν : ἐπινεύειν· οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔννεον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς. Λούτριον : τὸ τῶν νενιμμένων ῥυπαρὸν ὕδωρ. Λόφος : τράχηλος· καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λοχαγοῖς : στρατηγοῖς· ταξιάρχαις. Λοχαῖος σῖτος : ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλημένος. Λοχεῖα : ἡ τῶν τετοκυῶν ἐπιμέλεια· ὡς νοσηλεία, ἡ τῶν καμνόντων. Λοχεύει : ἐνεδρεύει. Λοχεύονται : γεννῶσι. Λόχοι : Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης· Θουκυδίδης δὲ ε'· Ἀριστοτέλης ζ'. Λόχη : πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης. Λόχος : ἐνέδρα· τάξις. Λοχῶντες : ἐνεδρεύοντες. Λυγαίως : σκοτεινῶς. Λυγίζει : στρέφει· κάμπτει ἀπὸ τῶν λύγων.
- lambda 233 Λυγιζόμενος : στρεφόμενος· καμπτόμενος· ἀπὸ τῶν λύγων· λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες —δίδη μόσχοις λύγοισιν· ἐν Γοργία· πάσας στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην· τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν· καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται. Λυγίσμασιν : συγκλάσμασιν. Λύγκες : εἶδος θηρίου ὀξυδερκές. Λυγμός : ὁλολυγμός. Λύγος : φυτὸν ἱμαντῶδες. Λυγρόν : χαλεπὸν· ὀλέθριον· κακόν· ἰσχυρόν· πενθικόν· ἐλεεινόν. Λυγῶδες : ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγνυμένων ξύλων οἱ τέκτονες συνάγουσι τὰς ἀρμονίας. Λυδία λίθος : καὶ βάσανος· ἢ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα· ἢ δὲ μαγνήτις τὸν σίδηρον προσάγεται, ἦν καὶ Ἑρακλειῶτιν ὀνομάζουσιν. Λυδιάζων : Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν. Λυδὸς ἐν μεσημβρία παίζει : ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. Λύειν τέλη : λυσιτελεῖν. Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας : **** Λύθρος : φόνος· ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συν-
- lambda 234 ἱστάμενος δι' ἰδρώτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰχώρος. Λυκάβητος : ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Λύκαμβις ἀρχή : τοῦ πολεμάρχου· ψυχρῶς ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβει· ἐπὶ δὲ τούτου ἀποστασίου καὶ ἐπικλήρου αἱ δίκαι ὑπήγοντο. Λύκειον : ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον· ὃ Θεόπομπος μὲν Πεισίστρατον ποιεῖσθαι φησὶν· Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. Λυκεῖον : ἐν τούτῳ τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐποιοῦντο. Λύκιος : ἐκ τῆς Λυκίας· Ἀπόλλων δὲ Λύκειος ἐκτεταμένως. Λυκιουργίς : εἶδος φιαλῶν ἐπονομασθὲν ἀπὸ τοῦ σκευάσαντος Λυκίου. Λυκιουργεῖς : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει· Δίδυμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρησθαι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον· μάλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν· ὡς κλίνη

Μηλιουργῆς καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν γραπτέον καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῇ η', ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας, Λυ-

lambda 235 κιοεργέας· ἴνα, ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίαι εἰργασμένα. Λυκάβας : ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. Λύκος ἀετὸν φεύγει : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων. Λύκος ἔχανεν : παροιμία· λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδ' ἂν ἀρπάσαι τί βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαίρεται, κατακενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει : παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων ἐπὶ τι μάτην· καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν· ἐπὶ διώκοντος αὐτοῦ τί, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ. Λυκοσπάδες : ἵπποι αἱ Ἐνετίδες. Λυκόποδας : Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· τοὺς πρὸς Ἱππίαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ, ὡς γενναίους· ἔλαθον γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατειλεῖσθαι δέρμασι τοὺς πόδας, καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διονυσίου πρώτου. Λύκου δεκάς : ἥρως πρὸς τοῖς Ἀθηήνῃσι δικαστηρίοις τῶν θηρίων μορφὰς ἔχων· πρὸς ὃ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα συνεστρέφοντο. Λύκου δεκάς : παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἴδρυτο

lambda 236 παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. Λυκοῦργος : εἷς τῶν δέκα ῥητόρων· οὗ πάππος Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν. Λυκοφιλίως : ὑπόπτως· ὑπούλως· οὕτω Μένανδρος. Λυκόφως : τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς. Λυλῶ : ἄρωμά τι παιδίων ἐν Εὐβοίᾳ, γινόμενον ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων κεκομμένων. Λύλλος : ποιητὴς ἐπὶ μωρίαὶ κωμωδούμενος. Λυμαίνεσθαι : καθαίρεσθαι ἢ ἀγνεύειν. Λυμαίνων : φθείρων· βλάπτων. Λύματα : καθάρματα· αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις. Λύμη : βλάβη· φθορά· ὕβρις. Λύξ : οὐχὶ λυγμός καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ : διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχερεῖαν λέγεται. Λύμενος : ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων· οὕτως Πλάτων. Λυπρόν : λυπηρόν. Λυσάμενον : λυτρωσάμενον. Λυσανδρεία : πανήγυρις ἦγετο ἐν Σάμῳ. Λυσανίας : λύων τὰς ἀνίας· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λύσανδρος : ναύαρχος Λακεδαιμονίων. Λύσεται : ὠνήσεται.

lambda 237 Λύσιμα ἐνέχυρα : τὰ λυτρώσιμα. Λύση : ἀντὶ τοῦ λυσάτω· Νόμων θ' παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα. Λύσιοι θεοί : οἱ καθάρσιοι· λυτικοὶ κακῶν. Λυσίμαχος : οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής. Λυσιτελὲς καὶ λυσιτελεῖν : ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά· ἡ μὲν γε λυσιτέλεια βάρβαρον. Λυσιτελές : τὸ λῦον εἰς ἃ δαπανώμεθα. Λύσιοι τελεταί : αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὅναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθούσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξὶν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· ὡς Ἀριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων Ἄμπελον. Λυσιτελές : ὠφέλιμον ἢ συμφέρον. Λύματα : ἐνέχυρα· οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λυσόμενος : λυτρωσόμενος. Λύτρα : μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας. Λύχνα : οὐδετέρως Ἡρόδοτος. Λυχνὶς : σκληρὸς καὶ διαυγής· Πάριος λίθος. Λυχνίον : ἡ λυχνία· λυχνία λεκτέον, οὐχὶ λυχνίαν.

lambda 238 Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτεις : ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδεῖω τί ποιούντων. Λυχνοῦχος : φανός· λαμπτήρ. Λυχνοκαυταί : οὐχὶ λυχνοκαΐαι. Λυχνοῦχον : τὸν κεράτινον φανόν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι· φανὸς δὲ ἡ ἐκ ξύλων λαμπάς· Φιλιππίδης· ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφανῶν δερμάτων λαμπτήρες· καὶ κεραμεοὶ διατετρημένοι, ὥστε διαφαίνειν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λυχνοκωσα : λυχνοκαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλείδης. Λύων : καὶ ἐκτείνοντες

καὶ συστέλλοντες λέγουσιν ὡς λίαν. Λωβᾶται : βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζει. Λώβη : βλάβη· ὕβρις. Λωβητῆρα : ὕβριστήν. Λώϊον : βέλτιον. Λωῖστος : βέλτιστος. Λώπην : ἱμάτιον· περίβλημα. Λωποδύτης : ἱματίων κλέπτης. Λωλω : σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένων ἐμφερὲς παλασίους. Λῶπος : ἱμάτιον. Λωτός : βοτάνη εὐώδης· ἦν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν. Λωφᾶν : τὸ ἡρεμεῖν· καὶ τὸ ἐνδεδωκέναι· καὶ ἀναπαύεσθαι δηλοῖ· οὐ τὸ πεπαῦσθαι καὶ παντελῶς. Λωφήσομεν : ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ εἴρηται

lambda 239 λωφήσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λωφήσαντος : ἀναπαυσασμένου· ἡσυχάσαντος. Λώφησις : παῦσις· πτώσις. Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ λ στοιχείου.

mu 239 (6t) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μ . Μα : ἀντὶ τοῦ οὗ μα· τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μα τῷ ναὶ χρῆται· ὡς, Ναί μα τότε σκῆπτρον· ὅτε ὄμνυσιν· ὅτε δὲ ἀπόμνυσι τίς, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως οἶον, Οὐ μα γὰρ Ἀπόλλωνα· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐαι· Οὐ μα Ζῆν' Ἀγέλαε· ἡμεῖς δὲ τὸ μα ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες· ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν. Μάγαδις : ψαλτικὸν ὄργανον· οὕτω Σοφοκλῆς. Μαγγανεύειν : μίσγειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν. Μαγγανεία : ἦν ἡμεῖς μαγείαν· μάλιστα δὲ ἡ τῶν ἀγύρτων οὕτω λέγεται. Μάγαρον : οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικά ἱερὰ κατατίθενται· οὕτως Μένανδρος. Μάγας : σάνις τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς.

mu 240 Μάγγανον : παράδοξόν τι λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. Μαγγανευτής : ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν. Μάγιδες : μάζαι· καὶ τὰ τηῖ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μαγίστερ : διδάσκαλε. Μαγίς : μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων. Μάγνον : Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν· τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα. Μάγους : τοὺς μαγγανεύοντας· καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσιν. Μαγύδαρις : φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἥττον δριμύ· ἔνιοι τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν. Μα Δία : οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἶονταί τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μα Δία ὥσπερ καὶ τὸ νη Δία ἐπὶ τὸ ναί· ὅθεν καὶ τὸ ναί Δία λέγουσι καὶ νά. Μαδαγένειον : τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια. Μάζα : ἄρτος· φύραμα. Μάζαν : τὴν τροφήν ἐνίοτε ἔλεγον. Μάζης ὦνιον : ἄρτου πρᾶσις. Μαζονομία : οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πινες. Μαζουρωθ : τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τηῖ

mu 241 συνηθεία ζωῖδια καλοῦνται· Ἑβραϊστὶ δὲ τινες λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῶν κύνα. Μαθηματικόν : ἀντὶ τοῦ φιλομαθῆ· ἐν Τιμαίῳ· τὸν δη θη μαθηματικὸν ἢ τινα ἄλλῃ σφόδραν μελετὴν διάνοιαν κατεργαζόμενον· καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀποδοτέον κίνησιν γυμνασίαι προσομιλοῦντα. Μάθος : ζήτησις. Μάθος : λέγουσι τὴν μάθησιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μαῖαν : ὡς ἡμεῖς τὴν ὁμφαλήτομον· ἡ δὲ ὁμφαλήτομος, Ἀττικὸν μάλλον ὄνομα· καὶ μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ μαιοῦσθαι. Μαιευτικῆς : ἱατρικῆς. Μαιευόμενοι : ζητοῦντες· ἐρευνῶντες. Μαίμακον : τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικὴ ἡ λέξις. Μαιμακτηρίων : καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησι ε'· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον· μαιμάξαντες γὰρ, ὃ ἔστιν ὀρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον καὶ οἶνον ἐποίησαν. Μαιμάσσει : σφύζει· προθυμεῖ· κυματοῦται· πηδᾷ· καχλάζει· κλονεῖται. Μαιμακτηρίων : ὁ ε' μὴν παρὰ Ἀθήνησιν· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δὲ ἔστιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος, ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀὴρ ταραττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει. Μαιμώσα : ἐνθουσιῶσα.

mu 242 Μαινάδας : μαινομένας· ζητούσας βακχεύειν· παραφόρους. Μαινάς : βάκχη. Μαινόμενον : μανιοποιόν. Μαινόμενος οἶνος : μανιοποιός. Μαινόλης : μανικός. Μαινῶ : ἐνθουσιωδῶς κινεῖμαι. Μαιωθήσονται : λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θεραπευθήσονται. Μάκαιραν : μακαρίαν. Μακαρίτας : τοὺς τεθνηκότας· οὕτως Μένανδρος. Μακκοᾶν : παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν, τὸ φρονεῖν. Μακαρίτας : τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμεως ὡς μακαρίων ὄντων τῶν

τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται τινός· Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν· οἶον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας· τὸ γὰρ ζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς ζάπλουτος. Μακάρων νῆσος· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίαι Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας. Μάκελλα· δίκηλλα. Μακρὰ γραμμὴ· ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο. Μακρὰν οὐσίαν· λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.

mu 243 Μακρὰν τίμησιν· τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτε τινα καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δὲ, ὅτ' ἂν ἀπολύοιεν καὶ μὴ καταδικάζοιεν. Μακρὰν· εἰς τόπον καὶ ἐν τόπῳ· μακρόθεν δὲ τὸ ἐκ τόπου· λέγουσι δὲ καὶ τὸ μακρὰν ἐκ τόπου πολλάκις. Μακραίωνας· μακροβίους. Μακρὰ χαίρειν· οἰμώζειν· στενάζειν. Μακρὸν ποιῶ· ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης. Μακροκεφάλους· ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον· Παλαίφατος δὲ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους. Μακροπόνηρος· (ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ μνησικακῶν.) Μάκτρα· λίθινον ἢ κεραμεοῦν σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ξύλινον· ἐν ᾧ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μάκτραν καὶ καρδοπόν· διχῶς λέγουσιν. Μάλα εἰκότως· πάνυ δικαίως. Μαλακίζεται· ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν. Μαλακία· νόσος. Μαλακόν· ἀπαλόν· ἢ καὶ ὁ ἀσελγής. Μαλακὸς καὶ μαλθακός· ἐκατέρως· Θουκυδίδης δὲ ἄνευ τοῦ θ' καὶ μαλακίζεσθαι, οὐχὶ μαλθακίζεσθαι.

mu 244 Μαλαν· ἀντὶ τοῦ οὐ καλά. Μαλάχιον· κόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μαλάχη· οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κεῖται· εἴρηται δὲ διὰ τὴν μαλακότητα. Μαλερόν· μαραντικόν. Μαλερόν· λαμπρόν· σπουδαῖον· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθενές· ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερόν πυρ, τὸ ὀξύ ἢ μαραντικόν· καὶ σφοδρόν· καὶ μαλερὰς φρένας· τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. Μάλευρον· τὸ ἄλευρον· Ἀχαιοί. Μαλθακόν· εὐλυτον· [μαλθακόν.] Μαλθακόν· ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μαλθάσαι· ἀγαθῦναι· καταπραῦναι. Μάλθη· ὁ μεμαγμένος κηρός. Μαλκίῃν· ὑπὸ κρύους κατεσκληκέναι καὶ δυσκίνητος εἶναι. Μαλκίειν· τὸ νεναρκεκέναι τὰς χεῖρας ὑπὸ κρύους. Μαλκίομεν· Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησίν. Μάλιστα· ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει. Μᾶλλον μᾶλλον· οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ και συνδέσμου· οὕτω Μένανδρος. Μᾶλλον μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἄλεξις

mu 245 Ἀτθίδι· Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ· Ἐπεὶτα μᾶλλον μᾶλλον· Ἀναξίλας Ὡραις Ἄλεξις Πεζονίκη. Μᾶλλον Φρύξ· ἡ παροιμία· ἐνθένδε οἱ ἐπτὰ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζωῖα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργοὶ δίχα νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν· Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας παρεστῶς δὲ ὁ λογοποιὸς Φρύξ τὸ γένος, τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχεις**** Μαμμάκυθος· μωρὸς καὶ τηθαλλαδοῦς. Μαμμάν· Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν· οὕτω Καλλιᾶς. Μάμμη· τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν· καὶ τὸν πατέρα πάππαν καὶ παππίαν. Μαμμίαν· Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ τὰ παιδιά μαμμάν τὸ φαγεῖν λέγειν. Μαμωνᾶς· χρυσός· γήϊνος πλοῦτος. Μανά· ἀραιά· καὶ μανότης· ἀραιότης· οὕτω Πλάτων. Μανὰ· θυσία· σπονδή. Μανδαλωτόν· εἶδος φιλήματος· ὡς γιγγλιμωτόν καὶ δράπετον καὶ ἕτερα. Μανδαλωτόν· μήποτε κλειστόν· μάνδαλος γὰρ ὁ θύραν κλείων. Μάνδρα· ἵππων σηκοί.

mu 246 Μανδραγόρας· ὑπνωτικὸς καρπός. Μανδύας· εἶδος ἱματίου, ὃπερ καλεῖται λωρίκιον. Μανδύη· τήβεννα. Μάνην· τὴν μανίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάναν· Ἀριστοφάνης. Μάνης· ποτηρίου εἶδος. Μάνης· βόλος φαῦλος· καὶ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάταγας ἠφίεσαν. Μανόν· ἀραιόν· ἢ χαῦνον· ἢ ἄνωφερές ὡς φλόξ· καὶ ὁ μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσὶ· καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται. Μανθάνειν· καὶ τὸ παραλαμβάνειν τί μάθημα καὶ τὸ συνιέναι. Μανοῦμαι· ἀντὶ τοῦ μανῆσομαι λέγουσιν. Μάραγμα· μᾶστιξ. Μάραγμα· μᾶστιγος γένος· οἶον ταυρεία τίς. Μαράθω καὶ λεύκη· ταῦτα φυτὰ μυστικά ἐστι· καὶ ἡ μὲν μᾶραθος ἀγωγός ἐστὶν ὄφρων· καὶ ἐπ'

αὐτῆς τὸ γῆρας ἀποδύονται· ἡ δὲ λεύκη ὅτι Ἡρακλῆς ἀνελθὼν ἐστέψατο τούτῳ. Μαραθῶν :
δῆμος Αἰαντίδος. Μαραθῶνιον ποίημα : Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ
ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ. Μαντινέων διοικισμός : εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινέων διώικησαν
πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός.

mu 247

Μαντινοσύνων : μαντειῶν. Μαργίτης : Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπωνυμίαν
Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως. Μαργίτης : ἐπὶ μωρίαί
κωμωδούμενος· ὃν φασὶν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν πέντε δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον
μὴ ἄψασθαι αὐτῆς· ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν
ἤδη γεγεννημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἴ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη. Μαργαίνει :
μαίνεται. Μάργος : μαινόμενος. Μαργῶσαν χέρα : μαινομένην χεῖρα. Μαρμαίρει : λάμπει·
καταυγάζει. Μαρμαρέην : λαμπράν. Μαρμαρυγή : ἄστραψις· λαμπηδών. Μαρεινή : ἡ
μεμαρασμένη ὕλη· καὶ τοὺς ἀνθρακευτὰς Σοφοκλῆς. Μαρίλη : ὁ χνοὺς τῶν ἀνθράκων· καὶ ἡ ἀπ’
αὐτῶν ἀσβόλη. Μαριανδυνὸν θρηνητὴν : οὕτως Αἰσχύλος. Μάρσιππος : σάκκος· θυλάκιον·
σακέλλιον. Μάσθλης : δέρμα· καὶ ὑπόδημά τι Ἰακώτερον. Μαρμάριον : τῆς Εὐβοίας ὄρμος· καὶ
ἱερὸν Ἀπόλλωνος· οὕτω Μένανδρος.

mu 248

Μαρτύρωνται : ὅτ’ ἂν ἀντὶ τοῦ μαρτυρία ἐπάγωνται ἢ παρέχωνται Πολιτείας β’· τὸν Ὅμηρον
μαρτύρωνται. Μάρτυς : ὁ μάρτυρ· καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα· Μένανδρος. Μαρώνεια :
τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει· ἔστι
δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ· ἣν φησὶν εἶναι τὴν ὑφ’ Ὀμήρου Ἴσμαρον καλουμένην. Μασσαλία :
Ἴσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φωκαεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν,
εἰς Μασσαλίαν ἀπωίκησαν· μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης. Μάσμα : μαστευμα· ζήτημα·
οὕτω Κρατῖνος. Μάσσει : φυρᾶ· ζυμοῖ. Μασταρύζει : τρέμει· ἀγωνιᾷ. Μάστακα : μάσημα· τροφήν.
Μάστακας : τὰς ἀκρίδας· Σοφοκλῆς. Μαστιγίας : δοῦλος ὁ δι’ ἀμάρτημα μαστιζόμενος.
Μαστηρύζειν : τὸ κακῶς μασᾶσθαι· Κυρηναῖοι. Μαστῆρες : οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα
εἰσπράττοντες· οἷονεὶ ζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημάτων· τῶν ἀειφυγία φυγαδευθέντων·
ἐκλήθησαν δὲ μαστῆρες ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούντων τὰ θηρία.
Μαστίξω : ἀντὶ τοῦ κνίσω. Μαστιγώσιμος : μαστίγων ἄξιος.

mu 249

Μαστροπός : μαβλιστής· πορνοβοσκός. Μαστρολεῖον : τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.
Μάστηρα : ἐν ἡ’ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν· τί γὰρ ἄλλο τις εἴποι
Δρόγγιλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειρα· μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ
Πίστειραν, ἢ Ἐπιμαστόν· ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὐρίσκομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ’ τῶν περὶ
Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ. Μάττεσθαι : μαλακεύεσθαι. Ματτύης : σκευασία τίς
περιφορημάτων χρήσιμος εἰς ποτόν· καὶ κῶμον πλείω· Φιλήμων. Ματρυλεῖον : τόπος ἐν ᾧ
γρᾶες μαστροποὶ διατρίβουσιν ἐταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους· ἐκάλουν δὲ
αὐτὰς καὶ μαστράς· εὐφήμως. Μασχάλην αἶρεις : ἀντὶ τοῦ καθωμισθήσῃ· οἱ γὰρ μεθύοντες
ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκῶμενοι· καὶ οἱ μνηστῆρες Χεῖρας ἀνίσχοντες γέλω· ἔκθανον.
Μασχαλίσματα : Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτραι κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος
σημαίνουσιν· οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλίνειν
ἀκρωτηριάσαντες μόρια τούτου καὶ ὀρμάσαντες ἐξεκρήμνασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν
μασχαλῶν διεΐραντες· καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὰ τοῖς μηροῖς

mu 250

ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις. Μαστῆρες : ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη
ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου· ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί. Ματαῖσαι : μαται
Μάτην : ματαίως. Μάτην : ἄλλως· Ἴωνες. Ματηρεύειν : μαστεύειν· ζητεῖν. Ματιολοιχός : ὁ περὶ
τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος· μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ μικρόν. Μὰ τῷ θεῷ :
γυναικεῖος ὄρκος· δυϊκῶς δὲ ὁμνύουσι τὴν κόρην καὶ τὴν Δήμητραν· ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει

τοῦτον ὀμνύναι. Μαυρόν : τὸ ἀμαυρόν καὶ ἀσθενές. Μαυρός : μωρός. Μαχασαί : κρατήσιν λέγουσι. Μαχαιρίδες : αἱ κουρικαὶ μαχαῖραι· οὕτως Εὐπολῖς. Μαχλάδας : πόρνας. Μαχλός : ἀσελγής· ἄσωτος. Μαχλοσύνη : κατωφερία· γυναικομανία. Μαχλῶντες : πορνεύοντες. Μαύσωλος : ἄρχων Καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἔνεκα. Μαχάτας : ὄνομα κύριον.

mu 251 Μάψ : ματαίως. Μάψιδιον : μάταιον· δαψιλές· χαλεπὸν· πολὺ· δεινόν· ἐκούσιον. Μεγάβυζος : στρατηγὸς βασιλέως, ἀναπεμφθεὶς εἰς Αἴγυπτον, ὅφ' οὗ ἐνίκηθησαν Ἀθηναῖοι. Μεγάθυμος : μεγάλωψυχος. Μεγάλην θεόν : Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως Τελβαιναῖν· Θραίκιος γάρ. Μεγαίρων : φθονῶν. Μεγάλλιον μύρον : ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου· λέγει δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὁσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλίου. Μεγαλήτωρ : μεγάλωψυχος. Μεγαλόνοια : ἡ περιφάνεια· μεγαλοφυΐα. Μεγαλοπρεπής : μεγαλοφανής. Μεγαλόφρων : μεγάλωψυχος. Μεγαλῶνυμον : μεγαλόδοξον· περίφημον· ὀνομαστόν. Μεγάμυκος : μεγαλομύκτης· ἢ ὄνος. Μεγάνορος πλούτου : ἰσχυροῦ· δυνατοῦ· ἀνδρίαν ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μέγαλα δύναται ὁ χρυσὸς· νεῦρα γὰρ πολέμου λέγεται εἶναι. Μεγαρέων δάκρυα : ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόρδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων.

mu 252 Μεγαρίζοντες : λιμώσσοντες· ἢ μέγαλα λέγοντες. Μεγαρικάι Σφίγγες : αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν· ἢ καὶ ἀπὸ Μαΐας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις. Μέγαρον : ὑπερωῖον· οἶκημα. Μέδεσθαι : φροντίζειν. Μέδιμνον : μέτρον χοινίκων μῆ'. Μέδων : βασιλεύων. Μεθαρμοζόμενος : μετερχόμενος. Μεθεῖναι : ἀφεῖναι· ἀμελῆσαι. Μεθήκειν καὶ μετιέναι καὶ μετελθεῖν : τὸ ἐπὶ τινὰ ἐλθεῖν. Μεθήκεν καὶ ἐμέθηκεν : λέγουσιν ἑκατέρως· μᾶλλον δὲ μεθήκεν· τό γ' οὗν ἐμέθηκεν Ἰακὸν καὶ παλαιόν. Μεθεῖς : ἑῶν· ἀφίων. Μεθειώ : ἀφῶ· ἑάσω. Μέθεξις : μετοχή· κοινωνία. Μεθέσθαι : καταλιπεῖν. Μεθημοσύνη : ἀμέλεια· ῥαθυμία. Μεθήμων : ἀμελής. Μεθέορτοι ἡμέραι : ἅς τινες ἐπίβδας· αἱ ταῖς ἑορταῖς ἐπαγόμεναι· καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος, ὁ κατόπιν ἑορτῆς ἦκων. Μεθήσειν : ἀμελήσειν. Μεθίει : ἀμελεῖ· ἀφεῖ. Μεθιεμένους : ἑῶντας· προδίδοντας.

mu 253 Μεθίετο : προῖετο· ἠφίετο. Μεθοδείας : τέχνας ἢ δόλους. Μεθοδεύει : μετέρχεται· τεχνάζεται· ἀπαταῖ. Μεθῶνη : Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς λέγει ἂν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· τέσσαρας δὲ εἶναι φησὶ Μεθῶνας Δημήτριος ὁ Μάγνης. Μεθόριον : τὸ μεταξὺ τῶν ὁρῶν. Μεθορμιζόμενος : μετερχόμενος. Μέθυ : οἶνος. Μεθόδιον : τὸ μετὰ τὴν ὁδόν. Μεθῶδιον : τὸ μετὰ τὴν ὁδόν. Μεθύμνιον : τὸ μετὰ τὸν ὕμνον· ἢ ἡ μετὰ μέθης ὁδὴ. Μειαγωγῆσαι : θῦσαι· μεῖον γάρ ἐστι τὸ ἱερὸν τὸ θυόμενον, ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰσάγωσιν. Μειλίγμασιν : ἀπαιτήμασιν. Μειλικτηρίοις : προσηνέσιν· ἡδέσιν· πραέσιν. Μειλίξασθαι : πρᾶναι. Μειλίχιος : πρᾶος· χρηστός. Μεῖον καὶ μειαγωγός : Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησὶ παρέσθαι μεῖον· θῦμα δὲ ἐστὶν ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους· ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη. Μειαγωγός : ὁ εἰσάγων Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν· οἱ φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος, ἐπεφώ-

mu 254 νουν ἐστῶτες· ἰστάνειν δεῖ· μεῖον γάρ ἐστιν μειαγωγῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον. Μηρεύεται : σωρεύεται· εἰλεῖται· καὶ μηρευόμενον· καὶ μήρευμα· καὶ μηρεύω, τὸ εἰλῶ καὶ σωρεύω. Μεισητία : πρὸς ὅτι οὗν ἄχαρις ἀπληστία. Μελανίππιον : Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρώων ἐστίν. Μελανωπος : οὗτος κηδεστής ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος. Μεῖον : ἔλαττον· μικρότερον. Μεῖον : τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας θυόμενον ἱερεῖον· οὐ μείζον ἀποδεδειγμένου τινὸς σταθμοῦ· ὡς ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦτο παρέχων. Μειονεκτεῖν : τὸ ἥττον φέρειν· ἐλαττοῦν. Μειονεκτούμενοι : ἐλαττούμενοι. Μειρακιεύεσθαι : ***** Μέλαθρα : οἶκον. Μελαίνη : βαθεῖα.

Μελάνυδρος : βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. Μελεαγρίδες : ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει· λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας· οἱ δὲ

mu 255 τὰς συνήθεις Ἰοκαλίδος τῆς ἐν Λέρνηι παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελάγχρως καὶ μελάγχρης : ἀμφότερα Ἀττικά· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ η· Κρατίνος. Μελαναίων : τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον· τὸ ἔναλον· Ἀριστοφάνης. Μελαμπύγους : ἀνδρείους. Μέλασμα : τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδωρος. Μελεδήματα : μεριμνήματα. Μελεδωνοί : ἐπίτροποι φροντισταί· προεστηκότες. Μελαμπύγου τύχης : μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι Λίμνης υἱοί· ἀκολασταίνοντων αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον· ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἀναφόρων ἐδεήθησαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. Μέλεος : ἄθλιος· μάταιος· ταλαίπωρος· δυστυχής. Μέλημα : φρόντισμα. Μελία : βέλη. Μελινεως : ἀμπέλου εἶδος. Μελίνη : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ· ὄσπριόν ἐστιν· ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον· μελίνη· Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ

mu 256 μελίνους εἶπεν· ἔνιοι δὲ εἶδος τι κέγχρου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον· Θεόφραστος δὲ ἐν ἐβδόμῳ περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει· κέγχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλυμον. Μελίνη : εἶδος ὄσπριου· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἀρρενικῶς καὶ θηλυκῶς. Μελιτέα κάπρον : Ἀριστοφάνης ἐν Γήραι λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστιν· καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτὸν ἔλεγον· ἢ ὅτι μυλῶνα εἶχεν ἐν οἷς ἐτρέφοντο σὺς. Μελιτέων οἶκος : ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος· εἰς ὃν οἱ τραγωδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων. Μελίτη : δήμος Κεκροπίδος. Μελίτη : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· δήμος δὲ ἐστὶ τῆς Κεκροπίδος· ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ μὲν Ἡσίοδον, θυγατρὸς Μύρμηκος· κατὰ δὲ Μουσαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Μελίπνους : ἡδύπνους. Μελιτίδης : εἷς καὶ οὗτος τῶν εὐθητῶν· ὡς ὁ Μαργίτης· ὃς οὐκ ἤδει πλέον τῶν πέντε ἀριθμεῖν· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Κόροιβος καὶ ὁ Ἀμφιστείδης. Μελιττοπηχεῖν : τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι πρόσπτωνται. Μελιτοῦττα : μάζα διὰ μέλιτος. Μελλήδρυον : ἡ τῆς δρυὸς μήτρα.

mu 257 Μελίφρων : ἡδύς· γλυκαίνων τὰς φρένας. Μέλω : ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. Μέλλει : ἔοικεν. Μελλήσας : ὑπερθέμενος· βραδύνας· καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας. Μέλλησις : ὑπέρθεις. Μελληταί : ὑπερθετικοί. Μελλήσω : σπουδάσω· φροντίσω. Μελλόντων : ἐπιμελείσθωσαν. Μέληθηρα : παίγνια· σπαράγματα. Μέλποντες : αἰδοντες· ἀνυμνοῦντες. Μεμάχηται : οὐχὶ μεμάχεσται· καὶ μεμαχημένος, ὁ μεμαχεσμένος. Μεμελημένος : πεπονημένος. Μέμηλεν : μέλει. Μεμηλώς : ἐπιμελούμενος. Μέμηνεν : μαίνεται. Μεμισθαρηκῶς : ὁ μισθῷ καμῶν. Μεμοιραμένων : λαχόντων· κληρωσαμένων. Μεμοίραται : μετέχει· εἴληφεν. Μέμονα : προθυμοῦμαι. Μέμορται : μεμοίραται. Μεμύηται : πεπείραται. Μεμυκότα : κρύψαντα· καμμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. Μέμφειραν : τὴν μέμψιν· Τηλεκλείδης. Μεμφθῇ : τὸ μέμψηται· Θουκυδίδης.

mu 258 Μεμφωλή : ἀντὶ τοῦ μέμψις. Μέμφιδος : Ἀττικοὶ τὰ πολλὰ Ἰωνες δὲ καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ Μέμφιος· μήτιος· σύρτιος· Αἰσχύλος Πέρσαις· Ὁ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων Μέγας Ἀρσάκης. Μεμψιβολεῖν : μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος : φιλεγκλήμων. Μέμψιν καὶ μομφήν : ἄμφω λέγουσιν. Μεμωκημένος : καταπεφρονημένος. Μέν γε : ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ μέν. Μένδῃ : ἢ ἐν Πελλήνῃ πόλιν· καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος· καὶ οἶνος ὁ ἐκ ταύτης· Μένδης δὲ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ νόμος· καὶ ὁ ἐντεῦθεν Μενδήσιος. Μένελαος : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Μενθηριῶ : μεριμνήσω· διατάξω. Μένος : δύναμις· ὀργή. Μενοῦνγε : ἐκ συνδέσμων τριῶν· τὸ ἀληθές. Μέντοι : τὸ δὲ σὺν τῷ γε παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. Μέντοι : τὸ

δὲ μέντον βάρβαρον· ὡς καὶ Χρύσιππος χρῆται. Μερὶς οὐ πνίξ· τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων ὅτι αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάστω τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· μερίς, οὐ πνίξ.

mu 259 Μεριδάρχιας· μεριτίας· κατὰ δεκαρχίας. Μερμερῶ· φροντίζω ἢ χολῶ. Μέρμερα· μερίμνης ἄξια· χαλεπά. Μέρμηρα· ἡ εἰς ὕπνον καταφορά. Μερμηρίζω· μεριμνῶ. Μέρορες· οἱ ἄνθρωποι παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἥτοι τὴν φωνήν. Μεσάγκυλος· μεσοπόλιος· ὠμογέρων. Μεσάπιον· ὄρος Εὐβοίας· ἀπὸ Μεσάπου τοῦ μετοικήσαντος εἰς Ἰταλίαν. Μεσαύλιον· κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· καλεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. Μεσαύχενες· οἱ ἀσκοτηδες αὐχένες. Μέσσαβον· τὸ μέσον. Μεσεγγύημα· ἀργύριον παρακείμενον ἐφ' ὁμολογία τῶν δόντων ἐπὶ τῷ διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό. Μεσέγγυος· μεσίτης· ἐγγυητής· μέσος δύο μερῶν. Μεσεγγύονται· ἐγγυητὰί γίνονται· ἐγγυητὰς ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. Μεσεγγύς· μεταξύ. Μεσεύειν· μέσῃ. Μεσόκοποι αὐλοί· ὑποδέεστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες μέσοι. Μεσοκρινεῖς· οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἔργα-

mu 260 ζομένους τὰ μέταλλα· ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὄρους τῶν μισθουμένων. Μεσομέρδην· ἐκ τῶν μέσων· ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην μεμενηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων. Μέσον· δικαστήριον Ἀθήνησι. Μεσοπορῶν· μέσῃ ὁδεύων. Μεστοῦται· πληροῦται. Μετα· ὁ τοῦ Ἀρχιβίου πέντε δηλοῦν· ἐν· Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν· ἐπὶ Ἐς Τεμέσῃν μετὰ χαλκόν· ου—μετόπισθε νῶς κυανοπρώριοι· ὑπο· χαῖται δ' ἐρρώνοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο· εἰς—μετὰ ἔθνος ἐταίρων· συν· Σὺν δ' αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσιν· προς· Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφιπόλους βασιλεία. Μεταβαλὼν· στραφεῖς. Μετάβολοι· πραγματευταί· μεταπράται. Μεταγεινιῶν· μὴν Ἀθήνησι δεύτερος· ὠνομάσθαι δὲ φασὶν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τῆς εἰς τὸ ἄστυ· ταύτης τῷ μηνὶ τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θησέως. Μεταγεινιών· δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγεινιώ θύουσιν. Μεταδόρπια· ἐπίδειπνα. Μεταγενής· μεταγενέστερος.

mu 261 Μεταίχμιον· μετὰ δύο φαλαγγῶν τοῦ πολέμου. Μετακόσμιον· τοῦ κόσμου κρείττονα. Μετακέρας· τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος. Μέταλλα· τὰ ἀργυρεῖα· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ μεταλλᾶν· ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρίτις ἄμμος. Μεταλαγχάνειν· μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κλήρου. Μετὰ Λέσβιον ὠδόν· παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρῶτους προσεκαλοῦντο· ἀκαταστατόυσης γὰρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτῶν ἐν τοῖς συσιτίοις καὶ κατεστάλησαν. Μεταλλεῖς· οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. Μεταλήξαντι· παυσαμένῳ. Μεταλλεύει· μεταφέρει. Μεταμαθεῖν· μεταγνῶναι. Μεταμείβων· μεταλλάσσων. Μεταναστεύου· φεῦγε· μετοίκει. Μετανάστης· μέτοικος· φυγὰς. Μετάπεμπος· προκληθεῖς. Μεταποιοῦμαι· φροντίζω· προνοοῦμαι. Μεταπεττεύειν· τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν·

mu 262 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεττεόντων· οἵτινες πολλάκις μεταβάλλονται ἐν τῇ παιδιαί. Μεταποιεῖσθαι· ἀντιποιεῖσθαι· Πολιτικῶι Πλάτων· ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιομένους τέχνης· ἀντιποιομένους· Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιοῦμενοι σημαίνει ἀντιποιοῦμενοι. Μεταπύργιον· ἐν μέσῳ οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο· οὕτω καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας. Μετάρσιος· μετέωρος· ὑψηλός. Μετασοβῶν· ἀποδιώκων. Μετασπώμενος· ἐπακολουθήσας· μεταδιώξας. Μεταστῆσαι· καὶ τὸ αἰτῆσαι καὶ τὸ χρήσασθαι. Μεταστοιχειοῦσα· μετασχηματίζουσα. Μετασχεῖν· ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι : ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. Μεταφρένων : μεταξύ τῶν δύο ὤμων. Μεταφῦναι : μεταπλασθῆναι. Μεταχειρίζειν : ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι· Θουκυδίδης. Μεταχρωννύντες : μετασηματίζοντες. Μετειλήχει : μετέσχεν. Μείμιμι : μετέρχομαι. Μετελεύσομαι : ἐπελεύσομαι. Μετεκβολή : μεταβολή· καὶ ἐξάλλαξις· Κρατῖνος. Μετελθών : ἐπελθών.

mu 263 Μετ' ἐμέ : πρὸς ἐμέ. Μετεμόσχευσεν : μετεφύτευσεν. Μετοίκιον : μέτοικος μὲν ἐστὶ ὁ ἐξ ἐτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἐτέραι καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος· ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ δώδεκα· ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον· Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον· ἡ δὲ γυνὴ ἕξ· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει· καὶ οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον· Μένανδρος φησὶ πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελώνῃ· οἱ μὲντοι τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητὰς, καὶ εἰ ἐάλοντο, ἐπιπράσκοντο· ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους· ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Μετοιωνίσασθαι : ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἶωνόν. Μετοίκων λειτουργίαι : αἱ σκαφηφορίαι· εἰσὶ δὲ μέτοικοι ξένοι· οἱ Ἀθήνησιν οἰκοῦντες, διδόντες τὸ μετοίκιον δραχμῶν δώδεκα. Μετεωρολέσχει : περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες. Μετεωροπολῶν : τὰ οὐράνια σκοπῶν.

mu 264 Μετῇ : ἐξῇ. Μετῆλθε τὴν ἄλοχον : ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ. Μετ' ἵχνια : κατὰ ἵχνη πορεύεσθαι. Μετοιχήσονται : μεταπορεύσονται μετέλθωσιν. Μετοίχεσθαι : μετελθεῖν· μεταβαίνειν. Μετοκλάζειν : μετακαθίζειν. Μετόν : ἐξόν. Μετόπισθεν : ἐν ὑστέρωι μετὰ ταῦτα. Μετουσία : κοινωνία. Μετοχετεύειν : μετακομίζειν. Μετρεῖσθαι : δανεῖζεσθαι. Μετρήσαντες : διελθόντες. Μετρήσαι : ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος. Μετώχετο : ἐπορεύετο. Μετρίως ὠργασμένος : ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος. Μετρίως : τὸ συμμετρῶς· Θουκυδίδης. Μετριάζει : ταπεινοφρονεῖ. Μέτριοι : εὐγνώμονες. Μετριοπαθεῖν : ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι· συγγινώσκειν. Μέτριος : ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἥθος ἐπιεικής. Μέτρον : ἐν Τιμαίῳ τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμμετρίαν τῆς μίξεως. Μετρονόμοι : ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμόν, ὧν

mu 265 πέντε μὲν ἐν ἄστει· πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μετρονόμοι : ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν ἢ τῶν μετρονόμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμόν δεκαπέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ· ἑννέα δὲ εἰς ἄστυ· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες : οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἕκ τινος χρησιμοῦ· ὃν ἀνείλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὕβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη. Μέχρι αἰδοῦς : ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων. Μέταυλος : ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή· οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Μήδεα : βουλευματα. Μηδικὴ πόα : ἡ τρίφυλλος λεγομένη. Μηδοσύνη : βουλή. Μηκάδες : ἐπιθετικῶς αἱ αἴγες· ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς. Μηκύβερνα : πόλις ἐστὶν ἐν Θρακίᾳ σταδίους εἴκοσι ἀπέχουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα. Μήκων : ἄμμος μεταλλικὴ. Μηλαφήσαι : ψηλαφήσαι. Μῆλα : πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

mu 266 Μηλοβοτέα : γῆν εὐτραφῆ· ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων. Μηλόβιος : εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους μέμνηται. Μηλοβοτήρ : ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν· καὶ μηλονόμος. Μηλόβοτος : ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀνεθεῖσα τοῖς μήλοις· ἥτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρημίαν. Μηλολόνθη : χρυσοκάνθαρος. Μηλολόνθαι : τὰ χρυσιζόντα πτηνά. Μηλοσφαγίαις : θυσίαις προβάτων. Μήλωθρα : τὰ βεβαμμένα ἔρια· καὶ τὸ βάψαι, μηλῶσαι· ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως. Μήλω βαλεῖν : τὸ πτοῆσαι τινὰ καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν. Μηλῶσαι : τὸ καθεῖναι τί εἰς βάθος· καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ

διαχρῆσαι τωῖ δακτύλῳ· Ἀριστοφάνης· Τὴν φάρυγα μηλῶν, δύο δραχμὰς ἔξει μόνας. Μῆν : τὸν μηνίσκον. Μηναγύρτης : ἀπὸ μηνὸς συνάγων. Μήνη : σελήνη.

mu 267

Μήνιγξ : ὁμὴν τοῦ ἐγκεφάλου. Μῆνις : ὀργὴ ἔμμονος. Μηνίς : ὕμενας· πέταλα· περιτραχήλια κόσμια. Μηνίσκους : τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνεα μὴ προσίζηται. Μηνίω : ὀργίζομαι. Μηνοειδής : σεληνοειδής. Μὴ νόμισον : ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης· οὕτω Θουκυδίδης. Μηνύεσθαι : μηνυτρίζεσθαι. Μηνύτην : τὴν γυναῖκα· Κρατῖνος. Μηνία : ἡ Λυδία ὑπὸ Ἰώνων. Μὴ οὔσα δίκη : οἱ ἐπὶ διαιτητοῦ ἐρήμην λαχόντες· καὶ λέγοντες ἀδίκως καταδεδιητῆσθαι· ἀντελάγχανον τῷ ἐλόντι αὐτήν· οὐ μόνον δὲ οἱ φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ διώκοντες· ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἔξῃν λαχεῖν τὴν μὴ οὔσαν δίκην· μετὰ δὲ ταύτας οὐκέτι. Μὴ παιδὶ μάχαιραν : ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων· καὶ Εὐπολὶς Δήμοις· Μὴ παιδὶ τὰ κοινά. Μήρυνθος : σπάρτος ἦτο σχοινίον· δεσμός· βρόχος. Μήρυμα : σπείραμα· κάταγμα· νῆμα. Μηρυομένη : ἔλκουσα· ἐκτεινομένη. Μήστωρ : βουλευτικός· ἔμπειρος. Μῆτι : μηδαμῶς.

mu 268

Μῆτι γε : πόσω γε μᾶλλον. Μητιοχεῖον : δικαστήριον. Μητίοχος : ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ τῶν οὐ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων. Μῆτις : βουλή· γνώμη· σύνεσις. Μητίσομαι : βουλεύσομαι· ἐρήσομαι. Μητραγύρτης : ἐλθὼν τίς εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοι φασίν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν· ἐμβάλλοντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλὴν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον· καὶ διὰ τοῦτο ὠκοδόμησαν βουλευτήριον· ἐν ᾧ ἀνείλον τὸν μητραγύρτην· καὶ περιφράττοντες αὐτόν καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου· ἐχρῶντο δὲ τωῖ μητρῴῳ ἀρχεῖω καὶ νομοφυλακίῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον. Μητραλοίας : ὁ τὴν μητέρα τύπτων. Μητρίδα : τὴν πατρίδα· καὶ Πλάτων καὶ Φερεκράτης. Μητροπάτωρ : κατὰ μητέρα πάππος. Μητρυῖον : Θεόπομπος· τὸν πατρυῖον. Μητρωῖον : τὸ ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ἐν ᾧ ἦν γράμματα δημόσια καὶ οἱ νόμοι. Μητρώων : Λυκοῦργος ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστογεί-

mu 269

τονος· τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρώῳ. Μὴ φέρειν : ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν· καὶ μισθοφορεῖν οἱ λαμβάνοντες. Μηχανή : βουλή. Μηχανικόν : Ξενοφῶν τὸν πανοῦργον καὶ δεινόν. Μηχανορράφος : ἐπινοητής· κακῶν κατασκευαστής. Μιαίνεσθαι· καὶ ἐκμιαίνεσθαι : τὸ ὄνειρώττειν· Σοφοκλῆς. Μιαιφόνος : φονεύς. Μία λόχη : παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθάκους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Μίαν μάχαιραν : τὴν ψαλίδα Ἀριστοφάνης. Μία χελιδὼν : παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ· βούλεται δὲ τι εἰπεῖν· μία ἡμέρα καὶ εἰ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν· καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς. Μιαρὰ ἡμέρα : ἐν τοῖς Χουσί· Ἀνθεστηριῶνος μηνὸς, ἐν ᾧ δοκοῦσιν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτησάντων ἀνιέναι, ῥάμνῳ ἔωθεν ἐμασῶντο καὶ πίττηι τὰς θύρας ἔχριον. Μιάσμα : βαφή. Μιάστωρ : ὅτ' ἂν τις αὐτὸν μὴ καθαρὸν εἰδὼς παρέρχηται· ἵνα μὴ δεῖ μεμιγμένος.

mu 270

Μιάστορα : λυμεῶνα· φονέα. Μιγάδες : τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. Μίγδα καὶ μίγδην : μεμιγμένως. Μίδας : βόλου εἶδος· καὶ θηρίδιόν τι λεπτὸν, ἐν τοῖς ὀσπρίοις γινόμενον. Μίθρου : Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον· καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας. Μίκαιον : μικρότατον. Μικρολόγος : σκνιπός· φειδωλός. Μικροῦ δεῖν : παρὰ μικρόν. Μικροῦ δέω : παρὰ μικρόν λείπω. Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ : τίμιον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν· Εὐπολὶς Μαρίκα· τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ. Μιλισόμενος : παρακαλῶν· πρᾶυνων. Μίλιχον : πρᾶον· χρηστόν. Μίλον : ἄνθος τί. Μιλτωρυχία : τόπος ἐν ᾧ μίλτος ὀρύσσεται· οὕτως Ἀμειψίας. Μιμαίκυλος : ὁ τῆς κρανίας καρπός· οἱ δὲ τῆς κομάρου. Μίμαρκυς : ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα. Μίνθα : τὸ παρ' ἐνίοις ἡδύοσμον· εἰς ὃ μεταβάλλειν φασὶ τὴν Αἴδου παλλακὴν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν

- mu 271 Ἦλιν ὄρος· Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἰυγγα ὑπ' ἐνίων Μίνθαν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν Πειθοῦς, Ναΐδα δὲ νύμφην· Ἀριστοκλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ γιγάντων διαπλασθῆναι τὸν ἐπ' αὐτῇ μῦθον, διὰ τὸ καρπῶδες εὐρεθὲν τῷ καταφρονηθῆναι τὸ φυτόν. Μίνθη : καλαμίνθη· ἡδύοσμος· βοτάνη εὐώδης. Μινθωθῆναι : τὸ μολυνθῆναι· καὶ μινθοῦν, τὸ ὁσφραίνειν ἀσχημόνως. Μινύθει : ἐλαττοῦται. Μινυνθάδιον : ὀλιγοχρόνιον. Μινύρεται : κλαίει· θρηνεῖ· εὐφώνως λέγει. Μινυρίζω : θρηνῶ· ἢ τὸ ἡρέμα ἄδω· παρὰ τὸ μείω· Πλάτων ἐν γ' Πολιτείας· μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ὥδης. Μίξοφρυν : σύνοφρυν. Μίσασθαι : τὸ μιτώσασθαι· Πλάτων. Μισγαγκείαν : τόπος ποικίλος, εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλείονων ὁρῶν ὕδατα. Μισθάρνης : μισθὸν ἀντικαταλλάττων. Μισθάριον : τὸν μισθόν· Εὐπολις. Μισθαρνία : ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Μισθαρχίδης : ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠψωνιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες. Μισθοφόρος : ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. Μισθός : τὸ ἔπαθλον. Μισθώσασθαι : τὸ ἐπὶ τόκῳ δανείσασθαι. Μισητή : τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον· τὸ γὰρ
- mu 272 μῖσος οὐκ ἄποθέν ἐστι τοῦ μιάινεσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμιγές ἐστίν· οἶονεῖ μισητὴν τινα οὖσαν· ὃ καὶ βέλτιον· καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον· Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή· κατὰ τι τοιοῦτο εἰρησθαι δοκεῖ· καὶ ὁ Κρατῖνος που τοῦτο ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίβοισι χρήσονται· τὸν δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τὴν τροφὴν τίθεται ἡ λέξις. Μισητία : ἡ πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληστία. Μίτρα : διάδημα ἢ ζώνη. Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι : ἀπαντῆσαι· συμμῖξαι· ὁμιλῆσαι. Μνᾶ : ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. Μναρόν : μαλακόν· ἡδύ· ῥάδιον· οὕτως Κρατῖνος. Μνᾶται : μνηστεύεται. Μνεῖαν : τὴν μνήμην· Σοφοκλῆς. Μνεῖιν : κατεσθίειν. Μνήμα μὲν ὁ τάφος· μνημεῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον· οὕτω Θουκυδίδης. Μνημήϊα : μνημόσυνα. Μνημοσύνη : μνήμη. Μνησικακεῖν : τὸ ὑπομνήσκεσθαι τῶν κακῶν. Μνηστή : ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα· ἢ ἡ ἐκ παρθενίας μένουσα μνηστῆς· ὃ ἐστὶν ἀπείρανδρος. Μνία : τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βρύα.
- mu 273 Μνίει : ἐσθίει. Μνῶ : μνήσκω. Μνώμενος : μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο· ἐμνηστεύσατο· Εὐπολις. Μνωμένη : μνηστευομένη. Μογερῶν : μοχθηρῶν. Μογήσας : καμῶν· κακοπαθήσας. Μογόστοκος : περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα· ἔνιοι δὲ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα. Μόγω : κακοπαθεῖα. Μόθος : μάχη· πόλεμος· τάραχος· φόνος· σπάσις· θόρυβος. Μόθων : ὄρχημα φορτικόν καὶ κορδακῶδες· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ὁ ἀνάγωγος καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος. Μοιμουᾶν καὶ μοιμύλλειν : τὸ τὰ χεῖλη διαστρέφειν. Μοῖρα : μερίς· καὶ τὸ κατῆκον· καὶ ἡ εἰμαρμένη. Μοῖρα : σύνταγμά ἐστι Λακωνικόν· καὶ ὄνομα λόχου· ἦν δὲ ἀνδρῶν, οἱ μὲν φασί, φ'· οἱ δὲ, , α'. Μοιρηγενές : ἀγαθὴ μοῖρα γεγεννημένε. Μοισᾶν : πληθυντικῶς τὰς Μούσας. Μοιχάγρια : τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα. Μοιχίδιον : τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον· οὕτως Ὑπερίδης.
- mu 274 Μολεῖν : ἐλθεῖν. Μολοῦσα : παραγενομένη· πορευθεῖσα. Μολπή : ὥδή. Μόλπης : μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ· ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπης. Μολύβδαινα : μολυβδίδα. Μολών : ἐλθών· ἐληλυθώς. Μομβρώ : ἡ μορμώ· καὶ τὸ φόβητρον. Μοναυλίαν : τὸν δίχα γάμου βίον. Μονίπποις : τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον. Μονιός : ἄγριος ὄς. Μονοεῖμονα : μονοχίτωνα. Μονόζωνοι : ἔφοδοι· βάρβαροι· ἢ ἀπελάται· μάχιμοι. Μονόλοπα : μονόφυλλα· μονόδερμα. Μονοπείρας : τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ μόνον ληστὰς· οὕτω Μένανδρος. Μυχόπεδον : γῆς βάθος· Αἴδης· καὶ μυχόνους, ὁ κρυψίνους· καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλωσσος καὶ δεινὰ λέγων. Μονωιδεῖν : θρηνεῖν. Μονονουχί : σχεδόν· ἐγγύς. Μονοστόλῳ : μίαν στολὴν ἔχοντι. Μονότροπος : μόνος τραφεῖς· ἄγαμος· ἀγύναιος. Μονουχία : ὁ μόνος βίος· χωρὶς γάμου. Μονωιδία : ἡ ἀπὸ σκηνῆς ωῖδῇ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ μονωιδεῖν, τὸ θρηνεῖν· ἐπικεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ωῖδαὶ ἐν τῇ τραγωιδίᾳ θρῆνοι εἰσὶ.

Μονωιδία : λέγεται ὅτ' ἂν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ωῖδὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μορίαί ἐλαῖαι : ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια· ἦσαν δὲ πρῶται ἰβ' τὸν ἀριθμόν· αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλirroθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως· ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες. Μορμολύκεια : τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα. Μοιροδοκῆσαι : ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξίν ἀπολογία. Μορμολύττεται : φοβεῖ. Μορμορῶζει : ἐκφοβεῖ παρὰ τὴν μορμῶ. Μορμορῶζει : καταράττει· ἡχεῖ ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Μορμυρίων : ποταμὸς ῥεύματα ἔχων. Μορμῶ : ὃν ἡμεῖς μορμόφοβος. Μόρον : τὸ συκάμινον· Αἰσχύλος. Μόρος : ὁδύνη· πόνος· θάνατος. Μόρσιμον : εἰμαρμένον· μεμοιραμένον. Μορυχαία : οἰκία τίς ἀπὸ Μορύχου· ἐν ἧ καὶ Ἀρτεμις. Μορφή : εἶδος· ἰδέα· πρόσοψις. Μορφνόν : εἶδος ἀετοῦ.

mu 276 Μόρφωσιν : σχηματισμόν· εἰκόνα. Μόσσουνες : ἐπάλξεις· πύργοι. Μοσχεύεται : τρέφεται· κυρίως γὰρ μοσχεῖα, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεία. Μοσχεύματα : ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. Μοσχεύων : μεταφυτεύων. Μοσχεῖα : ἀπαλὰ φυτὰ. Μόσχον : ἀπαλόν. Μοτοῖ : τιτρώσκει· τaráσσει. Μοτοφαγία : θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη. Μοτώσει : ἰάσεται δι' ὀθονίων. Μουνυχία : τόπος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ Μουνυχίας Ἀθηνᾶς· ἣτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλέους. Μουνυχία καὶ Ζεῖα : λιμένες ἕτεροι Πειραιῶς. Μουνυχία : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους. Μουνυχιών : ὁ δέκατος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυσον Μουνυχίαι. Μουνυχιών : καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησι δέκατος· ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνυχίαι Ἀρτέμιδος· ἡρώος τινὸς καθιερώσαντος αὐτήν· ἐπὶ τῷ τοῦ Πειραιῶς ἀκρωτηρίῳ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ· δεῖ εἰδέναι ὅτι μετροῦσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον·

mu 277 νουμηνία· εἴτα δευτέρα ἰσταμένον· καὶ τρίτη καὶ τετάρτη· καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐννάτης· εἴτα δεκάτη· ἐνδεκάτη· δωδεκάτη· καὶ λοιπὸν τετάρτη ἐπὶ δέκα· ἕως εἰκάδος· ἔπειτα εἰκάς· καὶ εἰκάς· δευτέρα· καὶ λοιπὸν καθ' ὑφαίρεσιν ἐνάτη φθίνοντος· ὀγδόη φθίνοντος· ἐβδόμη φθίνοντος· ἕως δευτέρας φθίνοντος· ἣτις ἔστι παρ' ἡμῖν εἰκάς ἐνάτη· τὴν δὲ τριακάδα ἔνην καὶ νέαν ἐκάλουν· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρωιχημένον, ὅπερ ἔνον ἐστίν· τὸ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἐστίν. Μουσαῖος : Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν· εἰ γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολουθούους εἶναι· ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον· ὅτι ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν, δηλόν· περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι· οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἑλευσίνος. Μουσικά : τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. Μουσικὴν : καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν ποιητικὴν· λέγεται δὲ καὶ τὸ εὐπαίδευτον καὶ ἐπιδέξιον μουσικόν· καὶ τὸ ἐμμελές. Μοχθεῖ : κακοπαθεῖ. Μοχθηρός : ἐπίπονός ἢ πονηρός· ἢ κακός· καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται· οὕτω Δεῖναρχος·

mu 278 Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἄνδρος καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν· καὶ φησὶν οὗτος ἐν προοιμίῳ καὶ ἐπιλόγῳ· καγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλως. Μυᾶτε : σκαρδαμύττετε. Μύαγρος : ὁ μυοθήρας. Μύγης : γέροντος ἀδυναμία. Μύγματα : καταξέσματα. Μυδαλέον : δρύϊνον· παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβροχον· λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἶμα· τὸ ἐννότερον· ῥυπαρόν. Μυδαλέον : βεβρεγμένον. Μυδαλέας : διαβρόχους. Μυδιᾶν : νοτιᾶν· δίθυγον εἶναι καὶ σήπεσθαι. Μύδρος : σίδηρος πεπυρωμένος. Μυδῶντες : βρεχθέντες· διυγραμμένοι· σαπέντες. Μυελόεντα : τροφὴν ἔχοντα. Μύζει : θηλάζει· λείχει. Μύζοντες :

ἐκπιέζοντες. Μύησις : μαθησίᾳ· κατήχησις· ἐπιστήμη. Μυθήσας : εἰπών. Μῦθος : λόγος ψευδῆς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

mu 279 Μῦθος ἐσώθη : ἐπίρρημά ἐστι λεγόμενον ἐπ' ἐσχάτῳ τοῖς λεγομένοις μύθοις τοῖς παιδίοις. Μυῖα χαλκῇ : καὶ μυῖνδᾳ παιδιᾶς εἶδος, ἣν οἱ παίζοντες ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἐπιμύουσιν, ἕως ἂν ἐπιλάβωνται τινός. Μῦα : καὶ γράφεται καὶ λέγεται ἄνευ τοῦ ι· καὶ δυσυλλάβως παρὰ τῶν Ἀττικῶν. Μύκης : τὸ παρὰ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διεγυριρόμενον. Μυκηθμός : ἡ τῶν βοῶν φωνή. Μυκόνιον : τὸν γλίσχρον· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι· ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκονον. Μυκτῆρας : τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ῥίνος τρήματα. Μυκτηρίζει : ἐξουθενεῖ. Μυκωμένους : βοῶντας. Μυκώνιος γείτων : αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλίσχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. Μυλαβρίδες : σίλφαι αἱ μαλακαί· ἔλλευκοι· ἢ τρωξαλλίδες καὶ ἀετρίδες· Πλάτων Λάκωσι. Μύλακες : μυλώδεις λίθοι. Μύλη : τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται· Μυλάς : ἡ πόρνη. Μύλος ἀκούει : ἐπὶ τῶν ἀκουόντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν. Μύλωθρον : ὅπου ἄλφита ἀλεῖται.

mu 280 Μύλωθρος : ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἑαυτωῖ. Μύξαν : αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μυούμενος : τελούμενος· μυσταγωγούμενος. Μύραιναι : δῆμος Πανδιονίδος. Μύραινα : καταφερῆς ἀπὸ τοῦ ζῶου· ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγῇ καὶ μύραινα σύ. Μύρρινος : ὁ στέφανος τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων· μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. Μυρρινῶν : ἀρχῆς ἐπιθυμῶν· μυρρίναις γὰρ ἐστεφανοῦντο. Μυρία : πολλά· ἀναρίθμητα. Μυρίοι ἐν Μεγαλοπόλει : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων· οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. Μυρίων : συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς Ἀρκαδίας. Μυρμηκίας : τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἐλκοῦσθαι τὴν γλῶτταν φασί. Μύρμηκος ἀτραπός : ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀντιφωνεῖ ἢ τι τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα· ἔστιν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκιβωνιδῶν ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλωπος τοῦ Ζευξίππου. Μυρομένη : ὀδυρομένη· θρηνοῦσα.

mu 281 Μυροκλῆς : Σαλαμίνιος τὸ γένος· τῶν παρὰ Ἀθηναίοις οὐ καλῶς πολιτευσαμένων. Μύρτα : ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. Μύρτης : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν Ἀργεῖους Μύρτης· Τελέδαμνος· Μνασέας· Θεόπομπος δὲ Πασέα καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας· ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἔστιν ἁμαρτήματα. Μύρτον : τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου· οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς· ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι, κλειτορίζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς· τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη. Μυρών : οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ ἀμβλὺ βρῶμα καὶ ἄναλον ὥστε μήτε ἄλμυρόν εἶναι, μήτε μωρόν ἐς τὸ πᾶν. Μύσαι : τὸ μετὰ ἀνάγκης τί ὑπομεῖναι. Μύσαντος : καμμύσαντος. Μυσικάρφης : ὄνομα Μυσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ ἀηδῶς ἐπιγλῶτταν· οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μυσικάρφει, ὡς ἀκονιτί· τὸ μεμυκός· καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γελᾶν· Κρατίνος Ὡραις. Μυρτόνιον : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ.

mu 282 Μυσικέλενδρον : τὸ τοῦ μυδὸς ἀποπάτημα· μυόχοδον. Μύσκλαι : οἱ λείψωμοι. Μὺς λευκός : οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσὶ θήλεις· ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἢ παροιμία εἴρηται. Μύσος : μίasma. Μὺς πίσης γεύει : ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων· καὶ ὅσα Μὺς ἐν Πίσσῃ· ἀπὸ Μυδὸς τοῦ Ταραντίνου πύκτου κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος. Μυόχοδον : οὐδενὸς ἄξιον· Μένανδρος Ῥαπιζομένη· — ὁ μυόχοδος γέρων Λεληθέναι σφόδρ' οἰόμενος. Μυσταγωγεῖ : μυστήρια ἐπιτελεῖ· εἰς μυστήρια ἄγει· ἢ ἐκδιδάσκει. Μυσταγωγός : ἱερεύς. Μυστήρια : τελεαί. Μύστης : ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων. Μύστακα : τὸ χεῖλος. Μυστιπόλος : ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μυστηρίων

ἐπιμελητής : ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἐορτῆς τῶν μυστηρίων· ὃς ἦν χειροτονούμενος ἄρχων.
Μυστίλην : ψωμόν· κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν, ἵνα ζωμόν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι. Μύστις : ὁ ἔχει ἀντὶ
σπλάγχνων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγχνα ζωᾶ· ἐφ' οὗ τὸν θόλον ὃν πλεῖστον καὶ μέγιστον ἡσίοδος
ἔχει· κεῖται δ' εὖ πως ταμα δία

mu 283 δέ τις μύστιχος ὁ στόμαχος τείνει ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων φησί. Μυσῶν λείαν :
παροιμία τίς ἔστι, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τὲ καὶ ληστῶν
τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Μυττωτόν : ὑπότριμμα τὶ διὰ
σκορόδου. Μυττωτεύσωμεν : συγκύψωμεν ἀπὸ τοῦ διὰ σκορόδων τρίμματος. Μυσῶν λεία : ἐπὶ
τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκαταφρονήτων. Μυχάλημ : βυθὸς θαλάσσης. Μυχέστατον :
ἐσώτατον. Μυωξία : ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. Μυωπιζόμενος :
μυωπάζων· παρακαμύων· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μυωτός : χιτῶνος εἶδος. Μύωψ :
μυατὶς ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. Μῶκος : χλευαστὴς μωρός· σκώπτῃς καὶ μωκωμένης,
χλευαζομένης. Μῶλυ : ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἥτοι πῆγανον ἄγριον.
Μωλύτερον : ἀμβλύτερον καὶ ἀπαθέστερον καὶ ἦχον οὐκ ἔχον. Μώλωψ : ἔναιμιον ἄλγος.

mu 284 Μωμάται : ψέγει. Μωμητά : ψεκτά. Μῶν ἄρα : σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν· τὸ γὰρ
μῶσθαι, ζητεῖν. Μῶν ἐστί : ἄρα ἔστιν. Μώνυχα : ἀπλὴν καὶ μὴ διεστῶσαν. Μωρός : ἔνιοι τὴν
πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμένως· τὴν δὲ κακίαν ὀξυτόνως· οἱ δὲ ἀπλῶς προπερισπῶσι·
σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν τῆς ὥρας. Μωρότερος Μωρύχου : παροιμία· Πολέμων λέγεσθαι
ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τᾶνδον ἀφείς ἔξω τῆς οἰκίας
κάθηται· Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατεπείθετο, διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ
πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τὲ καὶ σύκοις· μορύξαι δὲ τὸ μολύναι· Ὅμηρος γ' οὖν τὸ
μεμολυμένος μεμορυχένος φησὶν· εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεῶ
ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐθές τί
διαπραττομένων. Μωρῶν : Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς συντάγματα τινὰ Λακωνικὰ οὕτω
καλεῖται· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἑπτὰ ὠνομασμέναι· καὶ διηίρηνται εἰς τὰς μοῖρας
Λακεδαιμόνιοι πάντες· Ξενοφῶν δὲ φησὶν ἐν τῇ Λακῶνων πολιτείᾳ· ἐκάστη

mu 285 δὲ τῶν πολιτικῶν μωρῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα· λοχαγοὺς τέσσαρας· πεντηκοστῦας ὀκτώ·
ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα. Μῶ : τὸ μυ στοιχεῖον· Δημόκριτος. Τέλος τοῦ μ στοιχείου.

nu 285 (6τ) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ν στοιχείου. Νάβλα : εἶδος ὀργάνου. Νάει : στάζει· ῥέει. Ναῖδες : πηγαί· ἢ
νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι. Ναῖς : ἐταίρα τίς, ἥς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.
Ναὶ μὰ Δία : Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν· ἴσον δέ ἐστι τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία. Ναικισήρεις : καὶ παρὰ
Φερεκράτη καὶ Ἑρμίππῳ· τουναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν. Ναὶ μήν : ναὶ οὕτως.
Ναίουσιν : οἰκοῦσιν. Ναὶ τάν : οὕτως ὥμνουν. Ναιχί : τούτῳ χρῶνται συνεχῶς.

nu 286 Νακην : προβάτου δοράν. Νάκος : ἔντριχον δέρμα· ἥτοι δορὰ προβάτου. Νακοτίλται : οἱ τῶν
προβάτων κουρεῖς. Νᾶμα : ὕδωρ· ποτόν. Ναματιαῖα : τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, οὐκ
ἀπὸ ὕετοῦ. Ναμεργία : ἀλήθεια. Ναῤῥς τὲ Δίρκης : ῥευστικῆς Αἰσχύλος. Νανός : ἐπὶ τῶν μικρῶν
παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει· καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γ'
οὖν νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν. Νάννος : κονδὸς μὴ αὔξων. Ναναρισταί : γένος τί ἄσωντον.
Ναξίανθος : ἡ ἀκοή. Νασμούς : τὰς ἀποροίας. Ναός : ἀπὸ τοῦ νάειν. Ναῤῥς τε Δίρκης : ῥευστικῆς·
Αἰσχύλος. Ναννίον : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν
ἐταίραν· διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ· ἔστιν δὲ
αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν τὴν
Ναννίον φησὶ προσκηνίον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι.

nu 287

Ναξία λίθος : ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης. Νάπη : ὄρεινός ὑλώδης τόπος. Νάπυ : σίνηπι. Νάρκη : μυρμηκίασις. Ναστόν : πυκνόν· μεστόν· πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί. Ναστός : πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα. Ναύαρχος : ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. Ναυβάτης : ἐπιβάτης ἢ ναύτης. Ναύειν : ἱκετεύειν· ἐπεὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι. Ναύκληρος : ὁ τῆς νεὼς κύριος· καὶ ὁ ἐπιπλέων αὐτῇ, ἐπὶ τῷ τὰ ναύλα λαμβάνειν. Ναύκληρος : Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας. Ναυκληρεῖν : καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· Ἀλεξίς. Ναυκραρία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρατητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρατητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· ἐὰν δὲ ἢ Ναυκρατητικά, ἢ ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους

nu 288 γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον· ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ε' ἱστοριῶν. Ναυκράροι : τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι· καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια. Ναυκραρία : τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουν ναυκραρία καὶ ναύκραρος· ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία καὶ ὁ δήμος· ναύκραρος δὲ ὅποιον τί ὁ δήμαρχος, Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἄν τις ναυκραρίας ἀμφισβητῇ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν· ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοι εἰσὶν· καὶ δήμαρχοι ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὃν τρόπον διέταξε τὴν πόλιν ὁ Σόλων· φυλαὶ δὲ ἦσαν τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσαρες· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἐκάστης ἦσαν νενεμημένοι, τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην· ὁ Κλειδῆμος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθένους δέκα φυλὰς ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς πεντήκοντα μέρη διαταγῆναι· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουν ναυκράρια· ὥστε νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαιρεθέντα καλοῦσι συμμορίας. Ναυκρατίαν : Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ. Ναυλοχεῖν : ναῦς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεῦειν· Θουκυδίδης ἐβδόμῳ· καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς λιμένες ἔνεισιν.

nu 289 Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ : Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Ναυλοχεῖ : ἐν τῇ νηϊ κατατέτακται. Ναύλοχον : εὐδῖον ἐν ὧ αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. Ναύμαχα : μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. Ναυμαχησεῖοντες : πρὸς ναυμαχίαν ἐτοίμως ἔχοντες. Ναύποδες : οἱ νησιῶται. Ναυσικύδου : καὶ σὺν τῷ ς· καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια διττῶς· Ἀριστοφάνης. Ναῦς : Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς· καὶ τὰς πλαγίους Ἴωνες νεὼς ἢ νηὺς νηϊ· νηϊτὴν δὲ πληθυντικὴν. Ναυσίουσα : ναυσιῶσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα. Ναυσίπορος : ὑπὸ νηῶν περῶμενος. Ναύσταθμον : τὸν λιμένα. Ναυστολοῦν : ναύστολον. Ναυστολίαν : πλοῦν. Ναυτικὴ συγγραφὴ : τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται τίς ἐπὶ ὑποθήκῃ. Ναυτίδας : γυναικας ὡς ναύτας. Ναυτιλλόμενος : πλέων. Ναυτοδίκαι : Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσάγοντες. Ναυτοδίκαι : ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι·

nu 290 Κρατερός γ' οὖν φησὶν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιον γεγονῶς φρατίζη, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίῳ οἷς δίκαι εἰσὶν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔννῃ καὶ νέαι πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. Ναυτοδίκαι : ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς. Ναυστολία : ὁ πλοῦς. Ναυτιᾶν : ἐν τοῖς δυσὶ ταυ λέγουσιν. Ναύφαρκτον : καὶ ναύφαρκτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν καλοῦσιν. Ναύφαρκτον βλέπειν : φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθοῦντος καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφαρκτον βλέπεις. Νεαλῆς : ἐκτείνεται τὸ α· Ἀριστοφάνης Λημνίαις· Ἔως νε α λης ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν· Μένανδρος. Νεαλῆς : κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκῶς ἰχθύς· λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθεῖς. Νεᾶν : οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέωσιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν. Νεάζομεν : μεираκιευόμεθα· καὶ ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ἦκομεν. Νέακας : τοὺς νέους Κτησιφῶν Πανδώρα. Νεανίας : τολμηρούς.

- nu 291 Νεανιεύεται : νέου ἔργα ποιεῖ. Νεανισκεύεται : Ἄμφις Ἐρίθοις Ποσειδίππος Δημόταις Εὐπολὶς Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτικεν τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλὴν τὴν κάγαθὴν. Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου. Νεανιεύματα : κομάσματα· καινὰ τολμήματα. Νέα νουμηνία : ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἥτις ἔστι νουμηνία Ἑκατομβαιῶνος μηνός. Νεαροί : νέοι· νήπιοι. Νεάσαι : μεταβαλεῖν τὴν ἡροτριασμένην γῆν· ἐπαροτριάσαι. Νεάτη : ἐσχάτη. Νεάτην : οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην καὶ τρισνέατον· Κρατῖνος Νόμοις. Νεβλάρετοι : περαίνειν ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Νεβρίζειν : ἢ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἢ διασπᾶν νεβρούς· κατὰ μίμῃσιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον πάθους. Νεβρίζων : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον· ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ νεβρούς διασπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον. Νεβρίς : ἐλάφου δέρμα. Νεβρός : ἐλάφου γέννημα· οἰοῖται ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξίον καὶ νεμόμενον.
- nu 292 Νέεσθαι : πορεύεσθαι. Νηκέες : νεωστὶ ἡκονημένον. Νεήλατα : τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δεδευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν· κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα. Νεήλατα : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλειψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα· ἃ δὲ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον· ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. Νεήλυδες : νεωστὶ ἐληλυθότες. Νεῖα : τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα. Νείκας : τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί. Νεικεῖ : ψέγει· φιλονεικεῖ. Νεῖκος : διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλονεικίαν· λοιδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νεῖκα βάλλει· λέγων κατάμειψιν· καί· Νεῖκος Ὀδυσσεύς· καὶ μάχη· —ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη· —Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη. Νεῖν : κολυμβᾶν· καὶ τὸ νήθειν. Νεκάδες : νεκροί. Νεκτάρειν : ἡδύ· καλόν· εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ· Νεκταρέου
- nu 293 ἔανοῦ· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης· καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. Νεκταρέου : θείου. Νεκνιζομένου : καινουργομένου. Νέκταρ : θεῖον πόμα. Νεκνομάντις : ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. Νέκυς : νεκρός. Νεμέας χαράδρα : τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ. Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης. Νεμεσσᾶ : μέμφεται. Νεμεσσᾶν : φθονεῖν ἢ μνηεῖν. Νεμεσητόν : μεμπτόν. Νεμεσία : ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Νεμεσία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπυδίου· μήποτε ἐορτὴ τίς ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. Νέμεσθαι : ὡς τὸ πολὺ, τὸ λαμβάνειν πρόσδοδον παρὰ Θουκυδίδη. Νεμεσίζει : μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι· φθονῶ. Νέμεσις : μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη. Νεμήσασθαι : διαμερίσασθαι. Νεμήσεις ὑποκριτῶν : οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται· ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.
- nu 294 Νέμοιτο : καρποῖτο. Νεμόμενα : μεριζόμενα· καὶ νομῇ, διαίρεσις καὶ μερισμός. Νέμοντα : διοικοῦντα. Νέμω : νομήσω. Νενησμένην : σεσωρευμένην. Νένηται : πεπλήρωται ἢ σεσῶρευται. Νένωμαι : διανενόημα. Νενώμεθα : διανενοήμεθα. Νένοφεν : νενέφωται. Νενώπηται : καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν. Νεοαρδέα : νεωστὶ πεποτισμένην. Νεογαμής : ὁ νεωστὶ γήμας. Νεογίλόν : νεογέννητον. Νεόδητον : νεοδάμαστον. Νεοεργές : προσφάτως εἰργασμένον. Νεοθνής : ὁ νεωστὶ τεθνεώς. Νεοθαλής : νεωστὶ ἀνελθών. Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις : φησὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατωικισμένοις. Νεοθηλής : νεωστὶ βλαστήσασα. Νεόκητον : νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεοκράς : νεόκρατος· καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλικράς. Νεόκρατος : κρατὴρ διττός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν περιδείπνοις.
- nu 295

Νεόκρατος : νεωστὶ κεκραμένος. Νεωκορήσει : ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν· τό, τε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης. Νεολαία : νέος λαός· καὶ οὐ πάλαι εἰς ἄνδρας ἐγγεγραμμένος. Νεολαίαν : τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοὶ Βαβυλωνίοις Ὡ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Νεολώφητος : νεωστὶ λελωφηκυῖα. Νεολέως : ἔφηβος. Νεόνανον : τὸ παραχρῆμα γεγονός· παίζειν τι δὲ ἔχειν· ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν. Νεοπεφθῆ : ἀρτιμαθῆ. Νεοσπαδῆ : νεωστὶ τὰ σπάργανα περικείμενον. Νεορρύτοις : νεωστὶ ρέουσι. Νέορτος : ἔφηβος. Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς : ἀμαθής ἐστὶ καὶ προπετής. Νεοπέπειρος : ὁ ἄρτι πεπανθείς. Νεουργόν : νεωστὶ εἰργασμένον. Νεοτελής : νεωστὶ τετελειωμένος. Νεοτευχές : νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεοττός : ἡ τοῦ ὠοῦ λέκιθος· καὶ τὸ πυρρόν· Μένανδρος Ἀνδρία· Καὶ τεττάρων ὦων μετὰ τοῦτο, φιλ-

nu 296 τάτη, Τὸ νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τωῖ περὶ οἴνων συγγράμματι φησὶν· ὡς διαδίδοται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τωῖ καλουμένῳ νεοττωῖ διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὥχρον περίττωμα τοῦ σπέρματος· ὅτι δὲ τὸ ὥχρον νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τωῖ περὶ χρησμών· ὄναρ γὰρ τινα φασὶν θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ὡς, προσαναθέσθαι ὄνειροκρίτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον· εὐρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ὡς ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τί τοῦ ἀργυρίου τωῖ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδω; καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει· Ὡων δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια. Νεόφθιτον : νεωστὶ τελευτήσαν· νεωστὶ φθαρέν. Νεοχμόν : νέον. Νεύματα : βουλήματα. Νέφος : πλῆθος. Νεφώσεως : συννεφείας. Νεωκόρος : ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. Νεολαία : νέων συναγωγή.

nu 297 Νεών : Δημοσθένης ἐν τωῖ ὑπὲρ Κτησιφώντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας φησὶν. Νεῶνας : τοὺς νεῶν οἴκους Ἴωνες. Νεῶρια καὶ νεώσοικοι : μήποτε νεῶρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργος τὲ καὶ Ἀνδοκίδης. Νεωρεῖν : νεωφυλακεῖν. Νέωρον : νέον. Νεῶς : Ἀττικῶς ὁ ναός. Νεώσατε : ἀροτριάσατε. Νεώσοικοι : οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάττῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. Νέωσι : Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ' Νέωνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν ζ' Ἀτθίδος Νεῶνας. Νέωτα : τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἥτοι εἰς τὸ μέλλον. Νεωτερίζει : καινὰ πράττει. Νεωτερικόν : νεανικόν· λέγουσι δὲ τὸν ἀνδρικόν. Νεωτεροποιός : Ἀντάρτης τύραννος ἐπιθέτης. Νῆα : ναῦν· πλοῖον. Νηγάτεον : λεπτόν· καινόν· ἀπαλόν· λευκόν· εὐυφές. Νηδι : καὶ νηδία ἐκατέρως.

nu 298 Νηδὺς ἐλαιάεσσα : ἐπὶ Κύκλωπος· Σικελίᾳ ἀπὸ Ὑβλῆς τῆς ἐλαιηρᾶς. Νηδύς : γαστήρ· μήτρα. Νῆες : τὰ πλοῖα. Νήεον ὕλην : ἐσώρευον ὕλην· καὶ νηήσας, σωρεύσας. Νηῖδα : ἄπειρον· ἀμαθῆ· ἀσθενῆ. Νηῖς : οὐκ εἰδώς· ἄπειρος· τὴν δὲ Νηῖδα νύμφην παρὰ τὰ νάματα ἐνιοὶ καὶ τὸν Νεῖλον· καὶ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ρήγνυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νηία ὡσεῦται ἀν. Νήθειν : οὐ μόνον νεῖν τὴν κρόκην φασὶν. Νηκερδής : ἀνωφελής· ἀσύνητος. Νηκούστησεν : παρήκουσε. Νηκτά : ἔνυδρα· κολυμβητά. Νηλεῶς : ἀπανθρώπως· σκληρῶς. Νημερτές : ἀληθές. Νεῖν : νήθειν κρόκην. Νηνεμία : ἀνέμων ἀπουσία. Νήνεμος : ἄνεμον οὐκ ἔχων. Νηνίποδες : ἀνυπόδητοι. Νηπενθές : ἀπενθές. Νηποινί : ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. Νηπύτιος : ἀνόητος· ἄφρων. Νηρίται : κόγχης τί γένος. Νηρίθιμοι : ἀναριθμήτους ἀπείρους. Νήσουσιν : σωρεύουσιν. Νησαίη λίθος : οἱ μὲν τὸ σαρδόνιον ἀπὸ τῆς νῆ-

nu 299 σου· οἱ δὲ σμάραγδον· ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται. Νισαίας : ἵππους. Νισαῖον : πεδίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Νήστιν : τὸ ἔντερον ἢ σπλῆνα ἢ γλῶτταν· Ἀριστοφάνης. Νήστις : ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον. Νήστις : ἔντερον ἐν ὡς περιελίττουσιν οἱ

μάγειροι τὰς χορδὰς. Νήστης : Σικελική θεός· Ἄλεξις. Νήστειραν : στερουμένην τροφῆς.
Νησύδριον : νησίον μικρόν. Νήτην : μάτην. Νητικήν : ἄνευ τοῦ ς· τὴν περὶ τὸ νήθειν τέχνην.
Νῆ τὸν καὶ ναὶ μὰ τόν : κατομοτικά ταῦτα· ἀπομοτικά δὲ, οὐ μὰ τὸν Δία· ὥστε ἐσχάτη
ἀκυρολογία τὸ λέγειν μὰ τὸν Δία ποιήσον. Νηφάλια θύματα : δίχα σπονδῆς. Νηφάλιοι θυσίαι :
ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται· ἀλλὰ ὕδωρ καὶ μελίκρατον. Νηφάλια ξύλα : τὰ μὴ ἀμπέλιν· μήτε
σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται. Νήχεται : κολυμβᾷ. Νίβα : χιόνα·
καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκηι.

nu 300 Νιγλαρεύων : τερετίζων· καὶ ὁ νίγλαρος· κρουματικῆς διαλέκτου ὄνομα· Εὐπολις Δήμοις·
Τοιαῦτα μὲν τοι νιγλαρεύων κρούματα. Νιγλάρους : τερετισμούς. Νίγλαροι : τερετίσματα· καὶ
περίεργα κρούσματα. Νίδες : αἰδοῖα ἢ ὀρχίδια παιδίων· Σικελοί. Νίζει : ῥύπτει· πλύνει· νίπτει·
κλύζει· ἀποσμήχει. Νικαίην : νίκην. Νίκαστρον : νικητήριον. Νικάια : Αἰσχίνης ἐν τωῖ περὶ τῆς
παραπρεσβείας· ἔστι δὲ πόλις τῆς Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος. Νικάνωρ : τρεῖς γεγόνασι
Νικάνορες· ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου· ἕτερος δὲ Παρμενίωνος· ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος· οὗ καὶ
Ἵπερίδης μνημονεύει ἐν τωῖ κατὰ Δημοσθένους. Νίκη Ἀθηνᾶ : Λυκοῦργος ἐν τωῖ περὶ τῆς
ἱερείας· ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόانون ἄπτερον· ἔχον ἐν μὲν τηῖ δεξιᾷ ῥοὰν, ἐν δὲ τηῖ εὐωνύμῳ
κράτος, ἐτιμᾶτο παρὰ Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν α΄ περὶ ἀκροπόλεως.
Νιοβιδῶν : ἐπὶ τῶν ἀρσένων καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. Νιφάδες : σταγόνες. Νίφαργον : νιφάδι
λελευκασμένον. Νείφει : χιονίζει. Νιφετός : ἡ κατὰ λεπτὸν καταφερομένη χιών· τέσσαρες εἰσὶν
πήξεις τῆς ἐν τωῖ ἀέρι ὕδατῶδους

nu 301 [πῆξεως] ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών· ἐπὶ πλεον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ
κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλεον δὲ κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετός πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ
μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρεῖαν ἢ ποιότητος αὕτη. Νιφόεσσα σελήνη : λευκή. Νίψαι : μακρὰ ἢ
πρῶτη συλλαβὴ ὅποτε ἐπὶ νιφετοῦ τάττεται· καὶ ἔνιψεν· καὶ ἐνίφθη ἡ γῆ. Νοητά : τὰ μὴ
αἰσθητά· τὰ ἀόρατα. Νοθεῖα : τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶιων διδόμενα οὕτως καλεῖται· ἦν δὲ
μέχρι χιλίων δραχμῶν· οὕτω Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἵπερίδης καὶ
Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτους. Νοβακκίζειν : τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις
ἐπιψοφεῖν· σεισμὸς Νιόβη. Νοθεύει : ἀπατᾷ· ἀπαλλοτριοῖ. Νόθος : ὁ μὴ δύο ἀστῶν. Νομάδες :
βοσκόμενοι ἀγέλαι. Νομαδόστοιχοι : ἀπὸ τῶν νόμων κατὰ στοιχὸν ὀρχούμενοι. Νομάδων :
ἀγρίων· βαρβάρων. Νομαί : μερισμοί. Νομεύς : βοσκός· ποιμήν. Νομῆς : ἐνκοίλια πλοίου.
Νομιζόμενα : νόμιμα· ἢ ὑπολαμβανόμενα.

nu 302 Νομίζουσιν : ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. Νομικόν : τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων· Ἄλεξις
Γαλατεία. Νόμιον : δίκαιον. Νομοθέται : καὶ οἱ εἰσηγούμενοι, καὶ ἐκκλησία τις Ἀθήνησιν οὕτως
ἐκαλεῖτο, ἥ τούς εἰσφερομένους ἐδοκίμαζον νόμους. Νομοῖστορες : νομομαθεῖς. Νομόν :
νομήν· βοσκήν. Νόμος : θεσμός· συνήθεια. Νομοφύλακες : ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως
ἐκαλεῖτο· διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.
Νοσακερῶς : τρυφερωδῶς· μαλακῶς· νοσωδῶς. Νόμος : ὁ κιθαρωδικὸς τρόπος τῆς μελωδίας·
ἁρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὠρισμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ὧν εἷς ὄρθιος·
τετράδιος ὀξύς· Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τηῖ λέξει· καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντες
νοῦμμον λέγουσιν· Ἀττικοὶ δὲ τὰ διανενημμένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ
δίκαιον ἔγγραφον. Νοσηλεία : ἡ τῶν νοσοῦντων ἐπιμέλεια· καὶ νοσηλεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι.
Νοσηλεύεσθαι : νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. Νοσηλεύω : νοσοῦντα θεραπεύω.

nu 303 Νορύη : ὅσπριόν τι· Θεόφραστος δὲ συνώνυμα φησὶ τρύχον· νορύη· τιθύμαλλον. Νορτή :
τιθύμαλλον. Νόσον ἔχειν : ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν· Εὐριπίδης Ἀντιόπη. Νοστήσας :
ἐπανελθών. Νόστος : ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος· ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. Νόστον : ὁδόν· νευχάσας·
νεανιευσάμενος. Νοσφιζόμεθα : χωριζόμεθα. Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις : παροιμία ἐπὶ τῶν

ἀδυνάτων ταττομένη. Νοσφιζόμενον : ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον. Νότιον : χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. Νότιος : ὑγρός. Νότοθεν : ἐκ μεσημβρίας. Νουβυστικόν : νοῦ βεβυσμένον καὶ γέμον. Νουβυστικῶς : νουνεχῶς. Νουθετίαν : καὶ νουθετησμον λέγουσι. Νύκας : ἀνοίξας. Νυκτερίδος αἶνος : αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος ὅπερ ἔκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα. Νυκτερινοὶ κύνες : οἱ λύκοι.

nu 304 Νυκτίβιος : ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέραι διάγων. Νυκτιλόχοι : οἱ λησταί. Νυκτῶν μέσον : διὰ μέσης νυκτός. Νυμφαῖον : νυμφῶν ἱερὸν. Νυμφαγωγόν : τὸν παράνυμφον. Νύμφαι : οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες, καὶ οἱ ἐν τοῖς κήποις σκώληκες. Νυμφεύτρια : ἡ παράνυμφος. Νυμφεύτρια : ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τηῖ νύμφῃ· καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή· καὶ πρεσβυτέρα Πηνελόπη· καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ· καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Νύμφαιον : ὅρος Ἀρκαδίας. Νυμφαῖον : ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νυμφαῖον· καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον. Νύμφαι : σκώληκες· οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις, ὅτ' ἂν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται· οἱ δ' ἀπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας Σάμιοι· καὶ τὸ ἀναμέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν· καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι· καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν, νύμφαι· ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον· περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονύσου πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα τρισὶ βίβλοις.

nu 305 Νυμφικὰ λουτρά : τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα. Νύμφη : πηγὴ· καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Νυμφίος : κτητικῶς ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος. Νυμφόβας : ὁ Σειληνὸς τῶν νυμφῶν ἀνὴρ. Νυμφόληπτοι : αἱ νύμφαι κατημμέναι. Νυμφοστόλος : νυμφαγωγός. Νῦν : τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ. Νῦν δὴ : ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν· Νόμοις ἢ· νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὕτω ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα· καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰπολύτῳ· Νῦν δὴ μὲν ὅρος βᾶς' ἐπὶ θήρας Πόθον ἐστέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοις (Ἐπ') ἀκυμάντοισ· καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὅρᾳς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράϋνας τύχην; Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ· Εἰπέ μοι, νῦν δὴ μὲν ὥμνυς μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἴρηκεν· τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου· τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμέν ἡμεῖς νῦν δὴ. Νυνὶ μ' ἔπεισας : μᾶλλον νῦν λέγω. Νύξ : εὐφρόνη· καὶ ἡ σκοτία. Νυός : καλεῖται μὲν ἐπίπαν ἡ τοῦ υἱοῦ γυνὴ τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ· χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι ποικίλως οἱ ποιηταί.

nu 306 Νυρίζει : ξύει νύσσει. Νύρων : νύττων. Νύσσα : καμπτήρ· τέρμα· βαθμὶς. Νύχιος : νυκτερινός. Νύχος : νύξ. Νωδός : ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας. Νωγαλεύματα : τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα· τὰ ἐπιδορπίσματα. Νώδυνον : ἀνώδυνον. Νωθείας : βραδυτῆτος. Νωθής : βραδύς· δυσκίνητος· ἄλογος. Νωθρός : ἀσθενής. Νῶ : ἡμεῖς. Νωεῖν : οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδοί. Νώμενος : ὁ νηθόμενος. Νωνακρεὺς : πύκτης· παγκρατιαστής. Νῶντας : ῥέοντας. Νῶντος : σωρεύοντος. Νῶτα θαλάσσης : ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Νώνυμος : ἀνώνυμος· ἄδοξος. Νωτίσαι : ἐπάρασθαι. Νωταλεύματα : Ἀραρῶς Καμπυλίῳ· τὰ κομψὰ δῆτα ταῦτα νωταλεύματα· Κόγχαι τὲ καὶ σωλῆνες αἱ τε καμπύλαι Καρῖδες· Ἀντιφάνης Βουσίριδι· Βότρυς· ῥόας· φοίνικας· ἕτερα νωταλαῖν. Νωτόπληγα : μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα πληγὰς

nu 307 λαμβάνοντα· Φερεκράτης Κραπατάλοις· Καὶ νωτόπληγα μὴ ταχέως διακονεῖν. Νωτοφόρος : ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων. Νῶτον : οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον· καὶ πληθυντικῶς τὰ νῶτα. Νωχελῇ : βραδεῖα. Νωχελής : βραδύς· ὁμαλός· ἄχρηστος. Νωχελωῖ : οὐ δυναμένῳ κινεῖσθαι· φεύγοντα.

xi 307 (9t) Ἀρχὴ σὺν Θεῳ τοῦ ξ'. Ξάνθιον : ἐπικοπτόν. Ξάνθοισιν : ὀρνέοις. Ξανθίζεσθαι : κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. Ξανθὴν : πυρροειδῆ. Ξανήσει : κοπιᾷσει. Ξάνιον : κτένιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν

τοῖς ἀναδεματίοις· κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῇς. Ξανῶ : κοπιάσω· Σοφοκλῆς Ποιμεσίν· Ἐκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησίν· Ἦδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα. Ξαίνω : νήθω· σωρεύω. Ξανᾶν : πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν· διὰ συνεχῇ τῶν ἐρίων ἐργασίαν. Ξεῖνοι : οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

xi 308 Ξεναγός : ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγῶν : ξενοδοχῶν. Ξενηλατεῖν : Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους. Ξενίαν : καταγώγιον· κατάλυμα. Ξενίζειν : ξένηι χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι. Ξενίζειν : οἱ μὲν ξένηι διαλέκτῳ χρῆσθαι· οἱ δὲ ἐν τῇ ξένη διατρίβειν. Ξενικὸν ἐμπόριον : ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται· ὥσπερ ἄστικόν, ὅπου οἱ ἄστοί. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ Ἀριστοφάνης· συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων· παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἴφικράτης ὕστερον· καὶ Χαβρίας· ὡς χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψεν, στρατηγούντος αὐτοῖς Ἴφικράτους καὶ Καλλικλέους. Ξένιος : ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. Ξενιτευομένους : ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· Ἀριστοφάνης Εὐθυδίκῳ· Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. Ξειρης : φυτὸν ἀρωματικόν· Ἀριστοφάνης. Ξενοκοπεῖν : ἐπὶ τοῦ πληγὰς ἔλαβον· οὕτω Μεταγένης. Ξεολόγος : ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος : καὶ ὁ καταγόμενος καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. Ξενίζειν : τὸ ξενικῶς διαλέγεσθαι.

xi 309 Ξενίσεις : ξενοδοκίας· Θουκυδίδης. Ξεστόν : ὠμαλισμένον. Ξηραλοιφία καὶ ξηραλοιφεῖν : τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι. Ξηραλοιφεῖν : Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι· μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο. Ξηρὸν καὶ αὔον ἐκατέρως. Ξηρὸς ἰδρώς : ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξεναπάτας : ἰδίως ἐπὶ τῶν **** ὅτ' ἀν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὅποιοι ἐν τοῖς λιμέσιν· Εὐριπίδης Σθενεβοίαι· Τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην. Ξιφισμός : σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης· καὶ ξιφίζειν, τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα. Ξιφήρης : ξίφος ἔχων. Ξιφηφόρος : ξιφήρης. Ξόανον : ἄγαλμα· εἶδωλον· ζώδιον· ἀνδριάς. Ξουθόν : λεπτόν· ἀπαλόν· ἐλαφρόν· χλωρόν· ὑγρόν· ξανθόν· καλόν· πυκνόν· ὀξύ· ταχύ· οἱ δὲ ποικίλον· εὐειδές· διαυγές. Ξοῦθος : ὄνομα κύριον. Ξύει : γράφει· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἔνθεν καὶ τὰ ζύσματα γράμματα.

xi 310 Ξυήλην : ἣν ξυάλην λέγομεν· Ξενοφῶν Κύρου Ἀναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἥτρου· ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα· εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλη Λακωνική· ἣν Ἀττικοὶ κνήστιν, Λάκωνες ξυήλην λέγουσι μόνον· —ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν κνήστι χαλκείῃ· οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω λέγουσιν· —καπικνήν καπεσθίειν· οἱ δὲ Λάκωνες τούνομα ξυήλην· ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶν ἐν δ' τῆς Ἀναβάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἔτι ὢν, ἀποκτείνας ξυήλην Λακωνικὴν παῖδα· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνήν οἱ Δωριεῖς ζυεῖν λέγουσιν· ὡς καὶ Σώφρονα τίς τὸν ζύοντα ἀντιζυεῖ· καὶ πάλιν· ὁ χοραγὸς ζύεται. Ξύλων ἐρεψίμων : στεγάσματα ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα. Ξυλοῦχος : σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος· δρυμός· ὕλη· χέρσος· ἀγρός· τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου. Ξύλον πρῶτον : τὸ βάραθρον. Ξύλοχον : ὑλώδη τόπον. Ξύμβαθι : σύμβαθι· ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινὸς ἔστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν. Ξυμβῇ ἢ πεῖρα : ἀντὶ τοῦ ἐπιτευχθῆ παρὰ Θουκυδίδη. Ξύμβολον : ἀρρενικῶς λέγουσι τὸ ζύμβολον.

xi 311 Ξυμβόλους : οὕτω τοὺς διὰ τῶν παρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον· ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι. Ξυμφέρειν : συμφωνεῖν. Ξυναυλία : αὐλήσις τίς συμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη, αὐλωδία. Ξύν : Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ συν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια· οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες. Ξυνδύο : καὶ ξυντρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ξυμβάλλεται : καὶ συμβάλλεται. Ξυναίρεται : συνάπτεται. Ξυνάορον : γαμετήν. Ξυνήϊα : κοινὰ χρήματα. Ξύνες : λέγουσι καὶ σύνες. Ξυννένοφε : ἐπινεφεῇ καὶ συννεφεῇ καὶ συννέφελα ἐστίν· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· Καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ

μάλ' εὖ· καὶ ἐν Νήσοις· Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννεοφυῖα βαδίζει· ἀντὶ τοῦ
σκυθρωπάζουσα. Ξύνθημα : καὶ σύνθημα. Ξυνηρέτης : σύμφωνος· ὡς ὁ ἐναντίος, ἀντηρέτης.
Ξυμφορά : συντυχία. Ξύνηβον : συμπότης. Ξυνοδόκος : ξενοδόχος. Ξυνωρίς : συζυγία· ἡ ἄρμα ἐκ
δύο ἵππων συνεζευγμένον.

xi 312 Ξυρηκής : ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν. Ξυπεταῖωνες : δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς Ξυπεταιή· ἀφ'
ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων. Ξυρίδες : καμπάγια· ζυγάβδια· ἡ ἄλλο ὑπόδημα διάφορον. Ξυροῦ
ἀκμῆς : τοῦ ὀξυτάτου· κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων. Ξυσταρχεῖς : τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.
Ξυστίδα : λεπτὸν ὕφασμα· περιβόλαιον. Ξυστίς : γυναικεῖον τί ἔνδυμά ἐστι πεποικιλμένον· ὡς
δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τὲ τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίαι· ἔστι μέντοι καὶ τραγικόν τι
ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὁραις· ἔστι δὲ καὶ ἵππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης
ἐν Νεφέλαις. Ξυστίς : χιτῶν ποδήρης γυναικεῖος· οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ
ἔχον ἐπιπόρπημα· οἱ δὲ τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι· ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα. Ξυστόν :
δορύλλιον· ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται.
Ξυνωμοσάμην : συνήγαγον καὶ φίλους ἐποίησα. Ξυνῶνα : τὸν κοινωνόν· Σοφοκλῆς.
Ξυναλλαγῆναι : τὸ συμβῆναι· Θουκυδίδης. Ξυνσάσσεται : συσκευάζεται.

xi 313 Ξυρεῖσθαι : οὐδὲ ξυρᾶσθαι λέγουσιν. Ξυρόν : ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν. Ξυστίδες : εἶδος
ὑποδημάτων· ἡ κόσμος γυναικεῖος· ἡ σκεῦος ἱματίων τί. Ξύστης : περισκελὲς ἔνδυμα. Ξυστόν :
κοντόν· ἀκόντιον. Ξυστός : τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν. Ξύστραν : καὶ στλεγγίδα λέγουσι.
Ξυστάς : ἀμπελοτόμον δρέπανον· καὶ γῆ ἀμπελοφόρος.

omicron 313 (117) Ἀρχὴ τοῦ οὐ στοιχείου . Ὅα : ἀκροδρύων εἶδος, μήλοισ μικροῖς ἐμφερές. Ὅαι τῶν ἱματίων :
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· —ὅτε τὰς ὄας ἴσας ἐποίησατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις οἶδς δέρμα
προσέρραπτον, ἵνα ἤκιστα τρίβοντο. Ὅαριςμοί : διάλογοι. Ὅας : μηλωτάς· οἷς γὰρ πρόβατον.
Ὅας : τὰς τῶν ἱματίων. Ὅβελίας ἄρτος : ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτώμενος· λέγονται δὲ καὶ ὀβελιαφόροι,
οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας ἄρτους αἵροντες· ἐτάσσετο δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργατῶν καὶ
ἀγροίκων. Ὅβελός : ὀβελίσκος.

omicron 314 Ὅβελίας ἄρτος : περιπεπλασμένος μακρῶι ξύλωι καὶ οὕτως ὀπτώμενος· γίνεται δὲ παραμήκης
καὶ γαστρώδης. Ὅβολὸν ἐκβαλεῖν : τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μηδὲν σημειωθῆναι. Ὅβολός : ὁ τόκος·
εἶδος νομίσματος· ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίους ἕξ ἐστὶ χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτὰ· τὸ δὲ
τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων καὶ νομισμάτων ὀκτώ καὶ ἕξ· ἡ δὲ μνᾶ
ἐξηκοστόν ἐστὶ τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐξαπλάσιόν ἐστιν. Ὅβολοστατοῖ :
ἀντὶ τοῦ δανεῖζοι· Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτο τις, ἢ ὅσον οὗτοι
ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς, ὡς
Ἑπερίδης καὶ ἡ κωμωδία. Ὅβολοῦ χίμαιρα ἐν Ἄδου. Ὅβολός ἡλιαστικός : ὅς τοις δικάζουσιν
ἐδίδοτο. Ὅβολοστάτης : δανειστής ἐπ' ἐνεχύροις στήσασθαι γὰρ τὸ δανείσασθαι.
Ὅβολοστατῆσαι : τὸ λαβεῖν τόκους. Ὅβρια καὶ ὀβρίκαλα : τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία·
Αἰσχύλος Δικτυουλοῖς. Ὅβριμος : ἰσχυρός. Ὅγε : ὁ δῆ. Ὅγκιαν : τὸν σταθμόν· Σώφρων καὶ
Ἐπίχαρμος. Ὅγκοι : αἱ ἀκίδες.

omicron 315 Ὅγκύλλεσθαι : ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι· σεμνύνεσθαι. Ὅγκυλωμένος :
ὑπερήφανος. Ὅγμος : ἡ κατὰ στοῖχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν· καὶ ὄγμοι σταχύων. Ὅγχναι :
ἀχράδες ἢ ἄπιοι. Ὅδάξ : τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότος. Ὅδαξησμός : κνησμός· καὶ ὁδόντων τρισμός.
Ὅδαγός : διὰ τοῦ ἄλφα , οὐχ ὁδηγός. Ὅδαῖος Ἑρμῆς : ὁ ἐνόδιος. Ὅδακτάζειν : δάκνειν. Ὅδ' ἐγώ :
αὐτὸς ἐγώ. Ὅδησαι : τὸ ὠνήσασθαι· Εὐριπίδης Ἀλόπη καὶ Κύκλωπι. Ὅδιός : Ἑρμοῦ ἐπίθετον. Ὅ
Διὸς Κόρινθος : παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς
ἀπαλλαξάντων. Ὅδοιπόριον : τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν. Ὅδμή : ἀποφορά· ὁσμή.

᾽Οδοιδοκος : ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος· κλώψ. ᾽Οδοῦ παρουσίας τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς : λεγόμενον· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω ᾽Ορμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην. ᾽Οδός : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν

omicron 316 ὁδῷ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· ᾽Η ὁδὸν ἐλθέμεναι· εἰ δὲ ψιλῶθῃ ἢ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν. ᾽Οδοντισμός : εἶδος ἀυλήσεως. ᾽Οδοποιοί : οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί. ᾽Οδός : ἀρσενικῶς καὶ οὐδός, ὁ τῆς θύρας οὗ χρὴ ὁδὸς ὁδεύειν οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ' Ὀμήρῳ δέ ἐστιν. ᾽Οδουρις : πρῶτος. ᾽Οδουρεῖς : προπορεύει. ᾽Οδουρούς : τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας. ᾽Οδυνήφατος : ἢ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα. ᾽Οδυσσεά : ἡ ἐσχάτη μακρά· καὶ τὰ ὅμοια. ᾽Οδωδεν : ὄζει. ᾽Οδωρεῖν : ὁδοφυλακεῖν. ᾽Οζαι : τὰ δέρματα τῶν ὀνάντων. ᾽Οζειν : οὐ μόνον ὁδωδέναι λέγουσιν. ᾽Οζος : κλάδος. ᾽Οθι : ὅπου. ᾽Οθνεῖος : ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων. ᾽Οθόναις : λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἄν μὴ λινοῦν ἦ. Οἰστούχου : φαρέτρας. Οἰστόν : δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος.

omicron 317 Οἶδια : προβάτια. Οἶ : ὅπου. Οἶ : περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτωῖ ὀξυτόνως δὲ τὸ οὔτοι· συμποσίῳ· οἶ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδα τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα· καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· Πολιτεία· πλὴν οὗ. Οἶητας : τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. Οἶηθεν : δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶη· καὶ τὸ Οἶηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα· Φιλόχορος δὲ τὴν Οἶην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαραποῦ δὲ γυναῖκα. Οἶαι : διφθέραι· μῆλωταί. Οἶακες : πηδάλια· αὐχένες. Οἶακίζει : κυβερνᾷ. Οἶακιστής : κυβερνήτης. Οἶακοστροφός : κυβερνήτης. Οἶακοστροφῶν : κυβερνῶν. Οἶγγύει : ἀνοίγει. Οἶδαίνων : φλεγμαίνων· ψύχων. Οἶδαίνει : οἶδεῖν ποιεῖ. Οἶδεῖ : φλεγμαίνει· πεφύσεται.

omicron 318 Οἶδημα : ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. Οἶδήματα : ἐπάρματα ἢ φυσήματα. Οἶδησις : φλεγμονή· φύσημα. Οἶδημα : κύμα ἢ πέλαγος. Οἶεσθαι : ὑπονοεῖν. ᾽Οἶεσι : προβάτοις. Οἶζύς : πόνος· ταλαιπωρία. Οἶηθείς : ὑπολαβών. Οἶησις : ἔπαρμα· ὑπόνοια. Οἶκαδε : εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἰκέα : τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι· οἰκέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν πάντας. Οἰκάριον : τὸ οἰκίδιον. Οἰκεῖαν : τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς τὴν οἰκεῖαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι· οἰκεῖους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβάνων ἔστι συγγενῆς οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενῆς. Οἰκεῖλαι : ἐκβληθῆναι. Οἰκεῖος : ἴδιος. Οἰκεύς : οἰκέτης.

omicron 319 Οἰκίδιον : τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια. Οἰκίσκος : περδικοτροφεῖον· Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. Οἰκογενές : τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον. Οἰκέως : *** Οἶκημα : ἀντὶ τοῦ δεσποτήριον· Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον· Αἰσχίνης. Οἰκίσκωι : ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινὶ οἴκῳ· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Οἶκοθι : ἐπὶ τῆς οἰκίας. Οἶκοι : ἐν τῷ οἴκῳ. Οἶκοι γενοίμην : ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων. Οἰκόπεδον : ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. Οἰκόσιτος : ὁ τὰ οἶκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν πέλας. Οἰκυπορεῖα : τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη. Οἰκότριψ : οἰκέτης. Οἰκοτρύβλιον : τὸ οἰκογενὲς παιδάριον. Οἰκουρός : οἰκονομικός ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ. Οἰκουρὸν ὄφιν : τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο. Οἰκούρια : ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν· ἢ παίγνια.

omicron 320 Οἰκουρουμένης : τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποικουρουμένης ὑγρότητος· ἤτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἔνδον κατεσπαρμένης. Οἰκονόμους : τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους.

Οικότριβες : οἱ ἐκ δούλων δοῦλοι, οἳ καὶ οἰκογενεῖς λέγονται· ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν ὠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων, οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον. Οἴκτιστον : ἐλεεινόν. Οἴμησεν : ὥρμησεν· καὶ οἴματα, ὄρμηματα. Οἴμος : ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου· ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. Οἰμωγή : στεναγμός. Οἰμῶζει : στενάζει. Οἰμώκτιαν : ἀντὶ τοῦ οἰμώξειαν. Οἴναρα : τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἰνάνθη : ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὀρεινὸν εὐοδμον. Οἰνήρυσις : κοτύλη· οἶνοχόη. Οἶναῖοι τὴν χαράδραν : ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείαι παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἶναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα. Οἰνήϊς : μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις. Οἰνόη· καὶ Οἰνέως : δῆμος τῆς Ἰπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευσίνα· ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα· ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἰνέως.

omicron 321 Οἰνιαστήρια : σπονδὴ τῷ Ἑρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὐπολις Δήμοις. Οἶνοβαρές : μέθυσε. Οἶνηβόλος : καινὸς καὶ ἀντικείμενος τ' ἐξει. Οἰνίζει : μονάζει. Οἱ νομοφύλακες τίνες : ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθετοῦνται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου· ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἡνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει. Οἶνοποτάζων : οἶνοποτῶν· εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. Οἶνόπται : εὐτελὴς ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχνους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν. Οἶνόπται : ἐπιμελεῖται τοῦ τοῦς φράτορας ἡδὺν οἶνον ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελὴς ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν. Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν : δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος καὶ ἀλήθεια· ἡ δὲ, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς λαμ-

omicron 322 βάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοιομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Οἶνόσπονδα : αἱ γινόμεναι θυσίαι μετ' οἶνου σπονδῆς. Οἶνοῦττα : μάζα οἶνῳ δεδευμένη· μελιτοῦττα δὲ ἡ μέλιτι. Οἶνοχοεῖ : κερνᾷ. Οἶνοχόος : πιγκέρνης. Οἶνώνης : οἶον οἶνον συνωνούμενος. Οἶνωπός : οἶνώδης· διαυγής· ἢ μέλανος. Οἷξας : ἀνοίξας. Οἰόθεν οἶος : ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον. Οἷοι : μόνοι· ἢ δυνατοί. Οἰόμενος : νομίζων. Οἶον : τὸ θαυμαστικόν. Οἷον : δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς· οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἶου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἷθην, ὡς προεῖρηται. Οἷόν τε : δυνατόν· ἀρκούντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν. Οἷος : μόνος· ἢ ὅποιος.

omicron 323 Οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ : τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προηίρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνασθαι· ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο. Οἷός : προβάτου. Οἷος : ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος καὶ οἷός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος καὶ οἷος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἷος ἦν ὁ πατήρ. Οἷον : τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβάνομενον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως καλὸν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Οἷς : αἶξ ἢ πρόβατον. Οἷσει : κομίσαι. Οἷσεται : λήψεται. Οἷσθα : ἀντὶ τοῦ οἷδας λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ς· μετὰ δὲ τοῦ ς ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνα. Οἷσθεῖς : εἰκασθεῖς· ὑπολαβών. Οἷσόμενος : κομίσων. Οἷστά : φορητά. Οἷσπῶτη : οἷων ῥύπος· οἷσπος· Ἀριστοφάνους Λυσιστράτη· Ἐκπλύναντας τὴν οἷσπῶτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλίνη. Ὀἷστεύσας : τοξεύσας· σαγιτεύσας.

omicron 324

Οἰστός : βέλος· σαγίτα. Οἰστρά : συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται. Οἰστρεῖ : ἐρεθίζει· ἐκμαίνει. Οἰστρηλατούμενοι : πυρούμενοι· ἐκμαίνόμενοι. Οἰστροπλήγα : τηῖ μανία πεπληγότα. Οἷστρος : ἐρεθισμός· ἔκκαυσις· πύρωσις ἐμμανής. Οἰσύμη : πόλις τῆς Θράκης. Οἰσύπη : ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός : ῥυπαρός. Οἶσω : κομίσω ἐνέγκω. Οἶφι : χοίνιξ. Οἶχεται : πορεύεται. Οἶχήσομαι : πορεύσομαι. Οἶχόμενος : πορευόμενος. Οἶωνόβρωτος : ὀρνεόβρωτος. Οἶωνοί : σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα. Ὁ κάνης τῆς κοίτης ὑπερέχει : ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων. Ὁ κάτωθεν νόμος : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης· ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γάρ φησι βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεὶ φησι τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευ-

omicron 325 τήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ. [Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τηῖ ποικίλῃ στοαῖ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν.] [Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται· ἥτοι οὖν γραφικὸν ἐστὶν ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.] Ὁκέλλει : προσορμεῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Ὁκιμβάζειν : καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεύεσθαι. Ὁκλαδίας δίφρος : ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορὰν ἠκολούθουν φέροντες. Ὁκλάζει : χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διστάζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει. Ὁκλάξ : οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ὁκνεῖν : τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὁκνεῖ : εὐλαβῶς ἔχει. Ὁκνῶν : ἀναδυόμενος. Ὁκρίβαντας : ἐμβάδας. Ὁκρίβας : σχῆμα ἡνιόχου.

omicron 326 Ὁκρίβας : σκηνή· ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικὰ πηγμάτων· ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων· βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τραγωδοί. Ὁκρίβας : τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. Ὁκόρνους : τοὺς πάρνοπας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτη· οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους. Ὁ Κρῆς τὴν θάλασσαν : ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠῖδεν σε. Ὁκριάζων : τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς. Ὁκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους : Φιλήμων. Ὁκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. Ὁκτώπας : ἥτοι ὁ σκορπίος. Ὁκτώπους : ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. Ὁκτώπουν : Κρατῖνος Θράτταις· Ὁκτώπουν ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν· — ἐκ ποδῶν δ' ἄνω Ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, Κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.

omicron 327 Ὁλας : οὐχὶ ἄλας λεκτέον. Ὁλαγμεύειν : ὄλας βάλλειν. Ὁλβιοδαίμων : εὐδαίμων· εὐτυχέστατος. Ὁλβιος : πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος. Ὁλβοδότης : πλουτοδότης. Ὁλέθρου πείρατ' ἐφῆπται : ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὕμῶν πέρας· οἷον δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ. Ὁλεθρον : τὸ μόνιον τὸ γυναικεῖον. Ὁλέκει : φονεύει. Ὁλέκρανον : ἀγκῶν· οἷον τῆς ὠλένης κάρα ἢ κράνιον. Ὁλέκρανον : τὸ ὅστουν τοῦ ἀγκῶνος. Ὁλέκρανα : τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πήχεις τῶν ποδῶν λέγουσι. Ὁλέσκει : ὀλοθρεύει. Ὁλετῆρα : φονέα. Ὁλίγα ἄττα : ὀλίγα τινά. Ὁλιγαρχοῦμενοι : ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσὶ πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία. Ὁλιγγοί : γένος ἀκρίδων. Ὁλιγίστου : παρὰ μικρόν. Ὁλίγωρος : σὺν τῷ γ. Ὁλιγογνώμων : ὀλίγωρος.

omicron 328 Ὁλιγγος : ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων. Ὁλιγοδεής : ὀλίγα χρήζων. Ὁλιγοδρανής : ὀλίγα ἰσχύων. Ὁλίγου δεῖν : σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. Ὁλισθηρός : εὐόλισθος·

εὐχερῶς μεταγινώσκων. Ὀλιγωρήσετε : ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς
ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην· ὡς ἐν
τωῖ, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς· ὥρα δὲ ἡ φροντίς. Ὀλιζον : ἔλασσον. Ὀλισβοι :
δερμάτινα αἰδοῖα. Ὀλκάδες : πλοῖα. Ὀλκειον : χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων. Ὀλκῆ :
δυνάμει· ἢ βάρει ἢ σταθμῳ. Ὀλκὴν : ἐπαγωγὴν· τροπὴν. Ὀλκοί : σχοινία εἰς τὸ ἔλκειν
ἐπιτήδεια. Ὀλκὸς ἄνθρωπος : ὁ ἐλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος. Ὀλκοις : ἄγειν καὶ
ἐφέλκεσθαι δυνάμενον. Ὀλκόν : ἰσχυρὸν τόνον· ἢ ἐλκυστικόν· ἢ ὄρμον· ἢ ὁδόν. Ὀλκός : ὁδός· ἢ
ἀγωγὸς ρεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὀλκὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ
τῆς τροπίδος ἔκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ πάσης τῆς νεῶς διήκον. Ὀλκοὺς : ἐφελκομένας.

omicron 329 Ὀλκοὺς : ναυστάθμους. Ὀλμοι : καὶ ὑφολμία : ἐπὶ αὐλῶν Εὐπολῖς Φίλοις· Ῥέγκειν δὲ τοὺς
ὄλμους οἴμοι τῶν κακῶν. Ὀλοκαρπούμενον : ὄλον προσφερόμενον. Ὀλόκληρος : οἱ ἄρχοντες
ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὀλόκληροι εἰσὶν· Μένανδρος Θετταλῆ· Ὀλόκληρος οὗτος σοὶ ξένε.
Ὀλοκαυτισμός : ὀλοκαρπία. Ὀλος : θόλος. Ὀλοσχερῶς : ὀλοτελῶς. Ὀλοσχοίνων : Αἰσχίνης ἐν
τωῖ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Θεόφραστος δὲ τρία εἶδη σχοίνου φησὶν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ
εὐσαρκία διαφέρει, ὀλόσχοινος καλεῖται. Ὀλοσπάδες : ὅλοι καταπινόμενοι καὶ κατασπώμενοι·
Σοφοκλῆς. Ὀλόσφυρον : τὸ ὀλοσφύρατον. Ὀλολυν : Μένανδρος τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθεον
καὶ βάκηλον. Ὀλολύττουσιν : οὐχὶ ὀλολύζουσι· Μένανδρος. Ὀλόλους : τοὺς δεισιδαίμονας
ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι· Μένανδρος Δεισιδαίμονι· Θεόπομπος Τισαμενωτὶ καὶ ἄλλοι.
Ὀλόσχοινος : ἡ σχοῖνος· καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι. Ὀλοίτροχος : στρογγύλος λίθος· ἢ ὁ ἐπ’
ὀλέθρῳ τρέχων.

omicron 330 Ὀλούφειν : τίλλειν ἢ κατασπᾶν· οἶον ὀλοσφίζειν. Ὀλοφυκτίς : φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.
Ὀλοφυκτίς : οἶον ἐπινυκτίς ἢ δοθήν· ὅτ’ ἂν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ
γυναῖκες, ὅσα ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν
ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγεται. Ὀλοφύρεται : ἀποδύρεται· κλαίει. Ὀλόφωνος : ὁ
ἄλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος. Ὀλοφυρμός : θρῆνος. Ὀλύμπια : τὰ ἐν Πίσῃ· Ὀλύμπια· Ἀθήνησι·
καὶ τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον· Ἀριστοφάνης. Ὀλυμπος : οὐρανός·
θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ. Ὀλυρα : ζεαί· εἶδος σπέρματος. Ὀλώλαμεν :
ἀπολώλαμεν. Ὀλω ποδί : ὄληι δυνάμει. Ὀμαδος : θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. Ὀμαιμος καὶ
ὁμαίμων : ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδους. Ὀμαιχιμία : ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ
τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ὀμαλές : ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπου· Θουκυδίδης καὶ
προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ

omicron 331 πάλιν· ἐν τωῖ ὁμαλῳ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. Ὀμαμαιτα : τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος. Ὀμμα ῥαπτόν :
ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιστερῶν. Ὀμαρτῶν : ἀκολουθῶν. Ὀμαυλον : ὁμόκοιτον.
Ὀμβρήσαντος : πηγάσαντος. Ὀμέθιον : ὁμόφυλον. Ὀμείρειν : ὁμοῦ ἡρμόσθαι. Ὀμείρονται :
ἐπιθυμοῦσι. Ὀμέστιον : ὁμόοικον· ὁμωρόφιον. Ὀμηρεῦντας : Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ
Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ· ἦσαν δὲ ν’ ὄμηροι δέ εἰσιν
οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησὶ λέγεσθαι
παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ’ ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων διδομένους
ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι. Ὀμηρίδαι : γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον· οἱ
δὲ φασὶν ἀμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ
γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ
δόντες ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας
λέγουσιν. Ὀμηρίταις : ὁμοψήφοις· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσσειν· ὁμογνώμοσιν.

omicron 332 Ὀμήρους : τὰ ἐνέχυρα· παρὰ τὸ ὁμηρεῖν, ὃ ἔστι συντυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν
διαφόρων. Ὀμευνέτου : συγκοίτου· ἀνδρός. Ὀμήγυριν : ἄθροισμα· πλῆθος. Ὀμηρεύειν :

συμφωνεῖν. Ὀμηρίδαι : οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι. Ὀμηρον : ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον. Ὀμιλαδόν : κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα. Ὀμιλεῖ : συναναστρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει. Ὀμιλος : ἄθροισμα· ὄχλος· πλῆθος. Ὀμίχλη : ἀορασία· ἢ παχὺς ἀήρ. Ὀμνύναι καὶ ὁμνύειν : διττῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ναι· καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἰστάναι μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἰστάνειν. Ὀμνυθι : καὶ ἔκδυθι καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ θι. Ὀμόδουλος : σύνδουλος. Ὀμόγνια : ὁμογενῇ ἢ γνήσια· ἢ φίλα. Ὀμοερκές : Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ὕφ' ἐν ἔρκος· τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Ὀμοθυμαδόν : ὁμοφρόνως· ὁμοψύχως. Ὀμοδίαιτος : ὁμοτράπεζος. Ὀμοίας λαβάς : ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις. Ὀμοθύμως : ὁμοψύχως· ὁμοφρόνως· ὁμολόγως. Ὀμογάλακτες : οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος· οὓς καὶ γεννήτας ἐκάλουν.

omicron 333 Ὀμόγνιοι θεοί : οἷς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν. Ὀμοεῖρκτης : ὁμότοιχος· ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. Ὀμόθεν : ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Ὀμολώϊος Ζεὺς : ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτίας καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ Ὀμολώας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως ἦν προφήτιν εἰς Δελφούς πεμφθῆναι ὁ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν. Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὅμολον λέγεσθαι· ἔστι δὲ Δημήτηρ Ὀμολωῖα ἐν Θήβαις. Ὀμόπτεροι : ὁμότριχες. Ὀμονήδους : ἀδελφὸς γνήσιος. Ὀμόνοια : συνέδριον· ἀρχὴ τίς· καλεῖται δὲ ὁμονοίας ἐπιστάται. Ὀμόργνυσι : ἀπομάσσει· ἀποψύχει. Ὀμόρξας : ἐκμάζας· ἀποψήσας. Ὀμορος : πλησιόχωρος. Ὀμοροῦσα : γειτνιῶσα· πλησίον ἐλθοῦσα. Ὀμορροθεῖ : συμφωνεῖ. Ὀμορρόφιον : ὁμόσκηνον. Ὀμόσε : ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας· σφοδρῶς· θρασέως. Ὀμόσε ἰέναι : ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι ἀντὶ τοῦ

omicron 334 ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφεσθαι, μὴ δὲ φεύγειν. Ὀμοῦ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος φησὶν· ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὥς καὶ Μένανδρος· Ἦδη γὰρ (ἔστιν ἥδε) τοῦ τίκτειν ὁμοῦ. Ὀμόσιτον : ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὀμόσπονδος : φίλος. Ὀμοτέρμονας : πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. Ὀμότεχνον : οὐ σύντεχνον. Ὀμότιτθον : οὐχ ὁμότιθον. Ὀμοῦ : ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμιξ ὁμοῦ. Ὀμοῦ : Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν (δισ)μυρίων εἰσὶν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνον ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον· Λυσίας δὲ καὶ Ὀμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων· δοκεῖ δὲ καὶ Ὀμηρος ὁμοίως τῷ Λυσίᾳ κεκρῆσθαι ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις πρὸς Ἀχιλλέα· φησὶ γάρ· Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ' Ἀχιλλεῦ, Ἄλλ' ὁμοῦ ὥς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

omicron 335 Ὀμπην : Ἀθηναῖοι ὅτ' ἂν τὸν νεῶν ἰδρύωνται πυροὺς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἴθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἐξῆς· χρῶνται δὲ τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἰδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες ὄμπην, εὐθένηιαν οἰωνιζόμενοι· ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ὀμπνια. Ὀμπνεύειν : αὖξιν. Ὀμπναι : πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι. Ὀμπνίου νέφους : μεγίστου. Ὀμφαλόν : τὸ μεσαίτατον. Ὀμφαλητομία : ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. Ὀμφακα : πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν. Ὀμφάλειος : εἶδος σύκου· ἰσχάδος. Ὀμφαλιστήρ : ὡς τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν. Ὀμφή : θεία κληδὼν ἢ φήμη. Ὀμφήν : φωνήν· κληδὼνα· φήμην θείαν· ἢ ὄνειρα· φάσματα. Ὀμφύνειν : σεμνύνειν. Ὀμώμοκα : Ἀρχιππος Ὀνωι. Ὀμωχέτας : Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους· Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Ὀναίμην : ἀπολαύσω· ἐπιτύχοιμι. Ὀναιντο : ὠφελθεῖεν· καὶ ὄνασθαι, ὠφελθῆναι. Ὀνειρόπληκτον : ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

omicron 336 Ὀνειροπολεῖ : φαντάζεται. Ὀνειροπόλος : ὀνειροκρίτης. Ὀνήσασθαι : ὠφελθῆναι· ἀπολαύειν. Ὀνησιφόρος : ὠφελείαν φέρων. Ὠνητήν : ἀγοραστήν· ἐναπόλαυστον. Ὠνήτωρ : ὄνησιν φέρων·

καὶ ὀνάτωρ ὁμοίως. Ὀνήτωρ : πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους· εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται. Ὀνθος : βόλβιτον· τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὀνιαία : τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. Ὀνίνασθαι : ὀνεῖσθαι· ὠφελεῖσθαι. Ὀνίνησιν : ὠφελεῖ. Ὀνοι : ἐν ᾧ κρόκην νήθουσιν. Ὀνοι : κανθήλιοι. Ὀνοκίνδιος : ὀνηλάτης· ἀστραβηλάτης. Ὀνομήνω : ὀνομάσω. Ὀνομάζων : ἀντὶ τοῦ φράζων· ἐρμηνεῖαι χρώμενος· Δημοσθένης. Ὀνος : τὸ ἐπάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμφοτέρων τάσσει. Ὀνος ἄγων μυστήρια : ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούν-

omicron 337 των καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσίναδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βαστάζοντες· Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε. Ὀνος εἰς ἄχυρα : Παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων. Ὀνος ἐν μελίτταις : Κράτης Τόλμαις καὶ, ὄνος ἐν μύρῳ· παροιμία. Ὀνος λύρας : Μένανδρος Ψοφοδεεῖ· ἡδοχή παροιμία· Ὀνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὅς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινούντων. Ὀνος ἀκροᾶται σάλπιγγος : Εὐπολις Ταξιάρχαις. Ὀνος ἰσόσπριος : ζωῶν πολὺπουν σκληρῶδες, ὃ συνειληθὲν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται. Ὀνος ὕεται : ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφόμενων· Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι· Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι· Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται. Ὀνου γνάθος : τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πολυφάγον. Ὀνου πόκοι : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ὥσπερ

omicron 338 αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἄσκον τίλλειν· χύτραν πλύνειν. Ὀνου θάνατος : ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων. Ὀνου παρακύψεως : ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἰστὸν ἀνέρρηξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία. Ὀνου πόκαι : ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἄσκον τίλλειν· χύτραν ποικίλλειν· εἰς κοπρῶνα θυμῶν· Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Αἴδου σχοινίον πλέκοντα· ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπесθίοντα· οἶον ἀποκείροντα. Ὀνου σκιά : καὶ περὶ ὄνου σκιάς· Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· Ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστί· περὶ ὄνου σκιάς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, ὄνου σκίαν· οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίαις κρινομένου· ὥς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκρωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἥρξατο διηγεῖσθαι· ὥς Μεγάραδε ἀπιὼν μισθώσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκίαν τοῦ ὄνου βουληθεῖν ἀναπαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκίαν· ὥστε

omicron 339 διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὥς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιάς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν· ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκοῦειν· δηλὸν δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς. Ὀνοταζομένη : ἐκφραυλιζομένη· Ἰων μεγάλῳ δράματι. Ὀντως : ἀληθῶς. Ὀνυχίζεται : ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὀνυχος ἔλκος : οἶον ἔλκυσμα· ἡ μακρὰ γραμμὴ. Ὀνωι τίς ἔλεγε μῦθον : ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων, ἐκίνει τὰ ὦτα. Ὀξάλειοι : συκαὶ τινες. Ὀξίνη διάθεσις : ἦν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξίδα. Ὀξίνην : τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν· καὶ Ἑρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Ὀξίς : λαγύνιον ὀξηρόν. Ὀξος Σφήττιον : ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὥς οἱ Ἀχαρνεῖς κακολόγοι.

omicron 340 Ὀξύβαφον : οὐχὶ ὀξύβαφον λεκτέον. Ὀξυβελής : ὀξέως βάλλων· ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυθύμια : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ οὗ πολλῶι ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἢ στηλῇ σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἔνιοι μὲν οὖν, ὧν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινές ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες, ἐξορίζουσι καὶ καίουσιν· Δίδυμος δὲ φησιν ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. Ὀξυθύμια : ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκτωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τεθῆναι, ταῦτα ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυθύμια : τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσσῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχοιμαῖα ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κατεκαίετο· Εὐπολὶς Δήμοις. Ὀξυθυμεῖσθαι : οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν· τὸ ὀργίζεσθαι ἀκραχόλως. Ὀξυπρώρῳ ταύρῳ : ὀξυκέρατι. Ὀξυρεγμεῖν : ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίσῃ ἢ τροφή· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβάνουσας τὴν ὀξυθυμίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτῇ, μὴ μετ' ὀξυρεγμίας. Ὀξύρροπον : ὀξέως θέον.

omicron 341 Ὀξυπέστερος : ὀξύτερον βλέπων. Ὀξυπεῖν : ὀξέως βλέπειν. Ὀπαζόμεναι : θεραπεύουσαι καὶ ἐπόμεναι. Ὀπασθεῖς : ἐκ τῶν ὀπίσω δεθείς. Ὀπαῖα κεραμῖς : ἢ τὴν κάπνην ἔχουσα· Δίφιλος Χρυσόχῳι· —διακύψας ὁρῶ Διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν σφόδρα. Ὀπα : φωνήν. Ὀπαδός : ἀκόλουθος. Ὀπάζει : θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει. Ὀπηι : ὅπου. Ὀπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην. Ὀπή : δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν· ἔνθεν καὶ ὀπήτιον. Ὀπιπεύειν : παρατηρεῖν. Ὀπισθόδομος : τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος· ἢ ταμιεῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει· ὀπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς νεώ. Ὀπισθοτεῖλαν : τὴν σηπίαν οἱ Βοιωτοί· ὀπισθεν ἀ(ποτιλῶσαν.) Ὀπισθεν καὶ κατόπιν : Ἰππεῦσιν. Ὀπιάντορον : τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ. Ὀπικίαν : τὴν τῶν Ὀπικῶν χώραν· Θουκυδίδης. Ὀπικοί : οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες. Ὀπισθόδομος : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως ἀνέωξαν δῆπου πρωίην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεώ τῆς Ἀθηνᾶς οἶκος, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.

omicron 342 Ὀπίστατον : τελευταίωτον. Ὀπλαί : αἱ πυξίδες τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες. Ὀπλα φωτός : αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Ὀπλή : ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν· οἶον, βοῶν· προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. Ὀπλιτεύειν : ὀπλίζεσθαι. Ὀπλίττομαι : οὐ πείθομαι· καὶ τοῦτο Βοιωτίον· Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. Ὀπνιος χεῖρ : πλουσία χεῖρ· πλούσιος. Ὀπνιον νέφος : μέγα· πολὺ· ἠύξημένον· Σοφοκλῆς Θησεῖ. Ὀπνιος λειμών : ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Ὀπνία ἢ Δημήτηρ λέγεται. Ὀπνιερὸν ὕδωρ : τὸ τρώγιμον. Ὀποι : ὅπου. Ὀποι ποτέ : ὅπου ποτέ. Ὀπός : τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. Ὀπότερος : ὁποῖος. Ὀποτέρωθεν : ἀπὸ ποίου μέρους. Ὀπου γε δὴ : **** Ὁ προτυχών : οὐχ ὁ προστυχών. Ὀπανεῖον : τὸ μαγειρεῖον. Ὀπτῆρας : κατασκόπους. Ὀπτῆρια : ἀνακαλυπτῆρια. Ὀπωπα : ἐθεασάμην. Ὀπωπέναι : ἐωρακέναι.

omicron 343 Ὀπωρώνας : ὠνητάς ὀπώρας. Ὀρα δὴ καὶ σκόπει : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ὀρᾶτε : ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ὀργᾶν : τὸ ἐπείγεσθαι· καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπείγειν. Ὀργανα χρόνου : ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλανήτας· τοὺς δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὅργανα χρόνου. Ὀργάς : χωρίον· οἶον ἄλσος μέγα· καὶ ὀργεῶνες, οἱ εἰς τοῦτο συνάγοντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες. Ὀργάς : τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα. Ὀργάς : θυσία· τελετὴ μυστήρια. Ὀργεῶνας : Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς Ὀργεῶνας· ὀργεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἱερὰ δρᾶν· οἱ μὲντοι ποιηταὶ ἔταττον τούνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν

ιερών· μήποτε δὲ ὕστερον νενόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργέωνας ὀνομάζεσθαι· ὥς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

omicron 344 Ὀργάσας : μαλάξας. Ὀργιάζων : θύων· ἐπιτελῶν. Ὀργᾶν : ἐπιθυμεῖν. Ὀργάς : ἡ εὐγείος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία. Ὀργια : μυστήρια· ἱερά. Ὀργεῶνες : οἱ τοῖς ἰδίοις ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες· ὀργιάζειν δὲ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ'· μὴ κεκτηῖσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια· Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων· ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινὰς ἥρωας ἢ θεοὺς· ἥδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ' οὖν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδηῇ Γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῖωνας· καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργέων· Εὐχαῖς δὲ σωίζοις δεσπότης Παιωνίαις· περὶ δὲ τῶν ὀργεῶνων γέγραφεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννητὰς καλοῦμεν. Ὀργάδες : τὰ ἱερά χωρία· ἦτοι ἀπὸ τῶν ὀργίων ἢ

omicron 345 τῶν μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν· ὃ ἔστιν ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερά φυτὰ, οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρата εἶναι. Ὀργεῶνες : πρῶτοι ὀργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλλαχοῦ οὕτως. Ὀργάνη : ἢ Ἐργάνη· ἢ Ἀθηνᾶ. Ὀργεῶνες : σύνταγμά τι ἀνδρῶν· ὥς τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν· οἷον θύειν καὶ εὐχεσθαι. Ὀργεωνικά· ἔστι θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεῶνων. Ὀργιασταί : οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες. Ὀργῶσα : ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιῶσα. Ὀργιουμένοις : ἐπιθυμοῦσιν. Ὀρέγει : παρέχει. Ὀρέγεται : ἐπιθυμεῖ. Ὀρεγνύς : ἐκτείνας. Ὀρειοὶ πόδες : αἱ κῶπαι. Ὀρεκτεῖν : ἐπιθυμεῖν· ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν. Ὀρεῖχαλκος : ὁ διαυγὴς χαλκός. Ὀρέξει : δώσει· ἐκτείνει. Ὀρεξίς : ἐπιθυμία. Ὀρεωκόμος : ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. Ὀρέστης : ἐν ὄρεσι διαιτῶμενος. Ὀρεῖς : ἡμιόνους· καὶ ὀρεωκόμους, τοὺς ἐπιμελουμένους τῶν ἡμιόνων.

omicron 346 Ὀρδάνιον : ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ, ἴν' οἱ περιρραίνόμενοι καθαροὶ ἀπέρχωνται. Ὀρθάνης : Πριαπώδης θεός· ἐντέτακται Ἑρμῇ καὶ Νύμφαις. Ὀρθοκέρως : ὀρθόθριξ· Σοφοκλῆς. Ὀρθόκωμος Ἡρακλῆς : ἵδρυται Ἀθήνησιν. Ὀρθοί : σωίζει. Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὐσης ἐπὶ τούτοις : ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης· Ὑπερίδης φησὶν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὐσης· Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. Ὀρθὴν δ' ἐντυχάνει : ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ὑπερίδης. Ὀρθιον νόμον καὶ τροχάιον : τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασεν Τέρπανδρος· ἀνατετραμμένοι δ' ἦσαν. Ὀρθόπληξ ἵππος : ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Ὡς δ' ὀρθόπληξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθόπτερον : Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περίστωα. Ὀρθογόη : χελιδών. Ὀρθόφρων : ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· οὕτως Σοφοκλῆς. Ὀρθοστάδιοι : οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ συρόμενοι, συρτοί.

omicron 347 Ὀρθιον : ἀντὶ τοῦ ὄρθρου. Ὀρθιάζειν : μαντεύεσθαι. Ὀρθιοφοίτης : ὁ παραγενόμενος ὄρθρου. Ὀρθῶς : κατ' ὀρθὴν γνώμην· καὶ ἔστιν ἀμείνων ἢ λέξις τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν. Ὀριγνηθῆναι : ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. Ὀριγνώμεθα : ὀρεγόμεθα. Ὀρικά ζεύγη : τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι, τῶν ἡμιόνων. Ὀρκάνη : περίφραγμά τι ἀκανθῶδες. Ὀρκάνη : ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρκος· ὃ ἔστι περιβόλου φράγμα. Ὀρκάνη : Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β'· μήποτε ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕτως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι· Ὀμηρος· Αἵμασις λέξαντες ἀλῶης ἔμμεναι ἔρκος. Ὀρκάνας : εἰρκτάς. Ὀρκαπάτην : χλευαστὴν δι' ὄρκων. Ὀρκάνην : τὴν σαργάνην λέγουσιν. Ὀρκίζειν : καὶ ὀρκοῦν· ἐκατέρως. Ὀρκιον : σκῆπτρον· καθ' ὃ ὤμνουν οἱ βασιλεῖς ἢ ῥάβδος. Ὀρκίλλεσθαι : τὸ διακενῆς ὀμνύναι. Ὀρκύπτεσθαι : ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων

ιστάμενον. Ὀρκωμοσία : τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα. Ὀρκωμοτεῖν : τὸ ὀμνύναι Ἀριστοφάνης
Βαβυλωνίοις. Ὀρκωντας : οὐχὶ ὀρκιστάς, οὐδὲ ὀρκωμότας λέγουσιν.

omicron 348 Ὀρμᾶν : οὐ τὸ ἐξιέναι που· ἀλλὰ τὸ ὀρμητὶ πρὸς τι χρῆσθαι. Ὀρμαθός : σύνδεσμος στοῖχος.
Ὀρμενα : τὰ τῆς κράμβης Ποσειδίππος Συντρόφοις —ἐνδοθι προνομεύειν ὀρμενα: παρὰ τοῖς
παλαιοῖς οὐχ εὖρομεν· Νικοστράτῳ —ρήτορες Ἐξωρμενικότες δυσχερεῖς, πάλιν αἰρετοί.
Ὀρμιάν : Ἀντιφάνης Ἀλιευομένη. Ὀρμον : λιμένα. Ὀρμενον : τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως
οὕτως καλούμενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυλικὸς παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους.
Ὀρμίσκος καὶ ὄρμος : περιτραχήλιος κόσμος ἐνώτια· χαλαστήρια. Ὀρμωμένους :
προθυμουμένους λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος. Ὀρنيθευομένου : μαντευομένου δι'
ὄρνιθος. Ὀρنيθευτής : ὁ ὀρنيθοθήρας. Ὀρνίθεια δίκτυα : ἐν οἷς τὰ ὄρνεα ἀλίσκεται.
Ὀρنيθευτήν : ἰξευτήν. Ὀρنيθοκλόνοι : ὀρنيθοσκοποί. Ὀρνις : Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ
πλάγαι ἀκολούθως καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἅπαξ ὄρνις· Ἀδεὲς ἦτορ ἔχων
ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

omicron 349 Ὀρνυται : ὄρμαϊ. Ὀροβοι : ὁσπρίου τι εἶδος γνωρίμου. Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας·
Ἀριστοφάνης. Ὀρόγκους : τοὺς τῶν ὀρῶν ὄγκους. Ὀρος : καὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας· καὶ τὰ τέλη
ὄροι ὀνομάζονται. Ὀρος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαις . Ὀρός : τὸ
λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥυπὸν· ἔστι δὲ ὑποστάθμη γάλακτος. Ὀροσάγγαι : σωματοφύλακες
βασιλέως. Ὀρος : οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις
γράμματα· ἃ ἐδήλουν ὅτι ὑπόκεινται δανεισθῆναι· οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.
Ὀρονύχιον : ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακή. Ὀρον : σκεῦος τί γεωργικόν· ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ·
μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τί σημαίνει, ὡς τὴν
πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὀρρωιδεῖν : ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ὀρρωιδία, τὸ δέος.
Ὀροτύπος : ὑλοτόμος. Ὀροτύπους : τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὀρῶν κορυφαῖς ἔβαλλον.
Ὀροφος καὶ ὀροφή : στέγη. Ὀροφοιτῶντα : εἰς ὄρη περιερχόμενα. Ὀρπηξ : κλάδος. Ὀρρωιδεῖ :
φοβεῖται.

omicron 350 Ὀρρωιδία : φόβος. Ὀρσοθύρη : θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου. Ὀρρος : τράμις· καὶ ὀρροπύγιον· οὕτως
καὶ οἱ Ἴωνες ὀρθοπύγιον δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὀρρος : ὁ ταῦρος. Ὀρσολοπεῖν :
λοιδορεῖν· πολεμεῖν. Ὀρσολοπεῖται : διαπολεμεῖται. Ὀρτάλιχοι : οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί.
Ὀρτυγας : συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν τὸ υ· καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Ὀρτυγοκόπος : παιδιὰ τις, ἐν ἧ ὀρτυγας ἰσθᾶσιν ἐν γύρῳ, οὓς
τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὀρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς οὓς
ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὀρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος
ποιοῦσιν· λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ σὲ ἀποβλέποντα τὸν
ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους· ἐν Φαίδῳ· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστὶ πρὸς
δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. Ὀρτυγομήτρα : ὄρτυξ μέγας. Ὀρτυγοσκοπεῖν : ἐν
γύρῳ τιθέντες ὀρτυγα, εἰώθασιν ἐπ' αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ' ἐὰν μὲν πληγεῖς ὁ ὄρτυξ ἔλθοι
πτερυσσόμενος, περὶ τὸν πατάξαντα γίνεται τὸ βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν ὄρτυγα· ἐὰν δὲ
μείνῃ

omicron 351 περὶ τὸν ἄντικρυς, καὶ ἀποφέρει τοῦτον τε αὐτὸν καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος. Ὀρυγμα :
ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. Ὀρυμαγδός : θόρυβος· τάραχος· κτύπος.
Ὀρφανισταί : ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ἵνα μηδὲν ἀδικῶνται. Ὀρφναῖην : σκοτεινὴν. Ὀρφνη :
σκοτία· νύξ· μελαίνη. Ὀρχαμος : ἡγεμών. Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις : στίχοις ἀμπέλων ἢ ἐτέρων
φυτῶν. Ὀρχίλος : βασιλικὸς σαλπικτῆς ὄρνεον ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενον. Ὀρχιπεδεῖν :
τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι. Ὀρχήστρα : πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ· εἶτα καὶ τοῦ
θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἡῖδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν· —ἔτι γὰρ

τὴν θεάν ὠΐκειτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. Ὅρχους : τὰς κατὰ στίχον φυτείας. Ὅρχήστρα : τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα. ἐκεῖ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί. Ὅρωϊτο : βλέποιο. Ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἄτρεμεῖν : ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἄτρεμεῖν.

omicon 352 Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι· τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι : ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ ἐξῆς. Ὁσημέραι : διαπαντός· πάντοτε· καθ' ἡμέραν. Ὅσια : τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά. Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις : οἷον ἐφεῖται καὶ ὅσιον ἐστὶ γεύεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυμένων. Ὅσιον χωρίον : τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς δ' ἐξεστὶν εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡ πότνι· Εἰλείθυια, ἐπίσχες τοῦ τόκου, Ἔως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον· καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά· λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὅσιον. Ὅσιον : Ὑπερίδης ἐν τωῖ πρὸς Ἀριστογείτονα φησί· καὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἱερά καὶ τὰ ὅσια· καὶ Ἰσοκράτης τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις· τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες· καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τωῖ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δὲ φησὶ διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον· τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Ὅσιους θαλάμους : τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους. Ὅσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ ἱεράς, ἀλλ' ὁσίας νομισθῆναι. Ὁσμὴ : ἡ δὲ ὁδμὴ Ἰακόν. Ὁσμύλια : ἰχθύδια εὐτελῆ· Ὁσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης. Ὅσον βιώσιμον : ὅσον ζῆσαι.

omicon 353 Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο : ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Ὅσον οὕπω : ταχύ· μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. Ὅσος : ὀφθαλμός· ἐν τηῖ τραγωιδίᾳ ἀρσενικῶς παρ' Ὀμήρῳ οὐδετέρως. Ὅστακός : οἱ δὲ ἄστακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν πόλιν τὴν Ἀστακόν, Ὅστακον Ἰωνες· Κάρ' ὦ χάρων· Ὅστακος ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων. Ὅσταφίδα : οὐχ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· —ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἡ Νόμοις· τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὀσταφίδος. Ὅστινον : οὐκ ὀστεινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. Ὅστοῦν : δισυλλάβως· οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ὅστολογεῖν : ὀστᾶ συλλέγειν. Ὅστολόγος : παρὰ Ἐπιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὅστολόγοι. Ὅστράκων : τῶν τοῦ ὠοῦ Αἰσχύλος. Ὅστρακίνδα : παιδιὰ ἢ ἐπ' ὀστράκων. Ὅστράκου περιστροφή : παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τί ποιοῦντων λεγομένη. Ὅστρακισμός : οἱ κακονούστατοι τωῖ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸν ὄνομα τοῦ φευγομένου. Ὅστρακισμός καὶ ἐξοστρακισμός : φυγῆς ἐστὶν εἶδος, ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ εἰς ὀστράκον ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομιζέτο πρέπειν μεθίστασθαι τῆς πόλεως.

omicon 354 Ὅστρεια : σὺν τωῖ ἰ μᾶλλον. Ὅστριμα : περίβολοι κτηνῶν καὶ οἷον ἐπαύλεις· Ἀντίμαχος Θηβαΐδι·—βοῦς ὀστρίμου ἐξήλασεν. Ὅσφραίνεσθαι : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ὅσχη : τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλῆμα. Ὅσχοφορεῖν : ἐορτὴ τις ὀσχοφόρια καλουμένη· ὀσχος γὰρ καλεῖται κληματὶς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυας· ἡ οὖν εὐγενὴς παῖς ἔφερεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκιράδος· ὁ τρόπος δι' ὃν τοῦτο ἐγίνετο, διάφορος τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη. Ὅσχοφόροι : δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφερόντων· ἡ δὲ ὀσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρητημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν. Ὅτ' ἂν οὖν : πάνυ μὲν οὖν. Ὅτι νόμος ἐστίν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν· Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τωῖ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξηιτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος· Αἰσχίνης μὲν ἐν τωῖ περὶ παραπρεσβείας φησὶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξηιτήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τωῖ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ, εἶχον εἰς διοί-

omicon 355 κησιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὲ ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τωῖ ἰγ' τῶν Νόμων. Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιν ἐν τωῖ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου· Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα τισὶ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο. Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι· Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν· Ὅτι

χιλίας ἐζημιούντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες . Ὅτι ποτε : ἀντὶ τοῦ ποτέ . Ὅτλος : ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὀτλεῖν, τὸ μοχθεῖν . Ὅτοβος : θόρυβος . Ὁ τὸν πατέρα εὐρών χαλκοῦ χρειάι . Ὁ τὸν κύσον τρωθεῖς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κράνους χρειάι . Ὅτου χάριν : τίνος ἔνεκεν . Ὁτρηρός : ταχύς· ὀξύτατος· δραστήριος . Ὁτρυγηφάγον : τὸν κριθοφάγον· Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός . Ὁτρύνοντες : κελεύοντες . Ὅττα : φήμη· μαντεία διὰ κληδόνο· καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι .

omicon 356 Ὁ τυχών : ὁ παρατυχών· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπάθειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχών . Ὅτωι γὰρ φίλον : ὡς τινι ἀρέσκει . Οὐ γὰρ ἄκανθαί· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς . Οὐδαμηΐ : ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι· Τηλεκλείδης Ἡσιόδωι . Οὐδαμαΐ : οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης . Οὐδαμῶς : κατ' οὐδένα τρόπον . Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν : ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου . Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο : τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφυγε· Δίων δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς β' διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι . Οὐδεῖς δυσώνης χρηστὸν ὀψώνει κρέας . Οὐδεῖς : οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ρ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ θ , οὐθείς . Οὐδεῖς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται . Οὔδει : ἐδάφει . Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός· Ἀττικοί . Οὐδένες : τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς· καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας . Οὐδ' ἐν δέρματι : ἀντὶ τοῦ γυμνός· ὑπερβολικῶς . Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου : οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος . Οὐδὲν ἱερόν : Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον· ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων

omicon 357 ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον . Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος : ***** Οὐδὲν πρὸς ἔπος : **** Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον : Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγωιδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησαν τινὲς τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἡγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τραγωιδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν· μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θεσπίδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ· Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παρράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀρῶντας τά, τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων . Οὐδ' ἐν σελίνοις : ἐπὶ τῶν μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὐπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν .

omicon 358 Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκῶς ἀνήρ : **** Οὐδὲ πυρφόρος : ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλόμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη· οἷον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἷσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ· ἢ τις τῶν παραπλησίων . Οὐδὲ τάρχαῖον ποιεῖ : ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ' ὀξὺ κριθεῖς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων . Οὐδός : φλιά· βατήρ· τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός . Οὐδ' ὑφ' ἔνων : Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες . Οὐδ' ὥς : οὐδαμῶς . Οὔθαρ : τὸ γονιμώτατον μέλος . Οὔθατα : οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων . Οὐκ ἄθεεῖ : οὐ χωρὶς θείας προνοίας . Οὐ καθέστηκεν : οὐ νήφει· μαίνεται . Οὐκ ἄλλως πονεῖται : ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην . Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν . Οὐ καλῶς : ἀντὶ τοῦ κακῶς . Οὐκ ἂν ἐβίω· οὐκ ἂν ἐβίωσα . Οὐκ αἰσθήσομαι : οὐ προσποιήσομαι . Οὐκ ἀπὸ τρόπου : οὐ πόρρω τρόπου . Οὐ κατὰ κόσμον : οὐ κατὰ τὸ πρέπον . Οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν .

omicon 359

Οὐκ ἀσκίω : ἀντὶ τοῦ κενῶ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδία μορμύσσεται. Οὐκ ἀποτευκτήσεις : οὐκ ἀποτεύξει λέγουσι· καὶ οὐκ ἀτυχήσεις. Οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος· οὐδὲ ἀράπιστος. Οὐκ ἄτραχυς : ὁ τραχύς. Οὐκ ἐμποίνιμον : οὐ δόκιμον. Οὐκ ἐκφρῶσιν : οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς. Οὐκ ἐντελεῖς : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι : οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπαινεθείς, οὐδ' ἐν περιδείπνῳ : ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τοῖς πολλοῖς : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας. Οὐκ ἐσκοράκισεν : οὐχ οἶον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ' οἶον οὐχ ὑπερφηάνησεν· οὐκ ἐφρυάξατο. Οὐκ ἐς μακράν : ἀντὶ τοῦ ταχέως. Οὐκ ἐτός : οὐκ ἀπεικότως ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἐστὶ μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως. Οὐκ οὐκ : οὐδαμῶς. Οὐκ ὥφισεν : οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ τεράρῳ Σατύροις. Οὐλάδες : πῆραι.

omicon 360 Οὐλαμός : ἀπὸ τοῦ ἴλλω· καὶ ἴουλος καὶ οὐλή, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. Οὐ λελήθασι : φανεροί εἰσιν. Οὐλή : ἐπιπόλαιον ἔλκος· εἰς ὑγίαν ἦκον. Οὐλοκόμος : Ἄλεξις **** Οὐλόθριξ : οὐχὶ οὐλότριχος· καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον. Οὐλον : ἀπαλόν· μαλακόν. Οὐ μάλα κυκκά : τὸ μηδέν. Οὐ μάλα κυκκάς : παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα. Οὐ μὲν δὴ : ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ· ἥκιστα δὴ· ἀλλὰ οὐ δὴ. Οὐ μηκέτι : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος. Οὐ μὴ δ' ἐρεῖς : ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων. Οὐ μὴν : ἀλλὰ μὴν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μὴν· ὅμως δέ. Οὐ : ἑαυτοῦ· ὧν δέ, ἑαυτῶν. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς : διὰ τὸ τὰς ἐταῖρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὖξασθαι, φασὶν, ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσεῖσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλὰ ἦσαν ἐταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς. Οὐ παρῆν : οὐ παρήμην. Οὐπω : ταυτὸν τῷ οὐδέποτε. Οὐραγεῖ : τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. Οὐπως : οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ε'· καὶ Ὅμηρος Ὡ γέρον, οὐπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι οἶω.

omicon 361 Οὐραγίαν : στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Οὐ ραιδίως : ἀντὶ τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριστογείτων ὕστερον λαμφθεὶς, οὐ ραιδίως διετέθη· Ἀρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται. Οὐρανία αἶξ : ἡ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖνος Χείρῳσιν· Αἶξ οὐρανία. Οὐράνιον : μέγα. Οὐράνιον παιδιάν : ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν. Οὐρανιζέτω : πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνεῖσθω· Αἰσχύλος. Οὐράνιον ἄχος : τὸν κονιορτόν· Σοφοκλῆς. Οὐράνιον νέφος : ἥτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐλαυνόμενον. Οὐράν : αἰδοῖον· Σοφοκλῆς. Οὐρητιᾶν : ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν. Οὐρία πλεῖν : λέγουσιν. Οὐρίσαι : ἀποκαταστήσαι εἰς οὐρίον. Οὐριος : ἐπιδέξιος· ἐπιτήδειος ἄνεμος. Οὐροδόκη : τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· οὐρειον δὲ βίκον Ἀντισθένης. Οὐρος : ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ. Οὐρούς : ὀξυτόνως τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν νηῶν Οὐσίας δίκη : οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν

omicon 362 δίκην· ἢ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ εἰ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκ ἔτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἥδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις. Οὐσίας δίκη : οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐαλωκότας ἐν προτέρῃ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν. Οὐσίαν : τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· Εὐπολὶς Πόλεσιν· Ὅς τὴν [ἐν] Μαραθῶνι κατέλιψ' ἡμῖν οὐσίαν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· —κ' οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν. Οὐσίας δίκη : οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι· προτέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευτέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἡ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι τοῦτο κρατεῖν τῶν κτημάτων, κ' ἂν ἡττηθεῖεν τὴν πρώτην τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ δὲ καὶ τὴν τρίτην ἡττηθεῖεν τὴν ἐξούλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν· ἀλλ'

ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων. Οὓς : ὥτὸς ἡ γενική· οἱ δὲ Ἴωνες, οὕατος. Οὐτοσί : ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν.

omicron 363 Οὐτιδανός : οὐδενὸς ἄξιος. Οὔτοι : οὐδὲν οὐδαμῶς. Οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθάκους : ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Οὐ φροντὶς Ἴποκλείδῃ : παροιμία, ἥς μέμνηται Ἑρμιππος ἐν Δημόταις· Ἴποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρῃ, ἀπώρχησατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἴποκλείδην φανερώς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχεται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης· ὑποτυχὼν ἔφη οὐ φροντὶς Ἴποκλείδῃ. Οὐχ ἦκιστα : μάλιστα· πάνν· οὐχ ἦττον. Οὐχὶ καὶ ναῖχι : Ἑλληνικά. Οὐχ οἶόν τε : οὐ δυνατόν. Ὁφελμα : αὐξήμα· Σοφοκλῆς. Ὁφελον καὶ ὄφελος καὶ ὄφελε : τοῖς προσώποις συσχηματίζουσιν ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ω· ὄφελον ἐγώ· καὶ ὄφελος σύ· καὶ ὄφελον οὗτος· τάττουσιν αὐτὰ ἐπὶ πραγμάτων ἥδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμεθ' ἂν ἄλλως γεγονέναι· οἶον, ὄφελον μὴ γεγενῆσθαι τόδε· ὄφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδρος. Ὁφεις : ψέλια δρακοντωτά. Ὁφίς : ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν. Ὁφίς ὀροφίας : λέγεται οὕτως.

omicron 364 Ὁφεις παρείας : τοὺς ἐπηρεμένους ἔχοντας τὰς παρείας· δοκοῦσι δὲ ἥπιοι εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. Ὁφελον : εἶθε· μακάριον. Ὁφθαλμίσαι : φθονῆσαι· ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. Ὁφθαλμὸν ἐπιβάλλειν : τὸ περιέργως θεάσασθαι· οὕτως Ἀλεξίς. Ὁφθαλμὸν βασιλέως : **** Ὁφιομάχης : εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὁφλημα : χρεώστημα. Ὁφλησις : χρέος· ὀφειλή. Ὁφλειν : ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ. Ὁφλάνειν : ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν. Ὁφλειν καὶ ῥόφειν : τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιούτων οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν. Ὁφλίσκουσι καὶ ὄφλουσι : χρεωστοῦσιν. Ὁφρυάζειν : τὸ συνάγειν τὰς ὀφρυς. Ὁφρα : ὅπως ἢ μέχρι· ἢ ἕως ἢ ἵνα. Ὁφρύην : τὸ μετέωρον· Εὐριπίδης. Ὁφρυόεντες : ὑπερήφανοι. Ὁφρύνιον : πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. Ὁφρυόεσσα : ὑψηλή. Ὁφρυόεις : ὑπερήφανος.

omicron 365 Ὁχανον : ὄθεν ἡ ἀσπίς κρατεῖται τῇ χειρί· [Ὁχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβῶς πόδα]. Ὁχάνοις : δεσμοῖς. Ὁχα : ἐξόχως. Ὁχεα : ἄρματα. Ὁχεία : μίξις· συνουσία. Ὁχεῖον : ἄρμα· δίφρος· ἄμαξα. Ὁχεῖον : ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο· ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχεῖαν ἀποδεδειγμένον· φησὶ γάρ· ὠνοῦνται μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον· Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ οἰκίσεως γείτονος, τοῦ ὀχείου φησὶ· καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα μισθοῦται. Ὁχετλα : ὀχήματα· ἐν ἄλλῳ· σχήματα. Ὁχετόκρανα : τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι· οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς. Ὁχετεύει : σαλεύει· μεταφέρει. Ὁχετηγός : ὕδρηγός. Ὁχετός : σῶλην· ἀγωγός· ῥύαξ. Ὁχεύς : ὁ ἰμὰς τῆς περικεφαλαίας· ὧς συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν θωρακοζώνην ἰμάς. Ὁχῆες : δεσμοί· μοχλοί. Ὁχθας : τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ. Ὁχθεῖ : στενάζει. Ὁχθήσας : στενάζας.

omicron 366 Ὁχθοι : αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι· αἱ ἐξοχαί. Ὁχθοιβος : λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν ἀλουργῇ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα. Ὁχθοίβους : τὰ λώματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στήθος τοῦ χιτῶνος ἀλουργὲς πρόσραμμα. Ὁχθους : ὕψη· ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. Ὁχλίζειν : μοχλεύειν· κινεῖν. Ὁχλος : τὸ πλῆθος· καὶ τὴν ὄχλησιν. Ὁχλῶν : ὀχευτικῶς ὀχῶν. Ὁχμάζεται : συνέχεται· χειροῦται. Ὁχος ἀκεσσαῖος : ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἀκεσσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις (Ὁχοις Ἀκεσσαιίοισιν ἐμβεβῶς πόδα). Ὁψανον : τὴν ὄψιν. Ὁψαρτυτής : μάγειρος. Ὁψέ : βραδέως. Ὁψαρτυτική : μαγειρική. Ὁψεπέδων : οὐχὶ ὀψὲ πεπεδημένος· ἀλλὰ ὀψὲ λελυμένος. Ὁψὲ ὁδοῦ : ὀψὲ πορείας. Ὁψείοντες : ὀπτικῶς ἔχοντες

ἰδεῖν βουλόμενοι. Ὀψιαίτερον : οὐκ ὀψίτερον. Ὀψιγόνων : τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων.

omicron 367 Ὀψιπέδων : ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα. Ὀψιν : οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀλλὰ τὴν πρόσοψιν λεκτέον. Ὀψισθῆναι : τὸ ὀψὲ ἔλθεῖν λέγουσιν. Ὀψ' ἦλθες· ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἔισο : παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. Ὀψιγεννής : βραδέως γεννηθείς. Ὀψις : ὄρασις. Ὀψιτέλεστον : βραδέως τελειούμενον. Ὀψον : πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον. Ὀψος : μοχθηρός. Ὀψώνια : κέρδη· χαρίσματα. Ὀψώνιον : τὴν ὀψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὀψώνιον μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον. Τέλος τοῦ ο στοιχείου.

pi 367 (17b) Ἀρχὴ σὺν Θεῳ τοῦ πῖ στοιχείου. Πάγας : δίκτυα· παγίδας. Παγασαί : Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων. Πάγη : θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον. Παγκάλῃς : πάνυ καλῆς. Παγκρατιασταῖς : ἀθληταῖς· πύκταις.

pi 368 Παγκράτιον : πυγμὴ· ἀγών· ἄθλησις. Πάγκυφος ἐλαία : ἡ κατακεκαμμένη. Πάγοι : αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν. Πάγον εὐτειχῇ : ἐν ὄρει τετειχισμένην. Παθαίνεσθαι : οὐ δεινοπαθεῖν. Παιάν : εἶδος ωίδης. Παιᾶνας : κώμους· εὐφημίας. Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι : δήμοι διττοὶ εἰσι Παιανίων, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὗς Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· τὸν δὲ δημότην ἐκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δήμος δὲ ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος. Παιανίσαι : τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἣν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. Παιανίαζε ἐπορεύετο : μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν. Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν : ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. Παιδάρητος : τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἀρμοστής· ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν. Παιδάριον : οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι. Παιδάρια : τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

pi 369 Παιδέρως : σφραγίδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος. Παιδεύειν : παιδοτροφεῖν. Παιδιὰν καὶ παῖγνιον : ἐκατέρως λέγουσιν. Παιδικά : ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὀραῖς, ἀπώλεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπηι νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὐπολῖς· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὡραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ, —μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλάτων Φαίδρῳ· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμην, ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί· ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. [Παιδεύειν : παιδοτροφεῖν.] Παιδικώτερον : ἰλαρώτερον. Παιδισκάριον : κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κεκωμώδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

pi 370 Παιδεῖαν : παιδικὴν ἡλικίαν. Παιδιά : παῖγμα. Παιδοκόμον : παῖδα τρέφοντα. Παιδολέτειρα : παιδοφόνον. Παιδοτρίβας : ἀλείπτας· γυμναστάς. Παιδουργία : παιδοποιΐα. Παιδοῦσα : ἐγκύμων. Παίει : τύπτει. Παίειν : ἐσθίειν. Παιπάλῃ : ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. Παιπάλημα : τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοῖαι. Παιπάλημα : οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου. Παῖσαι : τύψαι. Παισθεῖς : τυπτηθεῖς. Πεττεῖαις : παιδιαῖς· τάβλαις. Παιῶνας : ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν. Παιωνεῖον : ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον

φάρμακον. Πακτώσαι : σφηνῶσαι θύραν. Παλάθαι : μάζαι σύκων. Παλαιόν : οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καὶ τοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτος φησί.

pi 371 Παλαιγενές : πρεσβύτατον. Πάλαι : τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν. Πάλαι : καὶ τρίπαλαι· καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν. Παλαιοθέτης : παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος. Παλαιθεῖον : παλαιᾶς θεοῦ. Παλαιότερον : καὶ ἄνευ τοῦ ο λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερθετικόν, παλαίτατον. Παλαιστάς : σπιθαμᾶς ἢ ἔμπαλιν. Παλαιφάτος : παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθοι. Παλαμᾶσθαι : τεχνάζεσθαι. Παλαμῖς : τεχνίτης. Παλαμναῖος : φονεύς· ἢ μιαιφάνης· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην· καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιοῦτους τιμωρούμενος· καὶ προστροπαῖος, ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Παλαμωμένων : χερσὶν ἐργαζομένων. Παλαμῶν : χειρῶν. Παλάσια : τὰ συγκεκριμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς. Παλαστή : θηλυκῶς Κρατῖνος Νόμοις —μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς· Φιλήμων Ἐφεδρίταις Σκιμπόδιον ἐν καὶ κώδιον καὶ ψιαθῖον Ἰσως παλαστής. Παλεύετε : θηρεύετε· καὶ τὰς περιστεράς τὰς θηρευούσας, παλευτρίας καλοῦσιν.

pi 372 Παλευτά : τὰ λῖνα οἷς τὰ θηρία ἀλίσκεται· ὥς καὶ παλευτρίδες, αἱ περιστεραί. Παλεῦσαι : ἐξαπατῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος. Παλεῦσαι : ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον. Παλημάτιον : λεπτὸν ἄλευρον. Παλίλλογα : παλίσύλλεκτα. Παλίλλογία : ταυτολογία. Παλιμβαλής : ὁ ἀνάταυρα πεσών. Παλίμβιος : ὥς ἐξ ἀναβιώσεως. Παλιμβολία : ἡ εὐμετάβλητος γνῶμη. Παλίμβολος : ἀδόκιμος· εὐμετάβολος· ἀνελεύθερος· Κλήμης· δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιόβουλος· ἐναντιογνώμων· ὥς καὶ παλίνδης ὄνος. Παλιμπετής : ὀπισθόρμητος. Παλίμφημα : δύσφημα· κακὰ· ἐναντία. Παλινάγγελος : ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος. Παλινάγρετον : πάλιν καὶ αὐθις· ὑστερόληπτον. Παλιναίρετα : ἐπεσκευασμένα· καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ. Παλιναίρετα : φευκτά· ἔκκλιτα· τὸ ἐναντίον αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ παλαιά· Πλάτων ἐν Τιμαίῳ παλιναίρετα γὰρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

pi 373 Παλιναίρετος : Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἰρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον· ἐπεὶ γὰρ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τοῦτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἀλοὺς ἐζημιούτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιοῦτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας· Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Παλινδικεῖ : ἐπισυνάπτει δίκην. Παλινδορία : σκύτος. Παλινδρομῶν : ὑποστρέφων. Παλιγκάπηλος : ὁ μεταπράτης. Παλιγκάπηλος : ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλὼν· λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος. Πάλιν : καὶ αὐθις· καὶ αὐτὶς ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν· αὐτὶς πάλιν, πάλιν αὐτὶς λέγοντες. Παλινοδία : ἐναντία ὁδός. Παλινόρσος : ὀπισθόρμητος. Παλिनοστήσας : ἐπανελθὼν. Παλινσκίω : σκοτεινῶ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὥς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος. Παλιντράπελον : ἀντίστροφον· ἐναντίον· ἀντεστραμμένον.

pi 374 Παλινωιδία : ἐναντία ωιδίᾳ· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. Παλινρυτα : κύμβαλα. Παλινσκιον : τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον. Παλίμβολον : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος ἐν τῷ βίῳ παλίμπρατος, παλίμβολος ἐλέγετο· ὥς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος. Παλιρρόθιον : ἐκ τουπίσω ἐφωρμηκός. Παλινσκιον : Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς — χειμῶνι (σὺν) παλινσκίῳ· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῖ. Παλίωξις : ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ

φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. Παλιώρους : ἀκοντιστάς. Παλλάς : παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηριγκέναι Πάλλαντα ἓνα τῶν Τιτάνων. Παλλάδος πρόσωπον : τοὺς στατήρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν. Παλλακίς : κόρη. Παλλακόν : τὸν παλλακευόμενον. Παλαμναῖος : τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν. Παλληνεύς : Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλληνεύς· ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θραίκῃ Παλλήνῃ, γνῶριμον.

pi 375 Πάλλει : κινεῖ· σείεται· ἄλλεται. Παλλόμενον : ἀλλόμενον· κληρούμενον. Παλμός : τρόμος· σεισμός. Πάλος : κλῆρος. Παλτά : τὰ δόρατα. Παλτάρια : σεμίδαλις. Παμμάχιον : παγκράτιον. Παμμήστορα : πάντων τεχνίτην. Πάμπαν : παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλιφὴν εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι). Παμπήδην : παντελῶς. Παμπησία : παγκτησία. Παμπληθεῖς : πάνυ πολλάς. Παμύλης : Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης. Παμφαῆς : ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης. Πάμφορος : παντοῖα φέρων. Παναγές : καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία, καὶ μύσος κατὰ ἀντίφρασιν. Παναγῆς : ὁ κατὰ πάντα ἀγνός. Παναθήναια : Ἀθήνησιν ἐορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ Γῆς Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος· καὶ ἀγενεῖον· ἀνὴρ· τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἄθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίαι πλεκτῇ.

pi 376 Παναθήναια : ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν. Πανάκεια : θεραπεία. Παναλκῆς : ἰσχυρότατον. Πανάμερον : δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Πανάνυτον : παντοδύναμον. Πανάπυστος : ἀνήκοος. Παναρμόνιον : πάντοθεν ἡρμοσμένον. Παναυγές : πάνυ λαμπρόν. Πανδαισίας : πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας. Πανδαισία : ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί. Πανδαισίον : πολυτελὴς τράπεζα. Πανδαμάτωρ : πάντας ὑποτάσσει. Παναθήναια : διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἤγαγε δὲ τὴν ἐορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο. Πάνακτος : πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς. Πάνδια : ἐορτὴ τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ ἔστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτῃ τῷ Δίῃ· ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Δίῃ. Πάνδια : ἐορτὴ τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη. Πανδείνως : εὐφῆμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως.

pi 377 Πανδερκεῖς : πάντα ὀρῶντες. Πάνδημος Ἀφροδίτη : οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουν ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. Πανδήμου : παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημῶδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Πανδιονίς : μία τῶν ἑφύλων παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα. Πανδοκεῖον : καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγανόμιον· λέγεται καὶ διὰ τοῦ χι, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν. Πανδοσία : πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία. Πάνδροσος : ὄνομα γυναικός. Πανδωρία : ἡ γῆ. Πανιάς αἶσα : ἀπὸ τοῦ Πανός. Παγκαρπία : πανσπερμία. Παννύχιον : ὅλην τὴν νύκτα. Πανομφαίωι : ὡς πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται. Πανόν : ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ. Πανόπτης Ζεὺς : πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια. Πανὸς σκῶλος : ὄνομα σχήματος. Πανός : δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης.

pi 378 Πανός : σκοπός· μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φανταστῶν αἴτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος. Πανοσπρία : ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις. Πάνοψ : ἥρως Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Πανοῦργος : ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος· λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. Πανσέληνον : λεκτέον, οὐ πληροσέληνον. Πανσθενέστατον : ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία : παγκαρπία. Πανστρατεία : οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Πάντα θεῖ
κάλαύνεται : παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων. Πάντα κάλων σείειν : παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ
προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλόντων. Πάντα κάλων : ἐπὶ τῶν μετὰ
πάσης προθυμίας πραττόντων. Πάντα λίθον κινεῖν : Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμός
ἐξέπεσεν· πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὐρεῖν χρυσόν· οἱ
δὲ εἰρῆσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρεύοντων. Πάντα ὀκτώ : οἱ μὲν Στησίχορον
φασὶν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορεῖοις πύλαις λεγομέναις·
καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας·

pi 379 οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμόν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησεν πολίτας καὶ
ὀκταμερῇ τὴν πόλιν. Παντάπασιν : ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς σφόδρα. Πανταχῇ :
πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς
πάντα τόπον. Παντέλειον : ὁλόκληρον. Παντευχίαν : πανοπλίαν. Παντὶ σθένει : ὅλη δυνάμει.
Παντί τῳ : παντὶ τινι. Παντοδαπά : παντοῖα. Παντοδαπώτερον : συγκρίνοντες λέγουσιν.
Παντὸς μᾶλλον : ἀντὶ τοῦ πάντως. Πάντοσε : πανταχοῦ. Πάνυ : λίαν. Πάνυ σφόδρα : ἀνάπαλιν
δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ. Πανύστατον : πάντων ἔσχατον. Παμφάλμα : τὸν πομφόλυγα·
Σώφρων. Πανώλης : πανώλεθρος. Πάξι : νῆσοι κατ' Ἰταλίαν. Παπάζοιεν : πατέρα καλοῖεν.
Πάπας : τοὺς πατέρας καλοῦσιν. Πάππος : αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χεῖλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ
ἄνω. Πάπποι : αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

pi 380 Παπταίνειν : ἐρευνᾶν. Παρά : διά. Παραβαλέσθαι : τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἢ δὲ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Παραβάλλεσθαι : τὸ ἐξαπατῆσαι· Θουκυδίδης α' οὕτως καὶ
Ὅμηρος· παραβλήδην ἀγορεύων. Παραβαλεῖς : παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.
Παραβάλοιτο : ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Παραβαλοῦ : παύου·
κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας. Παραβάλλεσθαι :
παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι. Παραβεβάσθαι τὰς σπονδὰς : τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι,
πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης. Παραβιβάζεσθαι : παραβαίνεσθαι. Παραβλέπειν : ὑποβλέπειν.
Παραβλήδην : ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς. Παραβληθισόμενος : συγκριθισόμενος·
ὁμοιωθισόμενος. Παραβλῶπες : παρορῶντες· στραβοί. Παραβολή : πραγμάτων ὁμοιώσις.
Παράβολος : **** Παραβύουσα : παρακαλύπτουσα. Παράβυστον : παρακεκρυμμένον· λάθραι
γινόμενον. Παράβυστον : οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθηναίους δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον
οἱ ἱα' ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παρὰ-

pi 381 βυστος· ἥς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ
μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.
Παραγγεῖλας **** Παραγκωνίσας : ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας. Παραγνοῦς :
παρανοήσας. Παραγγελία : (ὄση σπουδὴ καὶ παραγγελία) περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ
Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν
παρασκευὴν ὁρᾶτε, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν
δεήσεις, αἷς κέχρηται τινές· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας
παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις. Παραγραφὴ : δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ
εἰσαγωγίμου εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων
δ' διὰ προσώπων· διὰ χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων. Παραγράφεται : ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται·
ἀποβάλλεται. Παραγραφὴ : οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν,
ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι

pi 382 τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἄφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἄφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ὑπερίδης
ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου
χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἔστι περιγεγραμμένου. Παραγραφὴ : ὅτ' ἂν λέγη τις, ὅτι τὸ

πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰσῆχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτο φησὶ μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλοι δικάσαντες καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τηῖ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥριται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἐκάστωι τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτον τί ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται. Παράδειγμα : εἰκῶν· ἡ χαρακτηρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅτ' ἂν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίωι· οἶον, λογικῶι λογικόν· παραβολή δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίωι· οἶον, ἀλόγωι λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

pi 383 Παράδειξις : ὁμοιότης· δήλωσις. Παράδεισος : τὸ ἐνεστώς· σημαίνει δὲ οἶον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι δὲ τούνομα Περσικόν, καὶ λέγεται φαρδαίθι. Παραδιδαιτᾶσθαι : τὸ παρ' ἐτέρω τινὶ τρέφεσθαι. Παρὰ δίκην : παρὰ τὸ δίκαιον. Παράδοξον : ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν. Παραζηλῶν : παροξύνων· ζηλοτυπῶν. Παραθέουσι : παρατρέχουσιν. Παραθήγειν : ἀκονᾶν· παροξύνειν. Παραθήκη : Πλάτων Συμμαχία. Παραιρημάτων : τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης. Παρασαβάζειν : παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν. Παραθήζονται : παρακονήσονται. Παραθήσειας : παρίδης. Παραιξορουσιν : Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Παραιρήσεται : ἀφαιρήσεται. Παραιροῦνται : ἀφαιροῦνται. Παρακαρῆς : ὀλίγου.

pi 384 Παραΐσια : ἀπαΐσια. Παραιτεῖσθαι : παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν. Παραιτητής : παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος. Παρακαταβολή : πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν : οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δηλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μὲν τοι ἐν τηῖ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν με τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς. Παρακαταθήκη : ἐνέχυρον. Παρακατάστασις : ἀργύριον ἐν μιαῖ δραχμῇ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπὶ τισι γραφαῖς. Παρακεκομμένος : ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινόμενος. Παρακελεύεται : προτρέπεται· διεγείρει. Παρακέλευστοι : οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες.

pi 385 Παρακέλευστοι : οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ. Παράκλησις : ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παραινέσει· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὕμᾱς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως. Παρακινοῦντα : ἐξιστάμενα. Παράκλητος : ὡς ἡμεῖς, εἴρηκεν Λυκοῦργος. Παρακοίτης : ἀνὴρ. Παρακοᾶν : παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν. Παρακονᾶν : τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν. Παρὰ κωφὸν ἀποπέρδειν : παροιμία· ἐπὶ ἀναισθητῶν. Παρακροτοῦντες : παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες. Παρακρούεται : ἀντὶ τοῦ ἐξαπαταῖ· μετῆκται δὲ τούνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἴσταντας

τί ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖειν, ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. Παρακεχόρδικεν : οἶον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἀττικοί, καὶ παράχορδον. Παρακρούεσθαι : ἔξαπατῆσαι· ἦτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί. Παρακρουσιχοίνικος : παρακρούμενος ἐν τῷ μετρεῖν·

pi 386 τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν. Παραλέγειν : τὰς ὑπερέχουσας ἐν ταῖς ὀφρῦσι τρίχας ἐκλέγειν. Πάραλοι : οἱ τε ἐν τῇ νηϊ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρεῖαις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς Ἀντιγονίς τε καὶ Δημοτηριάς. Παραλογισμός : ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογιστής : ἀπατεών. Παράλογον : λέγουσιν ἀρσενικῶς οἱ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῇ· οἶον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Παράλογος : τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν. Παράλιον : ἡρώϊον Παράλου τινὸς ἥρωος, ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς. Πάραλος : ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β' Ἀντιγονίς καὶ Δημοτηριάς· ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἷς τε Δῆλον φημί

pi 387 καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικούς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις. Πάραλος : ναῦς ἱερὰ· θεωρίς ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία. Παράλλαξον : παρέλθε. Παραλοῦμαι : παροιμιακῶς εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανεῖοις οἱ πλούσιοι παραλοῦναι τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας χρή παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν· συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι. Πάραλος : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τριηρῶν, ἀπὸ τινος ἦρ' ὡς τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἱ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἵκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως. Παράλληλον : ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἴσου. Παραλουργίς : παράβαφος. Παραμείψας : παραλλάξας. Παραμπυκίζεται : παραπλέκεται τὰς τρίχας. Παραμυθῆσαι : συμβουλευσαι· καὶ παραμυθῆσασθαι ὡσαύτως.

pi 388 Παραπαίων : ληρῶν. Παραπέτασμα : τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαίνοντα ἢ λέξεις. Παραπεπτωκῶς : ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκῶς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Παραπέτασμα : παρακάλυμμα· παράπλωμα. Παράπηγμα : κανόνα· καὶ εἶδος τί ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. Παραπλαγιάσας : πλασάμενος. Παράπηχυ : ἱμάτιον τὸ παρ' ἐκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον. Παραπλέξαι : ἐμπλέξαι. Παραπλήξ : μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βεβλαμμένος. Παραπλήγας πέτρας : παραλίας· πλησσομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Παραπληξία : μανία. Παρὰ πόδας : εὐθέως ἢ ἐγγὺς ἢ πλησίον. Παραπτερυγίζειν : κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. Παραρρητοῖς : παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις. Παναρμόνιον : ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις — ἐν ωῖ Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

pi 389 Παράρυμμα ποδός : τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας. Παραρύμματα : δέριες σκεπάσματα. Παραρυῶμεν : παραπέσωμεν. Παρασάγγης : εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ στάδια τριάκοντα. Παρασημαίνει : δηλοῖ· χαράττει. Παράσημος : ἀδόκιμος. Παράσημος ῥήτωρ : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ

παρατετύπεται καὶ παρακεχάρακται. Παράσημος ῥήτωρ : ὁ φαῦλος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται. Παράσιτοι : οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι· κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ. Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας : τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον. Παρασκήνια : αἱ εἰσοδοὶ αἱ εἰς τὴν σκηνὴν. Παρασκήνια : ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

pi 390 Παράστασις : στάσις παρὰ τινὰ ἄτιμος γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν. Παράστασις : τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη· —ἔλκει δὲ γραμματίδιον· Ἐκεῖσε δίδυρον καὶ παράστασις μία· Δραχμὴ· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ (ἀγρα)φίου καὶ μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς· μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν ἐκάστην. Παρράσιος : ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. Παράσιτος : κοσσοτράπεζος. Παρασπιστής : παρεστὼς ὀπλίτης. Παράστασις : ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν. Παρασπονδήσας : παραβὰς τὰς σπονδὰς. Παρασπονδοῦμαι : παραβαίνομαι.

pi 391 Παραστησάμενος : παραλαβὼν· ἐλὼν· καταστρεψάμενος. Παρασταδόν : παραστατικῶς κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον. Παραστάται : οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἔνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς. Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν : Πολιτείας ἡ· ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας τὸ ο εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπέρτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσιν. Παρὰ σφίσιν : παρ' αὐτοῖς. Παρασχεδόν : παραυτίκα. Παραταχθεῖς : παρ' αὐτὸν ταχθεῖς. Παρατέθηγμα : ἡκόνημαι. Παρατενεῖς : ἀπολεῖς· ἐπὶ πλεον παρελκύσεις. Παρατηρημάτων : ἐπιτηρήσεων· κληδονισμῶν· καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν. Παρατίλτρια : οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ὁ πιττούμενος. Παρὰ τούτου : ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός. Παρατρύζει : παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν

pi 392 ὀρνέων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερά ἐπιφωνοῦσιν. Παρατεῖναι : τὸ ἐπιστρέφειν καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους. Παραυδήσας : παραμυθησάμενος. Παραύλια : πρόσχωρα. Παραυτίκα : ἔγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπογυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ξυμμαχεῖν. Παραφέρων : παράγων. Παράφορος : ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. Παραφрукτωρεῖν : τὸ τοῖς φрукτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. Παραχαράκτης : διαστροφεύς. Παραχειμάζοντι : Δημοσθένης· καὶ παρεχείμασεν Ὑπερίδης. Παραχράται πολὺ : σφοδρῶς συνουσιάζει· ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ὃ ἐκ περιουσίας γίνεται. Παραχορδίζειν : διαφωνεῖν· ἀμαρτάνειν. Παραυχενίζων : παρακρούων. Παρέγγραπτον : νόθον.

pi 393 Παρεγγεγραμμένος : ὁ μὴ ἀστός. Παρεγγύησεν : καὶ παρεγγυηθέντος παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος ὁ αὐτός. Παρεγγράπτους : ξένους· νόθους. Παρεγγυαῖ : παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινεῖ· παρακατατίθεται. Παρεγγυήσαντος : παρασχόντος. Παρεγγυῶν : παραινῶν· διαβεβαιούμενος. Πάρεδρος : Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ φησι· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ

πολέμαρχος· δύο ἑκάτερος, οὐς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεῦειν· καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπ’ ἂν παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς. Παρεθείς : παραλυθείς. Παρεθέντος : ἐκλυθέντος. Παρεῖται ὄφεις : ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι· τοὺς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρειὰς, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. Παρεῖται ὄφεις : ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας ἱεροί·

pi 394 οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικοῦντες. Παρείετο : παρητεῖτο. Παρείεμαι : παραιτοῦμαι. Παρεικάθη : παρέλθη. Παρειά : γνάθος· καὶ μέρος τῆς νεώς. Παρήκοντα : παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτείνόμενα. Παρεικότος : παραλελυμένου. Παρειμένου : κεχαυνωμένου. Παρειμένος : παρεωραμένος. Πάρειμι : παρελεύσομαι. Παρείπη : παραπέσει. Παρειπών : παραινέσας. Παρεῖς : ἑάσας· ἀφείς. Παρεῖσακτον : ἀλλότριον. Πάρεισι : παρελεύσεται. Παρείσεται : παραιτήσεται. Πάρεισι : παραρρηθήσεται. Παρεισκρίνει : παρεισέρχεται· παρεισβάλλει. Παρεῖτε : παραγίνεσθαι. Παρ’ ἑκάστα : ἐκάστοτε. [Παρ’ ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν : τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλω τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.]

pi 395 Παρεκβατικῶς : συντόμως. Παρεκόπτου : ἡφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων. Παρεκότει : ὠργίζετο. Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν. Παρελαχάνιζες : παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες. Παρελθεῖν : ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· Δημοσθένους ἐν τῇ τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Παρέλεξας : τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι. Παρελθών : ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. Παρέλκον : περιττὸν ἢ παρατεῖνον. Παρέλκεσις : ὑπέρθεσις. Παρελογίσασθε : ἡπατήσατε. Παρέλυσαν : ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. Παρεμβάλοντων : κυκλωσάντων. Παρεμβολή : σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον. Παρέμφασις : παραινέσις· συμβουλή. Παρενδατη : παρεντεθη. Παρενθήκη : ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν. Παρεξερεσίαν : τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ’ Θουκυδίδης. Παρεξηλημένον καὶ κατατετριμμένον : τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμ-

pi 396 μένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους. Παρενεῖρει : παρεμβάλλει· ἡγουν λέγει. Παρεπλεξάμην : παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν. Παρέπτη : παρήλθεν. Πάρεργος : ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως. Παέρχεται : υπερβάλλει. Πάρες : ὑποχώρησον. Πάρεσις : νέκρωσις. Πάρεστιν : ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν. Παρέσφηλεν : παρεσφάλῃ· ἀπερρύη. Παρετέον : σιωπητέον· παραληπτέον. Παρευδοκιμησάσης : νικησάσης· ἦτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. Παρευθύνει : παραφέρει· βιάζεται. Παρευνηθείς : παρακοιμηθείς. Παρηβηκῶς : γεγηρακῶς. Παρηβῆσαι : παρακμάσαι. Παρηγορίας : συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. Παρήκαμεν : ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν. Παρήλασεν : ὑπερήλασεν ἦτοι ἐνίκησεν. Παρῆν : παρήμην. Παρῆσθα : παρῆν. Παρήσω : παράσχω.

pi 397 Παρθένιος : ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώμενος. Παρθένοι : οἱ γεννώμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γοργία παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι. Παρθένοι : τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἑξ· πρεσβυτάτῃ μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις· τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείθυια· ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες· καθάπερ μαρτυρεῖ

Φανόδημος ἐν τηῖ Ἐ΄ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.
Παρθενοπίπας : ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν. Παρίαμβοι : καὶ παριαμβίδες καὶ ἱάμβοι· κιθαρωδικοὶ νόμοι, οἱ προσηύλουν. Παριεμένους : παρερχομένους. Παρίεται : παραλύεται. Παρίεμαι : παραιτοῦμαι. Παριλλαίνουσιν : παραβλέπουσιν. Παριππεύσαντες : παραδραμόντες. Παρ' ἵππον καὶ κόρην : τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-

pi 398 μενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἴππομάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίῳ μίξει τὴν παρθεनीαν αὐτῆς ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν ἐποίησατο· ἀφ' οὗ πάριππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Παρίσθι : παραγίνου· παρατύγχανε· Ἑρμιππος Δημόταις. Παρίσθμια : τὰ περὶ τὸν φάρυγα. Πάρνης : τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἐξῆς. Παρνησός : ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Πάρνοπες : ἀττέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν. Πάρνοψ : εἶδος ἀκρίδος. Πάροιθεν : ἔμπροσθεν. Παροιμία : λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. Παροινίας : ὕβρεις. Πάροινος : μέθυσοις. Παροιισθέντι : παρενεχθέντι. Παροιιστῶσα : ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα. Παροιιστῶσι : παρακαθίσωσι θυμῷ. Παρό : διό.

pi 399 Παροκλάζων : γονατίζων. Παροκωχή : παροχή παρὰ Θουκυδίδῃ· ὡς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή. Παρολκή : ὑπέρθεσις. Παρομαρτεῖ : παρακολουθεῖ. Παρ' ὄντινα οὖν : παρὰ πάντα. Παρόν : ἐξόν· δυνατόν· δέον. Παρορμαῖ : διεγείρει· παροξύνει. Πάρος : χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. Παρ' οὐδέν· εὐκόλον· εἰς οὐδέν. Παρουσία : ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἥτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένῃς ἐν τῷ περὶ συντάξεως καὶ Κράτης· Ἐχοντες εὐπαθῆ βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων. Παροχεύει : παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὕδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. Παροχετεύοντες : μεταφέροντες. Παροχλίζουσι : μετακινουσιν. Παροχήσομαι : πάροχος ἔσομαι. Πάροχος : ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης. Παροψίδας : (σκευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης.) Παροψίς : ἐμβάφιον· ὀξυβάφιον. Παροψίς : οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακαροί

pi 400 Παρουσία : λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φάωνι— ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους—τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδῃς ἐν τῇ α'· Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρῃ παρουσίᾳ· τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἢ ἀπουσία. Παρρησία : ἐξουσία· ἄδεια. Παρρησίας : ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσοκράτης Βουσίριδι. Παρυφή : ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία. Παρύφως **** Παρῶ : ἀφῶ· συγχωρῶ. Παρῶι : ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ χρώματος. Παρωδούμενος : λεγόμενος. Παρωθοῦντες : ἐκβάλλοντες. Παρῶμαι : ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί· Μένανδρος Ἠνιόχῳ. Παρώνυμον : ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. Παρώπια καὶ ἀντήλια : τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια. Παρῶπτο : παρεωρᾶτο. Παρώσας : παρεκβαλὼν. Παρώτρυναν : παρῶξυναν. Παρώχετο : παρήρχετο.

pi 401 Πάσασθαι : γεύσασθαι. Πάσῃ τέχνῃ : ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· Σὺ δ' ἦν σχολάσης πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν Ἑλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον. Πασῖνος : ὄνομα κύριον. Πασίων : ὄνομα τραπεζίτου. Πασπάλῃ : τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα· Ἰππώναξ—πασπαληφάγον γρόμφιν. Πασπακίῳ : πασσάλῳ. Πανσυδίῃ : μετὰ πάσης ὁρμῆς· πανστρατιαῖ· ὁμοθυμαδόν. Πασσυδί : παντελῶς· ὁ Θουκυδίδῃς ἡ' μὴ οὕτως τε πασσυδί διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους. Παστά : ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον. Παστοφορεῖον : τὸ φέρον τὸν παστόν. Πάσσους :

παχυτέρους. Πασχητιᾶ : πάσχειν θέλει. Πάταγος : ψόφος. Πατάνια : τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

pi 402 Πατάσσει : πλήττει. Πάταχνα : ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα. Πατεκίων : ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Πάτορες : κτήτορες. Πατάγημα : ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἶον πατάγημ' ἦκει. Πάτος : ὁδός. Πατραλοίας : πατρατύπτης. Πάτρης : ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις. Πατρίληκτος : ἡ οὐσία ἢ πατρικὴ καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρωι. Πατριώτης : ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ πολίτης. Πατριῶται : οἱ δοῦλοι τῶν Ἑλλήνων· πολίται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας. Πατριαί : χώραι· φυλαί· τοπαρχίαι. Πατρονομούμενοι : οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες. Πατρούχου παρθένου : τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἥ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πατρώζοντα : τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν : πατρωῖα λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἦ περὶ χρημάτων ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια δὲ, τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ τὰ μυστήρια· καὶ τὰς ἐορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ,

pi 403 ὅτ' ἂν περὶ προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Πατταλεῦσαι : προσπῆξαι. Παῦ : τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως. Παῦλα : ἀνάπαυσις. Πausικάπη : μηχανήμα τροχῶι ἐμφορές· δι' οὗ τὸν τράχηλον διείρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν. Παφλάζοντα : ἠχοῦντα· ἀναζέοντα. Παχεῖς : Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Πάχνη : δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός. Παχνουμένης : ἀνιωμένης. Παχνοῦται : πῆσsetαι· πῆγνυται· λυπεῖται. Παχύνοοι : παχύνοες· ἀνόητοι. Παχύτερον : ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές. Πεδία καὶ πρόβατα : τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα. Πεδίον : ἀπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλὴν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. Πεδοικουσης : μετοικουσης. Πέδαι : δεσμά. Πεδικά : μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος εἶχεν καὶ προβάτων νομάς·

pi 404 ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν. Πέδιλα : ὑποδήματα. Πεδῆται : πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι. Πέδον : γῆ· ἔδαφος. Πεδότριψ : ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὁσιπέδων. Πέδουρος : μετέωρος. Πεζέταιροι : οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἐταῖροι καὶ φίλοι γεγονότες Δημοσθένους δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἱ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται τῶν πεζῶν, αἱ εἰσὶ τῶν ἱματίων ωαί· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμένοι. Πεζὰς μόσχους : ἀντὶ τοῦ ἐταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος Συμμαχία· —αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὐπολις Κόλαξι. Πεζίδα : τὴν ὦαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηναὶς καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρήσθαι. Πεζῇ : τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῇ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωιδοῦς', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἐταίρας τὰς μὴ

pi 405 μουσικὰς, ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πέζας καλοῦσιν. Πέζα : τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὦαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον. Πεζέταιροι : Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν α' Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἐταίρους προσηγόρευsen· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμαsen· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἐταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες. Πεζολόγος : συγγραφεὺς. Πεζοφοροῦσιν : ἥτοι πέζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων· ἢ τοῖς ποδῆρεσιν. Πεζῷ γόωι : ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἐταῖραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων μισθαρνοῦσαι. Πειρᾶν : τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ καὶ συνουσίαι· Μένανδρος.

Πειρατῶν : καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν. Πειρῶντα : πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα : τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

pi 406

Πείσματα : τὰ ἀγκύρεια σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν. Πεισόμενον : παθεῖν μέλλοντα. Πείσων : εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραννησάντων. Πείσσονται : πάθωσιν. Πεκτούμενος : τιλλόμενος. Πέκτειν : κείρειν πρόβατον. Πελαγίζειν : Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι. Πελάζειν : πλησιάζειν· ἐγγίζειν. Πειρᾶν : τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. Πελανός : γίνεται πέμματα τινὰ τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλλω Δίδυμος δὲ φησι κυρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστίν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὁρέστηι ἰδίως φησὶν —ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου Στόματος ἀφρώδη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. Πελανοί : πέμματα ἐκ πολλῆς, τουτέστιν ἀλεύρου,

pi 407

εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον· οἶον, λιβανωτὸς, κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός. Πελαργικοί νόμοι : ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης. Πελαργικόν : τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργούς, οἶον Πελασγούς, ὡς πλανήτας τινὰς· ἢ ὅτι ἰδόντες αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργῶς εἵκασαν. Πέλας : πλησίον· γείτων. Πέλαθρα : πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, σταδίου ἕκτον. Πελάται : οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτῆμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν. Πελάται : οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· οἶον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες Ἀριστοτέλης. Πελάτης : ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων. Πέλει : γίνεται· ἔστιν. Πέλεκυς : ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

pi 408

Πελληνικά· χλαῖναι : διάφοροι καὶ τοῖς νικήσασιν τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο. Πελιάδες : περιστεραί· καὶ πελιὰν, περιστεράν. Πελιδνόν : μέλαν· λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδη. Πελιοί : μέλανες ὠχροί. Πέλλης : ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινά. Πέλικαν : Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος. Πελιτνόν : Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ· Πέλται : λόγχοι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. Πελτασταί : τοξόται· ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πελτασταί, οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται· πέλτη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἵτιν· οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοός· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη. Πελλοῖρα : κόσμος τίς. Πέλτη : ὄπλον κοῦφον ἵτιν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός. Πέλωρ : μέγα τεράστιον. Πελώριος : μέγας. Πέλωρον : μέγα. Πελώρου : τέρατος μεγάλου. Πέμματα : πλακούντια. Πέμπτα : πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί· πεμπάζειν γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ

pi 409

πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν. Πέμπειν : τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος· καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυδίδης. Πέμπτη φθίνοντος : ἐν ταύτῃ αἰ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι. Πέμφιξ : πνοή· Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων. Πέμψιν : ἀποστολήν. Πενέσται : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοικέτας. Πενέσται : οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνῳ δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἰμόνος ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν· οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χώρᾳ· παρέδωκαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκῳ· ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τί ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι

ἀπὸ τῆς χώρας καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτήρος. Πενέσται : οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ

pi 410

πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἰλωτες, καὶ τῶν Κρητῶν Καλαρῶται. Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν. Πενθερὰ τῷ νυμφίῳ : ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί· Καὶ σὲ ὦ γεραιέ, τὴν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζη καὶ πατήρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησίν· —ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικίσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν· ἀντὶ γαμβρῶν. Πενταετηρόν : ε' ἐτῶν. Πένταχα : εἰς ε' μέρη. Πεντακοσιομέδιμνον : τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. Πεντέπηχυ : καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμνηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε . Πεντέκτενοι : περιπόρφυροι διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ τὰς ὥας πέντε κτένας πορφυροῦς. Πεντεσύριγγον ξύλον : ε' ὁπὰς καὶ τρήματα ἔχον· τραχήλῳ· χερσὶ ποσὶν Ἀριστοφάνης.

pi 411

Πέντε κριταί : οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι. Πεντέλεια : ὄρος Ἀρκαδίας ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός. Πεντελιθίζειν : διὰ τοῦ ε λέγουσιν. Πεντηκόνταρχος : ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων. Πεντηκοστολόγοι : τελῶναι· Μένανδρος. Πεντηκόνταρχος : ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς. Πεντηκοστή : καὶ πεντηκοντεύεσθαι· καὶ πεντηκοστολόγοι· πεντηκοστή μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δὲ ἐστὶν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. Πεντετηρίς : πενταετηρίς. Πεξάμενος : κτενίσας· ξάνας. Πέξαι : κεῖραι. Πεπαλμένος : βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται, τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα. Πεπαλαγμένος : μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει. Πεπάρηθος : νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας. Πεπαίνει : πραῖνει. Πεπαρμένος : πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετρυπημένον. Πεπαρωνήκασιν : ἡμαρτήκασιν.

pi 412

Πέπειρον : ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὁπώρας ὠρίμου. Πεπιναρωμένα : Πεπελτωμένα : πεπιναρωμένα. Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην. Πεπιλημένη : συνεσφιγμένη. Πεπλαδικός : ὑγρανθέν· σεσηπός. Πεπλασμένον : κακοῦργον. Πέπλεκται : ἡττηται· Μένανδρος. Πέπλος : περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηναί τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πέπλον : περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον. Πεπνυμένος : συνετός. Πεποιωμένον : ποιότητα ἔχον. Πέπον : προσηνέστατε· προσφιλέστατε. Πέπονες : ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς. Πεπρωμένη : εἰμαρμένη· τύχη· γένεσις. Πεπρωμένον : εἰμαρμένον· ὠρισμένον· πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πέποσχα : Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηται· ὧν καὶ Στησίχορος ἐστὶν. Πεπραδίδαι : πορδαί· ἡ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι. Πέπταται : ἥπλωται. Πεπουκασμένον : ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀπύκαστον, ἀσκέπαστον.

pi 413

Πέπυστο : ἡκηκόει. Περαι : πλέει. Περαιίνοντας : τελειοῦντας. Περαιτέρω : πλέον πάνυ. Περγάμιον : δῆμιον. Πέργαμον : τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά. Περγασῆθεν : δῆμος ἡ Περγάση τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν. Πέρδικος ἱερόν : παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς υἱὸς Καλός, ὡς φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τούνομα. Πέρι : περισσῶς. Περίτρια : ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. Περιαιερόμενοι : ὥσπερ οἱ νικηφόροι

περιαγόμενοι ἀθληταί· Πολιτείας ἐ' ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξαρχῆς ἄθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περισιά-

pi 414 ζοντες πλέονος ἄξια ἐπέτιθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων. Περιαγές· ἐπικαμπές. Περιαγκώνισμα· **** Περιαλγής· ὅς πενήρης τῷ γόνῳ καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ. Περιάγνυται· περικατακλᾶται· οἰονεῖ περίσχεται. Περιαγοραῖος· λάλος. Περιαθρεῖν· περισκοπεῖν. Περιάλος· τὸ ἰσχίον. Περιαμησάμενος· θερίσας. Περιαμφί· κύκλῳ. Περιάοιδος· ἐγκύκλιος ὠδή.

pi 415 Περιουθαδίζεσθαι· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ. Περιουτά· πῶς· οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν. Περιουτίζεται· περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει. Περιουτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας. Περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους. Περιβάλε· οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι· σπανίως δέ. Περιβάλλων· περιλαμβάνων. Περίβαρα· ὑποδήματα. Περιβαρίδες· ὑποδήματα γυναικῶν. Περίβλεπτος· ἔξοχος· μέγιστος. Περιγηθής· περιχαρής. Περιγράψαι· οἷον ἀποκεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων. Περιγίνεται· περιττεύει· Ἀριστοφάνης. Περιγυρίδα· περιφέρειαν. Περιδαρδάπτεσθαι· περικατεσθίεσθαι. Περιδεδόσθαι· τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον. Περιδεής· περίφοβος. Περιδείπνον· ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐστίασις γινομένη. Περιδέξιος· ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξει τὸ

pi 416 σὸν περιδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν γὰρ ὁ βούλεται συνάγει. Περιδέραια· περιτραχήλια κόσμια. Περιδήλιον· πειρατήν. Περιδράττεσθαι· περιέχεσθαι. Περιδινοῦνται· περιστρέφονται. Περίδρομος· παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος. Περιδύεται· κρύπτεται· εἰσδύεται. Περιδοῦ· σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως Δίφιλος. Περιεῖπον· περὶ τινὰ ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς. Περιδώμεθα· συνθώμεθα. Περιεῖχεν· ὑπερεῖχεν. Περιειλάμενος· περιειλησάμενος. Περιεκόκκασα· περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην· Ἀριστοφάνης. Περιεκτικόν· περιέχον. Περιέπειν· φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν. Περιεπτισμένον· λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περικεκαθαρμένον. Περιερέττων· κωπηλατῶν. Περιεργάζεσθαι· ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν. Περιέσσατο· περιεβάλετο. Περιέσεσθαι· περιγενήσεσθαι. Περίεσι· καθαρά. Περιεσκεμμένος· ἡκριβωμένος. Περιεσόμεθα· περιγενησόμεθα.

pi 417 Περιέστηκεν· περίσταται· περιέστραπται. Περιέστηξαν· περιεκύκλωσαν. Περιεστήξει· περισταθήσεται. Περιέχεσθαι· ἀντέχεσθαι. Περιεχόμενον· ἀντιποιούμενον. Περιήγγελλεν· ἐκέλευεν. Περιῆλθεν· ἐξηπάτησεν. Περιῆν· ἐνίκα· περιεγίνετο· ὑπῆρχεν. Περιήτητος· ὁ περιπόρφυρος χιτῶν. Περιηχήθην· περιεψιθυρίσθην. Περίθετος· κεφαλὴ· ἢ περιθέτη· Ἀριστοφάνης· Κεφαλὴ περίθετος ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. Περιθοῖται· δῆμος τῆς Οἰνήτιδος φυλῆς ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίου· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν·

τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοΐδας· Ἐφορος ἱστορεῖ ἐν γ'. Περιθρέξει : περιδραμεῖ. Περιθειῶσαι : περικαθάραι. Περιθυρεῖν : περὶ θύρας εἶναι. Περιόντα : περιερχόμενον. Περιππεύων : περιτρέχων. Περιστάμενος : φεύγων. Περιίστασο : ἀντιλαβοῦ· περισκόπησον. Περικαθαίρων : ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· ἢ τὸν γεγοητευμένον.

pi 418 Περικαλλές : λίαν καλόν. Πέριλλος : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ὄνομα κύριον. Περικατατραπήσεται : ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω· συνήθως λέγουσιν. Περικόπται : κλῶπες. Περικεφαλαία : ἢ ἐκ τῶν τριχῶν. Περικνύων : περιζύων. Περικονῆσαι : περισπογγίσαι. Περικόρημα : τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον· ἄφ' οὗ καὶ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν. Περίνησα : περιβόλαια περιφερῇ καὶ νησοειδῇ· ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις· Μένανδρος Βοιωτῖαι· Πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ. Περίνεως : ὁ δεῦτερος ἴστος καὶ πάντα τὰ περιττά. Περινοεῖ : νοεῖ περιττῶς. Περίνεως : τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας· Θουκυδίδης. Περίνοια : ὑπερηφανία, ἢ μηχανή, ἢ τέχνη. Περινομαί : περιχωραί· Ἦσαν περινομαί τῇ θεῷ· Μένανδρος. Περινοστοῦντας : περιερχομένους. Περίοδος : περιέλευσις κύκλος.

pi 419 Περίοδος : Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μὴδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περιοίκιον : ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος. Περιοίκιον : Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν· μήποτε δ' ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Περιοίσειν : τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν· Θουκυδίδης ζ'· σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου. Περιοιστικός : ὁ φορητός. Περιόν : ὑπερβάλλον. Περὶ ὄνου σκιᾶς : παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. Περίοπτον : περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν. Περιορᾶσθαι : караδοκεῖν· ἀποθερεῖν· περισκέπτεσθαι· φροντίζειν· Θουκυδίδης καὶ τοὺς Μεγαράς περιορωμένους ποτέρων ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμενος. Περίοργος : ἄγαν παρωρημένος. Περιοργής : ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἶρηκεν· ὀργιζόμενος. Περιορίσαι : περινοῆσαι.

pi 420 Περιορισθῆναι : γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι. Περιορισμός : ἐξορισμός. Περιοχή : περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή. Περίοψεται : παρίδῃ· καταφρονήσει. Περιουσιασμός : πλήθος· ὕπαρξις φυσική. Περιπαθῶς : συμπαθῶς· λυπηρῶς. Περιπεῖρει : περικεντεῖ. Περιπέτεια : προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις. Περιπετὴ γενέσθαι : περιπεπτωκέναι [πλήρη]. Περίπλεον : πλήρη. Περὶ πλήθουςαν ἀγοράν : περὶ ὥραν τετάρτην· ἢ πέμπτην· ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύνει ἡ ἀγορά. Περὶ πόδα : οἷον ἀρμόττον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσὶ· Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς τρόποις ἀρμόττον ὥσπερ περὶ πόδα. Περιποιήσει : κτήσεται. Περιποίησιν : κτήσιν. Περίπολος : οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια. Περὶ πολλοῦ ποιοῦ : τίμα· θεράπευε. Περίπολος : Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεῦτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις· παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης

pi 421 ἓνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο. Περιπολῶν : περιτρέχων. Περίπτερα : ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, πανταχόθεν ἐξέχον. Περιπτώσεις : συμφοράς. Περίπυστον : ἐξάκουστον· διαβόητον. Περιρρηδεῖς : οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ ἐρριμμένοι. Περισά : τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἐν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἷον, δύο, τέσσαρες. Περίσημα : διαβόητα. Περισκελές : σκληρόν· δυσχερές. Περισκελῇ : βρακία· φημινάλια. Περισκεπές : κεκαλυμμένον. Περίσκεπτον : (ἄφ' οὗ

ἐστὶ περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.) Περισκυθίσαντες : σπαράξαντες. Περισκυτίζοντος : ἐκδερματίζοντος. Περισπᾶν : ἐξαπατᾶν καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί. Περισπώμενος : ἐμπαιζόμενος· ἐξαπατώμενος. Περισσο : περιφέρειν· Εὐριπίδης. Περισσαίνεται : τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι. Περισσοεπῆσαι : περισσολογῆσαι. Περισταδόν : περιεστῶτες.

pi 422 Περίστασιν : Δείναρχος Τυρρηνικῶ· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἐξῆς· μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλῳ περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τῷ, περίστατόν με ἐποίησαν· ἐν ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται. Περίστατοι : Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως θαυματοποιίας ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις· ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι. Περιστεῖλαι : περικαλύψαι. Περιστενέται : περιτείνεται· στενοχωρεῖται. Περίστενος : οὗτος δράκων καλεῖται. Περιστερόν : ἀρσενικῶς Φερεκράτης. Περιστέρνιον : τὸ περιστερνίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι. Περιστιζαί : περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ στίχους. Περιστιάρχος : ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περιστεῖχειν· Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες· ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις

pi 423 περιειλημμένου δημοσίαις καὶ περίδρομον ἔχοντες. Περιστοιχίζεται : περιαιρεῖ λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες. Περιστοιχίζεται : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται. Περιστοιχίσαντος : περιλαβόντος. Περίστοιχον : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν· Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων. Περιστολή : περιβολή· ἐπαγωγή. Περίστωιον : περίστυλον στοὰς ἔχον. Περισφάτως ἔχων : περιωδύνως. Περισχέσθαι : ἀγαπῆσαι. Περισχιδές : οἰκετικὸν ὑπόδημα.

pi 424 Περισχών : κατασχών· περιβαλόν. Περιτελλομένων : περιερχομένων. Περιτεύξεται : συντύχη· περιπεσεῖται. Περιτροπή : ἐν περιόδῳ. Περιτρόχαλα κείρονται : Ἡρόδοτος. Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις. Περιττότης : δύο σημαίνει ἢ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον, οἶον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον. Περιτυλίσας : περιειλήσας. Περιφερές : κύκλῳ στρογγύλον. Περιφοιτῶντα : περιερχόμενα. Περιφορά : κίνησης. Περιφοριῶσθαι : Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ δὲ τινες ὀφθαλμοὶ, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἶονεῖ μύοντες· ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην. Περιφρονεῖν : ὑπερφρονεῖν. Περίφρων : περισσόφρων. Περιφύς : περιπλακεῖς. Περιχάρειαν : περιττὴν χαράν.

pi 425 Περιχλαινίζεται : περιβάλλεται. Περίχολος : ὑπέρχολος. Περίψημα : κατάγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις· οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσει νεανία· ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσῃ, ὥσανεῖ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες. Περιψηῖν : διὰ τοῦ

η , οὐ περιψᾶν. Περιωδυνίαν : ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην. Περιωπή : ἀκρώρεια· ὑψηλὸς τόπος. Περιωπή : καὶ πισύνη· καὶ πύστις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ· καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. Περιώσας : ὠθήσας. Περκάζει : πεπαίνει· μελανίζει. Περκνός : μέλας. Πέρπερος : ὁ μετὰ βλακειᾶς ἐπηρμένος οἶον, λάλος· προπετής· μηδὲν λογισμῷ ποιῶν. Περσέα : καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ αὐτὸ τελευταῖον, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. Περσικά : καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδη. Πέσημα : πτώμα. Πεσκέων : δερμάτων.

pi 426 Πεσσεύων : μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον· ἀπὸ τῶν πεσσῶν. Πεσσοί : αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσιν ἀστράγαλοι. Πεστικόν : τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰλωτικόν παρὰ Σπαρτιάταις. Πετάλοις : φύλλοις. Πέταυρα : τίγνα. Πέταχνον : ποτήριον ἐκπέταλον. Πεταχνοῦνται : ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν. Πέτευρον : παγίς· βάθος. Πέτευρον : πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε . Πετρήεσσα : πετρώδης· βαθεῖα. Πετρόβλητον : τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πετροβλήτους νεφρούς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πᾶσχοντας. Πεττεύει : μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. Πεττεία : ἡ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγουσι. Πεττεύουσι : ταβλίζουσιν. Πέττουσιν : ἀρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα. Πεττοί : βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν. Πευθῆνες : ἐπήκοοι. Πεύσομαι : ἐρωτήσω.

pi 427 Πεφασμένος : εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος : ἀντὶ τοῦ γεγεννημένος· Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερός λέγει. Πεφενάκιεν· ἠπάτησεν. Πέφηνας : τὸ εἶρηκας· Μένανδρος. Πέφηνεν : ἐφανερῶθη. Πεφρυγμένα : τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς. Πεφρασμένος : παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος. Πεφοριρῶσθαι : πεπαχύνθαι τὸ δέριμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν . φορίνιον γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέριμα τοῦ ὀφθαλμοῦ. Πέφρικα : ἀπὸ τοῦ φρίκη. Πέφυκεν : φύσει ὑπάρχει. Πεφυκώς : φύσει ὑπάρχων. Πεφυσιγγωμένοι : οἷον ἐσκοροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκοροδῶν ἐντερῶναι. Πεφώραται : πεφανέρωται· εὔρηται. Πεφωρημένα : ἐνηνεγμένα. Πέψει : πρᾶϋνη. Πηϊ : ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πηϊ δὲ τόνδε μολοβρόν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν. Πηγαί : τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίω. Πηδάλια : οἵακες· ἀυχέρες. Πηκτίς : πανδούριον· ἦτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.

pi 428 Πηκτὸς θάνατος : ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τῷ ξίφει. Πηλέως μάχαιρα : παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας· Ἡφαιστότευκτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαιστοῦ κατασκευάσαντος. Πήλασθαι : κληρώσασθαι. Πηλαμύς : διὰ τοῦ υ . Πήληξ : δῆμος Λεοντίδος. Πήληκα : περικεφαλαίαν. Πηλὸς οὗτος : ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολὴν. Πήλυξ : ῥαγός. Πῆμα : κακόν· βλάβη· δυστυχία. Πημαίνει : κακοῖ· βλάπτει. Πηϊ μὲν : ὅπου μὲν. Πημηνείαν : βλάβειαν· διαφθείρειαν. Πηνήκη : περικεφαλαία τριχωτὴ· καὶ περιθέτη κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν. Πηνίκα : πότε. Πηνίον : ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη. Πηνίον : ζωῖον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κεῖσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ

pi 429 τοῦ ξηροῦ· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἔστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπίς· κώνωψ. Πηνώμενον : πηνιζόμενον· τριβόμενον. Πῆρος : ὁ παντάπασι μὴ ὀρών. Πήχεων : οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους. Πηγύνη : κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Πίδακες : σταγόνες· πηγαί. Πίδαξ : πηγὴ ἢ σταγών. Πιεζόμενος : βαρούμενος· δαμαζόμενος. Πιερίδες : αἱ Μοῦσαι αἱ

ἐν Μακεδονίαι. Πιερία : ὄρος. Πιθάκη : μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκηνην λέγουσιν.
Πιθανούς : τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδεῖται· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν
εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.
Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς : ὁ πιστικώτατος καὶ πείθων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδη. Πῖλον
χαλκοῦν : εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὃν ἡγμένης. Πιλήσεσιν : πυκνώσεσιν. Πίλοις : πιλωτοῖς.
Πιμελή : πάχος· λιπαρότης. Πίμπραται : καίεται· ἐμπυρίζεται. Πινάκια : τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν
κλήρων ὑπὸ τῶν

pi 430 κληρουμένων· ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ τοῦ
ὀνόματος· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγηι ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρὸν
πινάκιον, τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.
Πινάκιον : σύμβολον δικαστικόν, χαλκοῦν ἢ πύξινον· ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ
κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ ἕως κ· ἦσαν γὰρ δέκα φυλαί. Πινακοπώλην :
ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες. Πίννα : εἶδος ὀστρέου.
Πίναξ : σανὺς ἐζωγραφημένη. Πιναρά : εὐτελεῖ· ῥυπαρά· ταπεινά. Πινώδης : ῥυπαρά.
Πιννοτήρης : καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται·
λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ. Πίονα : εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ. Πιπίζειν καὶ τιτίζειν :
μίμησις ὀρνέων φωνῶν. Πίσαι : ποτίσαι. Πίσον : τὸ ὄσπριον· Ἄλεξις. Πισσοκωνήτωι πυρί : τωῖ
εὐκαύτωι· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσηι χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσσαις.

pi 431 Πιστήριον : ποτιστήριον. Πισύγγιον : σκυτίον. Πισυνός : πεπιστευκώς· τεθαρρηκώς. Πιτάνη :
φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ οὐκ ἐγένετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης. Πιτάνη εἰμί :
αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ
εὐπραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνηι τοιαῦτα συμβέβηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος
μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ ἀπάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων
ἐλευθερωθῆναι. Πιτυάνη : ἄσκος μικρός. Πιτθεύς : δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίς. Πίτυλος :
κτυπητής· φαντασιοσκόπος. Πλάγγων : κοροκόσμιοι κήρινον· ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.
Πλαγίως : δολίως. Πλαδαρόν : χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις. Πλάδανον : ὡῖ
διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. Πλάδος : δούλου ὄνομα. Πλαδῶσιν : ὑγροῖς· χαύνοις· ἀσθενέσιν.
Πλαίσιον : τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες
πλινθίον καλοῦσιν. Πλαισός : οὐ κὰν τωῖ β βλαισός· ὁ γονύκρουσος· οἱ Ἴωνες ἐγγονύκρουστος.

pi 432 Πλάξ : καὶ ἡ γαστήρ καὶ τὸ ἐν τωῖ πλακοῦντι ῥύμμα. Πλάκα : τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.
Πλάνον : τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς. Πλανύττειν : πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν.
Πλάστιγξ : τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. Πλαταγώνιον : τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος
φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τουτέστιν ἡχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ὡῖ τινι
οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη· ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν·
τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν,
ἐστέργοντο. Πλατά : προσπελαστά. Πλαταμών : πολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ
χωρίον. Πλατιάζειν : ἀλαζονεύεσθαι. Πλατιάσαι : τὸ πλατεῖαι τῇ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης.
Πλατίστακος : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Πλατυγίζει : τοῖς πτεροῖς κρούει. Πλέα : πλήρη. Πλέας :
πλείους. Πλέθρα : μέτρα γῆς ἡγοῦν ἄρourke· ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ
πλέθρον πήχεις ξξ' δίμοιρον.

pi 433 Πλέθρισμα : δράμημα. Πλέθρον : τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη' ὅλον γὰρ τὸ
στάδιόν ἐστὶ τετρακοσίων. Πλείω καὶ πλέω : ἄμφω Ἑλληνικά. Πλέκος : πλέγμα. Πλειόνως : καὶ
τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον. Πλειστηριάσαντες : ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν
πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Πλειστηριάσας : πλείονος πωλήσας οὗ
ὠνήσατο. Πλειστοβολεῖν : διαπαίζειν. Πλειστοβολεῖν : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί. Πλειστός :

ποταμὸς Δελφῶν. Πλεῖστον ὅσον : (πολύ.) Πλεκτάναι : οἱ πόδες τοῦ πολὺποδος. Πλευμονίαν : νόσον τὴν ἐρωτικήν. Πλεύμων : διὰ τοῦ λ· καὶ Ὅμηρος —πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός. Πλῆγμα : βῆμα. Πλῆκτρα : τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα. Πλῆμα : πλήρωμα. Πλημμέλεια : πολλὴ ἀμέλεια. Πλημμελεῖν : τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις· τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές·

pi 434 Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. Πλῆμναι : χοινικίδες. Πλημμύρα : οὐ πλήμνη λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα. Πληρωτής : Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος· πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. Πλησιφαής : ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. Πλινθεύεται : ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ. Πλινθιεῖον : ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται· οὕτως Λυσίας. Πλωΐζει : πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός. Πλοιάρια : ὑποδήματά τινα. Πλόϊμα : πλευστικά· ἢ τὰ πλωῖ πεμπόμενα. Πλόϊμοι : πλόκαμοι. Πλοιάριον : λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης. Πλοῖ : τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν τῶν πλῶν χρεῖαν, φησὶ Πλάτων. Πλοκαμῖδα : Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Πλοκαμῖς : ὁ οὖλος βόστρυχος· κατὰ συστολήν δὲ ἐκφέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή. Πλόκιον : ἄλυσίου χρυσείου πλοκή. Πληθόχωρον : τὸ πολλὰ χωροῦν. Πληθόχορος : ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας συνιστῶν.

pi 435 Πληθοχορεία : ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία. Πλόκιον Γοργάδος : τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστεροπητῇ τηῖ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμόνα, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ. Πλύνεται : λοιδορεῖται· αἰσχυρῶς ὑβρίζεται. Πλόχανον : πλέγμα ὡς ὁ σῖτος καθαίρεται. Πλυνοί : πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν. Πλυντήρια : ἑορτὴ Ἀθηναίων. Πλύσμα : οὐ πλύμα. Πλῶτες : εἶδος ἰχθύων. Πλωθεύς : Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγιῆδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς. Πλωτόν : πλεόμενον. Πνεύσας : σφοδρῶς ὀργισθεὶς. Πνιγεύς : ὁ φοῦρνος. Πνῖγος : καῦμα. Πνύξ : Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον· ἐκεῖ ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. Πόα : ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία. Ποάστριαι : αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην. Ποδανιπτῆρα : καὶ λεκάνην λέγουσιν. Ποδαπόν : διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἔστι γὰρ οἶον ποίου δαπέδου.

pi 436 Πόδεια : ἐνείληματα ποδῶν. Ποδεών : κυρίως τοῦ ἄσκοῦ τὰ προύχοντα· ἥτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα. Ποδηγέστερον : ὁδηγητικώτερον. Ποδήρης : ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον. Ποδοκάκη : ξύλον ὡς ἐν εἰρκτητῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται. Ποδοκάκη : Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἥτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὔσα· ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος, οἶον ποδοκατόχη. Ποδοστράβη : ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινὰ ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν. Ποδοστράβη : εἶδος πάγης· ὡς οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θήρας ἐχρῶντο. Πανδώνυχον : ἐσθῆς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερῆς. Πόει : χωρὶς τοῦ ι λέγουσι. Πόθεν : ἐκ τόπου. Πόθι : ποῦ. Ποῖ θεῖς : ποῦ τρέχεις. Ποιήεσαν : σιτοφόρον. Ποίαν : πᾶσαν βοτάνην.

pi 437 Ποιητέον : ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν. Ποιήσεας : καὶ γράψεας καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις. Ποίθιοι : τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι. Ποῖ : εἷς τινα τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἐν τινι τόπῳ καὶ εἷς τινα τόπον. Ποῖ· ἦχος· Ποῖ : ἐγγύς· εἷς τινα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς. Ποικιλομήτης : ποικιλόβουλος. Ποικιλικήν : πολυμιταρικήν. Ποικιλόστερον : ποικιλόβουλος. Ποικιλτής : ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα. Ποικίλον : τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον. Ποιμένας :

καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν. Ποιμάνωρ : ποιμανδρῶν. Ποινήν : τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον. Ποιναν καὶ ἄποιναν : τὸ λύτρον· Σόλων. Πλοκάδες : τρίχες. Πολέμαρχος : ἀρχὴ τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε

pi 438 τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τᾶλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός. Πολέμαρχος : Ἀθήνησιν ἄρχων εἷς τῶν θ' οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἄφ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρεθεὶς, προεισθίηται μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλῆσιν. Πολεμῆσειν : πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ α' ὥς καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Τῷ ῥ' οἶγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο· οὕτως καὶ γαμῆσειν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν. Πολεμιστὴς ἵππος : οὐχ ὥς ἂν τις οἰηθῇ, ὁ εἷς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων, ὥς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα. Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει : ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, χρὴ γαμῆσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι. Πολεορκία : φυλακὴ.

pi 439 Πόλεις παίζειν : τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ' ψήφοις. Πολιούχοις : τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν. Πολίοχος : καὶ Πολυάκης· ὀνόματα κύρια. Πολιτεία : ἰδίως εἰώθασιν τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένους ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Πολιτεύμασιν : ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσιν. Πολιτοκοπεῖν : Δίφιλος. Πολιτικός : ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης. Πολλὰ χαίρειν φράσας : ἀποταξάμενος· ἀπογνούς. Πολλοστημόριον : τὸ ἐλάχιστον μέρος. Πολλοστόν : ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένους καὶ ἄλλοι. Πόλλ' οἶδ' ἁλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα : **** Πολλοῦ γε καὶ δεῖ : οὐδὲ ὅλως. Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν : σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν. Πόλου : οὐρανοῦ· ἢ κόσμου. Πολύαινος : πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. Πολυάνδρειον : μνημα· τάφος. Πολυβότειρα : πολλοὺς τρέφουσα.

pi 440 Πολυγηθὴς : πολυχαρὴς. Πολύγνωτος : οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφώντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἢ, ὥς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς. Πολυγνώτου λαγῶς : ἐζωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου. Πολυδαιδάλου : πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος. Πολυειδὴς : πολύμορφος. Πολύευκτον : τίμιον· πολυπόθητον. Πολυζύγωι : πολυκαθέδρωι. Πολύθητον : καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον. Πολυθρύλλητον : πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον. Πολυκηδέος : πολυφροντίστου. Πολύκλητοι : ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων. Πολύκμητος : πολυκάματος. Πολύκρημνον : δύσβατον· ὀρεινόν. Πολυμάργοις : ἡχητικοῖς.

pi 441 Πολύμητις : πολύβουλος. Πολυμνήσκει· αἰδεῖν : γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος. Πολυπάμων : πολλὰ κεκτημένος. Πολυπαίπαλος : πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήκεται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν. Πολλύνεται : πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει. Πολυπίδακα : πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. Πολύποδος δίκην : αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών. Πολυστείνους : πολυπορεύτους. Πολυπτύχου : πολλὰς ἀποκλίσεις ἔχοντος· οἷον πτύχας. Πολύρρηνες : πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. Πολύς : σφοδρός. Πολύστρατος : οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμὰς περικόψαι, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται· ἕτερος δὲ ἐστὶν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν· μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γὰρ φησιν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον,

ήγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι. Πολυσχιδής : πολυμερής. Πολυτελής : τὸ δαπανηρόν· Θουκυδίδης. Πολυτελεῖν : τὸ πολυδαπάνως ζῆν.

pi 442 Πολυτιμητιζόμενος : θεραπευόμενος. Πολύτλας : πολλά ὑπομένων. Πολύτορον : δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου. Πολυφασίας : πολυλογίας. Πολυφλοίσβου : πολυταράχου. Πολυφραδέστερον : συνετὸν ἐν λόγῳ. Πολύχουν : πολυφόρητον· ἢ πολυειδῆ. Πολυωρήσεις : πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις. Πόλφοι : τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρικτῆς ἐψόμενα. Πομπεία : λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. Πομπείας καὶ πομπεύειν : ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος· ἢ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθίαι· Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινές, Σφόδρα λοιδοροί. Πομπεία : λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος δὲ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν· ὁπὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασεν. Πομπεύει : ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ. Πομπή : θεώρημα. Πομπή : ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.

pi 443 Πομπὴν ἔπεμπον : ἢ ἀνεπόμπευον. Πομπήν : τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ'· ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπήν. Πομπόν : συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα. Πομποστολεῖ : ἐκπέμπει τῇ νηϊ τὸν στόλον. Πομφόλυγες : αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. Πομφόλυξ : ἐκβρασμὸς ὕδατος. Πόνηρος : ἐπίπονος· ἢ πρώτη ὀξεῖα. Πονταράκη : τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων. Ποντεινοί : σπόγγοι. Ποντόβροχος : θαλασσόβροχος. Πόντος : κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. Πονωπόνηρος : σφόδρα πονηρός. Πόπανα : πλακούντια πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ. Ποππύσματα : κολακεῖται εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. Πορεῖα : τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. Πορθήσεως : ἔλοις· λάβοις. Πόρθησις : ἐρήμωσις. Πόρδαλιν : οἱ ἄλλοι Ἕλληνες Ἀττικοὶ πάρδαλιν· Ὅμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ο , τὴν δорὰν δὲ διὰ τοῦ α .

pi 444 Πορθμός : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος· πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Πορθμός : πέραμα· ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμός δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. Πόριμον : εὐπόριστον. Πορισταί : οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖν. Πόρκης : ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος· ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. Πόρκος : κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. Πόρον : διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσις ποταμοῦ. Πόρος : πέρας ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανή, ἢ τέχνασμα. Πόρος : Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος· καὶ ὁ δημότης Πόριος. Πόρπαξ : τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον. Πόρπη : φίβλα. Πορποῦσθαι : φιβλοῦσθαι. Πορσύνεται : ὀδεύεται· ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς. Πορφύρει : ταρασσεται. Ποσαπλῶς : ποσαχῶς· ἀναριθμήτως. Ποσειδεών : καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεῖς ἀπὸ τοῦ καθιερωσθαι τῷ Ποσειδῶνι.

pi 445 Ποσειδεών : ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος. Πόσθιον : αἰδοῖον· ἢ τὴν Ἀφροδίτην. Πόσθων : κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν. Πόσις : ἀνὴρ. Ποταγωγίδες : φάνται ἢ μηνυταί. Ποταμοί : δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος ἐκωμωδοῦντο δὲ, ὡς ῥαϊδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. Ποταίνιος : πρόσφατος· Δώριος δὲ ἡ λέξις. Πότε : λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται. Πότερον : τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξυτόνως δὲ ποτερός· ἄτερος· καὶ προστιθέντες τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον. Πότερον : ἄρα· ὁποῖον· ποταπόν. Ποτίκρανον : προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπειρέσιον, ἐφ' οὗ

καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Πότις : ἡ γυνὴ ἢ μεθύση. Ποτήριον : λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριστοφάνης. Πότνα : δέσποινα. Πότμον : μόρον· θάνατον.

pi 446 Ποτνιαδάς : Βάκχας· Εὐριπίδης. Ποτνιαῖται : παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς. Ποτνιώμενος : δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν. Ποτώμεναι : διατρίβουσαι. Ποῦ μήν : ποῦ δὴ οὖν. Πρακτικόν : ἀνυστικόν. Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας : λεγόμενον τί. Πραμεῦσαι : παρελθεῖν· παραλλάξαι. Πράμνειος οἶνος : Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὦνιον οἶνον ἢ παραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομένης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δῆλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ἡ' καὶ ὁ πράγμων πέτρων εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι. Πρανές : κάταντες. Πρανής : ὁδὸς κατωφερής. Πρανιχθῆναι : τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν. Πραξιδίκη : θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο· Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν, Ὠγύγου θυγατέρας· Ἀλκομενίαν· Θελξινίαν· Αὐλίδαν· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

pi 447 Πράστιλλος : πόλις Μακεδονική. Πρασοκουρεῖς : χλωροί. Πρατήρ : οὐχὶ πράτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται. Πρατέας : ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημόσιος. Πραττομένους : ἀπαιτουμένους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. Πραῦπάθειαν : πραῦτητα· ἡσυχίαν. Πράως : οὐ πραέως· καὶ πρᾶον, οὐ πραῦ· καὶ πρᾶος, οὐ πραῦς. Πρέμνα : τὰ παχέα ξύλα. Πρέμνον : στέλεχος δένδρου. Πρεμνίζειν : καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα. Πρέψαι : τὸ ὁμοιωσαί· Αἰσχύλος. Πρεσβεύειν : προτιμᾶν· Εὐριπίδης. Πρέσβων καὶ πρεσβευτῶν : ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὐρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς. Πρεσβυγένεια : παλαιότερα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προυργιαίτερον. Πρεσβυτάτην : ἐντιμοτάτην. Πρεσβύτερος : μείζων.

pi 448 Πρεσβύτερος Κόδρου : παροιμία ἐπὶ τῶν παντὶ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. Πρηγοριῶν : ὁ πράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων. Πρηγές : ἐπὶ πρόσωπον. Πρῆμαι καὶ πρημάδες : γένος ἰχθύων. Πρῆσαι : καῦσαι. Πριάμενος : ἀγοράσας. Πριαμωθῆναι : ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν. Πριμιγγιλίων : τιμῶν ἥτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων. Πριμικήριος : ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης. Πρινὴ πτίσαι τὰ ἄλευρα : παροιμία· καὶ, Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς· καὶ, Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις. Πρίου : ἐλευθέρωσον. Πρηστήρ : πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. Πριῶν : ὀξυτόνως, τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἀρμένῳ τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικόν, πρίονες διὰ τοῦ ο· Κρατῖνος. Πριῶ : ἀγοράσω. Πρό : ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παγκρατιαστικῇ· Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου· Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος· Ὀμηρος. Προαγήλη : τιμήσει.

pi 449 Προαγωγός : διδάσκαλος κακῶν. Προαιρούμενοι : προφέροντες. Προαλέστατον : προπετέστατον. Προαλίσαντες : προαθροίσαντες. Προαναθρώσκειν : προπηδᾶν. Προανάσχοι : προανατείλοι. Προαύλια : προαυλήματα· ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις. Προαύλιον : ὃ προενδίδωσιν οἱ αὐληταί, οἶον προαύλημα. Προβάλλεσθαι : ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὅχλου μᾶλλον· ἔσται δὲ αἰεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ αἰεὶ προβαλλομένους. Προβαλλομένους : ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένου· οἶον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησί, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσιν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην, φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησί· προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην

- pi 450 Πρόβαλλον : ἀσπίδα. Πρόβασις : ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις. Πρόβατα : πάντα τὰ τετράποδα. Προβατεία : ἡ τῶν προβάτων κτήσις καὶ νομή. Προβατοκάπηλος : προβατοπῶλος· ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς. Προβέβουλα : προέκρινα. Προβιβάσαντες : προάξαντες. Προβλήτας : ἕξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον. Προβολάς : ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρία καὶ κράτει γινομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τούνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν. Προβουλεύματα : τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων βουλεύματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσέτετο εἰς τὴν βουλήν· εἶτα δεξαμένης εἰσεφέρετο εἰς τὸν δῆμον, ἥδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ παρανομῶν ὁ εἰσάγων ἠλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μὴ τις ἐγράψατο. Προβολή : γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.
- pi 451 Προβόλιον : εἶδος τί δόρατος· ὡς χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν σῶν θήραν. Πρόβολον : πρόμολον· πρόμαχον. Πρόβολος : τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον. Προβόλωι : προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. Πρόβολοι : αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι· καὶ οἷον ἀκταὶ τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Προβούλευμα : τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Πρόβουλος : ἕξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Προβύσαι : ἐξελκύσαι. Πρόδικον δίκην : τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ· Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι ζ' ἡδίκηκ', ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί. Προδόμωι : τηῖ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι. Προδοσικόμπος : ὁ ὑποσχετικός· ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς. Προδοτίστερον : λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίστερον· καὶ πτωχίστερον. Πρόδρομοι : ἄδοξοι. Προεγχεῖσθαι : ἐπικεῖσθαι. Πρόεγμα : στήριγμα. Πρόεδροι : οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθηναῖσι διοι-
- pi 452 κοῦντες· εἷς ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Πρόεδροι : ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἐκάστης φυλῆς, πλην τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διωίκουν· ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἶρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι. Πρόεδρος : ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμῶν. Προέηκεν : προέπεμψεν. Προειδόμενοι : προγνώσται. Προείλαντο : ἠθέλησαν. Προειλόμεθα : προήκαμεν. Προέμενος : ἐκδιδούς· προδούς· περιφρονήσας. Προέμενος : ἀντὶ τοῦ προαφείας τῶν αὐτοῦ τί, πρὶν πίστιν λαβεῖν. Προέπεσον : προπετῶς ἐποίησαν· Ὑπερίδης. Προδικασία : οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν Πρυτανείᾳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο φασὶ προδικασίαν. Προέντες : προδόντες. Προέσθαι : προδοῦναι. Προετικός : χαριστικός. Προέτω : προπεμψάτω.
- pi 453 Προεχόμεθα : ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα. Προηγγελκέναι : προμεμηνυκέναι. Προήκατο : προέδωκεν. Προημώμενον : τὸν περὶ γάμου ἐντυχάνοντα καὶ μνηστευόμενον. Προηροσία : ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντεῖαν ἐν Ἡλίδι. Προηροσία : ὄνομα θυσίας. Προηροσίαι : αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι. Προήσομαι : προδώσω. Προήχθην : προετράπην· ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην. Προθέλυμνα : συνεχῇ· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. Προθελύμνους : ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. Πρωθήβας : πρώτους ἀκμάζοντας νέους. Προθεσμίας νόμους : Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν. Πρόθεσις : τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερόν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινος ἀνήρηται· ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλῶσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἥσθιον

ἀλλήλους. Προϊέμενος : προδιδούς. Προϊκτας : τοὺς προῖχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν. Προῖσταται : ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνκεται.

pi 454 Προικός : δόσεως· ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. Προῖστορες : οἱ μαρτυροῦντες. Προῖσχεται : προβάλλεται. Προκόλπιον : πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων. Προκόμιον : κόμην. Πρόκλησις : εἰώθεσαν ὅποτε δικάζονται τινές, ἐξαίτεῖν ἐνίστε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις. Προκαλεῖσθαι : οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. Προκαταβολή καὶ προσκαταβόλημα : τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθεσμίαι ἐδίδοντο τοῖς ὠνούμενοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολή καλεῖται· τὸ δὲ τηῖ δευτέραι προθεσμίαι διδόμενον, προσκατάβλημα. Προκόττα : κουρᾶς εἶδος. Προκότταν : τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης γὰρ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

pi 455 Προκνίς : γένος ἰσχάδων. Προκόπα : ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις. Προκεχωρηκότος : προεληλυθότος· Θουκυδίδης. Πρόκριτον : ἐκλεκτὸν ἢ πονηρόν. Προκῶνια : Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ προκῶνι, φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκῶνιά ἐστι κάχυς κατηριγμένοι μετὰ ἀρωμάτων. Προκῶνια : ἡ ὡς Κράτης πυροκῶνια, αἱ ἄφρυκτοι κριθαί· ἢ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Προκῶνια : κριθαὶ ἄφρυκτοι· εἰς ἄλφита ἀδρὰ κεκομμένοι· οἷον προκεῶνια. Πρόκωπος : ἔτοιμος· πρόχειρος. Πρόληψις : γνῶσις. Προμαντεία : τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων χρῆσθαι τῷ ἐν Δελφοῖς μαντεῖω· ἦν δὲ προεδρία τὸ αὐτό. Προμήθεια : πρόνοια. Προμηθεῖσθαι : προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι. Προμηθεύσασθαι : προνοήσασθαι. Προμνῶμαι : προσενῶ· προμνηστεύομαι. Προμυθίζει : πρόσω χωρεῖ. Προμυλαία : θεὸς προμύλιος ἦν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὐνοστον.

pi 456 Προνάπης : ὄνομα κύριον. Πρόνοια : πρόγνωσις. Πρόνοια Ἀθηνᾶ : οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προυνόησεν ὅπως τέκη ἡ Λητώ. Πρόνοια : ὠνομάζετο τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι· ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τηῖ ὀγδόῃ Προνοίην ὀνομάζει. Προμετρητάς : Σκύθου τοῦ Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τηῖ ἀγοραῖ προμετρῶν διατετέλεκεν. Προνομίη : διαρπαγή. Προνομίας : τιμῆς πλείονος. Προνομίων : προλημμάτων. Προνωπης : προτεταγμένος· προέχων. Προνώπιον : τὸ προεκκείμενον. Προόδων : ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρῳ ἔχων τοῦ δέοντος. Προοίμιον : πρόλογος. Πρόοπτον : τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Προπάτωρ : ἡ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος. Προπάροιθεν : ἔμπροσθεν. Πρόπεμπα : τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι· ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν προεутρεπισθῇ. Πρόπεμπα : Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσιν

pi 457 ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἔρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. Προπεπωκότες : ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Προπέρυσιν : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Προπηλακίζων : ἀδικῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἐξουθενῶν. Προπίνει : διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ προδίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. Πρόπιον : μάντευμα. Πρόποδες : μεγάλους πόδας ἔχοντες. Προποδῶν : τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε. Προπολέμια : ἔοικεν εἶναι τὰ

πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης. Πρόπολος : δούλη προπολεύουσα. Προπόλῳ : θεράποντι. Προπούλῃα ταῦτα : Δημοσθένης Φιλίππικοις· δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὀρωμένων τῶν προπουλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός· βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν

pi 458 εἰώθασιν· ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ αὐτὸς Δημοσθένης φησὶν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη, βιβ' πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαι. Πρόρριζον : ἐκ ῥιζῶν. Προσαγῶγιον : τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. Πρὸς ἀκτῖνα : ἀνατολή. Προσανέχων : προσέχων· προσκεκολλημένος. Πρόσαντες : δυσχερὲς καὶ ἐναντίον. Πρὸς ἀπαλέξῃσιν : πρὸς βοήθειαν. Προσαρᾶσσομένα : προσηγνύμενα· προσκρουόμενα. Προσαύρετο : προσηγάγετο. Προσβάλλει : προσέρχεται. Προσγράφει : προσκρίνει. Προσδοκᾶν : ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι. Προσεῖσεται : προσελεύσεται. Πρόσειλος : πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος. Προσεῖσας : προσανακινήσας. Προσέκειτο : ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α'. Προσδεχόμενοι : προσδοκῶντες. Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

pi 459 Προσεῖρων : προσάπτων. Προσέκοψεν : ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· Ἄλεξις. Προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ : ἀντὶ τοῦ ἡλλοτριώσατο· οὕτως Ποσειδίππος. Πρὸς ἐμοῦ εἶ : οἰκεῖος μου· ἐγγὺς μου· φίλος μου· παρ' ἐμοί. Προσεποίησεν : προσεπάξω. Προσεποίησαντο : Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεποίησαντο. Προσέπαισεν : προσέπαιξεν· Πλάτων τῷ ξ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται. Προσερήσομαι : ἐρωτήσω. Προσεῖρύη : προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέρευσεν. Προσέχειν : ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων. Προσεχῆς : ἐγγύς. Πρὸς ζόφον : πρὸς δυσμᾶς. Προσηγλαῖσθω : ἐλαμπρύνετο. Προσηγμένον : ὑψηλόν· τιμιώτατον. Προσηγορία : προσφώνησις. Προσημπόλησα : προσέλαβον. Προσηροσία : αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι. Προσηρτημένος : προσκεκολλημένος. Πρὸς ἡώ : πρὸς ἀνατολήν.

pi 460 Προσθεῖναι τὰς θύρας : ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος ἐν γ'. Προσίσχε : τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροις βουκόλοις· καὶ Εὐπολῖς· Προσίσχε τὸν νοῦν τηλίδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἳ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι. Προσίασι : προσέρχονται. Προσίενται : προσάγονται. Προσίεται : ἀρέσκεται· προσδέχεται. Προσιζήσαντες : προσκαθίσαντες. Πρόσιμεν : προσερχόμεθα. Προσιτόν : προσδεχόμενον. Προσιών : προσερχόμενος. Προσκαλέσαι : ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι. Προσκεφάλαιον κλητέον : ἄλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπὲρσιον. Προσκέψομαι : περισκοπήσω. Προσκεῖμενοι : οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες. Πρόσκλησις : κλήσις ἐπὶ δίκην. Πρόσκλησις : ἡ εἰς δικαστήριον κλήσις· καὶ προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. Προσκλησεις : πρὸς ἃς καλεῖ τίς (εἷς) δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ ς, καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἶον ἐπὶ

pi 461 βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι. Πρόσκλησις : ἑτερομέρεια. Προσκομιστέον : προσενεκτέον. Πρόσκομμα : ζημία· βλάβη· σκάνδαλον. Προσκυροῖ : προσεγγίζει. Πρόσοδος : εἰσφορά· εἴσοδος· ἢ παρουσία· ὡς Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι. Προσμερεῖται : προσαρμόζει. Προσουρίου : ἐπιτηδεῖου. Πρὸς ὄψιν : πρὸς θεωρίαν. Προσπάλτιοι : Προσπάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Προσπελάζει : προσεγγίζει. Προσπῆξομαι : προσκυνήσω. Προσποιεῖται : οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται. Προσπορισθέν : ἐπινοηθέν· προσοδευθέν. Προσρήσσει : προσηγορίαις. Προστατήριος : Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν

ιδρύοντο· Σοφοκλῆς. Προστάτης : οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστωι τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστατήν. Προστασία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία· ἀντὶ τοῦ

pi 462 βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικομένῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας· Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστασίας· τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προσταδὸς καλουμένης. Προστέρνησα : περιεπτυσάμην. Προστέτηκεν : προσκεκόλληται. Προστήσας : προαγαγών. Πρόστιμον : ζημίαν· παραγραφὴν. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι) πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι. Προστιμήματα : ἔστι μὲν τινὰ ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἢ ἐπωβελία· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Προστρόπαιος : δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν. Προστρόπαιος : παρακαλῶν.

pi 463 Προστυχής : ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών. Προστρέπεσθαι : ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ. Προστρόπαιον : τὸ ἄγος· τὸ μίasma· οὕτως Αἰσχίνης καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Πρόσφατος : κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνηρημένος· φάσαι γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός. Προσφερέστερον : βέλτιον. Προσφέρονται : ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι : Εὐβουλος Δούλῳι. Πρόσφορον : οἰκεῖον· ἀρμόδιον· ἐπιτήδειον. Προσφερεῖς : ὁμοίαις. Προσφυές : προσοικειούμενον. Προσφύς : προσπλακείς. Προσφυῶς : οἰκεῖως· ἀκολούθως. Προσφορά : ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος ὡς Ἀντιφῶν. Πρόσχημα : προκάλυμμα. Προσχίσματα : εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης. Πρόσχορδα : σύμφωνα. Πρόσχωροι : περίοικοι. Προσχαίρητήρια : ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη. Πρόσω : ἔμπροσθεν. Προσωιδία : ἢ μετὰ τοῦ ὀργάνου ωῖδή.

pi 464 Προσωπεῖον : πρόσχημα. Προσοκείμεναι : προσορμίσαντες. Προσώχθηκε : προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. Προσώχθισα : βδελύσσομαι· σιαίνομαι. Προτέλεια : ἢ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος. Προτέλεια : τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος καὶ προτέλειος, ἢ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία. Προτέρα καὶ προτεραία : καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία. Προτήνιον : ἡλικία· τίς αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιίαι, τράγον προτήνιον θύειν νόμος. Προτιμᾶν : τὸ φροντίζειν· καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης. Προτέλεια : Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόθιον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα. Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. Προτεμενίσματα : προπύλαια· ἢ προάστεια. Πρότμησις : ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. Πρότμηστιν : ὀμφαλόν. Προτομίζεσθαι : προάρχεσθαι.

pi 465 Προτομαὶ βασιλικαί : εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Προτόνιον : ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροςος μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα. Πρότριτα : τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ· Θουκυδίδης ἐν β' τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Προτροπάδην : προθύμῳς· ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τούμπροσθεν. Προυνεῖκον : οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἔννεικα. Προυνεῖκος : δρομαῖος γοργός. Προῦπτον : φανερόν. Προυνούστερος : ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος· Σοφοκλῆς.

Προυνουργέστατον : προτιμότερον. Προύργου : προέργου· συμφέρον· πλέον· Ἰσοκράτης φησίν· ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. Προύχειν : προέχειν. Προυργιαίτερον : τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον. Προύτυπαν : προήρξαντο. Προύχοντο : προέβαλον· οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι· προτείνουσιν.

pi 466 Προφερεῖς : οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Τιμάρχου. Προφορούμενοι : Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κακεῖσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθεῖρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. Πρόφρων : πρόθυμος· φρόνιμος. Προφυλακὴ τωῖ κυρίω : εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσιν. Προχάζοις : προβαίνεις. Πρόχυν : ἐπὶ γόνυ. Προχειροτονία : ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὅπότε ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἄρκεῖ τὸ προβούλευμα. Προχοαί : αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικά· ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή. Προχοίδιον : σταμνίσκιον· ὡς εἰ κατάχυσιν. Πρόχους : ξέστης τὸ μέτρον. Προχόω : τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείω τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδεῖω· κωθωνοειδεῖ. Πρόωμαι : παραχωρήσω. Πρύμναν ἐκρούοντο : πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι τὸ

pi 467 κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερώς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται. Πρύμνην : κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν. Πρυμνώρειαν : τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρύτανις : διοικητῆς· προστάτης· φύλαξ· βασιλεὺς· ἄρχων· ταμίης· ἔξαρχος. Πρυτανεία : πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἦν οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὠρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἐκάστοις. Πρυτανείας : ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἥτοι λς' ἢ λε'· καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Πρυτανεία : ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριον τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Πρυτανεύοντα : κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς. Πρυτανεία : ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμὸς τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δηλοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριον τι ἔφασαν εἶναι, ὁ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι· ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἐξακισχιλίους· πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλεν δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν

pi 468 δέκα· λε' ἡμέρας· καὶ ἐπερίττευν ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανεῖαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἔξ ἀνά λε'. Πρυτάνεις : τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευν δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρω λαχοῦσαι· ὡς Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος. Πρώην : τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν. Πρωθήβης : ἄρτι ἀκμάζων. Πρωῖ : καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θᾶπτον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὅψε καὶ τὸ ἐσπέρας καὶ τὸ βραδέως. Πρωῖαίτερον : θᾶπτον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωῖ : ἔτι ὀρθρου βαθέως. Πρωῖα : οὐ πρῶϊμα· καὶ δυσυλλάβως πρωῖ. Πρωῖαν : οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δέιλην πρωῖαν, τὸ πρῶτον τῆς δέιλης μέρος· καὶ δέιλην ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς. Πρωῖ : ταχέως· πρὸ ὥρας. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνηι : παροιμία, ὅτ' ἂν τις μὴ

pi 469 δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο. Πρωτόλειον : ἀπαρχήν. Πρῶνες : ὁρῶν ἐξοχαί· βουνοί. Πρωτόγονος : πρῶτος· νέος.

Πρωτόλεια : τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀνεντίθεσαν· ἡ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρωτολήϊα. Πρῶτον ξύλον : πρῶτον βᾶθρον· ἡ προεδρία. Πρωτοπραξία : τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπραττόμενον. Πρωτονέωι : οἱ πρῶτον πλέοντες, ἡ πρῶτον εἰς τινα τόπον καταπεπλευκότες. Πρωτόνεως : καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως· Θουκυδίδης α'. Πτακίδες : δεσμοί. Πτακεῖς : δειλός· ὁ ἐπτηκώς. Πτάμενος : διελθών. Πτακωρεῖν : πτήσσειν· δεδοικέναι. Πτεκάδες : δειλοί. Πτέον : διὰ τοῦ ε λέγουσιν, οὐ πτύον. Πτέρνη : οὐ πτέρνα. Πτερνίδες : τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων. Πτερνίζει : ἀπατᾷ ἢ λακτίζει. Πτερόντα : ταχύκουφα.

pi 470 Πτεροφόρους : πτερὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφαλαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους. Πτέρυγας : τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς. Πτερυγίζων : πετόμενος. Πτερυγίζειν : ἀντὶ τοῦ μὴδὲν ἀνύνειν· ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Πτερύγιον : ἀκρωτήριον. Πτήσσει : πτοεῖται. Πτῆται : πέτεται. Πτίλον : πτερὸν ἀπαλώτερον. Πτίλλος : ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. Πτισάνη : κεκομμένη κριθὴ καθαρά. Πτίσαι : κόψαι. Πτοίαν : πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμόν· πτυρμόν. Πτολίπορθος : ἀνδρεῖος· πόλεις πορθῶν. Πτόλισμα : πόλις. Πτόρθους καὶ κλῶνας : τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων· οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν. Πτύγμα : δίπλωμα. Πύκτης : παγκρατιαστής· ἀθλητής. Πυκτίον : βιβλίον. Πτυκτῶ : πτυσσομένῳ. Πτυόδωρος : ὄνομα κύριον. Πτύσχοι : ὑποδημάτιόν τι καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ς πτύσχοι.

pi 471 Πτυχαί : αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα. Πτῶκα : δειλόν· καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβρούς ἢ λαγρούς. Πτῶμα : σῶμα. Πτῶματα ἐλαίων : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγει ἂν ἦτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπτωκότα. Πτώξ : λαγῶς. Πτώσσοντες : δειλιῶντες. Πτωχός : ἐπαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ ταπεινοῦσθαι. Πυανοί : κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια. Πυανοψία : Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἑλληνες Πανοψίαν· ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρπούς τῇ ὄψει· Πυανεψίωνος δὲ [ὅτι] ἐβδόμηι τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δὲ φασὶ λέγειν Πυανέψια· καὶ τὸν μῆνα Πυανεψίωνα· πύανα γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται. Πυανοψία : ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἐψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μῆν ἐστὶ, Πυανεψίων λεγόμενος. Πυανεψίων : μῆν Ἀθήνησιν δ' ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα

pi 472 ἔψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἔψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιοῦντες. Πύγαργος : ἀετοῦ γένος. Πύγαια : τὰς σπεῖρας τῶν κιονῶν· καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὅστουν. Πύγελα : πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τούνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν. Πυγμή : πάλῃ· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος. Πυγοστόλος : μαυλίστρια. Πυγών : τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου. Πυδαρίζειν : σκιρτᾶν καὶ οἷον μετὰ τάχους σπαράττεσθαι. Πυελίς : ὁ σφραγιδοφύλαξ. Πύελος : ὄρυγμα ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται. Πυελίδα : τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον· οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης. Πύθια : πανήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνική. Πύθη : ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν. Πύθιον : ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός· εἰς δὲ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῶϊ νικήσαντες τὰ Θαργῆλια. Πύθιος : ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

pi 473 Πύθια καὶ Δήλια : φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλῳ, πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸν ὠρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ

χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. Πυθόληπτος : ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεὶς. Πυθόμενος : ἐρωτήσας. Πύθοντο : ἡρώτων· ἤκουον. Πύθου χελιδόνος : παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περίπλῳ· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶϊον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει. Πυθῶδε ὁδός : παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρᾶσσόντων ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος. Πύθω : σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησὶν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἶμα. Πυθῶνος : δαιμονίου μαντικοῦ. Πυκνά : συχνῶς ἐπιμελῶς. Πυκάζει : καλύπτει· σκεπάζει. Πυκάζεται : σκεπάζεται· κοσμεῖται.

pi 474 Πυκάζουσι : σκιαζουσι· στεφανοῦσιν. Πυκνή : ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο· Κλείδημος δὲ φησιν Πύκναν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι. Πυκνή : ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ τὸ πεπυκνωθῆναι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ. Πυκασμός : δασύτης. Πυκτεύειν : εἶδος γυμνασίου καὶ παλαιστρας. Πύκτης : παγκρατιαστής· ἀθλητής. Πυλαγόρος : ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν ῥήτωρ, ὡς τε ἐκεῖ ἀγορεύσαι· Πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν· Πυλαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι τρεῖς. Πυλαιστάτους : τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον. Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας : Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θερταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι. Πυλάρτης : δούλου ὄνομα. Πυλάρτου : τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.

pi 475 Πυλωρεῖ : φυλάσσει. Πύνδαξ : πυθμὴν. Πυνθάνεσθαι : μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ἱστορεῖν· ἐρωτᾶν· ἢ ἕτερον τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφθορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος. Πύξ : γρόνθον. Πῦον : τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν· τὸ μεταβεβληκὸς αἶμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτώδες ὑγρόν· γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Πῦον : τὸ πυρίεφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν μετὰ γάλακτος ἐψηθῇ χθεσινοῦ. Πύππαξ : ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀμετάφραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον. Πυρά : καύματα. Πυράγρα ***** Πυράγρη : καρκίνω· παγούρω. Πυραί : πυρκαϊαί. Πυρακτῶν : ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων. Πυραμειδής : πυροειδής. Πύραυρος : ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος. Πυργηρούμεθα : ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων.

pi 476 Πυργοῦται : ὑψοῦται. Πυργηδόν : στοιχηδόν· κατὰ τάξιν. Πυργηρούμενοι : τὰ τεῖχη φυλάττοντες. Πυργοβάρεις : προμαχώνες· οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. Πύργοι : τάξεις. Πύρδανα : τὰ λείψανα. Πυριάτη : θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξύτων· οὐδὲ πυρίεφθος. Πυριλαμπής : ὄνομα κύριον. Πυριλάμπη : πτηνὸν τι μικρὸν, ὃ ἐν τῷ σκότῳ λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς. Πυριλαμπίς : τὸ ζῶϊον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς. Πῦρ ἐπὶ πυρί : παροιμία ἥς μέμνηται καὶ Πλάτων· κακὸν ἐπὶ κακῷ. Πυρεῖον : θυμιατήριον. Πυριρραγής : σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου. Πυροὶ ἐπικάλαμοι : οἱ μήπω θερισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἄλλω· οἱ μήπω ἀπηλοημένοι· ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασιν ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἥτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέστιν, ὅτ' ἂν σῖτος ἐπὶ σίτῳ χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρηῇ. Πύρρα : μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. Πυρραῖς γένυσι : ξανθαῖς θριξίν.

pi 477 Πυρόεσσαν : ἐπίπνουν· πῦρ πνέουσιν. Πυρὸς μένος : πῦρ περιφραστικῶς. Πυρπαλάμην : ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί. Πυρπολεῖται : καίεται· ἐμπυρίζεται. Πυρρίχαις :

ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν. Πυρσεύει : πῦρ ἐξάπτει. Πυρσεύσασαν : φλέξασαν. Πυρσοί : λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτήρες· φρυκτωρίαί. Πυρσοκόρσου λέοντος : Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις. Πυρσολόφους : τοὺς ἐκ παροπτηθειῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους· Ἀντίμαχος. Πυροφόρος : σιτοφόρος. Πυρφόρος : πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖδεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ στρατῷ. Πυρῶν : φλέγων καὶ καίων. Πύσμα : ἐρώτημα. Πύστεις : ἐρωτήσεις. Πυστιᾶσθαι : πυνθάνεσθαι. Πύτυλος : ἡ συστροφὴ τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπιφέρηται.

pi 478 Πύτυλος : ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις. Πυτίνη : πλεκτὴ λάγυνος· Ἀριστοφάνης. Πώγωνα πυρός : τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης Φρίξω. Πωληταί : οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ καὶ οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων· καὶ ὁ ἀποστασίου γραφεῖς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον. Πωληταὶ καὶ πωλητήριον : οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τις ἐστὶν Ἀθηνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημεύμενα· πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλητήριον : τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπερίδης. Πωλοδάμνης : πωλοδασμαστής. Πωλοῦσιν : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῇ ἀγοραῖ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι· ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν

pi 479 νόμον οὐκ ἔαν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὅποσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγοραῖ πωλοῦσι τί ἀποπεφασμένως. Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν : Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ· Ἀνδράποδα πέντε, πωλικὸν ζευγὸς βοῶν. Πῶμα : τὸ πότον οὕτως λέγουσιν. Πῶμαλα : ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἶον οὐδαμῶς· ἔστι δὲ τὸ μὲν πω δώριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πω τοῖς ἐστὶ λεγόμενον. Πῶμαλα : οἶνου μάλα. Πώρινον : λίθον. Πωτᾶσθαι : πετᾶσθαι. Πωλάς : ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις. Τέλος τοῦ π στοιχείου.

rho 479 (167) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ρ . Ῥαβάττειν : σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν. Ῥαβάττειν : ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν. Ῥάγα : ῥῶγα.

rho 480 Ῥαγδαῖον : ἄθρουν καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄθρουν· καὶ ὁξὺς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος. Ῥάδα : τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινὴ / Ῥάδια : ὑπόδημα ποιόν. Ῥαδιουργός : οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἀπλῶς καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ῥαθαίνεται : ἀντὶ τοῦ σπείρεται. Ῥαθαπυγίζειν : τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν. Ῥαθασσόμενοι : ῥαινόμενοι. Ῥαιβόν : σκαμβόν· καμπύλον. Ῥαικοὺς : οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Ῥαίοιτο : φθειροίτο. Ῥά : ἀντὶ τοῦ δή· οὕτως Πλάτων. Ῥαγδαῖος : ταχὺς ἢ σφοδρός. Ῥαγδαῖους : κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης Ἀγροίκους· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ' ἐστίν; ὥς ῥαγδαῖος ἐξελέλυθεν· ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

rho 481 Ῥαδαμάνθυος ὄρκος : ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου· Οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· Ἐπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν· Κρατῖνος Χείροσι· τοιοῦτοι

δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. Ῥάδαμνος : βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος. Ῥάδιον : εὐχερές.
 Ῥαδιουργός : πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς· καὶ Ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ
 εὐκαιρία, καὶ θρασυτής· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ῥαιδίως : εὐχερῶς
 ταχέως. Ῥάζειν καὶ ῤύζειν : τὸ ὑλακτεῖν· Ἑρμιππος Εὐρώπῃ· Ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς
 δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραينوμένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος
 Δηλιάσιν· Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῤάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς· Ἑρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ
 δ' ἐσκάριζε καπέπαρδε. Ῥαθάμιγγες : ῤανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνες.
 Ῥαθυμία : ἀμέλεια. Ῥαῖσας : ὑγιάνας. Ῥαῖσας : ἀντὶ τοῦ ῤαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Ῥαθυμεῖν :
 οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν· ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ
 τὰ ῤᾶστα τωῖ θυμῷ διδόναι.

rho 482 Ῥακχίζειν : τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῤάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.
 Ῥακετρίζειν : τὸ εἰς τὴν ῤάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων. Ῥάκιον καὶ ῤάκος : ἄμφω λέγουσιν.
 Ῥακίδαι : δῆμος Ἀκαμαντίδος. Ῥάκτρια : ῤαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα. Ῥάμνος :
 φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσί· ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἔωθεν· καὶ πίττηι ἐχρίοντο τὰ σώματα·
 ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν
 δαιμόνων. Ῥαμνουσία Νέμεσις : αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτῃ σχήματι· διὸ καὶ κλάδον
 εἶχε μηλέας· ἰδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἑρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὔσαν· ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ
 βασιλεύσασαν ἐν τωῖ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο
 Ἀγορακρίτῳ τωῖ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τωῖ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε,
 Παντάρκης καλός· ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. Ῥάμφος : ῤύγχος ὄρνιθος. Ῥαντόν :
 ποικίλον.

rho 483 Ῥαμφάζει : ῤυγχωθήσει. Ῥάξ : θηλυκῶς ἢ ῤάξ· ὁ δὲ ῤῶξ, καὶ βαρβαρισμός καὶ σολοικισμός.
 Ῥάξι : ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ῥάξας : τὸ δὲ ῤήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ
 τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἢ χρῆσις. Ῥᾶον : εὐχερές· εὐκόλον. Ῥαπίσαι : πατάξαι τὴν γνάθον ἀπληγῇ
 τῇ χειρὶ, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρῃς. Ῥαπίς : ῤάβδος. Ῥάρ : Τριπτολέμου πατήρ. Ῥάρον : ἰσχυρόν.
 Ῥᾶστα : ῤαιδίως· εὐχερῶς. Ῥαστώνη : ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῤαθυμία· ἡδυπάθεια·
 χαυνότης· ἀργία· εἴρηται καὶ ῤαστωνεύειν ἐν τωῖ λη' Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. Ῥάφανον : τὴν
 ῤαφανίδα· Ἐπίχαρμος. Ῥάφανος : κράμβη· ῤαφανὶς δὲ, ἦν ἡμεῖς ῤάφανον. Ῥάττει : ἐπιφώνημα
 χαιρόντων καὶ ὑπορχομένων. Ῥᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἡρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους.
 Ῥαχάδας : τὰ δενδρώδη χωρία. Ῥάχετον : τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῤάχεως·
 Δίδυμος δὲ πλευρόν. Ῥαχθέντος : ῤαγέντος. Ῥαχίαν : οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν· καὶ τὸν τόπον αὐ-

rho 484 τὸν, ὧς προσαράττει τὸ κύμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν
 ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Ῥαχίζειν : τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῤαχιστής, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος
 Παμφίλῃ· Τούτων ἀπάντων ὁ ῤαχιστής Δημοφῶν. Ῥαχίζων : διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους
 ῤαχιστάς. ῤάχιν : ὀσφῦν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. ῤαχιστής : ὁ διατέμνων.
 ῤάχοι : αἱ μυρικίνας ῤάβδοι. ῤάχοισιν ὀρχάδος στέγης : Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς
 ποίμνης. ῤάχους : τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῤάβδους λέγουσιν. ῤαψωιδοί : τὸ δ' ἔμπροσθεν
 ἄρνωδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου αὐτοῖς ὄντος ἄρνός. ῤαψωιδὸς κύων : ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.
 ῤάψαι : συνθεῖναι. ῤαψώδημα : ψεῦσμα. ῤαψωιδία : φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.
 ῤαψωιδοί : οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ
 ῤάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῤαψωιδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν καὶ
 ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

rho 485 ῤάων : εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων. ῤέας πόντος : ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ
 εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου. ῤεδίων : ἀρμάτων. ῤέζει : θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεῦει·
 παρασκευάζει. ῤέθος : πρόσωπον· ἐρύθημα· μέρος· σπλάγχνον. ῤεῖα : ῤαδίως· εὐμαρῶς·

ἰσχυρῶς. 'Ρεῖα ζῶντες : ἀπόνως καὶ ἀμόχθως. 'Ρεῖται : ὄρη Σκυθικὰ, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ. 'Ρεῖτά : ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ρεῖτά· οὕτως Σοφοκλῆς. 'Ρεῖτων τόπος : ἱερῶν ρευμάτων. 'Ρέκος : ζῶμα· ζώνη. 'Ρελατρεία : ἀναφορά. 'Ρέμει : πειρᾷ· ὁδυνᾷ· σήπει. 'Ρέξει : ποιῆσαι· πράξει· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι. 'Ρέπει : κλίνει. 'Ρερυθμῶσθαι : ἐσχηματίσθαι· συγκεκρίσθαι. 'Ρεῦμον : βρέφος νεογνόν. 'Ρηγίνους : τοὺς δειλοὺς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου υἱός, ἐκωμῶδει τοὺς 'Ρηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. 'Ρηγίνου δειλότερος : / 'Ρῆγμα : ἡ κατὰ μήκος τοῦ τραύματος οὐλή. 'Ρηγμῖνι : αἰγιαλῶϊ.

rho 486 'Ρήγνυται : διαιρεῖται καὶ διακόπτεται. 'Ρῆμα : οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλείονων. 'Ρήνια : νῆσος πλησίον Δήλου. 'Ρῆνες : πρόβατα. 'Ρηξήνορες : ἀνδρεῖοι. 'Ρηξίφλοια : ῥήξαντα τὸν φλοῦν. 'Ρήσεις : λόγοι. 'Ρῆσις μακρά : διεξοδικὸς λόγος μακρός. 'Ρῆσις : δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὁλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· οὕτως Ἀριστοφάνης. 'Ρησεῖδιον : λεξεῖδιον. 'Ρησκοπεῖν : δημηγορεῖν. 'Ρήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος. 'Ρῆσις : τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης. 'Ρησίαρχος, ὃς ἐρέσει τὰ θέσφατα : παρ' Ἐπιχάρμῳ· ἥτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται· ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ζ' τραγωιδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. 'Ρησκόμενον : ἀντὶ τοῦ λεγόμενον. 'Ρητόν : φανερόν. 'Ρήτορα : καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης.

rho 487 'Ρητορικὴ γραφή : ἔοικε ῥητορικῇ γραφῇ καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ῆ) εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικῇ, ἡ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικῇ, ἡ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται. 'Ρητορικὴ γραφή· ἦν ἡγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἡγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικῇ γραφῇ, καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικῇ, ἡ κατ' ἐπιστάτου. 'Ρήτορες : οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει. 'Ρῆτρα : συνθήκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας. 'Ρήτρας : συνθήκας. 'Ρήτωρ : τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλευών· καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δι-

rho 488 καιοτάτου συμβουλευών, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγη· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλευών ὑμῖν ὅτι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἷους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἄφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγὼ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται 'Ρητορικὴ ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγούμενος. 'Ρήτωρ : συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτῆς, παρὰ Σοφοκλεῖ. 'Ρηχιάδαι ἢ 'Ρηχάδαι : οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες. 'Ρία : ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. 'Ριγοῖ : ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους. 'Ριζοτόμοι : φαρμακεῖς· βοτανικοί. 'Ρικνά : ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ. 'Ρικνόν : καμπύλον. 'Ρικνός : ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ. 'Ρινᾶν : ἐξαπατᾶν· οὕτως Μένανδρος. 'Ρινόν : βύρσαν· δέρμα. 'Ρίνων : ὄνομα κύριον.

rho 489 'Ρικνοῦσθαι : τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὁσφῦν Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς. 'Ρίπας : ἀνέμου συστροφῇ. 'Ριπῆς : ὁρμῆς· φορᾶς· βολῆς.

ῥιπίζεται : παρακαίεται. ῥίψασπις : δειλός. ῥινώμενος : μυκτηριζόμενος. ῥίσκος : ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον. ῥιψάδ' ἀγείρων / ῥοάς : ρεύματα. ῥόδια : μύρα. ῥοδιακὸν καὶ ῥοδιάς : εἶδος ἐκπώματος οὕτως Δίφιλος. ῥοδογούνη : γυνὴ μὲν Ὑστάπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ. ῥοδίων χρησμός : ῥόδιοι τῇ Λινδία Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἐκάστην ἡμέραν διετέλουν (ἐν) τωῖ ναωὶ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν **** ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυθάνοντο, χαλκὴν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

rho 490 ῥοδώπιδος ἀνάθημα : ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἶται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θραῖσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χαράξας ὁ Σαπφoῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ. ῥόζειν : κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ῥοθεῖ : ὀρμεῖ. ῥόθιον : ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. ῥοδωνιά : ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμῶν· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τωῖ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα. ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. ῥόθιον : τὸ μετὰ ψόφου κυμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις —κατάγου ῥοθιάζων, φησὶν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζηι σῶφρονι κόσμῳ. ῥόθῳ : ὀρμηϊ. ῥοιάς : ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ἰ ροάς· οὕτως Ἐπίλυκος.

rho 491 ῥοιβδεῖ : ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ. ῥοιβδεῖν : ὡς ἐπὶ ρεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς. ῥοΐδια : ῥοάς. ῥοιζηδόν : σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν. ῥοῖζος : ῥύμη· ἤχος. ῥοῖζος : παρ' Ὀμήρῳ θηλυκῶς Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε. ῥομβεῖν : σφενδονᾶν. ῥόμβον : κίνησιν· ἢ κύλινδρον. ῥόμβος : ὁ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες ὡς τύμπανον· οὕτως Εὐπολις. ῥοδωνιά : ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ἰωνιά, ἡ τῶν Ἴων. ῥοδοδάκτυλος : ῥοδόχρους. ῥομφαία : τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα. ῥοπαλίζει : κινεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον. ῥοπή : κλίσις. ῥόπτρον : Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδρησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει. ῥόπτρον : ῥόπαλον· ἢ παγίς· ἢ τιμωρία. ῥοῦν : τὸ ἡδυσμα· Σόλων. ῥοφήσομαι : ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν. ῥοώδης : ῥεῦμα ἔχων. ῥυάχετον : θόρυβον. ῥυάχετον : τὸν ῥέοντα ὀχετόν. ῥοιβδην : δαψιλῶς. ῥυγχάσαι : τὸ μυκτηρίσαι. ῥύγχος : τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

rho 492 ῥύδην : ὀρμήν. ῥύδην : σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος. ῥύζειν : ὑλακεῖν. ῥυζῶν : πενθῶν. ῥυθμίζει : διατυποῖ· κανονίζει· εὐθύνει. ῥυθμός : τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἀρμονία. ῥυμβονᾶν : διαρρίπτειν. ῥυπαίνω : ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης. ῥύπες : πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος. ῥύπον καὶ ῥύπους : τὰ δεχόμενα τὰς σφραγίδας· οὕτως Ἀριστοφάνης. ῥυπᾶν : μεστὰ ῥύπου εἶναι. ῥύπαπαι : ναυτικὸν ἀναφώνημα. ῥύπτει : ἀποκλύζει· σμῆχει. ῥύπτομαι : σμῆχομαι. ῥυσά : ἡ μάρανσις, ἡ γῆρας. ῥυσαί : ῥυτίδας ἔχουσαι. ῥυσήματα : τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα. ῥύσια : ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν. ῥυσίαν : τὴν τῶν τόξων τάσιν. ῥυσίοισιν : ἐλκυσταῖς. ῥυστήρας : καὶ βρυτήρας· τὰς ἡνίας.

rho 493 ῥυτά : εἶδος φιαλῶν· τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἔχουσῶν. ῥυτά : πηγᾶνα· οὕτως Κρατῖνος. ῥυτά : συνεσταλμένως· εἶδος ἐστὶ ποτηρίου Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα. ῥυτήρ : ἀπλῶς μὲν ὁ ἱμάς· κυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σωίζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὃ ἐστὶν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους. ῥυτῆρα : ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα. ῥυτῆρες : χαλινοί· ἡνία· ἱμάντες. ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς. ῥυτίς : ἀσθένεια. ῥυτίσματα : αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρηγόντων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος. ῥυφεῖν : τὸ ῥοφεῖν ἴωνες· οὕτως Ἰππώναξ. ῥύψαι : σμῆξαι. ῥωγαλέον : διεσχισμένον. ῥῶμα : ὄρμημα.

Ῥῶμα : τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην. Ῥωμαλέως : ἰσχυρῶς. Ῥώμη : ἰσχύς. Ῥῶξ : κόκκος.
Ῥῶπες : δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

rho 494 Ῥῶπος : μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ
μυροπώλης· τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν. Ῥῶπος : μηθενὸς ἄξιον.
Ῥῶπος καὶ γέλγη : ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος. Ῥῶσαι : ῥῆξις. Ῥῶσθαι : σπουδάζειν.
Ῥωστήριον : παρορμητήριον. Ῥωχμός : ῥῆγμα γῆς. Τέλος τοῦ ρ στοιχείου.

sigma 494 Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ζ . Σᾶ : περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἡ πόλις· οἶον σῶα
ἡ πόλις. Σᾶ : τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν·
καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θεουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι. Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις
ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ'· αἰεὶ φρεσὶ δαίμον'· ἀσκήσω : εἰ μικρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς
ἀνάγκης ἔσομαι μικρὸς· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω, καὶ τὴν
περιέπουσάν με τύχην οἶσω τητῇ διανοία.

sigma 495 Σαβαρίχιν : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης. Σαβέκ : ἄφεςις ἀπὸ τῆς Σύρας. Σαβοί :
Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβούς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ,
τουτέστι τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ, Βάκχους· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ
Διόνυσον φασίν· οὕτως δέ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβούς καλεῖν· Μνασέας
δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον. Σαβούς καὶ Σαβάς καὶ Σαβαζίους : τοὺς
βακχεύοντας τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ Θεῷ τοῦτο· ὑπὸ δὲ τινων ὁ Διόνυσος Σαβὸς
καλεῖται. Σαβύττης : ξυρήσεως εἶδος. Σαβάξαι : διασαλεῦσαι. Σάβυττος : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον·
ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη. Σαγγάριος : ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.
Σάγαρις : κοπὶς ἢ πέλεκυς. Σάγδας : μύρον τί. Σάγη : τὸ πλῆθος. Σάγη φερέσβιος : τὸν πρὸς
τροφῆς παρασκευὴν θύλακον. Σάγη : ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος. Σαγήνη : πλέγμα τί ἀπὸ
σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων. Σάγμα : τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

sigma 496 Σάγρα : αἰ τοῦ/ ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος. Σάγρα : ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ
παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα. Σάθων : ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως
Τηλεκλείδης. Σαθρὸν , οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν. Σαικονῆσαι : ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης.
Σαίνει : κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τητῇ οἰκείᾳ οὐραῖ. Σαίνεσθαι :
κολακεύειν. Σαίνουροι : τὰς οὐρὰς σείοντες. Σαίρει : κοσμεῖ ἢ χαίρει. Σαίρειν : οὐ σαροῦν·
μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον· καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ σάρον,
κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα. Σάκαι : ἔθνος Σκυθικόν. Σάκας : ἐπεκαλεῖτο ὁ
τραγωδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος. Σακέλλιον :
βαλάντιον. Σακεσφόροι : ὅπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι. Σακεύουσι : τὸ ὑλίζουσι παρ' Ἡροδότῳ.
Σακυφάνται : οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λινούφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

sigma 497 Σακίζειν : τὸν τρυγῶδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἡθεῖν οἶνον· οὕτως Λυκόφρων. Σακοδερμίτης :
Σοφοκλῆς Τρωῖλῳ· οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ σκῶληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ
τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα. Σάκος : ὅπλον· ἀσπίδα. Σάκτρα :
φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι· οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον. Σάκος : οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς
κ . Σακτός : ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολὺς. Σαλάβην : Σοφοκλῆς τὴν ὀπὴν. Σαλαβακχῶ : πόρνης
ὄνομα. Σάλα : φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος. Σαλακωνία : ἀλαζονεῖα· ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ
σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους. Σαλάκων :
προσποιοῦμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν. Σάλος : σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.
Σαλαμίνιος : ὁ ἐκ τῆς Σαλαμινίας καλουμένης νεῶς ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμῖνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.
Σαλάμβη : ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς. Σαλμάκιον : κοσμαρίου τί γένος. Σαλαμός :
ἀλαζών. Σαλμυδησός : αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνῳ πόντῳ.

Σαλοῦσα : φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς. Σαλπίττει : ἀντὶ τοῦ σαλπίζει. Σάμακα : Ἑρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν· ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος. Σάμαινα : πλοῖα σάμια ὅσιν ἐμφερεῖς τὰς πρῶρας ἔχοντα. Σαμακιν : κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις. Σάμβαλα : ὑποδήματα. Σαμβύκη : εἶδος ὄργανου μουσικοῦ. Σαμιακὸν τρόπον : Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰσαμیان ἐπισκώπτων μιννύω/ ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρῶρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ Σάμιος. Σαμικόν : ἀντὶ τοῦ Σάμιον. Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστίν,) ὡς πολυγράμματος : Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίους εὐρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίους ἐπὶ ἄρχοντος

Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὃ ἐστὶ πλοῖον δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν νόμισμα εἶναι. Σαμφόρας : ἵππος χαρακτηρὰ ἔχων ἐνκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος. Σανδαλοθήκην : οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν. Σάνδυξ : χρῶμα κόκκινον. Σανίδα : τὸ δεσμοτικὸν ξύλον. Σανίδα : τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. Σαννίονον : τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν. Σανίς : καὶ ἐν ἧ τὸς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ἧ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ δεδήλωται. Σανναν : τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος. Σάξας : ἀντὶ τοῦ ἀμάξας· οὕτως Εὐπολις. Σαπέρδης : ἰχθὺς ὁ κορακῖνος. Σαπρόν : οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὐπολις.

Σάπαι : ἔθνος Θράκιον. Σάραβον : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά. Σαράβαρα : ἐσθῆς Περσικὴ· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. Σαβαρίχη : γυναικὸς αἰδοῖον. Σάραπισ : χιτῶν Περσικὸς μεσόλευκος. Σάραφιν : ἐμπρηστάς· ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας. Σαργάναισι : δεσμοῖς. Σαρδαναπάλους : ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγενῆσθαι Καλλισθένης, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδaráξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδειμεν ἡμέρηι μιῇ· ἔσθιε, πίνε, ὅχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστῶς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῳι ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. Σαρδάζων : μετὰ πικρίας γελῶν. Σαρδόνιος γέλως : παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελῶντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἐβδομήκοντα

ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθουον, γελῶντας ἔνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοὶ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι μετὰ ἀνοίας· καὶ φασὶν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας· ἴδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχον τὰς χεῖρας, ὅφ' ὧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν· τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σιμωνίδης δὲ τοῦ σιαλον τον Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καταλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σειληνὸς δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσσάμενους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς

σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνουν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὥς καὶ Ὀδυσσεύα φησὶν Ὅμηρος· —μείδησε δὲ διὸς Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις· —ἡ δ' ἐγέλασσε Χεῖλειςιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν Ἰάνθη. Σαρείσας : τὰς τῶν χειλῶν σάρκας. Σάρητον : βαρβαρικός χιτῶν. Σάρρισα : εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. Σαρκάζων : μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

sigma 502

Σαρπηδῶν : μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. Σαρπηδῶν ἀκτὴ : ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην· καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὤκεανῳ, ἐν ἧ αἱ Γοργόνες. Σαρωνία : Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζίνι Σαρωνικοῦ πελάγους. Σάσσειν : καθοπλίζειν. Σάτραι : σατράπαι. Σασσέτω : καθοπλιζέτω παρὰ τὴν σάγην. Σάτραι : Αἰθιοπῶν γένος. Σατράπης : ἀρχηγός· στρατηγός. Σατυρικά δράματα : πλείονα ἢν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυνον πρὸς διάχυσιν. Σάτυρος : χορευτής. Σαῦλον : τρυφερόν. Σαυλοῦσθαι : θρῦπτεσθαι· ἀβρύνεσθαι. Σαύνιον : ἀκόντιον βαρβαρικόν. Σαυρωτήρσιν : τοῖς στύραξιν· τοῖς ὅπισθε τῶν δοράτων. Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ : Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλία Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνας ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ· τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν, Οἷ γλώσσης

sigma 503

τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος Νῦν δὲ χρόνῳ προέχους', ὡς φθόνος οὐχ ἔπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὥς παρὰ Φιλῆμονι· λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς. Σάφα : σαφῶς· φανερώς. Σαφήνισον : σαφέστερον λέγε. Σαφής : ἀντὶ τοῦ σαφοῦς. Σβέσαι : παῦσαι. Σέβας : τιμὴ· ἔκπληξις. Σεβίζει : σέβεται. Σεβαστός : προσκυνητός. Σέδας : καθέδρας. Σέες : οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσιν· σέας· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σεῖεις : διασεῖεις· συκοφαντεῖς. Σεῖν : τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ' ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σειραφόρον ἵππον : *** Σεμνά : τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσυχίου καὶ καταστύγνου. Σειραῖς : λεπτοῖς ἱμάσιν. Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα : σει-

sigma 504

ρὴν ζῶον ἐστὶ κηροποιόν, μελίσση παραπλήσιον. Σειρῆνας : γυναικας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν. Σειρῆνες : αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σειρίδες : αἱ σειραῖ. Σειρῆνα : σεῖριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετός τε ὅτε ἐστὶν ὁ Σεῖριος· ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ἱ γράφεται, σερῆνα. Σέρρειον τεῖχος : καὶ Σέρριον· ὀνόματα χωρίων. Σεῖριος : κυρίως τὸν τοῦ κυνός· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας. Σειροί : αἱ ἐπαύλεις. Σείρωσις : δέσμευσις· καὶ σειρᾶν, τὸ δεσμεῖν. Σεῖσαι : τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἄλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λωῖστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσαν-

sigma 505

τες Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον· ἤτιον χρήματ'· ἡπεῖλουν· πάλιν Ἐσυκοφάντουν. Σεισάχθεια : χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν· ἣν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθηναῖσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήταις· ἀποδόντας δὲ οἰονεῖ τὸ ἄχθος ἀποσεῖσασθαι· ὥς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος. Σελαγεῖν : φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος. Σέλας : πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών. Σελατοῦλαν : δαΐδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν. Σελάχια : τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὡτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἴτα ζωτοκεῖ· τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Εὐπολις.

Σελήνας : Ἰσιδος τῆς λαμπηδόνης· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος. Σελήνη : πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ σεληνίς· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀρεστήρ· καὶ βοῦς καλεῖται. Σελάχιον : ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πλην βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον· λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

sigma 506 Σελίδες : τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν. Σέλινον : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σελίνου στέφανος : πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων. Σελευκίς : ὄρνεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον. Σελλασία : τόπος τῆς Λακωνικῆς. Σελμών : σανίδων. Σεμναὶ θεαί : κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἑρινύες· ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς. Σεμναὶ θεαί : οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἑρινύας. Σεμνομυθοῦσιν : ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. Σεμνόν : ἐπὶ τοῦ ἀξιοματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδεῖαι· —οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας καὶ ἐν Ἱππολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἔνδοξον· Πῶς οὐ σὺ σεμνήν δαίμον' οὐ προσεννέπεις· καὶ τὸ μέγα. Σεμνόν : μέγα· ἔνδοξον· ἀξιοματικόν, ὑπερήφανον. Σεμνυνόμενος : κομπάζων. Σεπτὰ : θαυμαστά. Σέρειφον : τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν· καὶ χρησμός αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

sigma 507 Σέρφοι : οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες οὓς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνόν τι μακρὸν κώνωπι ἐμπερὲς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ, στέρφονους φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας. Σέσακται : ἔσταλται. Σεσάχθαι : καθωπλίσθαι. Σεσέλλισαι : μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστής· καὶ ἀλαζών, ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. Σεσήκασμαι : οἶον ὡς βόσκημα. Σεσημασμένω : ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. Σέσηρεν : κέχηνε· διήνοιγεν. Σεσηρέναι : καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκήσει. Σεσοβημένος : ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος· τεταραγμένος. Σεσωρευμένον : βεβαρημένον. Σέσωται καὶ σεσωμένος : οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ ς· καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ ς· κεκλειμένον· πεπρημένον. Σεύθης : εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

sigma 508 Σέφθησαν : καὶ οἱ τραγικοί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀντεσεβάσθησαν. Σέων : σητῶν· οὕτως Ἑρμιππος. Σηγάνιοι πυροί : οἱ τῷ ἔαρὶ σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέγονται. Σηκίδες : τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκίς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμειῖον φυλάττουσα. Σηκιννίς : Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κάρδαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστόξενος ἐν α' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. Σηκοί : αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώζειν. Σηκός : ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος τάφος. Σηκός : τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Σηκός : σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρώϊον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην ἐξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἶδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται·

sigma 509 αἱ δὲ μορία· ὅσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτρια· οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἢ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζημία. Σήλεκτος : χαμαιδικαστής. Σημαῖαι : σίγνα· προτομαί. Σημαίνει : ἐπιτάττει. Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν : τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὥσπερ οἱ σαλπικταί· οὕτως Μένανδρος. Σημαίνειν : τὸ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν. Σημάντορες : ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες. Σήμαντρα : σφραγίδας. Σημασία : φανέρωσις διὰ σάλπιγγος. Σήματα : τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. Σήμαχος : δῆμος Ἀντιοχίδος. Σημεῖα : μίλια. Σημεῖα : οὕτως λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖον : τὴν σφραγίδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι. Σήραγγες : αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις ἐκρήξεις· οἷονεὶ φλέβες τινὲς οὔσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σφραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος. Σηράγγειον : χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

sigma 510

Σηράγγειον : τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· καὶ ἥρωϊον ἐν αὐτῷ. Σήραγξ : χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα. Σῆρες : ἔθνος ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ τὰ ἐκ μετάρης ὕφασμένα λέγεται. Σήσαμον : μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περιιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἔστι δὲ ὅτε τὴν σηςάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελεῖ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σηςάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον. Σησαμῆν : περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος· ἡ δὲ χρήσις ἐτέρως. Σησαμοῦσι : πλακοῦσιν. Σθένελος : τραγωδίας ποιητής· ἐκωμωδεῖτο δὲ, ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος. Σθεναρός : ἰσχυρός. Σθένει : δύναται. Σθένης : ἰσχυρός· κάρτερος. Σιγηλός : ἄφωνος· σιγηρός. Σίγειον : πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου. Σιγύνους : τὰ δόρατα.

sigma 511

Σιδίῳ : κόκκῳ ῥόαξ. Σικάριοι : ληιστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῇ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. Σικελίζεις : τὸ ἀτηρεῦεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ· οἱ δὲ πονηρεύεσθαι. (Σίκλος : ὀβολοὶ εἴκοσι.) Σικελὸς ὁμφακίζεται : ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι. Σίκερα : σκευαστὸν πόμα. Σίκιννις : Σατυρική· ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστοξένος α' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. Σίκλος : καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυνάμενος ὁκτῶ ὀβολοὺς Ἀττικούς· οὕτως Σοφοκλῆς. Σικύαν : τὴν τῶν ἱατρῶν· οὕτως Εὐβουλος. Σικυῶν : ἀρρενικῶς Ξενοφῶν. Σικχός : σκώπτης. Σικχός : ὁ μικρόσοιτος. Σιλλαίνει : μυλλαίνει· διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει. Σιληνοί : οἱ Σάτυροι· Εὐπολις. Σιληπορδεῖν : τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἡ ἄγαν τρυφή.

sigma 512

Σιλλοῦν : τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἀρχιππος. Σίλφιον : πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σιμαίθα : Μεγαρική· ἐταίρα. Σίμβλοι : θῆκαι τῶν μελισσῶν. Σιμικίνθιον : φακιόλιον· ἢ σουδάριον. Σιμόν : ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σιμός : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς τῶν Ἀλευάδων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι τῷ Μακεδόνι. Σίμυλος : Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ καὶ Σωκράτῃ. Σίμων : ὄνομα κύριον. Σινάμωρος : ἐν τῷ α, οὐχὶ σινόμεωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκωρος. Σινδοί : Σκυθικὸν γένος. Σινδονίτης χιτῶν : λινόυς. Σίνδρων : πονηρός. Σίνεσθαι : βλάπτεσθαι. Σινιάσαι : σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· πειρᾶσαι. Σίνος : βλάβη. Σινοῦται : βλάπτεται. Σίντης : βλαπτικός. Σινωπῆσαι : τοῦτο πεποιῆται παρὰ τὴν ἐταίραν

sigma 513

Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς ἔφη. Σινώπη : ἐταίρα ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Σιπύα : σιτηρὸν ἀγγεῖον· ὡς Λυσίας τε καὶ Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης. Σιραῖον : τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν. Σιρῆνες : αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σίριον : τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον· Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα Σίρια. Σιροῖς : ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα. Σιρομάστης : σκεῦος τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. Σισάριον : χρυσοῦν κοσμαρίῳ ὅμοιον. Σίσυβοι : κροσσοί· ἱμάντες. Σισύρα : βαίτη· τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐκ κωδίων συρρεραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σισύρα : ἱμάτιον τραχύ· περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος. Σίτου δίκη : ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνη τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγη

πρὸς αὐτόν, καὶ ἀπαιτῇ τὴν προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

sigma 514 Σιταρχία : ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις. Σιτηρέσιον : τὸ διδόμενον τοῖς εἰς τροφήν. Σιτηρέσιον : ἐν τῷ ε· οὐ σιτηρόσιον. Σιτίσεων : τροφῶν· δαπανῶν. Σιτοδεία : λιμός· ἔνδεια. Σῖτος : καλεῖται σῖτος καὶ ἡ διδομένη πρόσδοσις εἰς τροφήν ταῖς γυναῖξιν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὥς ἐστι μαθεῖν κακὰ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος. Σῖτος : πᾶς ὁ σιτικός καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἡροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. Σίτου : τροφῆς. Σίτου ἐκβολή : Θουκυδίδης ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ σπέρματα. Σιτούμενος : ἐσθίων. Σιτοφύλακες : ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθῇσεται καὶ τὰ ἄλφιστα· καὶ οἱ ἄρτοι· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλοι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἅστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἅστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ. Σίττυβα : δερμάτια. Σιτώνης : ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

sigma 515 Σίφλος : μῶμος. Σιφλώσειεν : μέμψειεν· ἐκφαιλίσειεν. Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν : ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβῶν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν. Σιωκόμος : νεωκόρος· Εὐπολις. Σκαβωνίδαι : δῆμος Λεοντίδος. Σκάζει : χωλεύει. Σκαιαῖ : τῇ ἀριστεραῖ. Σκαιεμβατεῖν : τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν. Σκαιός : ἀριστερός· ἄφωνος· κακός. Σκαιότης : μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη. Σκαίροντες : χορεύοντες· σκαρίζοντες. Σκαλαθύρματα : σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης. Σκαληνός : ἄνισος. Σκάλλοντες : σκάπτοντες. Σκάλμη : Θρακία μάχαιρα. Σκαλμοί : τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν. Σκαλος : ὃν ἡμεῖς σπάλακα. Σκάλωψ : ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις Κρατῖνος. Σκαμανδριαίους : ποταμιαίους. Σκαμβωνίδαι : δῆμος τῆς Λεοντίδος.

sigma 516 Σκανδάληθρα : καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· —σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπ' ὧν· Κρατῖνος. Σκάνδιξ λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί. Σκαπανέα : λέγουσιν, οὐ σκαφανέα. Σκαπάνη : σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον. Σκαπέρδα : παιδιὰ τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ. Σκαρδαμύττει : πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει. Σκάρκη : ἀργύρια Θραικιστί. Σκατοφάγος : ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός. Σκάφας : ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις, ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος. Σκαφεῖον : ἡ νῦν λεγομένη ἄμμη· ἐν ἣ σκάπτουσιν. Σκάφιον : τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ὃ καταχέονται αἱ γυναῖκες· ἔχει γὰρ τι ἐμφορὲς πρὸς τὸ σκάφος, ὃ ἐστὶν εἶδος τι πλοίου.

sigma 517 Σκαφηφορεῖν : τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων λειτουργία. Σκαφηφόροι : Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησὶν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρου Ἀθήνησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια. Σκαφίδας : οὐ σκάφας τὰ σκεύη. Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα· Ἀριστοφάνης. Σκάφιον ἀποκεκαρμένην : καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κείροντα. Σκάφιον : ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης. Σκάφιον : κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σκεδάζει : σκορπίζει. Σκεδαστήν : τὸν μεριστήν.

sigma 518

Σκεθρόν : ἀκριβές. Σκελετεύεσθαι : ζηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης. Σκελλόμενα : ἀφαναινόμενα. Σκέπαρνον : ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ παρ' Ὀμήρῳ. Σκέρβορε : λοίδορε. Σκευοθήκη : τόπος τίς ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκευή τῶν δημοσίων τριηρῶν. Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου· ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον. Σκεῦος : τὸ αἰδοῖον. Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον : τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφίκοilon ξύλον· οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη. Σκευωρία : κατασκευή· ἐπιβουλὴ· βλάβη. Σκέψομαι : θεωρήσω. Σκηνή : ἡ οἰκία καὶ καταγωγὴ· ὡς Ἀσιαγενὴ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος. Σκηνὴν δὲ ἦν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδῖαν· ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον. Σκηνίτης : Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ· Πυθόδωρον γὰρ

sigma 519 τὸν σκηνίτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι· μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὀνίων. Σκηπάνιον : σκῆπτρον. Σκίπων : ῥόπαλον· παρὸ καὶ σκαπάνιον. Σκῆπτεται : προφασίζεται. Σκηπτόμενος : ἐπεριδόμενος· στηριζόμενος. Σκηπτόμενος : ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων. Σκηπτός : κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος. Σκῆπτρον : βασιλικὴ ῥάβδος. Σκηπτοῦχος : βασιλεύς. Σκῆψις : πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή. Σκῆψις : πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ· ἥς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους. Σκῆψις : πρόφασις· καὶ ἦν δίκη τίς οἷον ὑπωμοσία καὶ παραγραφὴ· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως εἰσελθὼν ἀμφοτέρ' αὐτὸν ἐπιδείξω. Σκιαγράφος : ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Σκιάδειων : καρουχιῶν. Σκίαθος : νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας· ἥς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Σκιάποδες : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὀμονοίας· ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησίν·

sigma 520 ὑπὲρ δὲ τοῦτον Σκιάποδες, οἱ τοὺς τε πόδας οἷον χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμη ἡῖ, ὕπτιοι ἀναπесόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσίν. Σκιάποδες : Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἀρχιππος. Σκιάς : ἀναδενδράς· σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον. Σκιάς καὶ σκιάδειον : ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὐπολις. Σκιδνάμενος : σκορπιζόμενος. Σκιμαλίσαι : καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως. Σκιμβάζειν : χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σκίμπους : κράββατος ἢ σκάμνος. Σκινδακίσαι : τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς. Σκινδάλαμοι : τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες. Σκινδαλεύειν : ἀνασταυροῦν. Σκίνδαρον : προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι ἀκολάστως, σκινδακίσαι. Σκίοεντα : σύσκια. Σκιραφία : τὰ κυβία· ἢ δι' ὅτι σκιραφές ἐστὶν τὸ

sigma 521 ὄργανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιδάφου τινὸς κυβευτοῦ· ὃς πρῶτος εὐρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιδάδος Ἀθηναῖς ἱερῷ ἔπαιζον οἱ κυβευταί. Σκιδάφιον : κυβευτήριον. Σκιδάφια : τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκιρῷ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος. Σκιδρόν : Σκιδρὰ ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφορίων· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθηνῆσιν, ὡς τὸ Σκιδρόν σκιάδειόν ἐστιν· μεθ' οὗ φερομένου ἐξ ἀκροπόλεως εἷς τινα τόπον καλούμενον Σκιδρόν πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηναῖς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι· σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηναῖν δὲ Σκιδάδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι· ἦν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκληῆσθαι· Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος. Σκίρον : τόπος Ἀθηνῆσιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζον-

sigma 522 το· καὶ Σκιδάδος Ἀθηναῖς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκιδρὰ· οὕτω Φερεκράτης. Σκιδρός : ἑορτὴ τις ἀγομένη τῇ Ἀθηναῖ, ὅτι σκιάδειον ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια· οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασίν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηναῖν· ἦν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανάηει

ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον· ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος· οἱ δὲ φασὶν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα. Σκιροφορία : ὄνομα ἑορτῆς. Σκιροφοριῶν : μὴν Ἀθηναίων ἰβ'· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. Σκιτών : ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκράτης. Σκιωρίται : λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν. Σκληραύχενας : ἀκαμπεῖς. Σκληῖφρον : τὸν κατεσκληρότα καὶ ἀγεννῆ τὴν ἰδέαν. Σκληῖφρος : ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκῶς· ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Σκνίψ : ζῶον κωνωπῶδες. Σκνίψ ἐκ χώρας : ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδόντων ἢ

sigma 523 παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον. Σκόθης : διάβολος. Σκοῖδος : ταμίας τις καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα· διὸ περ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει. Σκολιόν : ἢ παροίνιος ὡδή· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὡδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὲ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστοξένος καὶ Φίλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες, ἡῖδον γνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα· ἢ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. Σκόλοψ : ξύλον ὁξὺ καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Σκολύθρια : ὑποπόδια. Σκόλυθρον : σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον. Σκομβρίζει : γογγύζει. Σκομβρίσαι : παρὰ Ἰόβα ἐν β' φθορᾷ λέξεως, παιδιᾷς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἥτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. Σκόνθυλλε : τονθόρυζε.

sigma 524 Σκόνυζαν : καὶ χωρὶς τοῦ ς κόνυζαν λέγουσι· Φερεκράτης· Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω δύο. Σκοπέλωι : ὑψηλῷ τόπῳ. Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν· καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης. Σκοπία : ὑψηλὸς τόπος. Σκοπιάζων : σκοπῶν· ἀποβλέπων. Σκοπιωροῦνται : φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου. Σκοπόν : τύπον· ὃ στοιχοῦσιν καὶ ἀκολουθοῦσιν. Σκοπός : σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὐπολις. Σκοπός : κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος· καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω. Σκορακίζειν : εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ χλευάζει. Σκορακίζειν : οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι. Σκορακίζονται : ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας. Σκορακισμός : ὕβρις· προπηλακισμός. Σκορδινᾶσθαι : τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμαῖσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

sigma 525 Σκοτοδιναῖ : σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφει· ὃ ἐστὶν ἰλιγγία. Σκοτομήνη : νύξ ἀσέληνος. Σκότος καὶ σκότον : ἑκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας. Σκυβαλίζεται : ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται. Σκυθικαί : εἶδος τι ὑποδήματος εἰσὶν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ'· Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. Σκυθρός : αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ' ἄγροϊκος, ἐργάτης, σκυθρὸς, πικρὸς, Φειδωλός. Σκυῖλα : τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνηρημένα. Σκυθαίνας : Σκυθίδας· Ἀλεξίς. Σκυῖλα : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης. Σκυλόδεψος : ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος. Σκύμνος : σκύλαξ λέοντος. Σκυρθάνια : τοὺς ἐφήβους οἱ Λάκωνες. Σκυρίαν δίκην : οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκυῖρον ἀποδημεῖν. Σκυτάλαι : στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. Σκυτάλη : βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον. Σκυτάλη : ἐπιστολή Λακωνική· ἣν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατ-

sigma 526 εἶχον οἱ Ἑφοροὶ τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον· καὶ ὅποτε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον· καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιεῖλιπτεν· καὶ ἀνεγίνωσκεν οὕτως τὰ

γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή· Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι· καὶ τὸ μὲν ἐνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μῖβ. Σκύτη· δέρματα· Ἀριστοφάνης. Σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης καὶ βυρσοδέψης. Σκυτός· πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεὺς. Σκυτοτόμος· σκυτεὺς· λωροτόμος. Σκύφος· ποτήριον.

sigma 527 Σκώληξ· τὸ πρὸς τῇ γῇ οἶδημα τῆς θαλάσσης· οἶον τὸ προσαράσσον κύμα. Σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον. Σκώπτει· παίζει. Σκῶρ· τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σκώπευμα· σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός· οὕτως Αἰσχύλος. Σμήνος· πλῆθος μελισσῶν. Σμήρινθοι· σπάρτα· σχοινία λεπτά. Σμικρόν· καὶ χωρὶς τοῦ ς λέγεται. Σμικυθίων· ὄνομα κύριον. Σμιλεύματα· **** Σμινύην· σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην. Σμοκορδοῦν· συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν. Σμύξα· καῦσαι. Σμυχόμενος· καιόμενος· ἀναλίσκόμενος. Σμώδιγγες· μώλωπες. Σμώδιξ· μώλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα. Σμώχειν· σπουδῇ ἐνεργεῖν. Σοβάδες· διώκουσαι πόρναι. Σοβαρός· οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός. Σοβαρός· λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης· ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρὸς

sigma 528 λέγουσι γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνομα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προῖεναι· χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί. Σοβεῖ· διώκει· κομπάζει. Σόλοι· πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλοι· οἱ μὲν Κύπριος πόλις· οἱ δὲ Κιλικίας. Σόλον· δίσκον. Σορός· μνημα· θήκη. Σούνιον· δῆμος Λεοντίδος. Σορέλλη· σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σοφίαν· κοινόν· ἀπάτην· μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην· τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν. Σόφισμα· μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὕρημα πᾶν· οὕτως Φερεκράτης. Σοφιστής· ἀπατεών· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὃ ἐστὶ λόγους ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. Σοφιστής· πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

sigma 529 Σπάδων· εὐνοῦχος. Σπαδών· ὀξυτόνως τὸ σπάσμα. Σπαθᾶν· Μένανδρος Μισουμένωι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Σπαθᾶν· εἰκὴ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως. Σπάθημα φρενῶν· τὸν ἄγαν φρόνιμον. Σπαθίδα· τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπαθῶσι· σκορπίζουσιν. Σπαίρει· ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν. Σπάλαυθρον· σκάλαυθρον. Σπάνις· ἔνδεια. Σπανίαν· σπάνιν. Σπαργανώματα· αἱ πρῶται φασκία καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων. Σπαργῶσα· ἀνθοῦσα ἢ σπαρattoμένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινός. Σπαργῶσιν· ὀρεκτικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν. Σπάρνον· σπάνιον· οὕτως Πλάτων. Σπάρτα· σχοινία. Σπαρτοπώλιον· ὡς ἡμεῖς καὶ Μένανδρος· —σπαρτόπωλις ὁμογραῦς. Σπαρτωλός· πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς ἢ Σπαρτωλός. Σπατάγγαι· ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

sigma 530 Σπεῖρα· ἡ συστροφή καὶ τὸ ἄθροισμα· οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύθωι. Σπεῖραι· πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεών. Σπειρηδόν· παραπεπλεγμένως. Σπένδεται· θύεται· ἢ θυμιᾷ· ἢ φιλιοῦται. Σπένδομαι· θύομαι· ἢ θεῶι ἀνατίθεμαι. Σπένδοντας· θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους. Σπερματίαν· τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρατῖνος. Σπερμολόγος· εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. Σπερμολόγος· λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ

σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος. Σπεύδειν : οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν. Σπερχνός : τραχύς. Σπερχόμενος : ἐπειγόμενος. Σπήλυγξ : σπήλαιον.

sigma 531 Σπιθαμή : τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον. Σπιθαμήν : οἶον χρόνου στιγμὴν. Σπιθαμή : τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος. Σπιλάδες : αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. Σπίλος : μiasμός· ῥύπος. Σπινός : διὰ τοῦ ἐνὸς ν λέγουσιν Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Σπλήνιον : οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλήνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου. Σποδοῦν : τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σποδιοῦσιν : ἐν σποδῶϊ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων. Σπολάς : δερμάτιον ἐφαπτῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ μάχας χρήσιμον. Σπονδεῖα : ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσιν. Σπονδή : οἶνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίας. Σπονδόφοροι : οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς, σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας. Σποράδα γῆς : κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς. Σποράδην : διεσπαρμένως ὥδε κακεῖσε.

sigma 532 Σπόρθυνγες : αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες. Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα : Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίῳ· —τίνι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἀλεξίς. Σπουδαίως : σοφῶς. Σπουδαρχιάσας : ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. Σπουδὴν ποιεῖσθαι : τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Σπυρθίζειν : τὸ ἀνασκιρτᾶν ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπυρίζειν : σφαδάζειν· σφύζειν. Σπυρίς : κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον. Σποράδες νῆσοι : ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ· εἰσὶ δὲ δέκα. Στάδια καὶ σταδίους : ἐκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον στάδια εἴρηκεν ἐν ζ'. ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια μέλλων ἰέναι. Στάδιον : ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ λεγομένου μιλίου· ἐπτὰ γὰρ ἡμισυ στάδια ποιοῦσι

sigma 533 μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴστασθαι καὶ ἀκίνητίζειν· Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλλον· ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινήσει τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιώντο. Σταθεῖς : ὅφ' ἐτέρου· στάς δὲ, ἅφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα καὶ στάσα, ἀνάλογον. Σταθερόν : μόνιμον· στάσιμον. Σταθερόν : ὁξύ· ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὁξύτητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγρότερον τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι. Σταθερόν : ὁξύ· ἰσχυρόν ἢ θερμόν· τὸ διὰ τὴν ὁξύτητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρῳ· μή πως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται, ἢ δὴ καλουμένη σταθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἢ σταθερά, ὁξεῖα οὕσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλλον ἐγκαῇ, ὁξὺν εἰθῶσι λέγειν· σημαίνει δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ ἐφ' ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος· —θέρεος σταθεροῖο· τινὲς

sigma 534 καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· —σταθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Στατερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Στάθμη : τὸ σπαρτίον. Σταθεῦσαι : Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει σὺ) τῆς χορδῆς τὸ μέλι· τὰς σηπίας στάθευε· τοὔτέστιν ἡσυχῇ τῷ πυρὶ χλίσαινε. Σταθμός : οὐ τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατάλυσις. Σταθμούς :

Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιάγονας· οἷον τοῖς φλειοῖς. Σταθμῶν : τῶν παραστάδων τῆς θύρας. Σταθμώμενον : δοκιμάζοντα. Σταλαγμόν : ὡς ἡμεῖς Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμόν εἰρήνης ἔνα. Στάλικας : πασσάλους. Σταμνία : τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα. Στατήρ : τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγιον· καὶ τὸ ζύγιον. Σταμνίονες : τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

sigma 535 Σταυροί : τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. Στάς : ἄνευ τοῦ ι ὁ Ἀττικὸς λέγει· ὁ δὲ Ἴων σταῖς. Στασιασμόν : τὴν στάσιν· Μένανδρος. Στάσις : οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Στασιώτης : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησὶν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι· τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν. Στατήρα : καὶ ἐπὶ τῆς ὀλκῆς λέγουσι καὶ τὸν σταθμόν ἀπλῶς. Στατήρ : βάρβαρον οἶοντι τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά. Σταφυλήν : τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα· οὕτως Νικοφῶν. Σταφυλοβολεῖον : οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον εἶναι, ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῶϊ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλήν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ

sigma 536 λέγουσιν σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου. Στέατα : ἄλευρα. Στεγανόμιον : ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν. Στεγανώτερον : στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέστερον· στερέμνιον. Στεγανόν : πυκνόν· σφιγκτόν. Στεγναί : στερεαί. Στεγόμενα : κρυπτόμενα. Στεῖβοντες : πατοῦντες. Στειλάμενοι : στείλαντες. Στειλάμενος : εὐσταλὺς ἐπελθών. Στείλασθαι : ὀδεῦσαι· πλεῦσαι. Στείχειν : πορεύεσθαι. Στείχοντες : πορευόμενοι. Στελεόν : τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Στέμμα : στεφάνη· πλήρωμα. Στέμφυλον : τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο. Στένει : στενάζει. Στενολεσχία : λεπτολογία. Στενόπρωκτος : ἄπυγος. Στενωπός : στενωρύμη διόδων. Στεργέτω : οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων. Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι : ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.

sigma 537 Στερέμνιον : στερεόν· ἰσχυρόν. Στερίφη : στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μὴδὲ τίκτουσα. Στερκτικόν : τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές. Στέριφος : στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. Στερίφοις : στερεοῖς ἢ πικροῖς. Στέρνοις : στήθεσιν. Στερνοτύπτης : ὁ τὸ στήθος τύπτων· καὶ στερνοτυπτόμενος. [Στερκτικόν : τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.] Στεροπή : ἀστραπή, ἢ λαμπηδών. Στερτοι : στερροί· πεπιλημένοι. Στλεγγίς : ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος Ἀριστοφάνης Γήρα· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος· καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. Στερρός : στερεός· ἰσχυρός. Στεφάνη : ὄρους ἐξοχή. Στεφάνη : προκόσμημα γυναικεῖον. Στεφανηφόρος : Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφανηφόρου ἡρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ

sigma 538 μῆποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρώων ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀθίδος. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας : ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δημοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησὶν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μνὰς ἐστεφανώσατε. Στήλας : θεμελίους. Στηλιτεύσας : δημοσιεύσας. Στημον : ὁξὺ ἢ τραχύ. Στήνια : ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος. Στήριγμα : τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ δίκρουν· οὕτως Νικόστρατος. Στιβάδες : τραπέζαι ἢ στρωμαῖ. Στιβαρόν : ἰσχυρόν. Στιβαί : χαμαικοῖτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ράβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. Στίγματα : πληγαί· στρώματα ἢ ποικίλματα. Στιγμήν : ὡς ἡμεῖς, τὸ

ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος. Στιγών : ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίοις. Στίλβη : λύχνω τί ἐοικός· Ἑρμιππος Θεοῖς —ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ Ὠνησόμαι λύχνον τιν' ἢ στίλβην. Στίλην : τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηζίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην. Στίμην καὶ στίμιν : ὅτινες στίβην· Ἀντιφάνης

sigma 539 Παροιμιαζομένων· Στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους. Στίξαι : τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον. Στιλπνόν : λαμπρόν· στίλβον. Στιρακη : ἡ ὁδός. Στιριεύς : δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία. Στίφος : τάξις πολεμική· ἢ φάλαγξ· συστροφὴ πλῆθος συστάσεων. Στιφρόν : τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δὲ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν. Στίχος : τάξις. [Στοιχειοῦσιν : διατυποῦσιν.] Στλεγγίδοποιός : ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας· ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται. Στοαί : τὰ ταμιεῖα· παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς. Στοάν : καὶ σὺν τῷ ι στοιάν ἐκατέρως λέγουσιν. Στοιβήν : ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ διακόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὐπολῖς. Στοιχεῖον : ἐκάλουν τὴν ναυτῶν σκιάν, ἥτις τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο. Στοιχεῖον : ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαίωι. Στοιχειοῦσιν : διατυποῦσιν. Στοιχομυθεῖν ἐφέξῃς λέγειν.

sigma 540 Στοιχεῖωσις : ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἢ πρώτη μάθησις, ἥτοι διάταξις. Στοῖχος : στίχος· καὶ περιστοίχους ἐλαίας εἶρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους, ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· Ἦπου κατὰ στοίχους κεκράζονται τι βαρβαριστί. Στόλον : τὰ πλοῖα· Ἄλεξις. Στόλοκρον : κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμμένον. Στολήν : μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολήν καὶ ἔκπεψιν· λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς. Στόλοκρον : καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας. Στόμαχος : λαιμός. Στόμις ἵππος : ἀπειθὴς καὶ βίαιος ὃν τινες ἄστομον. Στόμφακα : τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι. Στόμωμα : τὸ ὀξύνον τὸν σίδηρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν μαχαίρων. Στοναχας : στεναγμούς. Στονόεσσα : στεναγμὸν ἔχουσα. Στόνος : στεναγμός. Στορέσαι : στρῶσαι. Στόρθυγξ : τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

sigma 541 Στράβαξ : ὄνομα κύριον. Στράγγα : Μένανδρος Θησαυρωῖ· Ἄσιτος ἐπτά μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων. Στραγγαλᾶν : εἶρηκέν που Μένανδρος. Στραγγαλίδες : τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στραγγαλιῶδες : διεστραμμένον. Στραγγίς : σταγών. Στραγγεύει : διαβάλλει· οὐκ εὐθὺς πορεύεται· ὥσπερ νεάζει· καὶ χρονίζει· ῥαθυμεῖ. Στραγός : ἀναιδής· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος. Στραγώτερος : ἀναιδέστερος. Στρατήγημα : σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κατόρθωσις. Στρατηγίς : ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης. Στρατιά ἐν τοῖς ἐπωνύμοις : Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ· τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατιά· εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς, ὅτε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκῶς νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα·

sigma 542 χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας· καὶ ὅτ' ἂν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπώνυμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Στρατιά : τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἑνὸς ἑπαρχον τάγμα. Στρατεία : ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη. Στρατηγιά : ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος. Στρατηγοί : οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Στρατιάν : συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Στράτιος : Ἄρης καὶ Ζεὺς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στράτιον, τὸ μέγα καὶ σοβαρόν. Στρατοπεδευσάμενοι : ἀπληκεύσαντες. Στρατόπεδον ἐποίησαντο : ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. Στρατός : τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Στρατοφάνη : τὴν

κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σικυωνίῳ· Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδα ἕνα· καὶ αἰεὶ οὕτως λέγει. Στρεβλούμενος : δεσμούμενος· μαστιζόμενος.

sigma 543 Στρεβλόν : τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὐπολῖς, Στρέμμα : ἡ τοῦ στρογγύλου ἔλκους οὐλή. Στρεπτά : ψέλια. Στρεπτοὺς : πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. Στρέφος : δέρμα· βύρσα. Στρέψα : πόλις τῆς Θρακίης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Στρεψαῖους : Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος : ὁ μὴ ἀπλοῦς ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων. Στρήνον : οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Στριφνός : σφιγκτός· στερεός. Στροβεῖ : ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ. Στρόβιλος : καμπύλος. Στρόβιλοι : καὶ οἱ κοιλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες· καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχησέως καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός. Στροβῆσαι : συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαῖλαψ· Στρόβιλος ἐν ὅσῳ συστρέφεται· καὶ ὁ καρπὸς τῆς πιτύος καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

sigma 544 Στρομβῆσαι : συστρέψαι. Στρόμβος : ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. Στρομβιχίδης : ὄνομα κύριον. Στρούθης : σατράπης τις βασιλικὸς ἦν. Στρουθίζων : τρίζων. Στρουθός : ὁ λελοβημένος. Στρομφίδες : νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἥλιδος κείμεναι. Στροφάλιγγι : τῇ συστροφῇ. Στροφαῖος : ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας. Στροφάς : ἀντιλογίας. Στρόφιον : τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης· Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Στροφιοπανοῦργος : τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος. Στρωματίτης : ἐν ᾧ ἑαυτοῖς στρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος. Στρωτήρ : τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, στρωτήρας ἔλεγον. Στρυφόν : στρυφνόν· σκληρόν. Στῦμη : νῆσος ἄποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων. Στρωτήρ : λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα

sigma 545 τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτήρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτήρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον. Στυγεῖ : μισεῖ ἢ φοβεῖται. Στυρακίζειν : κεντρίζειν. Στυγερωῖ : μισητῶι ἢ φοβουμένῳ. Στυγητός : μισητός. Στύξ : κρήνη ἐν Ἄδου, ὄρκος θεῶν. Στυππεῖον : ἡ στιππεῖον· λίνου εἶδος. Στύραξ : ὁ σαυρωτήρ καλούμενος· ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται. Στύραξ : τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν· καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. Στυφελίζαι : σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι. Στωῖδιον : καὶ στοῖδιον λέγουσιν. Στωμύλος : λάλος· πολύκομπος· πιθανολόγος· εὐτράπελος· ἔφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεῶν· κόλαξ. Συβαριτικάς : καὶ Συβαρικάς· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς· πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρίται.

sigma 546 Συβαριτικοὶ λόγοι : οἱ Αἰσώπειοι. Συβήνη : ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδὲν, ἀλλὰ συβήνην λάβε. Συβώτης : χοιροβοσκός. Συβριται : δῆμος Ἐρεχθίδος. Συγγαληττος : δῆμος Κεκροπίδος. Συγγραφῆς : ἄνδρες ἡρῶντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθεξόντας τῆς τῶν υ' ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ' ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Συγγραφικῶς : στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς περὶ ψυχῆς. Συγχεῖ : ἀφανίζει· συμμιγνύει. Συγχυθεῖς : συνταραχθεῖς. Σύγκεισθε : ὁμονοεῖτε. Συγκλύδων : συμμίκτων· ἐπηλύδων· παρεισάκτων. Συγκαρύγαι : συνταράξαι. Συγκεκορδημένα : συγκεκυφότα· συνεστηκότα. Σύγκρισις : ὁμοίωσις. Συγκομιδή : ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. Συγκριτικῶς : ὁμοίως. Συγκροτεῖ : συνάγει· αὔξει· συνιστᾷ· καὶ συνδεῖ· πρὸς ἀρμονίαν ἄγει.

sigma 547 Συγκρούειν : συναθροίζειν. Συγκυκῶν : συνταράσσων. Συγκυροῦντα : διαφέροντα· συνεγγίζοντα. Συηνία : καὶ ὑηνία· ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκράτει καὶ συνηεῖν, Πλάτων ὁ

φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδες τί ποιεῖν. Συκάμινα : τὰ μόρα· Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον Τὸ πρόσωπον· τὰ δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν. Συκίδα : συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος. Συκίνη μάχαιρα : συκοφαντία. Σύκινον : ἀσθενές. Σῦκον ἔφ' Ἑρμηῖ : τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τωῖ βουλομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φανέν σῦκον Ἑρμηῖ ἐτίθεσαν· οἱ δὲ πάρνοπες ἦρον. Συκάζειν : συκοφαντεῖν. Σῦκον αἰτεῖν : κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἦκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκώρους δοῦναι. Συκοφαντεῖν : τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκληῖσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὁπῶς

sigma 548 οὖν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθημόνως οὕτως προσαγορευθῆναι. Σύλαι : αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει. Σύλας : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ᾧσιν Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τωῖ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον. Συλλήβδην : συλλαβῶν· ἀθρόως. Συλλήπτορα : βοηθόν. Συλλογῆς : ὄνομα ἀρχῆς. Σύλλογος : ἄθροισις. Συμβαίνοντα : συμφωνοῦντα. Συμβαλεῖν : νοῆσαι· διακρίναι· συγκρίναι. Σύμβασις : φιλία· συντυχία· καταλλαγή· σύμμιξις. Συμβατήριοι : εἰρηνικοί· φιλικοί. Συμβιβασεῖ : εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος. Συμβιβάζων : συλλαλῶν· διδάσκων. Συμβιβῶ : διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω. Σύμβολα : σημεῖα· μέτρα· οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. Σύμβολα : τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις

sigma 549 θέμεναι τάττουσι τοῖς πολίταις ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια· πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης. Συμβόλαια : τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος. Συμβολοκοπῶν : σύμβολον, ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταί, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἴτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. Σύμβολον : οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα. Σύμβουλοι : συνωμόται. Συμβούλους : τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν. Συμβραβεύσω : συνδιοικήσω. Συμμορία : σύνταγμα ἢ φρατρία. Συμμορία : Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου· οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν , α' καὶ ζ' ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας κ' ναῦς εἰσὶν, ξ' σώματα ἐκάστην ἔχουσιν· Ὑπερίδης δὲ ἐν τωῖ πρὸς Πολύευκτον φησὶν· εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη ἑ' ἄνδρες· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ' ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ

sigma 550 Ὑπερίδης ἑ'· ἐν γὰρ τωῖ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν ε' καὶ ζ' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλiskon, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδεν Δημοσθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς τ' τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποῖητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· συμμορεῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. Συμπαίστορα : συμπαίζοντα. Συμπαρομαρτῶν : συνακολουθῶν. Συμπεπηγός : συνειρημένον· συνεστραμμένον. Συμπλάττεται : ψεύδεται. Σύμπτωμα : συμβεβηκός. Συμφέρεται : συναρμόττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ. Σύμφημι : συναινῶ. Συμφορά : ἀτυχία· κακῶν συντυχία. Συμφορῆσαι : συναγαγεῖν. Συμφράδμονες : σύμβουλοι. Συμφυλετῶν : ὁμοεθνῶν· συγγενῶν. Συμφυοῦς : συγγενοῦς.

- sigma 551 Συμφύρεται : συμμίγνυται· συνανακράται· συμμιαίνεται. Σύμψηφα : σύμφωνα. Συμψισθείς : βλαβείς· τρωθείς. Συναγεύρων : συνάπτων· συνάγων. Συναγηγευμένοι : συνηγμένοι. Συναγορεύειν : συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν. Συνάδων : ἀρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν. Σύναιμος : ἀδελφός. Συναιρόμενος : συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν. Σύναιχμος : ὁ σύμμαχος. Συναλίσας : συνάξας· ἀθροίσας. Συναλισθείσης : συναχθείσης. Συνανέσχον : συνανέτεινον. Συναπηρτημένος : πεπληρωμένος. Συναραμένου : συνεργήσαντος. Συναρτήσαντες : συνάψαντες. Συναυλία : συμφωνία. Συνάφεια : σύζευξις. Σύνδειπνα : τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι. Συγγραφεῖς : εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὅποτε δύοι πλήθος τι αἰρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν
- sigma 552 εἶχοντο· καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξευγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκήσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ', οἱ τότε αἰρεθέντες· ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων. Σύνδικοι : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἑλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυκοῦργος φησὶν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκους ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ' οὖν ἀρχὴ τις ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι. Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι : ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαι τι πειρωμένων. Συνδούμενος : συνδεδεμένος. Σύνδρομος : σύμφωνος. Συνδυάσω : συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω. Συνεδεῖσθαι : συγκαθῆσθαι. Συνέθει : συνέτρεχεν. Συνέδριον : καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν. Συνέλκειν τὰς ὁφρὺς : ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντιφάνης. Συνέφηβος : ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβέυσας·
- sigma 553 τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἥλεῖοι μὲν σκύθας καλοῦσιν· Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῇ ἡβῃ, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἐξήσδεκα ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι. Συνεχῶς : οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὐπολῖς. Συνειλεγμένα : συνηγμένα. Συνειλόχασιν : συνήθροισαν. Συνείπετο : συνηκολούθει. Συνειρημένον : συνεστραμμένον. Συνεῖρει : συνάπτει. Συνεῖρκτο : συνεφυλάττετο· συνεδέδετο. Συνεισέφηρσεν : συνεισήνεγκεν. Συνεκδοχικῶς : συλληπτικῶς. Συνεκόμισαν : συνήγαγον. Συνεκτικώτατα : κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· διακρατοῦντα. Συνεκύρηνεν : συνέτυχεν. Συνελόντι φράσαι : συντόμως εἰπεῖν. Συνελόχησεν : συνήθροισεν. Συνέμπορος : συνοδοιπóρος. Συνενηνεγμένοι : συνελθόντες. Συνέπεσε γενέσθαι : ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.
- sigma 554 Συνερανίζεται : συνεισφέρεται. Συνερέσθαι : συνερωτᾶν. Συνέριθος : συνεργός· συνυφαίνουσα. Συνεστιᾶται : συναριστᾶ. Συνευνέτης : σύγκοιτος. Συνεύνιον : σύγκοιτον. Συνερχόμενος : ἄρρωστων ἢ κρατούμενος. Συνεψήσθη : συνελεπτύνθη. Συνήγορος : προστάτης· ὑπὲρ τινων λέγων. Συνήγοροι : οὐ μόνον οἱ τοῖς ιδιώταις συναγορεύοντες· ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν. Συνήγοροι : εἰκόασιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι· συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί. Συνήδομαι : συγχαίρω. Συνήεσαν : συνήλθον. Συνήκμαζεν : συνηύζανεν. Συνήλασεν : συνεχώρησεν· συνεδίωξεν. Συνήμονας : συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἥσθαι, ἴν' ἢ, συνέδρους ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἴν' ἢ, συναγωνιστὰς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεις : καὶ ἐταίρους καὶ ὁμοήθεις. Συνήορος : συνηρμοσμένη· συνήθης. Συνήρτυες : συνήρμοττες. Συνησθέντες : συγχαρέντες. Συνησθῶσιν : συγχαρῶσιν. Σύνθακος : σύνθρονος.
- sigma 555 Σύνθημα : συνθήκη· σύσσημον· λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθυμοι : συμπεῖθεσθαι· οὕτως Ἐπίχαρμος. Συνήμι : συνιῶ· νοῶ. Συνιστορεῖ : σύνοιδεν.

Συνίστωρ : συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδώς ἐπὶ πράγματι. Συνιστᾶ : ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.
Συγκεκορδυλημένα : κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή. Σύγκλητος ἐκκλησία : τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν
ἔξωθεν καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεΐξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη
ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου. Συγκόψαι : ἐπὶ τοῦ πληγαῖς
αἰκίσασθαι· οὕτως Μεταγένης. Συνοίσει : συνενέγκη. Συνοῖσον : συμφέρον. Συνοικήσεται :
συναναιρεθήσεται. Συνουσία : τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. Συνουσιασμός : συμμιξία. Σύνταξις :
β' πραγμάτων ἔνωσης καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. Σύνταξις : ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη
οἴκησις· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν

sigma 556 αὐτὴν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις,
ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος καὶ
'Υπερίδης δὲ φησὶ· σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν.
Συντελής : χρήσιμος. Συντελεῖς : ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς
ἐλέγοντο. Συντελεῖς : οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.
Συντέρμων : πλησιόχωρος. Συντετάσθαι : διατετάσθαι. Σύντευξις : συντυχία. Συντεύζομαι :
συντύχω. Συντιμηθῆναι : τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὦνια, συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω
Δημοσθένης. Συντροχάσαι : καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν. Σὺν τῷ κυνὶ
καὶ τὸν ἱμάντα : *** Συντυχεῖν : οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν. Συντύχημα :
συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Συνωδὰ : σύμφωνα. Συνωθούμενος : συνερχόμενος.
Συνωμοσία : ἡ μεθ' ὅρκου φιλία.

sigma 557 Συνωρίς : συζυγία· δυάς. Συοβοιωτοί : σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλοι Βοιωτοί. Συοβαύβαλοι : ἐν
οἷς οἱ σύες εὐνάζονται. Συοφορβία : ἀγέλη χοίρων. Συρακοσία τράπεζα : ἡ πολυτελής· ἐδόκουν
γὰρ οἱ Σικελιώται ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων. Συρβάβυττα : καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς
Ἀριστοφάνης. Συρβηνεύς : ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἡ πένης· διὰ τὸ τὰς
αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς (ἔχειν) καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ σῶδης· ἀπὸ
τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου. Σύργαστρος : ὑφορβός· ἐργάτης. Συρμαία : τὸ καθαρτικὸν δι'
ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος. Συρμαίαν βλέπων : ἀντὶ
τοῦ ναυτιῶν. Σύριγγος : αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης. Σύρφαξ : ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.
Σύρφα : συρφετός· ὄλεφος. Συρφετός : ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη
κόπρος καὶ φρυγανώδης. Σύροι πρὸς Φοίνικας : ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ
ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

sigma 558 Συσκευάζει : λόγῳ ἐπιβουλεύει. Συσπειραθέντες : συστραφέντες. Συσσεισμός : λαῖλαψ·
συστροφή ἀνέμου. Συσσιτία : τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ
φιλίτια· ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγή. Συσσίτιον : εὐωχία· ἄριστον. Συστομώτερον σκάφης :
τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ
τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ
ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ
ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσιν ἀπειλεῖν σκάφης. Συστρέμματα : στασιαστῶν
πλῆθος. Σῦς : ὅς τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑηνίαν
κωμωδοῦντες. Συφεός : τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται. Συχναῖς : συνεχέσιν. Συχνόν : πολὺ·
πυκνόν.

sigma 559 Συώδης : ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου. Σφαγεῖον : τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν
σφαζομένων ἱερείων δέχονται· περισπᾶται ἢ δευτέρα συλλαβή. Σφαγὰς : τὰς κατακλείδας·
Θουκυδίδης καὶ τοὺς οἰστοὺς (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγὰς.) Σφαδάζειν : θράσσειν· δυσθανατεῖν·
ματαίως σπᾶσθαι· χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς στενάζειν. Σφαδάζοντες : σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.
Σφαδάζουσα : πανουργεύουσα. Σφαιρωτήρ : σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες : διασπώντες· πηδώντες· ύποτρέμοντες. Σφακελισμός : παραπληξία.
Σφακελισμός : ή σήψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός· λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός· σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σήψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Σφαλεῖς : ἀποτυχόν. Σφάραγον : ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου. Σφᾶς : ἑαυτοῦς, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

sigma 560 Σφενδαμίνους : τοὺς σκληροὺς Ἀριστοφάνης. Σφενδόνη : ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφραγίδος. Σφενδόνη : τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου βολήν. Σφενδονᾶσθαι : ἀπορρίπτεσθαι. Σφέτερα : τὰ ἑαυτῶν. Σφετερίζεται : λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται. Σφέτερον : τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον. Σφετέρω : τῷ ἑαυτῶν. Σφήκες : οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες. Σφηκῶδεις : οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν. Σφήκες καὶ σφηκιαί : τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὅξυ συνηγμένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης. Σφηκῶσαι : τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος. Σφήλαι : πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι. Σφηνούμενος : στρεβλούμενος· βασανιζόμενος. Σφήττιοι : δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους νόμους. Σφιν : αὐτοῖς. Σφίγκτας : Κρατῖνος τοὺς κιναιδῶδεις καὶ μαλθακοὺς. Σφιγανόν : πολεμικόν. Σφίσιν : αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

sigma 561 Σφραγιδονυχαργοκομῆται : ἐν τοῖς δακτυλίοις σφραγίδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος. Σφριγῶν : νεάζων· αὔξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν· ἀκμάζων· ἀνθῶν. Σφοδρίας : στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν· φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας. Σφυγμός : φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας Σφύζει : ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται. Σφυρά : τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. Σφυρήλατος : σφύραις ἐληλαμένος. Σφῶν : αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας. Σχάδοντας : τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἄπτερον ἄπουν. Σχαλίσαι : θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Σχαστηρία : ἡ ἄφεις. Σχάσον : κατάπαυσον· μετάβαλε. Σχεδιάζει : ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. Σχεδιάζειν : ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. Σχεδιασθεῖς : παραχρήμα ῥηθεῖς. Σχέδιοι : εὐτελεῖς. Σχέδιον : ἐκ τοῦ ἐτοίμου. Σχεδόν : πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.

sigma 562 Σχελίδες : τὰ πλευριαῖα κρέα. Σχέσις : ὁρμή· συνάφεια. Σχετικῶς : οἰκειωτικῶς. Σχελιάζει : δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ. Σχέτλιος : ὀδυνηρὸς· χαλεπὸς· ἀγνώμων· ἀτυχῆς· δεινοπαθῆς· ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀπεχθής. Σχηματιζόμενος : προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος. Σχήσειν : ἀνθέξειν. Σχήσεσθαι : ἐπισχεθῆσεσθαι. Σχήσουσιν : σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφέξουσιν. Σχοίητε : νομίσοιτε· ἢ ὑπολάβοιτε. Σχιστὸς ὁδός : ἡ μιξοδία. Σχίζα : ἡ λαμπάς. Σχιζίας : ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος. Σχιστὸς χιτῶν : κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος. Σχῖνον : τὴν σκίλλαν, ἐν ἣ διαμασῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἔνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ σχινίζεσθαι. Σχοινίον μεμιλωμένον : εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλοῦντες, συνήλαυτον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. Σχοίνισμα : μέτρου μέρος· κληρουχία. Σχοῖνος : μέτρον γεωμετρικόν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν. Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν : οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

sigma 563 Σχολαῖον : ἀργόν· διατρίβειν ποιοῦμενον· καὶ σχολαιότερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης. Σχολή : οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις (εὐμουσία) καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἢ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυίας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῇ) ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Σχόλια : σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρμηνεῖαι. Σχόμενος : κατασχών ἢ κατασχεθεῖς. Σχών : κατασχών. Σῶ : μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδη· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι. Σωκεῖν : ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν. Σῶμα : πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ δὲ τοῦ ζώντος δέμας λέγεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Σωμάτια : τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων. Σωρηδόν : ὁμοῦ. Σωρεΐα : πλῆθος. Σωρός : συναγωγή.

sigma 564 Σῶστρα : σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα. Σωτάδεια : τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα. Σωτήρ Ζεὺς : ὁ ἐλευθέριος. Σωτέος : σωθῆναι ἄξιος. Σωφρονισταί : ἄρχοντες τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει μὲν ὁ δῆμος· ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμὴν.

tau 564 (10*) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ τ. Τά : ταῦτα. Ταβερνεΐα : καπηλεΐα· πανδοκεΐα. Τάγηνον : τοῦτο Ἰώνων τινες τήγανον λέγουσιν. Ταγηνίας : πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος. Τάγυρι : τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν· Εὐπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς. Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος : τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαν-

tau 565 τευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει : κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἑλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν : λεγόμενον τί ἦν· Τηλεκλείδης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν. Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν : ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποιοῦν. Τὰ ἐν ποσίν : τὰ παρόντα ἐν μέσῳ. Τὰ ἐπίχειρα : τὰ ἐπιχειρήματα. Ταινίαι : ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. Ταινιοῦντος : στεφανοῦντος. Τακερόν : ἐφθόν· τετηκός. Τακτικῶς : στρατιωτικῶς. Τᾶλλα καὶ φιλώμεθα : λεγόμενον τί· οἷον τᾶλλα καὶ φίλοι ὦμεν. Τάλαντα : τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἰστάμενα.

tau 566 Ταλανίζει : θρηνεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ. Ταλαντεύει : σταθμίζει. Τάλαντον : πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνονμενον Δημοσθένους φησὶ πεντήκοντα τάλαντα· ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης· Ἄλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθῆσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν· —χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα· τρίτον σημαίνονμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα· καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ κρήσις· καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ, ἔβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ· καὶ τὸ ἔβδομον ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· καὶ ὅλως οὕτινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἐπτὰ· ἂν δὲ ἕνατον, ὀκτώ· συναριθμουμένου δὴλον ὅτι καὶ τοῦ ἡμισυ· φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμνια, τὴν μίαν ἡμισυ μνᾶν.

tau 567 Ταλαντουμένην : ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σειέσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σειεῖν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. Ταλάντῳσις : στῆσις· στάθμησις. Τάλαρος : καλαθίσκος· κόφινος. Τάλας : ἄθλιος. Ταλάσης : ὑπομείνης. Ταλασίαν : ἐριουργίαν. Ταλάσιον : ἐριουργίον. Ταλασιουργία : ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. Ταλασίφρονα : ὑπομονητικόν. Ταλαίπαθες : ταλαίπωρον. Τάλεσιν : ἀναλώμασιν. Ταλαπείριον : οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν. Τάλιδος : τῆς μελλογάμου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ταμίαι : ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε

καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος. Ταμίαι : ἔφοροι· φύλακες ταμιοῦχοι διοικηταί. Ταμίαι : ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίους ἣν οἱ ταμίαι

tau 568 δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δὲ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπόλις. Ταμειῖον : κοιτῶνα. Ταμιεύεται : διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει. Ταμιευόμενον : φυλάττοντα. Ταμίης : δεσποίνης. Τάμισος : πυτία. Ταναῦφῃ : λεπτοῦφῃ. Ταμύναι : πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τηῖ χώρᾳ τηῖ Ἑρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες. Τᾶν : ἑταῖρε, ἡ σύ. Τανύπεπλος : ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ. Τανύποδας : ταχείας. Τανύμηκες : τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. Τανύπτερος : παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα. Τάξαι : τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων. Τάξασθαι : ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον. Ταξίαρχος : ἡγεμὼν στρατοπεδάρχης. Τάπητες : ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

tau 569 Ταονθαρίζειν : τρέμειν. Τὰ πολλὰ : ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ταπὶ κοσκίνωι : λεγόμενον ποῖον· τάληθῃ πάντα. Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει : παροιμία· ἐν ἀκμῇ γὰρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως Πατρόκλου· Αἴαντος Νεοπτολέμου. Ταραντῖνον : λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος. Ταραντῖναι βαφαί : παρὰ Ἀχαιοῖ· οἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου. Ταρβεῖ : φοβεῖται. Ταρβεῖ : καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος. Ταριχεύειν· ταριχεύσειν : ὥσπερ οἱ τὰ ὅα τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. Ταριχεύει : τήκει· ξηραίνει. Ταρροί : τάλαιοι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· καὶ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως. Ταρσοί : τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις. Τάρπη : κόφινος.

tau 570 Ταρσός : ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Τάρρωμα : τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τάρταρος : ὁ κατώτερος τοῦ Ἅδου τόπος. Τάρταρον : τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς. Ταρτημόριον : δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον. Ταρτησία μύραινα : ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων. Τάσις : ἔκτασις· καὶ δρόμος. Ταντάλου τάλαντα : πλούσιος ὁ Φρυγὴς Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τηῖ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· (Τὰ) Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. Τὰ Σαμίων ὑποπεύεις : αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιζαν τηῖ καλουμένῃ Σαμητῇ, ἣ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιζαν. Τὰ τῶν φόρων κρεῖττω : παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἡδίκησαν.

tau 571 Ταυρέας : ὄνομα κύριον. Ταῦρον : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ταυροπόλον : τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἀνδρῳ· ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαῖς, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλληται, ἰδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δὲ ἐν Ἀνδρῳ ἐξήλατο. Ταυροφάγον : τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσας βοῦς ἐδίδοδο· ἢ τὸν ὠμηστὴν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τούνομα Ἀριστοφάνης. Ταυτάζειν : στραγγεῦσθαι· ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· ὅτε δὲ

φροντίζειν. Ταῦτα πράσσω φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν : Κρατῖνος ὦραις ἢ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων. Ταύτη : τούτου ἔνεκεν ἢ οὕτως. Ταυτοπεῖν : ταυτολογεῖν. Ταυτότητος : ἀπαραλλάκτου φύσεως. Τάφος : καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. Ταφρεῦσαι : διορύξαι· περισκάψαι.

tau 572 Τάφος : τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. Τάχα : ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης. Τάχα : ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν. Τάχας : τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ταχύ : ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. Ταχυβάμονας ὄρκους : Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἐτέρῳ τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιорκήσαντες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος (γὰρ) ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος. Ταχυναυτεῖ : ταχέως πλεῖ. Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες : ἐπισεύοντες τὴν κεφαλὴν· ὃ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι. Τέγγει : βρέχει· μαλάττει. Τέγγεσθαι : εἴκειν· ἐνδιδόναι. Τέγξω : βρέξω. Τεγχθέντων : ἀντὶ τοῦ εἰζάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγκτος Πολιτείας β'· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας. Τέγος : στέγη ἢ ὑπερώον· δωμάτιον· οἰκεῖα προσνοεῖν. Τεθηγμένον : ἡκονημένον. Τεθηλότα : θάλλοντα.

tau 573 Τεθημμένον : συγκεχυμένον· τετυφλωμένον. Τέθηπα : καταπέπληγμα. Τεθηπότες : ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες. Τέθμια : νόμος. Τέθνασο : προστακτικόν. Τενθεία : γαστριμαργία πολλή. Τεθολωμένος : καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἢ καρδία. Τέθριππον : ἐκ δ' ἵππων ἄρμα. Τεθυκῶς : εὐχαριστήσας. Τεθυμμένος : ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος. Τεθυωμένοι : τεθυμιαμένοι· εὐώδεις. Τέθωται : τεθοίνηται. Τεικτούς : χρηστούς. Τείρει : καταπονεῖ. Τειχήρεις : τετειχισμένους. Τέκεα : τέκνα. Τεκμήριον : ἀληθινὸν σημεῖον. Τέκμωρ : τέλος· μόρον· θάνατον. Τέκος : τέκνον. Τεκταινόμενος : κατασκευάζων. Τεκτήνατο : κατεσκεύασεν. Τέκτων : κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.

tau 574 Τελαμών : ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ) τῆς ἀσπίδος. Τελέθει : γίνεται. Τελέθουσι : γίνονται· θάλλουσιν. Τέλλει : ἐπιτέλλει· ποιεῖ. Τελενικίσαι : ἐν Σεριφίοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἶκος, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις Τελενίκειος ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων. Τέλεον : καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι. Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν. Τελεσθῆναι : τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν. Τελεσφόρος : τέλειος μάντις· ἐγγαστρίμυθος. Τελετή : θυσία μυστηριώδης. Τελευτῆσαι : τελέσαι. Τελθεῖν : ἐν ὥδῃ τέρπειν. Τελισκόμενος : τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν. Τέλμα : τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. Τέλματα : τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία. Τέλος : ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πολυτελες, τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρασ, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

tau 575 Τελμισεῖς : οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι, κατέχοντες ξ' στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ἧ ἑμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν· διὸ καὶ τερασκόπον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν. Τελοῦντα : τεταγμένον. Τελχῖνες : πονηροὶ δαίμονες· φθονεροὶ· βάσκανοι. Τελχιταίνει : ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ. Τεμένη : ναοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. Τέμνειν : πείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι. Τέμνουσι φάρμακον : τιμῶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς. Τέμπη : τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὁρῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι· στενότατα διεκβολαί. Τέμπλα : ἐπίσημα. Τενάγη : διάβροχοι· κάθυγροι· τόποι· πηλῶδεις· πελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Τέναρος : κακοῦργος· συκοφάντης. Τενέδιος ἄνθρωπος : Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενό-

μενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυῖας ὡς πειρῶντα αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἐκατέρους κατεπόντωσεν ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῇ κατηγοροῦσιν ὅπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπλημένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις. Τενέδιος ξυνήγορος· ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερῖνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει ἐμφερῇ· ἢ ὅτι βασιλεὺς τίς νόμον θεὸς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὼ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἐνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης,

δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυῖας, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας. Τενθεύς· ὁ Πενθεύς· παρ' Ἑκαταίῳ. Τένθης· λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεῖα. Τενέδιος πέλεκυς· ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῇ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἵστασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παῖειν. Ταινία· ζῶναι. Τένθης· ὁ γαστρίμαργος. Τένοντας· τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα. Τέρας· παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον. Τεράστια· σημεῖα θαύματα. Τεραΐζεις· ἀντὶ τοῦ τερατεύη· οὕτως Πλάτων. Τέραμνον· ἀπαλόν· ἐψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων. Τεράμων καὶ ἀτεράμων· καὶ τεράμον τὸ ἐψανόν· λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ τῆς Ἀρεθούσης ἐν Χαλκίδι. Τερμέρια· τὰ μεγάλα· Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄγκραι τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλήστευεν ὁρμώμενος.

Τερατία· ψευδολογία. Τερατία· ψευδολογίαι· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες. Τερατοσκόπος· μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός. Τερατώδη· παράδοξα. Τέρεν· ἀπαλόν. Τερετίζομεν· τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν. Τερετίσματα· ὠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἔκλυτα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον· τρυπάνιον. Τερηδών· σκώληξ ξυλοτρώκτης οἰκῶν ἐν ξύλῳ. Τερθρεία· ἡ λεπτολογία· ἔστιν γὰρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δὲ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἰστωῖ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν· σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. Τέρμα· τέλος· ὅρος ἢ καμπτήρ.

Τερματίζεται· τελειοῖ. Τέρπεσθον· τέρπονται δυικῶ. Τέρμινθος· ἐμφερὲς λινῷ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασὶν Ἀθηναῖς ὁρμιάς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον. Τερπικέραυνος· ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος. Τερπωλήν· τέρψιν. Τερποτράμις· ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τηλεκλείδης. Τεταρτημόριον· τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ τουτέστι χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει· τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοὶ εἰσιν. Τετάφατε· ἐθάψατε. Τετελεσμένον· μεμιασμένον. Τέτευκται· κατεσκεύασται. Τέτηκα· ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. Τέτλαθι· ὑπόμεινον. Τετληκώς· ὑπομείνας. Τετραβάμων· τετράπους· Τετράδι γέγονας· ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι· Φιλόχορος δὲ αὐτήν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν

ταύτηι εἰς θεοὺς μεταστάντι. Τερμέρια κακά : περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται ὡς
ἔχρωντο οἱ τύραννοι δεσποτηρίῳ· τὸ δὲ

tau 580

χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ
ληϊζομένων δυσάλωτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. Τεταμένον φῶς εὐθὺ οἶον κίονα : τὸ
οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δ' αὖ
διήκων ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρόν
τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα. Τετρακόσιοι : οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν
κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίους, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως.
Τετρακτὺς : οἱ τέσσαρες ἡγοῦν ἢ τετράς. Τετραρχία : τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας·
ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τέτταρσιν· Θετταλιῶτιν· Φθιώτιν·
Πελασιῶτιν· Ἑστιαῶτιν· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ
Πύρρου διηρῆσθαι φησὶν εἰς τέτταρας μοῖρας τὴν Θετταλίαν· εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης
τὴν τετραρχίαν. Τετραχίζειν : οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

tau 581

Τετρίγει : ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. Τετριγυῖα : τρίζουσα. Τετρηχυῖα : τεταραγμένη.
Τετρυπημένη ψήφος : τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ καυλίσκον ἔχουσιν, αἱ μὲν ἦσαν
τετρυπημέναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς
κρινομένους. Τετρυπημένη : ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ ἀυλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν
ἡμισεῖαι τετρυπημέναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις· οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν
εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ
πλήρη, φανεράς ὅρᾳν τοῖς ἀντιδίκους, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας λαμβάνωσιν.
Τετρώσθαι : καταπεπονηθῆναι. Τετρυχωμένος : κεκακωμένος. Τετρωβολίζων : τὸ δικαστικὸν
τετρώβολον λαμβάνων· ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ. Τέτρωρον : τέθριππον ἡγουν
τετράϊππον. Τετταράκοντα : κληρωτὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς
δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν· τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας
τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν. Τεττιγοφόροι : οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς
σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης

tau 582

α'· καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.
Τετύκοντο : παρεσκευάζοντο. Τέτυκται : κατεσκευάσται. Τετυρευμένον : συγκείμενον· πεπηγός.
Τετύφωμαι : ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ
τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων
πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· Πάμπαν δ'
ἐτύφως, ἐκ δ' ἔλετο φρένας Τετυφῶσθαι : μεμνημένοι. Τετύχηκεν : οἶον συμβέβηκεν· τέτευχεν
δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἑτέροις, βάρβαρον. Τευθίδες :
σηπίαι. Τευκτῆρι : ποιητῇ· κατασκευαστῇ. Τευκτόν : χειροποίητον. Τευμησία : περὶ τῆς
Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς ἱστορήκασιν, καθάπερ Ἀριστόδημος·
ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον
τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας Κέφαλον δὲ

tau 583

φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὥς
ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν
τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν λίθους γενέσθαι τόν
τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασιν δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου. Τεῦξαι :
κατασκευάσαι. Τευτάζειν : πραγματεύεσθαι ἢ σκευαρεῖσθαι· ἢ στραγεύεσθαι καὶ πολὺ
διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· Λυκόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ
φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τί πράττειν
ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων

τευτασθαι· Πλάτων Ξάνταις· Ἦν δὴ θόρυβος τευτάζοντων· ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατετριφότι· γράφεται καὶ τεταυτακότι· Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκράτης· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολιτείας

tau 584 ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν. Τευταται : μηχανᾶται. Τεύχεα : ὅπλα· σκεύη. Τεύχοντες : κατασκευάζοντες. Τευτάζων : τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν. Τεῦχος : οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον. Τέφραν : καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἴρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι. Τεφρώσας : ἐμπρήσας· σποδώσας. Τεχνηθέντος : δημιουργηθέντος. Τέως : ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρίν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦτον ἕως. Τῇ : ταύτῃ ἢ δέξει. Τῇδε : ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε. Τῇ δ' ἔνι : ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν. Τήβεννα : ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν τύραννοι. Τηθαλλαδοῦς : γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθι τεθραμμένος. Τηθαλλαδοῦς : ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν. Τήθει : ὄστρεα. Τῇ ἀληθείᾳ σφραγίζεται : ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται. Τήθῃ : μάμμη· ἢ πατὴρ ἢ μητὴρ μήτηρ. Τηθίς : θεία· πατὴρ ἢ μητὴρ ἀδελφή. Τηκεδόνι : τῇ φθίσει. Τηλαυγές : λίαν λαμπρόν.

tau 585 Τηλαύγημα : ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ. Τηλεδαπός : μακρὰν ἀφεστηκώς. Τηλεκλειτοί : ἄγαν ἔνδοξοι. Τηλεφάνης : αὐλητῆς· ὄνομα κύριον. Τηλεφανής : μακρόθεν φαινομένη. Τηλία : πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκειται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. Τηλικοῦτος : ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος. Τήλοθι καὶ τήλοσε : πόρρω· μακρὰν. Τηλυγέτης : μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. Τημελές : ἐπιμελές. Τημελής : ἐπιμελής· σπουδαῖος. Τημελῆσαι : ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι. Τημελήσαντες : θλίψαντες. Τημελούμενον : ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον. Τῇ μὲν : ὅπου μὲν· ἢ ἐν μέρει. Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην : ἢ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσάιος. Τηνάλλως : μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεσι τηνάλλως ἔχων· ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

tau 586 Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι : παροιμία. Τήνελλα : τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος. Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον : παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν. Τηνια : ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται. Τηνικαῦτα : τότε. Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα : τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χεῖλωνα εἶπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἔλοιτο γάμον. Τὴν λεοντὴν ἐνδύου : ἴσον τῷ γενναίῳ. Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν : βοηλάτης ἐκ κώμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἴστατο, Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ τότε τὸν θεὸν εὖχου, ὅτ' αὐτὸς τί ποιῆς μὴ μέντοι γε μάτην εὖχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη. Τηροῦ : φυλάττου. Τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται : οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον. Τητᾶσθαι : στερίσκεσθαι.

tau 587 Τῆνος : μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Τήτει : σπάνει. Τῆτες : τούτῳ τῷ ἔτει· ἐπ' ἔτος. Τητινοί : πυροὶ οἱ τετράμηνοι· οὓς Ἴωνες σητανίους καλοῦσιν. Τήτθῃ : μαμμή. Τητώμενον : στερισκόμενον. Τιάρα : κόσμος ἐπικεφάλιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουσαν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην· καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρῃ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ι'· τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν ὡς διάφορον. Τίβιοι : ἔθνος Λεύκων ἐν Φράτερσιν· τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς. Τιαγγάβαρι : τὸ

κιννάβαρι· Διοκλῆς. Τιγόνιον : ἐπὶ νηπίου τίθεται. Τί δέ : τί δή· καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δή. Τί
δῆτα ἔχων στρέφη : ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις. Τί δῆτά σοι : τί σοι.

tau 588

Τί ἐστὶν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο·
Θεόπομπος ἐν λα' δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ
Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθαι αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν
ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπισχνόμενοι Πύδναν· οἱ δὲ
πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς
Πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον. Τί ζειν : τί
λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τιθασεύει : ἡμεροῖ· πραῦνει. Τιθασόν : ἡμερον. Τιθράσιος : δῆμος
Αἰγιῆδος. Τιθαιβώσσειν : τιθασεύειν. Τιθέντες : ποιοῦντες. Τιθήνας : τροφούς. Τιθνούμενος :
τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός. Τίθησι : ποιεῖ. Τιθύμαλλον : πόα πικρά. Τιθωνόν : τὸν γέροντα·
Ἀριστοφάνης ἄνδρα Τιθωνὸν ταραττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν. Τιθωνοῦ γῆρας : ἐπὶ τῶν
πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς, ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας
ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Τί ἱκανόν : τί ὄφελος.

tau 589

Τικτικόν : τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀριστοφάνης. Τίλλειν : διαβάλλειν.
Τιλωσσαῖον : ὅρος ἔστι, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος. Τιμαγόρας : οὗτος
πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ
ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ
θάλασσαν ἐν φορεῖῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'
τοῦτον οὖν ἀνείλον Ἀθηναῖοι. Τοῦψον : ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται· ὥσπερ τὸ, Παρήλθον εἰς τὰ
σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν. Τί μαθών : τί βουλόμενος. Τιμαῖος : ὁ πολλῆς
τιμῆς· οὕτως Διοκλῆς. Τιμαλφούμενος : τιμὴν εὐρηκώς. Τιμαλφέστερον : τιμιώτερον·
λαμπρότερον· ἄλφειν γάρ ἐστὶν τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὐρίσκον
πλείστην· ὃ δὲ συμβέβηκεν τῷ χρυσῷ. Τίμημα : ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς
Λυσίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ'
ἐν

tau 590

τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν
Συμμοριῶν Δημοσθένους· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν
δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. Τιμητικὸν πινάκιον : τὸ τοῖς δικάζουσι
διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρή· Ἀριστοφάνης. Τιμήσεως : ζημίας. Τιμιουλκῶν : ἔλκων
τὴν τιμὴν· τουτέστι βαρυτιμῶν. Τίμιον : ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης
ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς. Τί μήν : κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ
οὐ· διὰ τί γὰρ οὐ. Τί μήν : τί γάρ· τί οὖν. Τιμωρεῖν : ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. Τίνειν : δίδόναι.
Τιννύμενος : ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος. Τίννυνται : τιμωροῦνται. Τίοντες : τιμῶντες. Τί οὐκ
ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένη : κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν·
οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρῶσαμενοι, οὐδ' ἦστινος οὖν τιμῆς ἤξιοῦντο. Τίσαι :
ἀποδοῦναι.

tau 591

Τίσειαν : ἀποδοῖεν. Τίσις : τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις. Τίσομαι : τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι.
Τίς ἐν Κύδωνος : ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου
φιλοξένως διατεθέντος. Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα : ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν
ἀνδραγαθήματα προφερόντων. Τίς τρόπος ἵππων : παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων Μεταγένης
Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι. Τίσω :
ἀποδώσω. Τίσωσιν : τιμήσωσιν· τιμωρήσονται. Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι : φρατρίαί τινες καὶ
γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμωδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς τινες οἴονται.
Τιτακίδαι : δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ

μνημονεύει Ἡρόδοτος. Τιτανίδα γῆν : οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν· ἀπὸ Τιτινίου ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν τετραπόλει· Ἰστρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοαῖν· ἐβοήθουν

tau 592

γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α' Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπιδῶν θεῶν εἶναι. Τίτανον : λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν. Τίτθη : τροφός. Τιτθοί : μαστοί, ἢ τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα. Τιγγάβαρι καὶ κιννάβαρι : τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων. Τιττιγόνιον : ὅμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος Κοραλίσκω. Τιτίς : βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· τιτίς καὶ ἡ κέρκος. Τιτυρίδες καὶ τίτυροι : τράγου εἶδος. Τιφύς : ὁ καλούμενος ἐπιάλτης. Τί φῶ : τί εἶπω. Τίω : τιμῶ. Τλήθι : ὑπόμεινον. Τλήμονος : ἐλεεινοῦ. Τλήναι : ὑπομεῖναι. Τληπαθής : ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν. Τλήσομαι : ὑπομείνω. Τλητικῶς : ὑπομονητικῶς. Τμήδην : τμητικῶς. Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος : τὸ φοβερόν· ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ἣ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

tau 593

Τό γε ἦκον : ὅσον ἐπ' αὐτῷ· ὅσον δύναται. Τὸ ἐπίπαν : τὸ σύνολον. Τὸ θερμόν τοῦ ὀβελοῦ : ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρων δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς. Τοιᾶσδε : τοιαύτης. Τοιγαροῦν : ἀμέλει· ὅθεν δὴ οὐκοῦν· διὰ τοῦτο δὴ οὖν. Τοιγάρτοι : τούτου γὰρ ἔνεκεν. Τοῖνυν : διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν. Τοιχωρύχος : κλέπτης. Τοιχωρύκτης· ληστής. Τοιχωρύχημα τοίχου : γαλῆς ὀπή. Τοκάδα : Εὐβουλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν· λεγόμενόν τι. Τὸ κατακύλλωμα : τὸ πέρασ καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν. Τοκοφορεῖν : τοκοῦμενον· γεννῶμενον· τικτόμενον. Τοκήων : γονέων ἢ τέκνων. Τολμήεντι : ὑπομονητικῶς. Τολμήσαι : ὑπομεῖναι· Νόμων θ' εἰ πατέρα ἀπέκτεινε τίς, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμήσαι βία πάσχοντα· καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένει.

tau 594

Τολμητίας : τολμηρός. Τολοται : οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον· καὶ σπενσίμους ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτούς. Τολουπεύειν : ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. Τολύπη : ἀγριοκολοκύντη. Τολύπευμα : τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον : τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ρεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουλευθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ρεῖν, κατέμενον· κατηράσατο μῆτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεὶ. Τόμιον : τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον. Τομόν : τὸ τμητικόν· ὀξύτόνως οὕτως Πλάτων. Τομίας : εὐνοῦχος. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς : ἐν τῇ τῶν πέττων παιδιᾷ· Μένανδρος Καταψευδομένω. Τοναίαν : Ἀλεξίς Παλλακῆ· —οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἢ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. Τόνδε : τοῦτον. Τονθορύζει : ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἡρέμα γογγύζει.

tau 595

Τόνον : εὐτονον δύναμιν. Τὸ νῦν εἶναι : παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς : ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. Τοξόται : καὶ Σκύθαι καὶ Σπουσίνιοι· οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρῶτον καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Τοπάζειν : οἶον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγόνῃ· —ἃ δὲ Δόξη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω· δι' ὃ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν. Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν : παροιμία· Πλάτων Γοργία· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαΐαι· Ἄνδρας) σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι. Τόπια : σχοινία. Τόπιον : τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράτις Μακεδόσι· τὸν ἐπέλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπίοις ἄνδρες. Τὸ πέρα : ἔτι ἐπὶ πλέον· ἢ ἕως τέλους ἢ ὅλως.

Τόρα : ὥσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν. Τορεύει : γλύφει· τιτῶ. Τόργος : ὁ γύψ. Τόρμος : ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμουςται.

tau 596 Τόρμος : ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπὴ ἢ ἡ ὑσπληξ. Τόρνος : ξύλον στρογγύλον. Τορνώσασθαι : κατασκευάσασθαι. Τορώνη : πόλις ἐν Θράκῃ. Τόρος : ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. Τορῶς : ἰσχυρῶς τρανῶς μεγαλοφώνως. Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν : αὕτη δημῶδης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, μηδὲν ὠφελούντων. Τοῦ : τίνος ἢ ἔνεκα. Τοῦ : καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται ὥσπερ τὸ τίνος Ἀριστοφάνης Ἀμφιράωι· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ παρὰ γυναικὸς του φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δαναΐσιν· Ἀλλ' εἴσιθ', ὥς τὸ πᾶγμα λέξαι βούλομαι· Τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενικοῦ Κοριανοὶ Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἐνός γέ του. Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον : ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ τι· Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει. Τούμπαλιν : ἐς τουπίσω. Τούνεκα : οὗ χάριν ἢ τούτου χάριν. Τοῦ πάνυ : τοῦ πανυμνήτου.

tau 597 Τουπίπεμπτον : οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ἐ' μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τοὺς ἐτέρους τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται : παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί. Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας : Δημοσθένης Φιλίππικοις· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερόν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον· ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ὠίκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνώκουν. Τόφρα : τέως. Τραγικὴ σκηνή : πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγήματα : ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα Ἀριστοφάνης. Τραγικῆς : τραγωδεῖν εἰδυίας. Τραγικὸν πάθος : συμφορᾶς μεστόν. Τραγικὸς πίθηκος : ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης, ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγωδοῦς ἢ τραγωδεῖν δυναμένου.

tau 598 Τραγικὸς πίθηκος : παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Τραγωδία : δεινοπάθεια. Τραγωδεῖν : χορεύειν· Ἀριστοφάνης. Τράμις : ὁ ὄρρος· ἢ ἡ διαγραφὴ ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ. Τρανές : τὸ σαφές οἱ τραγικοὶ λέγουσι. Τραπεζοφόρος : ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεία, Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκεν. Τραπεμπαλιν : ἐπ' ἀριστεραῖ· ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης. Τρασιά : οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὐπολὶς. Τραπεζοποιός : ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος. Τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι· Θουκυδίδης α'. Τραυματίας : τετρωμένος. Τραύξανα : τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης. Τραφερή : ἡ ξηρὰ γῆ. Τράχηλοι : τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσειδίππος. Τρέσας : φοβηθεῖς· δειλιάσας. Τρέφεσθαι : πηγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς·

tau 599 τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται· πηγνυται· —ἥμισυ μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τροφὴ κῦμα· τεθραμμένον· συνιστάμενον. Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς : οἶον δρόμον. Τρήρωνα : δειλήν. Τρήρῳσι : δειλαῖς. Τριακάς : τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Ὑπερίδης δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. Τριάκοντα : πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτεροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος. Τρία στησιχόρου : στροφὴν· ἀντίστροφον· ἐπωδὸν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἢ τοῦ Στησιχόρου ποιήσις· καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν, οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι. Τρία καὶ δύο : ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· Ἔχε (καὶ) πιεῖν

κεκραμένον τρία καὶ δύο· Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον· Εὐπολὶς Αἰξίν· Διόνυσος χαῖρε· μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἦ) πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ε' ἐστὶ τρία καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἥμισυ καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσωι.

tau 600 Τριαχθῆναι : λέγουσιν οἱ παλαιστριντικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν· ἢ τὸ τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς. Τριακοντούτης : προοξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται· καὶ Ἀριστοφάνης. Τριβαλλοί : οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ Τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας. [Τριβωνευόμενοι : ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες (ἦ) ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.] Τρίβωνα : στολισμόν. Τριβήν : ὑπέρθεσιν. Τριβωνευόμενοι : ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες (ἦ) ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων. Τριβώνιον : ἱμάτιον παλαιόν. Τρίβωνος : ἐμπίρου. Τριβωνοφόρος : ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια.

tau 601 Τρίγληνα : ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολὺγληνα· τὰ θέας ἄξια. Τρίγωνον δικαστήριον : ὄνομα ἐστὶν δικαστηρίου· ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. Τρίγωνον : δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον. Τρίγωνος : ἀρρενικῶς μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον. Τριγχός : τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα. Τριηράρχημα : τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλίσκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τρικαλίνδης : τρικυλίνδης. Τρικάρανον : φρούριον ἔστι τῆς Ἀργείας οὕτω καλούμενον. Τρικέφαλοι : Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν· τὸ πλήρες ἔστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. Τρίμμα : δι' ἄρωμάτων πόμα. Τρίμνων : γ' μνῶν ἄξιον. Τριήρεις : πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι. Τρικέφαλος : ὁ Ἑρμῆς ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός· ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν,

tau 602 ὡς Φιλόχορος φησὶ, Προκλείδης Ἱπάρχου ἐραστής. Τριοβολιμαῖος : τριῶν ὀβολῶν εὐωνος. Τριοπίς : ὄρνέον τι. Τρίορχος : ὄρνεον. Τρίπαια : ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς. Τρίποδα : λέβητα ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ Ἀπόλλωνος. Τρὶς ἐξ ἡ τρεῖς κύβοι : οἱ μὲν τρὶς ἐξ νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν· ἓνα δὲ τὸν τέταρτον· διττὸς οὖν ὁ κύβος ὃ, τε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενός, εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἐξ βαλὼν κατῶρθο, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρὶς ἐξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας. Τριστάται : οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα. Τριτημόριον : τοὺς ἐξ χαλκοῦς εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ

tau 603 ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ἐξ χαλκοῦς συνάγει. Τριτημόριον : Δεῖναρχος κατὰ Καλλισθένους· ὅτι δὲ τριτημόριον ἐστὶν ἐξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει. Τριπτήρα : Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριπτήρ ἐστὶ πιθάκη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια· ὡς Νίκανδρος φησὶν· ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα. Τριτογενής : ἡ Ἀθηναῖ· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξηλθεν· ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα

ἐγεννήθη ἢ ἐπεὶ τρίτωνα τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία· ἢ γεννητική· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ. Τριτογένεια : φοβερὰ· καταπληκτική. Τριτομηνίς : τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἢ Ἀθηνᾶ· Ἰστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην. Τρίτον ἡμίδραχμον : τὰς δύο ἡμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

tau 604 Τριτεύς : τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου. Τρίτον ἡμίδραχμον : δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἡμισυ· ὥς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον. Τριτοπάτορες : Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας· Φανόδημος δὲ ἐν ζ' φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὖχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην. Τρίτην ἐρίων : σταθμόν τινα καλοῦσιν. Τρίτος ἀριστεροῦ : ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προσκηνίῳ· συνέβαινε οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἶον τοῦ πρωτοστάτου χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν. Τρίτου κρατήρος : τοῦ σωτήρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασὶ τὸν δὲ δεύτερον

tau 605 ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτήρι τε καὶ Ὀλυμπίῳ. Τρίτος κρατήρ : Διὸς τελείου σωτήρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα· ὥς Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν. Τριότης : περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἶονεὶ ὀφθαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, ὥς ἀμβλυώττειν ἐν τῷ τ. Τριτοπάτωρ : τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἄρξαντας δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας. Τριττός : τριάς. Τριττῦαν : θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου καὶ κάπρου· Ἰστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὤων ἀρρένων, πάντων τριετῶν. Τριττός : φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριττῦαρχος ὁ ἄρχων. Τριττός : τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη· τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὥς Ἀριστοτέλης φησί. Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει : ἀντὶ τοῦ πρὸς τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν. Τρίτῳ φάει : τρίτῃ ἡμέρῃ. Τρίχα : τριχῶς.

tau 606 Τριχακτόν : κτένιον. Τριχαπτόν : τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτίμητον. Τριχθά : τριχή. Τριχίδες : θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὅσα. Τριχόβρωτος : θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει. Τροπάδια : ἀστραγάλων παιδιὰ. Τριχολογεῖν : τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν· νικητήρια. Τροπή : δίωξις. Τροπηλὶς : ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι· ἐν δὲ τοῖς Σκίροις τῇ ἐορτῇ ἦσθιον σκόροδα· ἔνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὥς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν· ὥς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ. Τροπῆς ἀποσκίασμα : ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἵχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. Τροπίας οἶνος : ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε. Τροπίδια : τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις· οὕτως Πλάτων.

tau 607 Τροπωτήρες : οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. Τρόπον : ἥθος. Τρόπον τινά : ἀντὶ τοῦ καλῶς ἆν. Τροποφορεῖν : Τροπώσομαι : νικήσω· ὑποτάξω. Τροφαλὶς : τυρός· οὕτως Εὐπολὶς. Τροφή : ἀντὶ τοῦ ἀγωγῆ καὶ παιδείας· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινὶ τῶν περὶ

τὴν τροφήν καὶ γέννησιν· τροφήν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετράφθαι. Τρόφι· κῦμα· τεθραμμένον κῦμα. Τρόφιμος· ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης. Τροχάζειν· διατρέχειν. Τροχηλατεῖν· ἐλαύνειν. Τροχίας· πορείας τρίβους· ἐργασίας. Τροχίμαλλον· σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τροχισθεῖσα· βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα. Τρόχματος· ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασις· ἡ περιωικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

tau 608 Τρόχις· ἄγγελος. Τροχόν· δρόμον· Εὐριπίδης Μηδεῖαι· Ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι. Τρύβλιον· ὀξυβάφιον· ἐμβάφιον· πινάκιον· ποτήριον. Τρύγη· παντὸς καρποῦ συγκομιδή. Τρυγὸνα ψάλλειν· παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· ὥς μή μοι τρύζητε. Τρύγοιπος· ὕλιστήρ· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τρυγών· τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν. Τρύζει· ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμεως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ τρυγών, ἐπεὶ ἀσήμεως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς. Τρύμη· πανοῦργος Ἀριστοφάνης. Τρύξ· καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης. Τρυσίππιον· ἔγκλημα ἵππου γεγηρακὸς ἐπὶ τῇ γνάθῳ· τροχῶ ὅμοιον· οὕτως Εὐπολῖς. Τρυσμός· γογγυσμός. Τρυτάνη· ὁ ζυγός. Τρυφάλεια· περικεφαλαία. Τρύφος ἄρτου· κλάσμα ἄρτου. Τρύχεται· κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκνενεύριστα.

tau 609 Τρυχηρά· ῥακώδη. Τρύχον· τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχον, οὐ τὸν τρύχον· σὺν τῷ ς δὲ στρύχον οὐδαμοῦ εὔρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου, παρωδῶν ὁ κωμικὸς φησὶν· Ἦδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου. Τρύχουσιν· ἐλαττοῦσιν. Τρυχωθεῖς· πιασθεῖς· ἢ φανερωθεῖς. Τρώγειν· οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἀπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τρώγες· θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράτις. Τρώκτης· ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων. Τρώκτης· ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών· οἷον ἐπιτρώγων· Τρώκτης σφόδρ' ἐστὶν, ἅμα σεσηρῶς καὶ γελῶν. Τυκτόν· χειροποίητον. Τύλη· τὸ ἐπὶ τῶν τεχνόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης. Τύλοι· σκαλμοὶ πλοίων. Τύλος· ὁ ἐξέχων ἥλος, περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπότηρ. Τύλος· νενεκρωμένη σὰρξ· ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων. Τυλοῦται· τραυματίζεται· παχύνεται.

tau 610 Τυμβογέροντες· πέμπτη ἡλικία γερόντων· ὥς καὶ Θεόφραστος· παραπληγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι. Τύμβος· τάφος. Τυμβοχοεῖ· θάπτει. Τυμπανίζεται· ξύλῳ πλήσσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέματα. Τύμπανον· τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὡς τοὺς παραδιδόμενους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν. Τύμπανον· ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. Τυννοῦτο· δεικτικῶς τὸ μικρόν. Τυντλάζειν· εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης. Τυντλάζειν· ἐπιρραίνειν πηλῷ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος. Τυντλάζειν· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. Τύντλος· πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος. Τυντλώδους· ἰλυώδους. Τυπαῖς· πληγαῖς. Τυπεῖς· πληγεῖς· τρωθεῖς. Τυπεῖσιν· τρωθεῖσιν. Τυπησιν· τρώσασιν. Τυπησεις· οὕτως λέγουσιν τὸ μέλλον· Ἀριστοφάνης. Τύρβη· ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις.

tau 611 Τυρευθέντα· κινηθέντα· ταραχθέντα. Τυρεύων· κατασκευάζων. Τυραννεύσασαν· οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν. Τυρεύεται καὶ τυρεῖται· συνίσταται καὶ συμπήγνυται. Τυραννικὰ σανδάλια· πολυτελῆ. Τυρμίδαι· δῆμος τῆς Οἰνιῆδος οἱ Τυρμίδαι. Τυρόκνηστις· μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον. Τυροκομεῖον· τάλανος. Τυροφορεῖον· τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν. Τύρσις· ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Τύρσος· τὸ ἐν ὕψει οἰκοδομημένον. Τυρταῖος· ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής. Τυτθὴν· ὀλίγην ἢ μικράν. Τυφεδανός· τετυφωμένος· καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός. Τυφλῶν ὀνείρων· ἥτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέπεσεν τοῦτο· Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσιν ὀνείρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

Τύφεται : καίεται. Τυφλοπλαστεῖται : τυφλὸς ἀναπλάττεται. Τυφλότερος λεβηρίδος : καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφοτέρω λέγεται· λεβηρίς δὲ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος· τάττεται καὶ ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων. Τυφλότερος σπάλακος : τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει

tau 612 ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρην τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου. Τυφομένης : καπνιζομένης. Τῦφος : ἀλαζονεία· μανία. Τυφῶνος : πυρώδους δαίμονος. Τυφῶν : οὐχ ἡ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον : Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τοῦτου ποικιλώτερον. Τυφῶς : ὁ κατὰ θάλατταν, ὅφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. Τυχρότερον : εὐτυχέστερον. Τυχρῶς : ἐπιτυχῶς. Τύχην ἀπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν. Τύψας : ἐκ χειρὸς πατάξας. Τύψον : τρώσον. Τῶ : χωρὶς τοῦ ι· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυϊκῶς, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου. Τῶ : περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ι. Τωθάζει : σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται. Τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις : Τῶν ὄνων οὗ μοι μέλει :

tau 613 Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις : Τῶν ἐκτικῶν : τῶν περὶ ἔξιν νοσοῦντων. Τῶν ἐπὶ σκηνῆς : τῶν θεατρικῶν. Τῶν τριῶν κακῶν ἓν : λεγόμενον τι ἐστὶ καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τὸ, "Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισεν προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτυνδάρει· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἐλέσθαι αὐτῷ τί πᾶς' ἀνάγκη· "Ἡ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ' ἐστίν· Ἀριστοφάνης Τριφάλῃ· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. Τῷ ῥα : διὸ δή.

upsilon 613 (16r) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ υ· Ὑάδες : οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες. Ὑακίνθινον : ὑπομελανίζον· πορφυρίζον. Ὑάλη : ὕαλος. Ὑάλιος : πολέμιος. Ὑακινθίδες : θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ βασιλέως.

upsilon 614 Ὑάλινα : ἀντὶ τοῦ ὕαλᾶ. Ὑαλος : διὰ τοῦ α· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἢ ὕαλος· καὶ ὕαλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὕαλινων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ α λέγεται. Ὑβάδαι : δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. Ὑβός : κυρτός. Ὑβριστοδίκαί : οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας. Ὑβρις : ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καὶ τοὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτω ζημιοῦν. Ὑγεία Ἀθηνᾶ : ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἰππεία, καὶ Ἐργάνη. Ὑγιεῖαν καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὴν πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα. Ὑγιέστερος ὄμφακος : παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης. Ὑγρά κέλευθα : τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. Ὑγρός : ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

upsilon 615 Ὑγρότης : ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια. Ὑδατίδες : σταγόνες. Ὑδερῶν : ὑδρωπιῶν. Ὑδραν τέμνειν : ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, Ὑδρα τῇ ἐν Λέρνηι ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας. Ὑδρεῦειν : ποτίζειν. Ὑδρηλοί : κάθυγροι. Ὑδριαφόροι : ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι. Ὑδρου : ὄψεως. Ὑδροφορία : ἐορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος. Ὑδωρ αὐτοπαγές : τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον. Ὑδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις : τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν. Ὑδωρ παραρέη : ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ

ὀκνησάντων. Ἦγε : ἔβρεχεν. Ἐνικόν : υἱὸς ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδή-

upsilon 616 μου εἰπεῖν· ὅτι ἐνικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις Ξενοφῶν φησίν. Ὑνῶν θρεμμάτων : καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων ζ' ὑννεῖς ὅς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑννεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτῳ. Ὑγιον : χοίρειον. Ὑγης : ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος· ἐπειδὴ, φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὑγην λέγεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς Ὑάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὑγην. Ὑγνεῖς : ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. Ὑγνῶν : σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑγνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας. Ὑγης : τοῦ Σαβαζίου ἢ ἐπὶ κλησὶς. Ὑθλος : φλυαρία ἢ μωρία. Υἱωνός : ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

upsilon 617 Υἱῶσαι τὸν παῖδα : υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετὸν· καὶ υἱώσει, τηῇ υἱοθεσίᾳ· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν θετὸν ἐποίησατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας ἢ χρήσις παρ' Αἰλιανῷ πολλή. Ὑλακόμωροι : ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονοῦμενοι. Ὑλαν κραυγάζειν : ἱστοροῦσιν Ὑλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις γενόμενον δὲ κατὰ Μυσιάν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγῆναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὑλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἐορτάζειν τῷ ἥρωϊ. Ὑλας : ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου. Ὑλάστρια : καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι. Ὑλην : τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὑλήσσσα : σύνδενδρος. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι : χρησιμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἴππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἄλλ'

upsilon 618 ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἷτε μεσηγὺ Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο· Ὑμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγίεες οἱ ἐν Ἀχαΐαι καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἡρώτων τίνες κρεῖττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις—τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός. Ὑμεναιοῦν : τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον. Ὑμένων : γαμικῶν ὕμνων. Ὑμεδαπῶν : τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. Ὑμενώδες : λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες. Ὑμηττιον μέλι : τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατροίαν· Ὑμηττὸς δὲ ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας. Ὑμνηπολεῖτω : ὑμνεῖτω.

upsilon 619 Ὑμνεῖν : ὁδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμὸν· ὡς ἐν α' Πολιτείας. Ὑμνούντων : ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ζ' Πλάτων· ψευδὴ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. Ὑνιν : ῥόπαλον. Ὑόμενος : βρεχόμενος. Ὑοσκυμαῖν : μεμηνέναι· παραπαίειν· Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυμᾶς, ἀνὴρ γέρων ὢν. Ὑοσκύαμος : ὃν πίνοντες μαίνονται. Ὑπάγει : ἐξαπαταῖ. Ὑπάγουσιν : ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ὑπαγωγαί : ἀπάται. Ὑπαγωγάς : τὰς ἀναχωρήσεις· διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, φησὶ Θουκυδίδης. Ὑπάγειν εἰς δίκην : τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι. Ὑπαγωγεὺς : ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. Ὑπαγωγή : ἡ ταῖς

ναυσι σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἶον ὕφορμός τις. Ὑπαγωγή : ὑποχώρησις. Ὑπαίθριον : ὑπὸ τὸν ἄερα· καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως. Ὑπακτέον : πορευτέον. Ὑπαλύξας : ἐκφυγών. Ὑπάλυξις : ἔκκλισις.

upsilon 620 Ὑπανέντος : ἐνδόντος. Ὑπανίσχει : ὑπανατέλλει. Ὑπαντιάζων : ὑπαντῶν. Ὑπαρ : ἀλήθεια· οὐκ ἐν ὄνειρῳ. Ὑπαρ : ἐγρήγορος· ὁπτασία ἀληθής. Ὑπαρκτά : μόνιμα ὑπάρχοντα. Ὑπαρξάμενος : κατάρξας. Ὑπάρχων : προκατάρχων. Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προϋπεῖναι· φθάνειν. Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν. Ὑπασπισταί : δορυφόροι. Ὑπατε κρειόντων : βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε· μέγιστε. Ὑπατον : ὑψηλόν. Ὑπ' αὐγὰς : ὑπὸ τὸν ὄρθρον· ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἄερα. Ὑπαφρον : ὕπουλον· φανερόν. Ὑπαχθέντες : ἀπατηθέντες. Ὑπειδόμενος : ὑφορώμενος. Ὑπέδου : ὑπεισηλθεν. Ὑπεζωσμένος : περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος. Ὑπειλημμένον : ὑπονενοημένον. Ὑπειζομεν : παραχωρήσομεν.

upsilon 621 Ὑπείπομεν : ἀντὶ τοῦ προεῖπομεν· καὶ ὑπείπειν, ὑπαγορεύειν. Ὑπελθεῖν : ὑποδραμεῖν. Ὑπέμβρυον : τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ· νεογνόν. Ὑπένερθεν : ὑποκάτωθεν. Ὑπενήνεκται : ὑπεσύρη. Ὑπενόθευσεν : ὑπέφθειρεν. Ὑπενοστήσαμεν : ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανάηλομεν. Ὑπέπια : ὑπεπότησια. Ὑπέρα : τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἰστοῦ σχοινίον, ὧς ἀνιέται τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων. Ὑπεράγασθαι : ὑπερθαυμάζειν. Ὑπέρακμος : ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν. Ὑπεραλεῖται : ὑπερπηδήσει. Ὑπερανάστης : μετανάστης· μεταβάτης. Ὑτέρβιον : ὑπερβίως· οἶον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ· ὑπερήφανον. Ὑπερβολήν : τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους. Ὑτέρβολος : δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐξωστρακίσθαι φησίν. Ὑπεργαμία : ἡ ὀψιγαμία.

upsilon 622 Ὑπερδέα : ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· οἶον πάντῃ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Ὑπερδέξιον χωρίον : εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἶον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν. Ὑτέρδικον : τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον. Ὑπερείδουσα : ὑποστηρίζουσα. Ὑπερηγάσθην : ὑπερεθαύμασα. Ὑπερημερίας : ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας. Ὑπερήμερος : ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος. Ὑπερήμερος : οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιαν οὖν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία. Ὑπερήμεροι : οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. Ὑπερθεν : ἐπάνω. Ὑτέρθεον : ὑπὲρ θεῶν βούλησιν. Ὑπερθέοντες : ὑπερτρέχοντες. Ὑπερθήσει : οἰκοδομήσει. Ὑπερθωρῶν : ὑπερπηδῶν. Ὑπερίονα : ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. Ὑπέρινος : ὑπερκεκαθαρμένος οὕτως Δημήτριος. Ὑπὲρ κᾶρα φοιτῶντα : ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. Ὑπερμαζεῖ : ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηνιά. Ὑπερμενέα : ἰσχυρότερα λίαν. Ὑπερνήχεται : ὑπερβαίνει. Ὑπεροιαζομένου : ὑπερηφανευομένου.

upsilon 623 Ὑπέροπλον : ὑπερήφανον. Ὑπερορᾶν : ὑπερβλέπειν. Ὑπερόριος : ἐκτὸς τῶν ὀρίων· ἐξόριστος. Ὑπέροπτον : μεγάλην. Ὑπέρου περιτροπή : ἐπὶ τῶν ταυτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὐθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπή γενήσεται. Ὑπέροφρυς : ὑπερήφανος. Ὑπεροψίαν : καταφρόνησιν. Ὑπερπαίειν : ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους : φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικούς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα : ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἢ μεταφορά· λέγεται δὲ

ἀπὸ Φαῦλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς, πεντήκοντα ποδῶν ὄντων
πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα,

upsilon 624 ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνης αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαῦλλος,
Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος, περὶ
ὀνομάτων ὀρθότητος. Ὑπερθρον : ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει. Ὑπερτέλλον :
ὑπερνατέλλον. Ὑπερτενές : ὑψηλόν· ὑπερέχον. Ὑπέρτερον : κρεῖττον. Ὑπερτεροῦν : δεσπόζον.
Ὑπερτίθεται : ἀναβάλλεται. Ὑπὲρ τὸν κατάλογον : ἐπὶ τῶν γεγραμμένων. Ὑπερφερές : μέγα·
ὑπερέχον. Ὑπερφυής : μεγαλοφυής· μεῖζων. Ὑπέρχρεως : κατάχρεως. Ὑπέρχολος γενόμενος :
ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης. Ὑπερώησαν : ὑπεχώρησαν. Ὑπεστειλάμην :
παρητησάμην· ἀπεκρυσάμην. Ὑπέστημεν : ὑπεσχόμεθα. Ὑπετέθυπο : ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο·
Ἀπολλοφάνης. Ὑπέχει : ὑφίσταται. Ὑπεψηνισμένοι : ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν
διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων. Ὑπήγετο : ὑπέπειθεν. Ὑπηνέμια : λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀριστοφάνης
Δαϊδά-

upsilon 625 λωι· Ἐν ἴστε· πολλὰ τῶν ἀλεκτρυόνων βία· Ὑπηνέμια τίκτουσιν ὡς πολλάκις Πλάτων δὲ ὁ
φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα· καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳι —ἀνεμιαῖον ἐγένετο.
Ὑπηνέμιοι : ὑπὸ τὸν ἄνεμον. (Ὑπέρπεδον : ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ ἡ γῆ.)
Ὑπηνέμια τίκτουσι : τὰ οὐρία· ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν. Ὑπῆνῃ : μύσταξ· τὸ γένειον·
πώγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχῳσις. Ὑπηνήτηι : ἀκμαῖωι· ἄρτι γενειῶντι. Ὑπ' ἡοῖ : ὑπὸ τὸν
ὄρθρον. Ὑπηρεσίον : ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἡγουν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν.
Ὑπηρεσίον : ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσιν καὶ
δουλεύουσιν· τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος. Ὑπίσχεται : ὑπισχνεῖται. Ὑπό :
ὀλίγον. Ὑπόβαθος : ὑπόβαθρον. Ὑποβάθραν : ὑπόβασιν· θεμέλιον. Ὑποβασμόν : ὑποβάθραν.

upsilon 626 Ὑποβιβάζοντες : ἐλαττοῦντες. Ὑποβιβάζουσιν : ὑποκαταβαίνουσιν. Ὑποβλεπόμενος : ὑπονοῶν·
ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν. Ὑποβλήδην : ὑποβάλλον λόγον· ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων.
Ὑποβολιμαῖοι : ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν
ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. Ὑπόβολον : ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης
Ἰπνῶ —οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπώβολον. Ὑποβρύχιοι : ὑπὸ τὸ ὕδωρ
ποντισθέντες. Ὑπογεγραμμένη : ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης. Ὑπόγειον : ὑπὸ τὴν γῆν.
Ὑπόγειος : ὁ ὑποτεταγμένος. Ὑπογενειάζων : λιτανεύων· ὑπὸ τοῦ γενεῖου ἀπτόμενος. Ὑπὸ γῆν
οἰκοῦντες : λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ
Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους ὀνομαζομένους. Ὑποκυδεῖς γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι :
Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν
ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. Ὑπογράφεται : δείκνυται. Ὑπογλωττῖς : στεφάνου εἶδος.
Ὑπόγραμμα : ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.

upsilon 627 Ὑπόγουον : ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον. Ὑποδεῆς :
ὑπόφοβος. Ὑποδενδρῦσαι : ὑποδῦναί· που καὶ πτῆξι ὑπὸ σκέπῃν. Ὑποδέξει : ὑποδέχη· τὰ πρὸς
ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. Ὑποδέξις : ὑποδοχεύς. Ὑποδέραια : περιτραχήλια. Ὑποδερίδα : ὀρμίσκον·
πλόκιον. Ὑποδερὶς : κόσμος γυναικεῖος, οἷον δέριαιον. Ὑποδιδάσκαλος : ὁ τῷ χορῳ
καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής, ὡς Ἀριστοφάνης. Ὑποδρόμους : στομία.
Ὑποδμῶς : δοῦλος. Ὑποδύτην : τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ὑποδύς : ὑπείσελθών. Ὑποζυγίωδης
ἄνθρωπος : ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων
κελεύσεως ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγῖῳδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.
Ὑπόθεσις : περιοχὴ· αἰτία. Ὑποθήκαις : παραινέσεσι. Ὑποθημοσύνη : διδασκαλία. Ὑποθήσομαι :
διδάξω. Ὑποικουροῦν λεληθὸς τὶ μῖσος : ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ ὑποτρεφόμενον καὶ
ἐνδομυχοῦν.

upsilon 628 Ὑποιστόν : φορητόν. Ὑποίσων : ὑπομένων. Ὑποίσω : ὑπενέγκω. Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς : οἶον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἔστι σημεῖον. Ὑποκατάβασιν : παραχώρησιν. Ὑποκείσεται : ὑποβληθήσεται. Ὑποκορίζεται : κολακεύει· ὑποκρίνεται. Ὑποκηρυζάμενοι : τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στῆναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς. Ὑποκοριζόμενοι : διασύροντες· Ξενοφῶν φησὶν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἐταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. Ὑποκοριστικόν : ἔλαττον. Ὑπὸ κρασίν : ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. Ὑποκρίνεσθαι : τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ· Θουκυδίδης ζ'. οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο· καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως· Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. Ὑποκρίνοντι : ἀποκρίνοντι.

upsilon 629 Ὑποκυσαμένη : ἐγκυμονήσασα. Ὑπολαβών : ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθεὶς ἡ ἀντειπών· ἀντικρούσας. Ὑπολαπάξας : ὑποκενώσας. Ὑπόλογον : Λυσίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλητὴ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραίτησις. Ὑπὸ μάλης : τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. Ὑπὸ μάλης : μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην. Ὑπομηλαφῆσαι : ὑποψηλαφῆσαι. Ὑπονομεύοντες : ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου. Ὑπόνομος : ὁχετός· διώρυξ. Ὑπονοστήσαι : ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι. Ὑπόξυλος : κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος : ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

upsilon 630 Ὑπώπια : ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. Ὑποπίνειν : ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι· οὕτως Νικοφῶν. Ὑπόπλεως : μεστός. Ὑποποιεῖσθαι : ὑποτάσσειν. Ὑπόπτερος : ταχεῖα. Ὑποπτεύω : ὑπονοῶ. Ὑπ' ὄροφον : ὑπὸ στέγην. Ὑποσκάλλειν : ὑπεργάζεσθαι. Ὑποσακίζειν : ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασί, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν. Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς : σκότιος· ὅπερ ἔστι λαθραῖος· παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς. Ὑποσμος : ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων. Ὑποσμύχουσα : ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καταπονοῦσα. Ὑπόσπονδος : ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑποσταθμὶς : τρυγίας. Ὑποστειλάμενος : ἀποκρυψάμενος· φοβηθεὶς. Ὑποστρωμνίους : τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους. Ὑποστέλλεται : ἀναδύεται· ὑποκρίνεται· φεύγει· δολιεύεται. Ὑπόστημα : πλήθος. Ὑποστήσας : ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ὑπερίδης. Ὑποστολῆς : φυγῆς.

upsilon 631 Ὑποσυγχύτως : συγκεχυμένως. Ὑποσχεῖν : ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι. Ὑποσχέσθαι : ἐκτεῖναι. Ὑπόσχωμεν : ὑποβάλλωμεν. Ὑποτείνουσιν : ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται. Ὑποτείνων : ὑπισχνούμενος. Ὑποτεμέσθαι : ἀφελέσθαι. Ὑποτεμνόμενος : ἐκκόπτων. Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν : ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως Ξενοφῶν φησὶν. Ὑποτίθια : ὑπομάζια· παιδία· καὶ ὑπότιτθον ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον. Ὑποτοπεῖσθαι : ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ἐπὶ τὸ χειρὸν ὑπονοεῖν. Ὑποτοπήσας : ὑπονοήσας. Ὑπὸ τὸν τόνον : ὑφειμένῳ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ. Ὑπότριμμα : ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ὑποτροπάζει : ὑποστρέφει. Ὑπότροπος : ἔξ ἀποστροφῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους : καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] πάντα ταῦτα χρήσιμα.

upsilon 632

ῥυποτυπώσεων : χαρακτήρων λόγοι. ῥυπουλα ἔλκη : τὰ κρυπτά. ῥυπουλοι : οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες. ῥυπουλα γόνατα : καὶ ὑπουλον πόδα· καὶ ὑπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινὰς πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος. ῥυπουλος : δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος. ῥυπ· οὖρει : ὑπὸ τῷ ὄρει. ῥυποφέρονται : ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων. ῥυποφῆται : ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι. ῥυποφθὰς : φθάσας· προλαβών. ῥυποφόνια : τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως Δεῖναρχος καὶ Θεόφραστος. ῥυπόφορος : ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος. ῥυποφύσεις : παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι. ῥυποχόνδρια : τὰ ἀκροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

upsilon 633 ῥυποχυτῆρες : τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν. ῥυπτια : ὑψηλά. ῥυπτιάζει : ὑποστρέφει. ῥυπτιος : ἐπὶ νῶτον κείμενος. ῥυπωμοσία : τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο προφάσει τινὶ χρώμενον μεθ' ὅρκου. ῥυπωμοσία : σκῆψις καὶ παραίτησις. ῥυπωμοσία : τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσω· ἢ τινὲ τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. ῥυπώπια : τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα. ῥυπώρεια : ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ῥυπωρόφιοι : ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι· συγγενεῖς. ῥυπώροφον : ὑπόστεγον. ῥυς : χοῖρος ἢ σύαγρος. ῥυσας : βρέξας. ῥυς διὰ ῥόδων : ἐπὶ τῶν σκαίων καὶ ἀναγώγων· Κράτης Γεῖτοσιν. ῥυσμίνης : μάχης.

upsilon 634 ῥυσπληξ : φραγέλιον· ἀφετηρία. ῥυσθην : ὠμβρίσθην· ἐραντίσθην. ῥυρχαι : τὰ βικῶδη κεράμια. ῥυρισοί : ἐρυσοί· σπυρίδες. ῥυσίαι : πόλις τῆς Βοιωτίας. ῥυστατος : τελευταῖος· ἔσχατος. ῥυσάκουσ : τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· καὶ οἱ Δωριεῖς. ῥυστέρα δεκάτη : ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν. ῥυστέρας : πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν. ῥυστριχίς : καὶ ὕστριξ· ἡ ἐκ τῶν ὑείων τριχῶν μάστιξ. ῥυς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται : παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. ῥυσαιρεῖται : παρεκβάλλει. ῥυσφαλοι : ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι. ῥυσφειμένοι : ὑποχείριοι. ῥυσφειμένως : ἐνδιδομένως. ῥυσφαλος φάτις : ἡ κρυφία. ῥυσφεις : ἐλάττωσις. ῥυσφεστῶς : ἐνυπόστατος. ῥυσφηγῆσονται : ὑποδείξουσιν.

upsilon 635 ῥυσηνίοχος : ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος. ῥυσφιέμενον : ἐνδιδόμενον. ῥυσφιέναι : ὑπενδοῦναι. ῥυσφιζάνει : ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται. ῥυσφιστάς : ὑποστάς· ὑποτιθεῖς. ῥυσφόλμιον : ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης. ῥυσφορμία : κόσμου εἶδος. ῥυσφορμοῦν : ἀπαντοῦν· ἐναντιούμενον. ῥυσφος : ὑφεύς· Φερεκράτης. ῥυσφωμαδόν : ὁμοθυμαδόν. ῥυσψαγόρας : ὑψίλογος. ῥυσψαυχεῖν : ὑψηλοφρονεῖν. ῥυσψηγόρε : μεγαληγόρε. ῥυσψιβρεμέτης : ἐν ὕψει βροντῶν. ῥυσψίζυγος : ἐν ὕψει θρόνον ἔχων. ῥυσψικάρηνε : ὑψηλέ. ῥυσψικρατεῖν : τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. ῥυσψιμέδοντες : ἐν ὕψει βασιλεύοντες. ῥυσψιφοίτης : ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων. ῥυσψόθι : ἐν ὕψει. ῥυσψοῦ διάττει : ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει. ῥυσων : βρέχων.

phi 636 (1b) ῥυσρχή σὺν Θεωῖ τοῦ φ . Φαγανθρώπων : ἀκαθάρτων. Φαγέδαινα : νόσος λοιμική. Φαγύλιον : μαρσίπιον. Φαέθοντα τόκον : ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν. Φαέθων : λάμπων· ἥλιος. Φαεινόν : λαμπρόν. Φαεσίμβροτον : ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις. Φαεσφόρους : φωτοφόρους· φωτὸς παρεκτικὰς γνώσει φωτιζούσας. Φάθι : εἶπέ. Φαιδιμόνεντες : λαμπροί. Φαίδιμος : λαμπρός· ἰσχυρός. Φαιδίμων : λαμπρός. Φαιδρός : καθαρός. Φαιδρωπόν : τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον. Φαῖεν : εἴποιεν. Φαίημεν : εἴποιμεν. Φαιλόννης : εἰλητὸν τομάριον μεμβράνιον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτῶνιον. Φαινόλης : χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. Φαίνων : δεικνύων. Φαιδρυντής : ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

phi 637 Φαικω : ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ· οὕτως Σοφοκλῆς. Φαιόν : χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἡγοῦν μῦινον. Φάκελον : φορτίον· ἢ εὐάλωτον. Φαινόμενα : Πλάτων Πολιτείας δεκάτη ἔφη φαινόμενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τηῖ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα. Φάκελος : τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα. Φακῆ : τὸ ἔψεμα τοῦ φακοῦ. Φακός : τὸ ὄσπριον ὠμόν. Φάλα : κόσμος τῆς περικεφαλαίας. Φάλαγγες : στίχες τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλείονων τάξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεῶς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον· λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δὲ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια. Φαλάγγια : ζῶν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον. Φαλάγγιον : γένος ὄφεως, ὡς φησὶ Νίκανδρος. Φαλλικὸν ποίημα : αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενον. Φαλακρόν : ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλακράν.

phi 638 Φάλανθοι : φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. Φάλαρα : τὰς προμετωπίδας· τοὺς ἀσπιδίσκους· τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα. Φάλαγξ : θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· —ἡμῖν οἱ νόμοι εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἅ ἔν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνεται. Φαληρεύς : πολίτης. Φαληροῖ : δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἅφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς. Φαληρυκόν : ἵπποδρομον Ἀθήνησιν. Φαλλοί : μόρια δερμάτινα. Φάλον : τὸ προμετωπίδιον. Φαλακρότερος εὐδίας : Φάλος : βῶλος ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ. Φαμέν : λέγομεν. Φάναι : ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἐτέρωι δηλοῦν. Φάναι : εἰπεῖν. Φάνας : τὰς ἐκλάμπεις. Φανίας : ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

phi 639 Φανίον : τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. Φανόν : λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος. Φανότερον : λαμπρότερον. Φανός : λαμπὰς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος. Φανοτεύς : ἡ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς. Φαντασία : ἐνύπνιον· ἢ ἵνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία. Φαντασιοκοπεῖς : Φαντάζομαι : συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Φανοστράτη : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Φαντασμάτων : ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν. Φαρέτρα : βελοθήκη. Φάρκτεσθαι : τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον· καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Φαρμακᾶς : μυρεψεῖς. Φάρμακον : παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκесιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων. Φαρμακός : ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαραγγίλοις· ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακός, ἱεράς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἀλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαραγγίλοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν· Ἰστρος ἱστορεῖ Δημοσθένους δὲ

phi 640 ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τούνομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ἱε' Νόμων ὑποσημαίνει. Φαρμακός : τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰππώναξ. Φάρμακα : τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἱατρῶν, φαρμάκια. Φαρμακτά : λίμνη οὕτως προσαγορευομένη. Φαρμακοτρίβαι : οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες. Φαρμακίδα : τὴν ἐκ τοῦ γήρωος ῥυτίδα· οὕτω Σοφοκλῆς. Φαρμάξας : ἀποστήσας· γοητεύσας· ἱατρεύσας. Φάρος : ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τηῖ ὑφηῖ ἀρηρῆναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός. Φαρυγίνδην : ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν. Φάρσος : τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριο· κλάσμα.

phi 641 Φάσις : φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον· ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν· ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται. Φασί : λέγουσι. Φάσις : λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνηται τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθῶσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει· τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίαι πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Φάς : εἰπών. Φάσγανον : ξίφος. Φασηλιτῶν θῦμα : ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρῳ θύειν· φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις. Φασιανοί : ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές. Φασκώλιον : ἱματιοφορεῖον· φάσκωλον δὲ ἐστὶν μαρ-

phi 642 σίπιον· φάσκωλον· πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας. Φάσκων : λέγων. Φασιανός : συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν. Φασίμη κύλιξ : παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν. Φατέ : λέγετε. Φάτις : φήμη· λόγος. Φατνώματα : σανιδώματα· στέγη διάγλυφα. Φατνωτόν : σανιδωτόν. Φατρία : σύνταγμα. Φαύζειν : τὸ φρύγειν· Ἀττικοί. Φαῦλια μῆλα : εἶδος τι μῆλων. Φαυλία : ἡ κότινος· καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φαῦλον : ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ῥαϊδίον, καὶ τοῖς λοιποῖς. Φαῦλον : τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομιψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· θεθεῖ δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἶον, φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται τὸ τυχόν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς θεθεῖ ἂν

phi 643 πρὸς τῷ ουτο τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρὰς δεόμενον ἀρετῆς· τάττειτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσπότες οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσας τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· θεθεῖ δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν· Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαϊδίου, Πολιτείας α'· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάζομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου. Φαῦλος : εὐτελής· χαλεπός. Φαῦλος : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὀνόμαρχος τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος. [Φαῦλος : εὐτελής· χαλεπός.] Φαυλίζει : εὐτελίζει· χλευάζει. Φαύστιγγες : οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμασι σπίλοι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Φάων : ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

phi 644 Φειδήσεται : φείσεται. Φειδῶ : πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία. Φειδωλός : φειδόμενος· κνιπός. Φελλέα : τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία· ὡς Ἰσαῖος. Φελλεύς : σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος. Φενακίζει : χλευάζει. Φέναξ : χλευαστής· ἀπατεών. Φεννίς : παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἐτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. Φενάγματα : φενακίσματα. Φεραυγής : κατάλαμπρος. Φέρβει : βόσκει· τρέφει. Φέρε : οἶον, ὑπόθου. Φερέγγυος : ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής. Φερέοικος : ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῶον λευκόν, ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον. Φέρειν : λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθίαι· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

phi 645 Φερεσβίους : ζωοποιούς. Φερέτρωι : τηῖ τῶν νεκρῶν κλίνη. Φέριστον : κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν. Φέρνη : ἀμοιβή. Φέρνην : τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος. Φέρνιξ : προῖξ. Φέροικος : ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶων ὅμοιον γαλῆ, λευκὸν, φωλεῦον ἐν ταῖς ρίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὕτω καλούμενον. Φέρτερον : κρεῖττον· ἢ ταχύτερον. Φέψαλος : σπινθῆρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Φερώνυμος : ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα. Φεσκάσιον : μαγγάνιον πλοῖκόν. Φεῦ : σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἰμωγμα. Φεύγοιεν : κατηγοροῖντο. Φηγαιεῦσι : δῆμος τῆς Αἰαντίδος. Φήγιнос : δρύϊνος. Φηγός : δρυς ἢ πεύκη. Φηγούς : δῆμος Ἐρεχθίδος. Φηγούσιον : Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. Φηλοῦν : ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ —δύ' οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων. Φηλώματα : ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν· οὕτως Ἀντιφῶν.

phi 646 Φημί : λέγω· ὑπολαμβάνω. Φήσεις : λέξεις. Φθάνει : προλαμβάνει. Φθάνοντος ἔργον γίνεται : Φθέγμα : ῥῆμα. Φθεῖρ : ὁ τῆς πιτύος καρπός. Φθεῖσθαι : διαφθεῖρεσθαι. Φθεῖναι : προλαβεῖν. Φθείσεται : καταλήψεται. Φθιάδος : Θετταλικῆς. Φθίνει : φθείρεται· λήγει. Φθινύθων : φθειρόμενος. Φθισίμβροτος : διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα. Φθείσονται : διαφθαρήσονται. Φθογγαῖς : βουλαῖς. Φθόην : τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης. Φθόη : φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Φθοῖς : ὄνομα πλακοῦντος. Φθόνος : πάθος λύπης ἐπὶ τηῖ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. Φιαρόν : λαμπρόν. Φιβαλέως : γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας· Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα· καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες. Φιδάκνας : πιθάκνας· Δημοσθένης.

phi 647 Φίλα : ἴσα· ὅμοια· προσφιλεῖ. Φίλαθλος : φιλόπονος. Φιλαιτίων : τῶν ἐπιλαμβανομένων. Φιλακίζεται : χαριεντίζεται. Φιλάμμων : Δημοσθένης Φιλάμμου τὸν Ἀθηναίων πύκτην φησί. Φιλαπεχθήμων : φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης. Φιλαυτίας : ὑπερηφανίας. Φιλαργίδης : ποιητῆς κακός. Φιλεῖ γάρ πως : τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως. Φιλιότης : φιλίαν. Φίλεργος : φιλόπονος. Φιλερισταί : φιλόνεικοι. Φιλεριστῆσαι : φιλονεικῆσαι. Φιλέψιος : Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί· ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμώδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν. Φίλη κεφαλή : προσφιλέστατε. Φιλήκοος : φιλομαθής. Φίλιοι : προσφιλέστατοι. Φίλιος Ζεὺς : ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ὦ Κράτων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις· —τοῖς δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουνσι λέγω Μὴ 'πιорκεῖν, μὴδ' ἀδίκως Κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, Μῦθον εἰς

phi 648 ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τού— Του κακηγοριστότερον. Φιλίσκος : ὄνομα κύριον. Φιλοδεσποτεύομαι : οὕτως ὁ Ἀναξίλας. Φιλόπαις : οὐχ ὁ παιδευαστὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις. Φιλλεῖδαι : γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσίνι. Φιλιππίδης : τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν· ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἀλεξίς πεφιλιππιδῶσθαι ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι. Φιλοθεάμονες : φιλοθεωρηταί. Φιλοθηρεῖ : φιλεῖ ἀγρεύειν. Φιλοκάλως : καθαρῶς. Φιλοκόμπων : μεγαλορήμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν. Φιλοκτέανος : φιλοχρήματος· φιλοκτήμων. Φιλομειδής : φιλογέλως. Φιλοπευστεῖ : φιλοπραγμονεῖ. Φιλόπευστος : ἡδέως μανθάνων· περίεργος. Φιλόπονος : φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος. Φιλοσοφεῖν : ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· —φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'

phi 649 ὅπως Καταπράζεται τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὕτως καὶ Ἰσοκράτης. Φιλοσοφεῖν : σπουδάζειν. Φιλοτέχνημα : κατασκευὴ· καύχησις. Φιλοτησίαν προπίνειν : ἔστιν ἡνίκα τίς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιῶν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχη φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος. Φιλοτησία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἦν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπινον, φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερίδης φησὶ καὶ Ἀλεξίς. Φιλοτησία : φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα : φιλίαν. Φιλοτιμιέται : ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ.
Φιλοτιμίας : δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας. Φιλοτησίας : τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης.
Φιλοτίμως : μεγαλοδῶρως· ὑπερμέτρως· ἐπιμελῶς. Φιλοφρονέστατα : φιλικώτατα.
Φιλοφρονούμενα : παραμυθούμενα. Φιλοφρόνως : προθύμως· σπουδαίως. Φιλοφροσύνη :
δεξιώσεις ἢ προσήνεια. Φιλουργός : οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνιον
ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. Φίλυδρα : φιλοῦντα τὸ ὕδωρ. Φιλύρα : φυτὸν ἔχον φλοιὸν
βύβλωι παπύρῳ ὅμοιον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

phi 650 Φιλυδρίας : φιλῶν τὸ ὕδωρ. Φιμοί : ἄγχει· ἐπιστομίζει. Φιμοί : Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· καὶ
φιμούς· καὶ κυβευτικά ἕτερα ὄργανα· φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημὸς, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο·
Δίφιλος δέ φησιν· Ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ. Φίσκος : δημόσιον ταμιεῖον.
Φιτρῶν : κορμῶν· ξύλων. Φῖτυ : φυτόν· φύτευμα· Φερεκράτης. Φιτῦσαι : γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ
πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἔτι· ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος·
λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ· Ἀτὰρ ἡγαγες καινὸν (τὸ) φῖτυ τῶν βοῶν.
Φλάβιος : ὄνομα χρηματισμοῦ. Φλᾶν : θλᾶν· τύπτειν. Φλᾶν : μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν) τὸ
ἀναμαλάττειν· Ἀριστοφάνης. Φλαῦρον : ἡ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον·
φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν· φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

phi 651 Φλεβάζοντες : βρύοντες. Φλεγμαίνουσιν πόλιν : ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ
φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν. Φλεήσιον : τὸ Φλιάσιον πεδίον· Ἀριστοφάνης.
Φληναφᾶ : φλυαρεῖ. Φλήναφος : μωρολόγος. Φλiei : μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων·
Ἀριστοφάνης. Φλιοῦντα : ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησὶν· αὐθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν
Φλιοῦντα. Φλόγεα : λαμπρά. Φλογμός : καῦμα ἐκ πυρακτώσεως. Φλοίσβου : ταραχου. Φλόμος :
λοχμῶδες φυτόν· ὡς ἂντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο. Φλύην : τὴν ἐκ φλοοῦ· Ἡρόδοτος. Φλυκτίδες : τὸ
ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ. Φοβερὸς : ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδη καὶ
Φερεκράτει. Φλυεῖα : δῆμος τῆς Κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς
τραγωδίας ποιητής. Φόβος : φυγή. Φοιβάσασα : λαμπρύνασα. Φοιβᾶσθαι : καθαίρεσθαι.

phi 652 Φοῖβος : καθαρὸς· ἄγνός· ἢ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων. Φοινικήϊα γράμματα : Λυδοὶ
καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγένορος τοῦ εὐρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι
Κρηῆτες, ὡς εὐρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων δ' ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν
εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίου ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν
παίδων ἅπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἀγλαυρον· Ἔρσην· Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι
παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικῆϊα γράμματα τὸν Ἀκταίονα, βουλούμενον τιμῆς
ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ. Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος : ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς
καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων. Φοινικολόφου : ξανθολόφου. Φοινικοῦν : ἐρυθρόν· πυρρόν.
Φοινίκων συνθῆκαι : οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ,
ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ
ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ
τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

phi 653 Φοῖνιξ : τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος εὐρεθῆναι. Φοινίξω : αἰμάξω· βάψω·
πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός. Φοινίττων : βάπτων αἷματι. Φοινός :
πυρρός· φόνιος. Φοιτᾶ : παραγίνεται. Φοιτητάς : μαθητάς· παραγενομένους. Φολίδες : αἱ λεπίδες
τοῦ ὄφεως καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερὰ· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν. Φολιδωτόν : λεπιδωτόν.
Φονᾶ : ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ. Φόνου πτερόν : διὰ τῶν οἰστῶν· πτερόεντα ἢ ταχύν· βέλτιον δὲ
ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον. Φολκός : στραβός. Φονᾶν : ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν
(ἔχειν). Φόνος ἔρευσεν : αἷμα ἔρευσεν. Φόξινος : ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκει δὲ
ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. Φοξός : ὀξυκέφαλος. Φορά : ἡ καθόλου

τόπου ἐναλλαγῇ· καὶ μάλιστα ἢ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅτ' ἄν ἐθέλῃ. Φοράδην : ὀρμητικῶς φερόμενος. Φοράς : ὀρμᾶς ἢ τύχας. Φορβάδας : τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

phi 654 Φορβάδων : νομάδων· βοσκομένων. Φορβαντεῖον : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας. Φορβειάν : περιστόμιον· καπίστριον. Φορβή : τροφή. Φορεῖον : ὁ νῦν ὄκνος λεγόμενος. Φορεῖται : περιφέρεται. Φορέουσιν : φέρουσιν. Φορῆς : οἱ φέροντες. Φορητή : βαστακτὴ. Φορητῶς : μεγάλως. ****

psi 654 (15) (Ψιλεύς : ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὅθεν καὶ φιλοψίλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ ἴστασθαι. Ψιλοδαπίδας : τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δαπίδας λέγουσιν. Ψιλοκόρρης : φαλακρός. Ψιλὴ γῆ : ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη δ' αὕτη ὅτιν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν.

psi 655 Ψιλόν : γυμνόν. Ψιλῶεντα : αἰθαλώδη. Ψίμαρον : εὐδιαῖον. Ψινάδες : παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι ἔνιοι τὰς δρυπέεις ἐλαίας. Ψινάζει : ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ. Ψινύθιον : φαῦλον. Ψίσαι : ψωμίσαι. Ψίτται : ἰχθύων εἶδος. Ψιττακίαν : ὑποδήματος γυναικείου γένος. Ψίχες : ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας. Ψο : ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε) καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. Ψόθος : ἀκαθαρότης· οὕτως Φρύνιχος. Ψόας : ἡ ψοῖας, ἢ ὅπη χρή καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασται ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν. Ψοῖθης : ἀλαζών. Ψοῖθος : σποδός. Ψολόεν : φλογόεν πῦρ. Ψολόεντα κεραυνόν : τὸν ὀξέως φθείροντα. Ψολοκομπία : ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· Ἡσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

psi 656 Ψούδια : ψευδῆ· Κρήτες. Ψοφοδεής : δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος. Ψυκτὴρ : σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια. Ψύλλα καὶ ψύλλαι : θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσηνίαι Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ ζῶιον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς· Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι. Ψύξας : φουσίξας· ἢ ἀμβλύνας. Ψύψαρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες : ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων. Ψυχαγωγεῖ : παραμυθεῖται· τέρπει. Ψύττα : ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν. [Ψυρανίς : ἴδιον μικρόν.] Ψυχάζειν : ἀναψύχειν. Ψυχάζουσιν : πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχὴν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν. Ψυχικός : σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον· οὕτως Ἀλεξίς. Ψυχορροφεῖν : τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν. Ψῦχος : τὸ ῥίγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἑρμιππος. Ψυχρὸς ἄνθρωπος : ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. Ψυχουλκούμενος : τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος. Ψυχρολογία : ψευδολογία· ἀκαιρολογία. Ψυχρὸν πρᾶγμα :

psi 657 Ψυχρός : ἀσθενής. Ψῶζα : νόσος τίς· Εὐπολὶς Μαρικᾶ· Ὅς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος· ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας. Ψώθια : τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου : ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποιήται ἄχρι τοῦ λάρυγγος. Ψωλός : ὁ λιπόδερμος· ὀξύτωνος· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος. Ψωμοκόλακες : Φιλιππίδης. Ψώμισμα : διάσυρμα. Ψωμός : ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος. Ψωρᾶν : καὶ βραγχᾶν· δισυλλάβως λέγουσιν. Ψῶχος : γῆ ψαμμώδης. Ψῶχοντες : θρύπτοντες· λεπτύνοντες.

omega 657 Ἀρχὴ σὺν Θεῳ τοῦ ω . Ὡα : μηλωτὴ· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον.

omega 658 Ὡατωθήσομαι : ἀκούσομαι· Δωριεῖς. Ὡ : τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξύτωνος. Ὡγνυντο : ἠνοίγοντο. Ὡγύγια κακά : ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν

Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ. Ὠγύγιον : ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. Ὠγμευον : Ξενοφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων. Ὡδε : οὐ μόνον τὸ οὕτως ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι· Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι· —ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὐπολις Ταξιάρχοις· Οὐκ, ἦν φυλάττη γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

omega 659

Ὡδεῖον : Ἀθήνησιν ὥσπερ θεάτρον· ὃ πεποίηκεν, ὡς φασὶ, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὡδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ὠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιστα ἐκεῖ. Ὡδέ πως : οὕτω πως. Ὡδηκῶς : οἰδήσας· φυσήσας. Ὡδίς : ἢ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. Ὡετο : ὑπελάμβανεν. Ὡζειν : θαυμάζειν. Ὡζηκεν λέγουσιν : Ὡ ὕμνοι : κῤῃσις Ἀττική. Ὡήθησαν : ἐνόμισαν. Ὡ Ἡράκλεις : ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. Ὡ Ἡρακλες : ἢ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τηῖ χρήσει.